N. A.
Anubhava sikhamani (satpadi)
अनुभव शीखामणी (षट्पदि) 105342
Kannad
Handwritten on paper
1792 Sakabda (149 years old)
Folio: 76
13½" x 4¼"
Complete

ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ॥ ಶ್ರೀಸಾಂಬಾಯನಮಃ॥ ಅನಂತರ ಶಿವಶರಣಗಳು ಬಸವದತ್ತಣ್ಣಗಳು ಪ್ರಭುಮಹಾಸ್ವಾಮಿ ॥ಶ್ಲೋ॥ ೧ ತ್ರಿನೇತ್ರ ಪಾದಾಂಬುಜ ಷಟ್ಪದ ಶಿವಪ್ರಸಾದ ಮಾಡಿ ಪದ್ಮಾಸನ ಪ್ರಾಸ

ಮೂರುಕಣ್ಣನ ಪಾದಕಮಲದಲ್ಲಿ ಭ್ರಮರವಾಗಿ ಶಿವಪ್ರಸಾದವಮಾಡಿ ದೃಷ್ಟ॥ಪ್ರಾಮಿಸಿ॥ಪ್ರಪ್ರದಿ॥ ॥ಮೂರುಮುಖದಲಿಪ್ಪರೆ ದುಕಾರ್ಯ ಏಕೋಶ ನಯನ॥ ಪರಶಿವ ತೃತೀಯ ಪ್ರಾ॥

ಮಾರುತನ ನಖನೇತ್ರ ವೇದಪುರುಷನ ನೆಲೆ। ಊರ್ಧ್ವನೇತ್ರಗಾನೆಯ ಕರದ ಬಾಲನ ಮಾರ್ಗಗುಣವ ಮೊಗಗಳ ಗಣವನೆ ಕಾಲ ಮತಿಯ ಸುಶ್ರೀವಶಿಖಾಮಣಿ। ಯೆಂಬ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ॥ ೧॥ ಕಮಲನಾಭನ ಸುತ

ನಶಂಗಳಿಯೆ। ಕಮಲಮುಖಿಶಾರದೆಯೆಂಬುವ। ಕಮಲಕರ ದೆಶದ ದಿಗಳಿಗೆ ನಾನಗ್ರಣಿ ಬೇಡುವೆನು॥ ವಿಮಲಮತಿಗಳ ಕಾಷ್ಠರಿಯಂತೆನು। ಕಮದನಾರಿಗೆ ಯೆಲ್ಲಾ ಕಾಲಿಕ। ಮಮತೆಯಿಂದನು

೧ ಶಿವಶಿಖಾಮಣಿ ಶಾಸ್ತ್ರಮಂ ನುಡಿಸು॥೨॥ ಯಾಕೆ ಭಕ್ತಿಯ ವಸವನು ಬೇಗದಿ। ವಾಕ್ಗಳಿ ದಿಮುಷ್ಟಿಸು ವಬೊಂಪ್ಪನೆ। ಧಾತುಗಳಿ ಯೊಳಗನು ಶಿವಶಿಖಾಮಣಿ ಯೆಂಬ ಪಾಕೃತಿಯಾ॥ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ಶಿವಿಯ ೧

ಶಿವಶಿ ಯಿಂದ ಆಚಾರ್ಯರ ನೆಗಳಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಪಾಗಳುವೆ। ಭಕ್ತರ ಭಕ್ತನೆ ಮತಿಯ ಕಾಷ್ಠ। ಪ್ರತಿ ಸುಕರ ಗಳ ಪಾರ॥ ೩॥ ಪಾಲಕರ ಧಿಯೊಳಗೆ ಪಾವನ। ಪ್ರಾಲೆ ಪದದಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೆಂತ್ರೆ ಕಾಲನಾಶ ಕ್ಷಿಕಾರಿ

ಕಮಲಗಳ್ಳನ ಗುವ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ॥ ಬಪ್ಪಭದ್ರ ದ್ರಿಷ್ಟಿಯ ಅನಾದಿ। ಮೇಲು ಮತಿಗಳ ಕಾಷ್ಠ ಯೆಂಸ್ಥಲ ನಾಲಗೆಯ ಕಾನೆ ಯಿಂದನು ದಿನಸ್ವಶಿವಶಿಖಾಮಣಿಯ॥೪॥ ಧಾತುಗಳಿ ಯೊಳಗೆ ಶ್ರದ್ಧಿ

ಕಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನಾ ಕಲಕ್ಷ್ಮಿಯೆನಿಂತ್ರ ಪ್ರಪ್ರದಿ। ಮೂರು ಯೊಜನದಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪ। ಕಾಂಚಿಯಾಮಿ ಕದಾ॥ ವಾಕ್ಗಳಿ ಕಲಕ್ಷ್ಮಿ ಜನಾಶ್ರಜನಾರ್ದನ ಪ್ರಪ್ರ ಪ್ರಪದಿನಂದಾ। ಮೂರುತಿ ಯೆ ಮತಿಗಾಷ್ಟನು ದಿನಸು

ವಶಿಖಾಮಣಿಯಾ॥ ೫॥ ರಾಮಿ ಅರಾಧ್ಯ ರಾಜಕನಾವ ವಿ। ರಾಮಿಯನು ವಿಪ್ರಶಿಗೆ ಯಿತ್ತನ ಪ್ರೇಮದ್ದೆಂದ ಅನಲ ಹಿಡಿದನ ಹೊರಳ ನಕಾ ರಿಷ್ಯ ಕಾಳ್ಗದ ತೆ॥ ಊ ಮಹಾ ಪುರುಷ ದಾನ ನೆಲೆ

ದಾಶ್ರಮ ಪಾಶಗಳಿಶಿ ಯೆ ಮಾಕಿಯೆ। ನಿಮ್ಮಾ ಮತಿ ಯಿತ್ತನು ದಿನಸ್ವಶಿವಶಿಖಾಮಣಿಯಾ॥ ೬॥ ಪಾವಾ ಧೀಕ್ಷಾಪ್ರಪ್ರದಿ॥ ಯದ ಗಡೆಯ ನೆಲಕೆಲ್ಲ ಹರಿಯ ಮೋಷ್ಟಿ ಶಿವಬಲ। ಗಡೆಯೆಲ್ಲಿ ಆತು

1 ನನಿಂ ಮಿಗಿಲಿದೆ। ನಿಂನನಂ ಮುಖರಿಳಬಿಗಂಗಾಸುದ್ರನಂನಿ ಮಿಗ್ಗಿಲಿದೆ॥ ೫॥ ಶಿಲಂತಂಗಳನು ಯವಗಿತ್ರೆ ಮತ್ತೆ॥ ಶದಿಂತದೆನಾಷ್ಟು ಪಾಲಿಸಿದತ್ರೆ ಮಾತಿನ ಗಳ। ವರದೆಯ ಷಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗ

ನೆಯೊಲದು। ಗದಗದನಬಂದ್ಯಂಸ್ರ ಪ್ರದೆಯದಾಭುನಂದು। ನುಡಿನನುರ್ಗಿವಪ್ಪಿಖಾಮಣಿಯಸಾ॥೭॥ ಲಿಂಗವಾಜಿಯ ಮಾಡಿ। ಲಿಂಗದಾಳಿದನಘ। ಲಿಂಗದೆವದದಳ್ಯಂಸ್ರ। ಲಿಂಗದಾಭುನಲಿಲಿ

ಯಸುರ್ಗಿವಪ್ಪಿಖಾಮಣಿಯ॥ ಲಿಂಗವಾಗದಲೆನಡಿನಂಪ್ಪಾ॥ ೮॥ ವಾಧ್ಯಾ॥ ಗುರುಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನವಂದಿತಾರಾದ್ಯ। ಅಷ್ಟು ಪಾಸ್ನದಕಾರಶಿದ್ಧ್ಯ ಸೊಂಪ್ರವಚಾರ್ಯ। ಮುಗಧಕ್ಷ್ರವಕಾರನಾರಳ್ಪ್ರದ

ಪ್ಪಿಗಾತುಂಗಳಿಶದಲ್ಲಿ॥ ಮಿಗಿಲೆನಿಪ್ರಿಂಗೆರಮಠದಗುಮತದಾಚ್ಞಿಂದು। ಶ್ರೀಗಣಿತಮ ಷಿವಮಾದ। ಗುರುಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರ್ ಮಿಗೆ ಕರುಣಾಪ್ರಸಗಿತನು ದಿಸಿದಿರ್ದ। ಯಸುರ್ಗಿವಪ್ಪಿಖಾಮಣಿಯಶಾಪ್ರ

ಜನಕೇ॥೯॥ ನಂಮ್ಮಮನೆಪ್ಪಂಮಕಾರಿನಜ್ಜೆದೆಶಿಪ್ರಿಖ್ಯ। ಬಾಂಮ್ಮಬಪ್ಷೆಷುಮುಷ್ಟಿಂ ಜಿಗಷ್ಟೆಪದಮಯದಲ್ಲಿ। ನಂ ಪೆಜ್ಜುಪ್ಪೆದಪ್ಪಾಖಾಯನಬಾಷದ್ರೈಯ್ಯನುಶೆಂಗಿರನ ಊಯಪ್ರ್ಯ॥ ಷಂಪ್ಮಯ

ಪ್ರವರನಾಮಮಗಾತ್ರ ಪಿಧರನಾ। ಗಂಮ್ಮಶಿಗ್ಲಾವ ವಿಶ್ರಗಾಲಯಾತ್ರಿಪ್ಯವದೆಶಿಪ್ಯಂಮ್ಮಯದಿ ಯನೆಗಿತ್ರ ಗುರುಕರುಣಾದಿಂ ನುಡಿವೆಲ ನುರ್ಗಿವಪ್ಪಿಖಾಮಣಿಯಸಾ॥ ೧೦॥ ರ್ತಾಮಿನಿ॥ ಧರೆಯೊಳ್

ಗೆ ಪ್ಪೆಯಪ್ಪಾರಮಠದಾ। ಕರುಣಾಕರುಗಾವಿಂದರ್ಗಿಷ್ಟರು। ವರವಮಾತ್ಪರನಿನಾಲವರುಯನ। ಗವರಿಗುರುವಾಗಿ॥ ಕರವಿಡಿದು ನಲಿದಿದರು ವಿದ್ಯವ। ವರನವಿಶ್ವದಪ್ಪಾದಿವಾರಲೂ। ವಿರಚಿಸಿದೆ

ಯಸುರ್ಗಿವಪ್ಪಿಖಾಮಣಿಯೆಂಬಶಾಪ್ರವನು॥ ೧೧॥ ವರಗಿರಿಯ ಪ್ರಾಕಮಠದವಳಿಯಲು ಗುರುಶಂಕರಾಂಬೆಯ ಕಾರಣಾಕರು। ಹರಿಯ ಪ್ರತ್ರವಕಾರದಾಳನು ಜನಾಮಂಗ॥ ವರಮವ

ಸದಮಠನೆನಿಸುವ। ಹರಿಯ ವೆದವಕಾರನಾಮೆನು। ಶಿರಲು ಧರೆಯೊಳುರಚಿಸಿದೆನು। ಆನುರ್ಗಿವಪ್ಪಿಖಾಮಣಿಯಸಾ॥ ೧೨॥ ನಲಚಾತ್ರಮರಾಣ ಮಾಡಿದಾ। ಧಸುತನವಿಗಳವಾದ -

ಲಕ್ಷಿಬಹುಶಿಯಿಂ ವಂದಿಸುವೆನಿಯನ್ನರಿವಾಕ್ಯಾಭಾವಗಾಳಿಯೋ॥ ವ್ರತಪಿಶದಸಂದುಗಳುಯಿದರಿದೆ। ಯಿಶುಶಿಯಿಂದಲಿಶಿದ್ದತ್ವದ ಧ್ಯಾನಕುಶಿರಯಿಂದಲಿನಿಂಮ್ಮಕಂದನಕುಂದನೆಂದಶಿದು॥ ೧೩॥
ಬಾಳಬಲ್ಲವನಲ್ಲನಾನು। ಬಾಳಶಿಳಿದವನಲ್ಲನಾನು। ಬಾಳಬಲ್ಲವಶಡಿಯ ದೂಳಿದವಶಿಯುನಾನಲ್ಲ॥ ಬಾಲತರಾನುಡಿಯಂತೆ ಶಾದಲ್ಲಿದಿ। ಶಿಲವಂತ್ರ ಶುಶಿವನಾರಿಶ್ರರು। ಊಲಿನ ಯುಷ್ಟಾಲನಲಂಷುಪೆಯ
ಅಶಸುನಿವಗಾಲಿವ॥ ೧೪॥ ವೇದದಮುಸ್ಥನುವಂದವಶಿಯಾನದಸನಧವಸು ಪೆಚ್ಚ್ಕೃತಿಬಗನಾನದವಲಶುಶಿವೆದಶಾಸ್ತ್ರಗವವನಶಿಂಯದಗೇ॥ ಮುದವಿಷಾಂಷಾಧ್ಯಶುಯಂಸ್ವಯ
ಷ್ಟಾದಯದಲ್ಲಿಯೆನಿಂತನುಬಿಳಿದ। ನಿದಶರ್ರಿತೆದವಶಾನಬಲ್ಲದಶಾಳಗೆನಾನತ್ರಿಯೆ॥ ೧೫॥ ನಿಶಲಶಾಸ್ತ್ರವಶ್ರಾವಾಳಿಗಿಷಾನಶಲಸಶವ್ವಯುದರಿಶಾಶಗಾ। ನಿಶಲಅಸುರ್ರಿವಶ್ವಲ್ಲಯುದುಶಶಿವ
ಗಾಲಿಯಲಿ ಯೆನಿಸುವದು। ನಿಶಲಶವಿಶವಬಲ್ಲ ತ್ರಿಶಿಯಶು। ನಶಲಬಗೆಯಲಿ ನಾಡಿದಶಿಯೊಳು। ನಿಶಲಶನುಶಿಶದು। ಗಸುವದಿಷ್ಟಶಿಗೆನತ್ರಿಯುಲ್ಲ॥ ೧೬॥ ಹಿಂದೆವೂಡಿದಶವಿಗಳಿಂದಲಿಯಿಂದು ೨
ಯುವದಾಕ್ಷವನೆಯೆಂದು। ನಿಂದ್ಯಮಿಂಬುಗಳಾದದಿತ್ರಿಯಾಷ್ಟಶಿಗಧಿವ ಷಂಪೆ॥ ಯಿಂದುಧ್ರವಿಶುಷಾತ್ಸಲಿಂಗನು। ಅಂದುಲೂಡಿದುದ್ಯಲ್ಲಿಲೂಶಗೆ। ವಾಂದುವದುಕ್ತಾನುಬಿದವಾಂಗೆನುಬಿದೆಯ
ಶ್ವಳವೇ॥ ೧೭॥ ಧರೆಯೊಳಧಿಶವಾದದೆಶದಾಳಿರುವಶತ್ರಗಿಶಿಯವಷ್ಟಗಾದಶನು ಶ್ರೀಶಂಕರಿಶನಿಗೆ ಮುನಿಯಿಶಲವಶದಿಕ್ಷ॥ ಗುಶುಷ್ಯಗಾಕುವಬಂದುಬಾಧಿಗೆ। ವಶಮುನ್ವವಾಜೆಯನುವಾಡಿಯೆ
ಮಶನಷಿಶಕ್ರೈಲಾನಸ್ತೈದಿದಪೆಧ್ದನುತ್ರವಗೇ॥ ೧೮॥ ವ್ಯೋದಿದಜಶೆಳಿದಪೆಧ್ರಿಶ್ರಲಿಸಾದಿಳಿದಶಾಳನದವಜನರಿಗೆ। ಉಡಿಷುಶುಶಿಷಂಪೆಯ ವಿಶುಷಾತ್ಸಶಾನಾಲಿದು॥ ಆಧಾರಶಿಪಿಯವಶವರ್ರಿ
ಗೆಯುಬೆಶಾದವಶಗಳನಿತ್ರಶಪಿಯಲಿಯೊಡಿಗಳಾವದವಿತುತ್ರನಲಷುವನಾಗತಶುಗಾದಲಿ॥ ೧೯॥ ಅ. ಪಾಸಂಧಿಗಶ್ಯಂ ಮಂಗಳಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಗುರುಬಸವೇಶ್ವರಾಯನಮಃ॥ ರಾಗಮಿನಿ॥ ವೃ
ಶ್ರಶಡಿಶಾಂತಾವಳಿಯಮಶ। ವೃತ್ರಮೊತ್ರಮಶಾಂಡನಾಳಲೂನಶ್ರೇಶಿವಂತೋ॥ ಗಂಧ್ರಮುನಿವಸು। ಬಂದುಬೋಧಿಳಿದ॥ ಷಶನುಶಿಗೆ ಅಶಿಷ್ಯಯುಧ್ರನಿತನೆ। ಷಶಿಯಮುತ್ರಗೆಬಾಗಾವಿತನೆ। ಷ್ಟಶಿಯ

3 ಭವ ಪಾಶ್ರಿತ್ರಿ ಗುರು ಮುಖಿಗೆ ಪ್ರಾಂಜಲಿಸನು॥ ಸಲಾಚಿಸನೆ॥ ಯೂ ಮಿನಿ॥ ಧಾ ಸುಗುಣ ಯನಾಭುಜಲಿ ಮ ತ್ರಿಧರ ರಾಜ್ಞಾನಲು ಕಾ ಶಿವ ಮನುಬರಲಾ। ಭ್ರಾತು ಚರ್ಯಾ ವನ ಚೀನಾ ರಲಂದ ಸುಖಿಯಾ ನಾಥಾ॥
॥ವ॥ ಮದ ದಿಹಾ ವನಿಶ ಪಿಕನ ಮನಗೇ। ನೆರದು ಮಾದು ದಕಂ ದುಃಖಾವ ದಿ॥ ನ ಚೆಯ ಶಂಗಾಬಿಲ ವಿ ಶರೀರ ದ್ರುಸವ ಚೆದರಿಯ ವಿತ್ತಾ॥ ಬಿಜದಿಪ್ಪಾ ಪವವತಿ ದಿಜದ ಕೃಸಾ ವ ಚೆಯನೆಲ್ಲವ ಸ್ವಪ್ನ ಶರಿಜದ ವ ಚೆಯ
ಷಂಬೆಯ ಕಾಯತ್ರಿ ವಿರು ಪಾತ್ರನಲ ಷೆಂಟ॥ ೧॥ ಚಿತ್ತೈಸಿ ನಾರಿಯಾ ಪಾಲ ವೃತ್ತು ಮಾನ ಶೃತ್ರಿ ಸಂಧಿರ ಶ್ರುತಿಯ ಸೂ। ವಿನಾರಿ ಜಿಷೆ ಭುವನೆಸುನಿ ನಿದನಾಲ ದುಷ್ಟು ಶ್ರೀಯ ಆ॥ ಚಿತ್ತವಿ ದಿಚಿಸನಲು ಆಗಭೂ। ವ
ನಾ ಸವ ಮುಖವ ದಶಿ ಬಾಚಲು। ಷನಾ ದಿಂ ಪಿದಿದತ್ತಿ ತಶಗ ಭ ಮು ಗಿ ಯಲು ಸುರ ದನಗಾ॥ ೨॥ ಮತಿಂಯ ಭವ ಮಹಗಾ ಸ್ತ್ರ ಮಾಭವ। ದಾಭಗೆ ಯಾ ಕಾಶ್ಯಿರ ದೆಶವಾ। ಯುಭಿಯೊ ಭೆಲ್ಲಿಯು ನರಿಯುಗಾ
ಗಾತೆ ನುಶಕ್ತ ಮರಿನಗರಾ॥ ಚೆಲುವಲಂಕಾವಪ್ಪ ಕೈಯು। ಫಲವ್ರಯಿಂ ವ್ಯದಿಕಾಂ ಪಿತಾತಿ ಭ। ಷಲ ಮುಖ ದ್ವಾರ ಗಭ। ಯಂದಲಿ ರಾಜ್ಯನು ಕಿರಾಟ ದೂ॥ ಸ್ತ್ರೋತ್ರ ಪಾಳ್ಯ ದಿದಾನ ವ ಳಾಷಯ। ಮುಕ್ತಿವ
ನಾಗಿ ದೇವಂತ್ರಿ ಗಿ ಜುಗಭು। ಯತ್ರ ಲಿತ್ರಲು ಬಿಗಿ ಭಾವನ ವ್ಯ ಮ ನು ಮ ಚಯದಿಂದಾ॥ ೩॥ ಯ ಶೃಂಗಾರದಲು ಫಲವ್ಯ ಯುಳ್ಳದ। ಮತ್ತಿ ಪೀನದ ವು ರಗಳಿಗ ವ್ಯ। ಮತ್ತೆ ಫಲವಾಗಿ ಪವ್ಯ ಕಾಯ ನ ಧಂ ಷಾ
ಗುಣ ದಿಂದಾ॥ ೪॥ ಪ್ರತ್ರಿ ದಾಮ ಭಕ ಭಾವ ಬಿಗೆಯ। ಕಾಷ್ಠಿ ದಂ ಕಾಗಜು ಸುರು ಗನ ಖಿನ ಶಿವ ದಿ ಜ್ಯೋತಿ ದಿಪ ಪ್ರ। ಮಗಿ ಮಾತೃಗ ಭಾಕಲವಾಗಿ॥ ವ್ಯತ್ತಿನಿಂದಲಿ ಬ್ಯಾಳದ ವು ರತಿ। ವ್ಯತ್ತಿ ಕಾಂ ದಿ ಷ ದ್ರಾಕ್ಷೆ ಬ
ಭುಯಗ ನಾಬಗ ಸುಗಾನಂ ವಾಸ್ತ್ರ ಕಾಯನ ಧಂ ಮ ಗುಣಗಳಿಗೇ॥ ೫॥ ಸಂ ದಿಶಾ ವಂತ್ರಿ ನೆಯ ಮಲ್ಲಿಗೆ। ಚಂದನ ವೃ ನು ರಷಾಂಸ್ರ ನಂ ಪಿ ಗೆ। ಯಿಂಬು ವಪ್ಪಲು ದಾ ಜನಿಂ ಬೆಯ ದಾಜಿ ವಾಳ ಗಭಾ॥ ಷಾ
ಚಿದ್ರ ನಿವ ಬಿಲ್ಲ ಕರಸು ಗಭ। ಚಂದ ಚಂದದ ಮುಕ್ತಿವ ಕೆಯು। ಇಂದ ವನು ಬಂಗಾಬಿನು ವನ ವಿಕಾಸಾವ ಸವನಿ ಯೋಭೂ॥ ೬॥ ಇಂಬುನಿ ಕಿಲು ಜಿನು ಕರು ಗಭ। ಕಾಂಬಿ ಕಾನಿ ಗಭ ಯಲ್ಲ ಚಿಗಿಕಾ ೩
ಯು ಬಿದದ ಬ್ಯಾಳ ಭಿ ದಿ ಷ ವ್ಯಾಷ ಕಿರಲು॥ ನಿಂ ಬಿ ಕಂ ಬಿ ಯು ಷಲನು ಗ ಭುದಾ ಬಿಂಬಲ ಫ ಕ್ತಾ ಲ ಮು ರಗಭು। ತುಂಬಿ ಷ ಷ ಮನ ಗ ಭು ಷಾ ನು ಮ ಕ್ಯ। ಕಾ ಯು ವಂ ಗಾಬಿಂದಾ॥ ೭॥ ಕಿತ್ತಿ ಬಿಯು ಕಿಂಗವ

ತ್ರಿಖಂಡ್ರಿಯೂ। ಮುಕ್ತ ಮತ್ರಿಯ ಬನುಶಷ್ಗಾಣಿಶಿಯೂ। ಅತ್ರಿ ಅಗಾಶಿಯ ಖಾನಗಾಶಿಯ। ಬಾಶಿ ಮೋದಲಾದಾ॥ ಮುಕ್ತಿಯ ವನದಾಳಿಗೆ ವಶಿವರಿ। ಪತ್ತುಖಗೆ ಶರುಲಕೆಗಳಿಂದಾ। ಲಕ್ಷ್ಯದ್ಧಿಕವನ
ಖಾಗಿ ಮೊಶವದನೆನ ಬಂಗಾಣಿನುವೇ॥೮॥ ಮುಕ್ತಿ ಶರುಗಳು ಕ್ಷಾಳಿದನುಕ್ತಲೂ। ವತ್ರಿ ಕಾನೆ ಕಾಂಬುಗಳು ನಡೆಯಲ್ಲಿ। ಮುಕ್ತಿಯಲುಂ ಮ್ಮ ಷದೆ ಪನಾಲಯ। ಖಅಶಗಳು ವಷ್ಟ್ರೆ॥ ಮುಕ್ತಿ ಕಾರ್ಯಾನುಶಿ ಷಶ್ಯವದರಾ
ಳು। ವತ್ರಿನಾನಾಜಿನಣ್ಣನಲಕೆಗಾನುಕ್ತಿ ಕಷ್ಟ್ರುಲು ನುಕ್ತಗಷ್ಟಿದಕಾಂಷೆಯಿಂಕ್ಯೆಜಯೆ॥೯॥ ಮುಕ್ತಿ ಕಾಳಗಳನ್ನಾದಲನ ದಳ್ಳನುಕ್ತಿಶ ವಿಶ್ವಕ್ಷಾಂಕ್ಷೆನಹ್ಲಿಲ ಪುಕ್ತ ಮದನೆ ಕಾಕಾನ ಪಿದ್ರಕ್ಕ ಕ್ಕದು ನದಾಳಗೆಳ್ಳಿ॥
ಮುಕ್ತಿ ಕಮಲಗಳಶಳಿಶಲು ಅಲ್ಲಿಯ ಪುಕ್ತ ಮದಸ್ಥಾಗಾಳಿಬಿಸಲು ಬಿಕ್ತ ಶದಿಶತಿದೂ ಗುವಷ್ಟಾ। ಯಂಗೆಚ್ಯೆಕಗಾಗಿ॥೧೦॥ ಹೊಶಗಿಬಿಯ ಗಗಾನಾಥ ನದಿಶಗೆ। ಶಶನು ಚೆಕ್ಷ್ವ ಅಕಶಜಿ ಕಾಯ್ನಳು। ಷಾ
ಶಗೆಜಿಯು ಶಳನಕಂಸ್ಥ ದಿಶಕ್ಷಿದವ್ವಂದೇ॥ ಶರುಗಳು ಫಲನಿಶನನಿಯದಿ। ಪಶೂದ್ರದಲಿ ಕೂಗಾಮ ಶಿದನ್ಪೂ। ಅಶವನಾದಯಧ ಮಾಗುಗಾ ನಗಶಕಚೆಕಗಾಗಿ॥೧೧॥ ಮುಕ್ತಿ ನಾಳ್ವದ ಮುಂಬುಗ ದೆಯಲ್ಲಿ ೪
ವತ್ರಿ ಕೌಶ ವಳುದ್ರಿ ಮಶಳಿಯೂ। ಪುಕ್ತ ಮೊಕ್ತಿ ಮ ವಾದನ ಶುಕ್ಷಾಳಿಕೆನ ಶಯೂಗಿ॥ ವತ್ರಿ ಬಾಷದುನ್ಲಿ ಶಿದುಮಕಲಿ। ಯತ್ರನಾದಲು ಕ್ಷೊಳ್ಳನು ತಂಬಿ ವತ್ರಿ ಕುಳುಕು ಶಜಲವ್ವ ಕಶದು ವನಕ್ಷೇಗ ಗು ಪೆದ್ಮಾ॥೧೨॥
ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ರ್ರಾವಿ ಕೆಶಿಗಳು। ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಬಕ್ತ ಸಕ್ತ್ರೆಯೂ। ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಪಶೊವ ಶಂಗಳು। ವನಗಳು ಶಿ ಷಷ್ಟ್ರು॥ ಇ॥ ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಅಶವಪಿಗೆಗಳು। ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಅಂಕ್ರ ಖಕ್ರಪೂ। ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಮಠವ್ಯ
ಮನೆಗಳು ಗು ದಿಶಿವಾಳ್ಲಿಗಳು॥೧೩॥ ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ವೇದ ಘೋಷವೂ। ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಾಧವೂ। ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಅಷ್ಟದಶಪತಾಣಾ ಮೊದಲಾಗಿ॥ ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ವೇದ ಮಶಿವಕೂ। ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಕಳು
ಶಿಪ್ಪಕೂ। ಅಲ್ಲಿ ಅದರಾಳಿಗಿದನ ನಡೆಗಳ ನಡಪುಕ್ತ ಅಶರೂ॥೧೪॥ ವಜ ಶರುದಾ ಕೈಗಳು ಧರಿಸಾಶಿ। ಯನಾವಕ್ಷಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಜಪಿನುಶಿ। ಅನ ಮಕ್ಕೀ ಗುರು ಪಾದ ಕಿಳಿ ಪಿನ ದನ ಲಾನುಕಾ॥
ವಶೂವಕಿ ನೆರಿಕ್ತಿಯಲಿ ಅಪ್ಪ್ರುಜ। ವಶಿದು ನಲಾನು ಶಜಂಗಮಾಗ ನೆಂ ಲಾನು ಗು ವಶೂವಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಮಂತ್ರವನು ಜಪಿನುವರೂ॥೧೫॥ ಯಾ ಪ್ರಕಾರದಿ ಶಿವನಧ್ಯಾನದಿ ವಾಳ್ವ ಕೂತಾ ವಾ

೪ ಗಿ ಮನಸಂಕಾವವಿಲ್ಲದೆ ನಡವ ಶಿವಶರಣರಾದವರು॥ ಕ್ರಿಯಾವಳಿಯ ಸಂಗ್ರಹ ಶರಣಯ್ಯನು। ಊರ್ಧ್ವನಾಗಿ ಯಿಪ್ಪಜಿಯ ಹಾಲಿನ ಶಿವಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರನಾಗಿಯು ಬಿಂದ್ರಾಂಗನೆಯು ರಾಜಿವಳು॥ ೧೨॥ ಷ
ಗಸುಕ್ರಿಯ ಶರಣ ಬಸವಂತ್ರಿಯಾ। ದಿಗಂಬರರಯು ಯೆಂಬುವನು ಯಿದನ್ನು ನಿಲಸಂಕಾಪ್ತ ದಲ ರಾಜ್ಯ ವಿನಾಭುಕ್ತಿ ಶಿವ ಶಿಶಲು॥ ಅಷ್ಟು ಹರನ ಅವತಾರ ಕ್ಷೇತ್ರ ಷ ಜಗದಾಭಗೆಯರು ವಂಶ್ರವ
ಷಿ ಮರು। ಬಸವನಾಗ ಮಹಬಂದ ಸ್ವಾತ್ಮರು ಶಕ್ತ್ರ ನಿಶನಗರ॥ ೧೩॥ ಶಿ ಕ್ರಿಯಲಿಂಗ ಪ್ರಸಂಗ್ರಹ ನಿಂಷ್ಠದಿ। ಶರಣ ರುಗಶಥಪೀ ಯಿದಳ ಮಿಶ್ರ ವೃರುಗಣ॥ ಶಿರಗಳ ದೂಪ್ರಜ್ಞ ವಶಿವಾಶಪೊ ಅನೀವಾ॥ ಅರ
ನ ಕಾಗುಣ ಶಶಿಕ ವಾರು ಫಿ। ಶಿರವ ಹೂಗು ಶಶರ ಸನ್ಮರಿನು ಶೀಷರು ಗುದಲಿ ಬಸವ ದಿಹರಶು ನಾಮಯ ಗಳನರದಾ॥ ೧೪॥ ಶಿರವ ಮುನಿ ಪ್ರಶರಾಯ ಗರು ಷಲು। ಹರಹ್ನಾದಲಿ ಬಸ್ಥಾನನವನಿ ಬಿ
ದು। ಬಸವ ಶರುವನು ಕಂದು। ಸ್ವಾಂಗವೃಶಗಿಕ್ರಿಯು ನಿದು॥ ವಶಿವರಿಯ ಲಾಸು ಶಿಜಪಾದಾ ಶ್ರೀಶವಶಾ ಬಲು ಜಲದಹನದಿ। ಶಿರವಸುಪಿ ದಿದು ಶಕ್ತ್ಯೆ ನಾಂತ್ರ ಶರವಿ ದಿದು॥ ೧೫॥ ಊವಶ
ಗುರುಹ್ಯಂಸ್ಥಾನನದಿ ಮಂದಿನು ಶ। ಶ್ರೀಗಂಧಾಕ್ಷತೆಯ ಜಲಪುನುಮ ಶರನು ಶ। ಬಿಸ್ತೃಪಾತ್ರೆಯೊಳಿರಿಸ ಪಾದಗಳು॥ ವನದು ಪ್ರಸ್ಥಾಲನು ಶಮಾಜಿಸಿ। ಯಿನವನ್ನೆ ವೆದ್ಯಗಳನ ಪಿಡಿಸಿ। ಯಿನ ಮಶಿ ಥ
ಸಾದಗುರು ವಿನಶ್ತ್ರೆಯಲಿನ ಗರಾಂದು॥ ೧೬॥ ಧಶಿಬದಶಿರುನಾಥನಲಾನು ಶ। ವಶವಾದಾನಿಯುವಂದಿನು ಶ। ಗುರು ಪ್ರಸಾದ ಮರುಷ್ಟಿಯ ಮಾಶಿ। ಯಿಶಂಗ್ರಾಗಿಯ ಸಾದಿ॥ ಷರು ಪ್ರಾದಾಭಿಸ
ಶಿದಾ ದಲಾಪ್ತಗ್ರಾ। ಶರ ವಿಡಿದು ನಾಲ್ಕರು ವಾಸು। ವಾಚಶಿಶರು ಬಿಶನ್ರುತ್ರ ಶರುಗಾಸವೀಕ್ಷದಾಭಿಸನಾದಿ॥ ೧೭॥ ಯಿ ಶಡು ಅಕ್ಷಿಗಳಿಲ್ಲದವನಿಗೆ। ಯಿ ಶದುನಯನವೃ ಶಾಭಿ ದಂಶ್ರ। ಯಿ ಶದು ಕಾಲಿಲ್ಲದ
ಂತ್ರ ಪೃಥ್ವಿವರಿಗೆ ನಾಲುಬಂದಂತ್ರೆ॥ ಶರಣ ಯಿಂಬಲರಿಯದವನಿಗೆ। ರಶದ ಹರುಗಾಲಾದಗಿಬಂದಾ। ಶಿವ ಶರನದಾಯಿತು ಗಂಗ್ರಿಶಗೆ ಗುರುಪ್ರಸಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಬಿಂದಾ॥ ೧೮॥ ಮೂಕ ಶಿಗೆನು ದಿವದಗಿದ
ಂತ್ರೆ। ವಾಶತ್ರಿಗಳು ಕಕೃದಂಗಶಿಬಿದಗನ್ತಾ ಬಿವಾಯಿತು ಬದವನಿಗೆ ನಿತ್ಯೆವದಾಶದಂತ್ರೆ॥ ಮೂಕ ಮಾಶನರ ಲಿಂಗಲಿಂಗವ। ನೆಶ ವಿಧದ ಲಿಂಗ ಜ್ಞಾನಲಾಲಿದಾ। ನೆಶವದ ವಿತ್ತಂ ಶಿಂಯಾಯಿತು ರಾಂರ ೪

ತೈಲೇಂದಾ॥೨೭॥ ಕೋಟಿವಕ್ರದಿ ಮಜ್ಜನ [illegible] ಪದಿ। ಪೆಟ್ಟಲೆ ನಾಹಾಂ ಮಸೆನೆನ ಪಿಲಿ। ವಾಲು ಬಿಲ್ಲದೆ ಮರಗಳ ಕಷ್ಟದೆಯ ಡ ಗುರು ವ್ಯಾಸಂಕ್ಕೆ॥ ಮೇಲುದಯ ಸುಖ ನಗೆ ಪದಂ। [illegible] ಪಾಲಕ ಗೆಲಂ ಕುಕ್ಷಿಯ
ಯಿ ಶೂನ್ಯ ಪಾಲನದಿ ಚೆಂದ್ರದೆಯ ಕೃಷ್ಣ ವಕ್ರರದಿ ಗಂಗೆ ರತ॥೨೮॥ [illegible]॥ ಸುಕ್ಷಪಂ ವಕ್ಷ ಮಾರ್ಗ। ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ದಿಷ್ಟ ಮಾತ್ರಯೋ। ಮರಕಂನೆ ನಮ್ಮ ಘಮಾರ್ಗ। ಜನ ಪಾತೆನನಂ ಯಶ॥ [illegible]॥ ವೃ
ಕ್ಷಿಬಾಗೆ ಬಗೆಯಿಂದ ಗುರುವದ। ಶಕ್ತಿ [illegible] ಶಂನ ಮನದಾಭು। ವೃಕ್ಷ [illegible] ಬಂದ ಬಂದ [illegible]॥ [illegible]। ಪಕ್ಷಿ [illegible]। [illegible]
ಲಕ್ಕೆ। [illegible]॥ ಮತ್ತೆ [illegible]। ಮತ್ತೆ [illegible]। ಮತ್ತೆ [illegible]। ಮತ್ತೆ [illegible]
೫ ಕೆ। ಮತ್ತೆ [illegible]। ಮತ್ತೆ [illegible]॥ ಮತ್ತೆ [illegible]। ಮತ್ತೆ [illegible]। ಮತ್ತೆ [illegible] ೫
[illegible]। ಮತ್ತೆ [illegible]। ಮತ್ತೆ [illegible]। ಮತ್ತೆ [illegible]। [illegible]
[illegible]
[illegible]॥ [illegible]॥ [illegible]
[illegible]। [illegible]। [illegible]
[illegible]। ಗುರುವಿನ [illegible]॥ [illegible]

ಲಾಗಿ ಕೆಡಿಸಿ। ಪರಶಿವನ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವಾದನಂದಾಗಿ ಪೊಂದಿ ನಿಸ್ಸಂಗನಾಗಿ ಕೆಲ॥ ಪರಮ ಪಾವನನೆ ನಿಮ್ಮ ಪಾದವ ಶರಣ ತೋರಿ ದಿಶಂದ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಪರಮ ಶಿವಧ್ಯಾನದ ಮಂಗಳವೆಂದನು ಮುನಿಗೆ ಗುರುಪಾಲ॥೨೧॥ ಜ
೨ ಗದಾಭಿಗೆಯಿರು ಪಂಚತ್ರಿ ಶೀರ್ಷದಿ। ಜಗದ ಜನರೆಲ್ಲಾ ಕಾಗಿ ಮಾಡುಗಾಲು। ಅವರು ಪವನ ವರಿಗೆ ಪಿಕ್ಕು ವಡೆನ ಪರಿದಾಯಕ ಶೀರ್ಷಗಳು॥ ಜಗದಾದಿಯನೆ ನಿಮ್ಮ ಪಾದಿಗೆ ತ್ರೈಮೂಗಿ ಮುದಾಚ್ಛಾದ ವಶವು
ವೆನಲ್ಲದೆ ಅವರು ಶರಣರ ಸಾಧಂಸ್ಯನಾದೆನು। ಯೆಂದ ಗುರುಪಾಲ॥೨೨॥ ಜನ್ಮಯಾತನೆ ಯೆನಗೆ ಮತ್ತೆ। ತಾವ ಕ್ಷಯಾತನೆ ಯೆನಗೆ ಮತ್ತೆ। ಶಿವಪೂಜಾಪರನೆ ನಿಮ್ಮ ಪಾದಾಂಬುಜ ಪಶುಂಡ ಶರಣ॥ ಅವರ ಬುದ್ಧನ ತೈಮೆ
ಯ ಪಾದದ ಅವರ ಮಿಶದ ಧುರಿತ ತೊಲಗಿದಪ್ಪಾ। ಅವರ ಮಿಶಮವು ಶಿವಪೂವಲಂಬನ ಯೆಂದ ಗುರುಪಾಲ॥೨೩॥ ಶ್ರೀಗುರುವೆ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಪ್ರದೆಯವೃ। ಶ್ರೀಗುರುವೆ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಅವಪ್ರ। ಶ್ರೀಗುರುವೆ ನಿಂಗ ಶರಣಂತೊಲಗಿ
ಕ್ಷೇಮ ನಿಮ್ಮಿಂದ॥ ಶ್ರೀಗುರುವೆ ನದವ ವಿಯಯು ಯಿಳೆಯೊಳು। ಶ್ರೀಗುರುವೆ ನಿದ್ರೆಯ ವಮಾಡದು। ಶ್ರೀಗುರುವೆ ನಿನ ಲಕ್ಷ್ಯ ಯೆಂದನು ಮುನಿಗೆ ಗುರುಪಾಲ॥೨೪॥ ಶ್ರೀಗುರುವೆ ತಾಯ ನಗೆ ನಿನ್ನೆ। ಶ್ರೀಗುರುವೆ ತಂದ್ಯ ನಗೆ ನಿ
ನ್ನೆ। ಶ್ರೀಗುರುವೆ ನಿಬಂಧು ಬಳಗವು। ಯೆನಗೆ ನಿನ್ನಿಂದ॥ ಶ್ರೀಗುರುವೆ ನಿಯನಗೆ ಗತಿಯೊ। ಶ್ರೀಗುರುವೆ ನಿಯನಗೆ ಮುಕ್ತಿಯೊ। ಶ್ರೀಗುರುವೆ ನಾ ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿದೆ ಯೆಂದ ಗುರುಪಾಲ॥೨೫॥ ಶ್ರೀಗುರುವೆ ಶಾಸ್ತ್ರವನು ನಿ
ನ್ನೆ। ಶ್ರೀಗುರುವೆ ಶಾಲ್ಲೂವನು ನಿನ್ನೆ। ಶ್ರೀಗುರುವೆ ನವರತ್ನ ದೀಕ್ಷಾ ಮೋಕ್ಷಕರ ನಿನೆಲ। ಶ್ರೀಗುರುವೆ ಪಶುಪತಿ ಸನ್ನೆನೆ। ಶ್ರೀಗುರುವೆ ಪಿಕಮಾತೆ ನಿನ್ನೆ। ಶ್ರೀಗುರುವೆ ನಿರಕ್ಷಿ ಶಿಂದನು। ಮುನಿಗೆ ಗುರುಪಾಲ॥೨೬॥ ಶ್ರೀಗುರು
ವೆ ನಿ ಮುನಿದೆಯಾದರೆ। ಶ್ರೀಗುರುವೆ ಸಾವೆ ತೃಪ್ತಿನಸವು। ಶ್ರೀಗುರುವೆ ಶರವಿಡಿದು ವೃದ್ಧ ಶರಣ್ಯಂಬ ಶರಣಾದಡೆ। ಶ್ರೀಗುರುವೆ ಯಾ ಧರನು ನಿನ್ನೆ। ಶ್ರೀಗುರುವೆ ತ್ರಿಣ ವಶ ಶರನೆ। ಶ್ರೀಗುರುವೆ ಪ್ರಶಿಪಾಲಿ ಶಿಂದನು
ಮುನಿಗೆ ಗುರುಪಾಲ॥೨೭॥ ಶ್ರೀಗುರುವೆ ನಿಬ್ರಂಹ್ಮಮೂರ್ತಿಯೆ। ಶ್ರೀಗುರುವೆ ನಿರುದ್ರಮೂರ್ತಿಯೆ। ಯಿವರ ಗಧಿಕಾರಿ। ಶ್ರೀಗುರುವೆ ಪತ್ರಿಗಳನೆ। ಶ್ರೀಗುರುವೆ ನಿ ಬಾಧಿಶಿಂದನು। ಶ್ರೀಗುರುವಿನ ಪಾದ
ವ ದೃಷ್ಟಿ ಗುರುಪಾಲ॥೨೮॥ ಬಹಳ ಪರುಷಿ ಶರನಾಗಿರುಪ್ಪಿಯರು। ಯೆಳುಯೆ ಶಿಂದೆಶಿ ಗುರು ಪಾದದೊಳಗ ಬಿಗದಕ್ಷಿ ಮುಂದಾ ಮುತ್ತ ಹುಟ್ಟಿಸಿದ॥ ಪೆಳು ವಶಿವ ಪತ್ರಿ ಗಣಗಳ ನಿಜ ಸಂಸ್ಥಯವನ ೨

ಜನಿಷ್ಠೆಯೊ। ಪ್ರಭುಯೆಂದೆನುವಲಿದುಕೆ ಭಕ್ತ ಪಾತ್ರ ಮನೆಯೆಂದಾ॥೮॥ ಯಿತಿಮಹಾಶಿವಯೋಗಿಮುನಿವನೆ। ಶಿಭುವಿದಿರಿನಾದಂಸ್ಯನಾದೆನು। ಯಿಭಾವಕೆ ಭಲು ಮುನಿವ ಪೇಳಿದುದೆನಲಿದರೊಳ್ಗಿ॥ ವೃಭಿ
ಯಗಾಡದವೆಲ್ಲವನು ಪೇಳೆನೆ। ಶಿಭುಷವೆನೆ ನಿಕೆ ಭಿತ್ತಂ ಪೆಯ ಮಲವಶವಿಶಾಪಾಪ್ತಲಿಂಗನಶಶುಣಾಶ್ರಪಿಯಿಂದಾ॥೪೦॥ ಅಂತೂನಂಧಿಕಿತ್ತಂ ವದನು ಶಿಕ್ಷಂ ಮಂಗಳಮಹಾ [illegible] ಸೂತ್ರನೆ॥ ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ॥ ಧರ್ಗ
ಯೊಭುಜ್ಯವಪ್ರಿತ್ರಶಾನದಕೆನುದ್ಯಕೆಗಳ। ವಿಶಜಿನುವೆಕೆ ಭಕ್ತ ವಶಗಾವನು। ವದದವಶಗುಶುಶಾಯಕ್ಕಾಕುಮಶುಕ್ಷಿಶ್ರಶನೆ ಪೇಳ್ವನಲು। ಪೇಳಿದನು ಗಂಭೀರಗೇ॥ ವದಾ॥ ಗ್ರಾಮಿನೀ॥ ಷ್ಪಿರಿಯನೆಂಬಿನೆಗಂಗೆಶಿ
ಶದಾಭು। ಶಿರಿಯನೆಂಬಿನೆದೆವಶೆಲ್ಲಶು। ಬಿತಗಾವನು ಸ್ಮರಿನುತ್ತಲಿಕ್ಷಶು ಅವಶ್ಯನುಶಗಣಾಶ॥೧॥ ಷ್ಪಿರಿದುಕಿಂದಾ ಜುವಶಿಲಗ್ನದಿ। ವೆಶವ ಮುಶುಕೆನಿಂವ್ಯಮವಿಮೆಯ। ಅರಿದುಪಾಗಳಲಗಾದ್ಯ
ವ್ಯೆಹಂಪೆಯವಿಶಾಪಾಪ್ತಾ॥೧॥ ವಾರ್ಧಿಕ॥ ವೃತ್ತಮೋಕ್ತ ಮಶಾಂಯಕೆಳುರಿಯಾಪಾಳನಿಗೆ ಪುತ್ರೆಗಾಶಿವಶುಕ್ಷಿಯ ಪೇಳಿದಂದವನೆಲ್ಲಾ। ವಿನ್ಯಾಶಿಜಪೆಳುವೆನು। ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತದಲಿ ಮನವಿಪ್ಪಾ ಕೆಳೆಂದಶೇ॥ ನಾಶ್ರ
ಶಿವಯೋಗೀಂದ್ರಮುನಿನಾಥನಿಂವ್ಯಂದಾ ಮತ್ರೆಮುನ ಪಿತನಾದೆನೆಂದೆನುಶ ಶಂನ್ಯಶದು। ಷಗ್ರಾವನುಮುಗಿದುನಿರ್ವರ್ಗ ಭದಿಕ್ಷುಭ್ರಶಲಾಗ। ಪೆಭುತ್ವಾದ ಗದಮುನಿವನು॥೨॥ ಕೆಳ್ಪರಿಯಾಪಾಲರಿರತ್ರಶನದಶೆನ
ದುಶೆಗಳ। ಯೆಭುತ್ರಷುಗಾಬಿಜಮಾವತ್ತಿಬಿವೃತ್ತಶಗಾಬಿ ಅಾಲಶಬಿ ಬಿಲ್ಪಶಿ ಯಕ್ಕೆಯಂಬಿತ್ತದಶುಕಾಪ್ತದಾಳಗಾಂದನಾಶೇ॥ ಬಾಳಪ್ಪಿ ಮದಿಶಂದು। ಶೋಭದುದಂಶವಕ್ಷಿ। ವೇಲುದುಶಮುಕ್ಷಭಿಗಮ
ದಾಗ್ಯಂಗುಲದಿಕೆಬಿಮೇಲೆ ಕ್ಷ್ಮೈಶಾ ಭ್ಯಾಗವಶಾಳದಾಶಿ ಜವ್ರತ್ರದಲಮಾವರ್ ಮುಖವಾಗಿಕುಳಿಶು॥೩॥ ಬಿಳಿಯಶಂಬಳಿಯಾನನದವ್ಯಾಲೆ ತಶುಪ್ರದಾಭ। ಕುಳಿಕುಜವವನು ಮಾಡೆನೈನದಕಾಯ್ಯವೃತಿ
ತ್ರಿ। ಪಾಭಿಯೋತ್ತಿನಾಳಬಿಭದಶಶದಬೇಯಾನನದಿ। ಶುತ್ರಗಭುಷತವಾಷಶು॥ ಇತ್ತಲವಾದಷಶಗಾನನದಿಗಾನಶಿಪ್ರಗಭು। ಷ್ಪುಲಯಬಂಮಾನನದಿ ಮೊತ್ತಷ್ಟೈಗಿರುವದು। ಯಿಳಿತಿಯೊಳಗೆ
ಯಿಶ್ರನಾಲ್ಕುಶಶದಾನನಂಗಳಶಭು। ಬಿಕಾದಶಲ್ಲಕುಳಿಶು॥ ಳಾಶ್ಲೋಕ॥ ಶಂಬಳಂಕಾ ಯಪ್ರಶ್ರಿಷ್ಟಂಬಾ। ಷಶಿಶತ್ರವಿನಾಶನಂ। ಷಶಗಾಂ ಗ್ಯಾನಶ್ರಿಷ್ಟ। ಚ। ವಿಮೋಕ್ಷಾಂ [illegible] ಬಂಮಗಾರಿ॥೧॥ ವಾರ್ಧಿಕ

ಶ್ರೀ ಗುರು [illegible]

೬ ಬಗವನಗಳಿಂದಾದ ವಿಗ್ರಹಾಕೃತಿಯಂಬಲದಲ್ಲಿನ ವಸ್ತಾಂಬಿ ಪಪಿದು ಯದವಸ್ತಾದಾಳಗಳು। ಅಣ ಮಾವಂಚಾ ತ್ತುಶಿಯ ಜಪಿನು ತ್ರಿಪ್ರದಕ್ಷದ ಲಿಕಲ ಶಿವ್ರಾವಿಯಂತ್ರಿಯಜ ಯದೇಗ್ರಾ ಸಿದೂತ್ತಿನಕ್ಷಿನ
ದೋಳು ಧರಿಸನಯನಜಲವ್ಯಾನ ವೃದಾಕದ್ರಾಕ್ಷೆ ಧಾರಣಾಕ್ರಿವ ದಿಂದಾ। ಅಣ ಮಾತ್ರಪ್ರಾಸನದಾಳು। ಧರಿನುತ್ರಿ ಶ್ರೀ ಮಾವಾ ಗುರುಚರಣಾವಂನುರ್ರಿ ಜಿನೆಲ್ಲಾ॥ ಶ್ರೀ॥ ಲಿಂಗಾಚರನೆಯ ಮಾಡಿ ಶಿರ್ದೇ ಪ್ರಸಾದವನ್ನ ಲಿಕಲಬ
ಂಗಮಾಚರನೆಮಾಡಿ ಋಷಿತ್ವಾಸ್ತ್ರರ್ರಿ ಮಂತ್ರಾ। ಕಿಂಗದೇಜಪಿನುತ್ರಿ ಗುರು ಹಿರಿಯರಾದವರ ಮಂತ್ರಿಕ್ರಿಸಾಲವಾಜ್ಯೋಗ್ರಿ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದೆ ನಡಸುತಿವ ನಮಿತ್ರಿಕರಾ। ಅಂಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರನು ವಾಗವಾಗಿವನೆಂದೂ। ವ
ಂಗಳಾಕ್ಷನ ಮಹಿಮೆ। ಶ್ರೀ ಕುಮನುಪೆ ಳಿದಾದ ಶ್ರೀಮಸನಾಥಚೋನು ಗಾಂದನೂ॥ ಕ್ರಿ॥ ವಕಮಾಕ್ಷ ಶ್ರೀ ಗುರುವೆ ಬ್ರಾಂತ್ಯಾಗಾಕುರ್ರಿಸಿಕವನೂ। ಧರಿನುವತ್ರ ಮವೆನಗೆ ಗಂಧಾತ್ಮಕೆಯತ್ರ ಮವನಾಕಿಯ ಬೆತ್ತೆಯ
ನಲುನೆ ಭವನಿಪಾಲಕುಲಕ್ಷಲಕ ಗಂಧಿರನೆನಲೂ॥ ಧರಿನ ಬೆತ್ತೆಯ ಗ್ರಿಕಂಗಾಚಿರದುಪ್ರವಾಗಾದಲಿ। ಧರಿಸಿದಾಮಂಗ್ರಾಗಿಳ ಪೆಳಲಿಂಪ್ರಳವಲ್ಲ। ಧರಿಸಿದಂಕ್ರ ಭ್ರಾಂ ಪ್ರಾಣಾನಮುಖವನಾ ಪಿದಕಿ। ಅಷ್ಟು ನಾಕಕೆಳ
ಲಿದನೂ॥ ಶ್ರೀ ಪ್ರಾರ್ಣನೆ॥ ವಕನಭಿನೆರ್ರಿವ ವಾಳ್ಳು। ದಿಷು ಗಾಚಿಳ್ಳುರ್ರಿವತ್ತ್ರಯಂ॥ ನೆತ್ರ ಯೋಗವ್ರ ಮಾಗಾಲಿನಾ। ವಿಗ್ರಹಾಕೃತಿಧಾರಣಾಂಬುದಾ॥ ೧॥ ವದಾ॥ ಯದುಬಲದಿ ವಿಗ್ರಹಾಕೃತಿಯ ಕದಂಗುಲ ಪಿಚಿತ್ಪು। ನದುವ
ದೆ ಪ್ರಮಾಗಾದಂಗುಲದಿ ಗಂಧವನು। ಋದುವಂತ್ರಭಾಂ ವ್ಯಾಗಾನಮುಖವ ಕಂದಾ ಗಲೂ। ಚರಣಾಕೊಂದಿಬದವರಗೆ॥ ಕಪಿಂಯದೆಗಳ ಗ್ರಿಸಾ ಮಿವ್ರದಾಕಷು ವದು ದ್ರುದವಾಗಿ ಅವನಿ ಮುದನೆಂದ
ನೆಂದರಿ ದುರ್ರಿಜಿವರಿಗೆ। ಯದುಬಿದದೆ ಸಾಮವ್ರಿಸಾ ಯೋಗಳ್ಳವ ನಿ ವಿಗ್ರಹಾಪಾಲಕ್ಕೆ ಭಿಂದನೂ॥ ಬಗಂಬಿಂದ್ರವಜ್ರ ವ್ರತಾ॥ ದಶಾಂಗುಲಂರ್ರಿ ನ್ನುಮಧ್ಯಾದಿ ಗಂಧಂ। ಲಲಾಟದಾರಂಭ ಧನೋಂದ್ರ್ಯಾನಿಂದಾ॥ ಸ
ಖಿಗಾಕೃಸಿಸಾ ಕುವ್ರವದ ವಿಪ್ರಾಣಾಪ್ಯಾಗಿಸಾ ಮಿವ್ರಗಿಸಾಂಯೋಜ್ಯಕ್ತೆ ಲಾನವಾಸಿ॥ ೧॥ ವದಾ॥ ಧರಿನ ಬೆತ್ತೆಯ ಪ್ರಪ್ತಾ ಪತ್ರ ಮನಸಿಕು ಕರು। ಧರಿನ ಬೆತ್ತೆ ತ್ರಿಯಂಗುಲದಿಂದ ಗಂಧವನು ಧರಿನ ಬೆತ್ತೆವಂಚಾಂಗುಲದಿಂ ೬
ದಲಕ್ಷಕೆಯಾ। ಶ್ರೀರಿಯದ ವಿಪ್ರಕುಗಳೂ॥ ಧರಿನ ಬೆತ್ತೆ ತ್ರಿಯಂಗುಲದಿಂದ ಗಂಧವನು। ಧರಿನ ಬೆತ್ತೆ ಕರ್ಜನಂಗುಲದಿಂದ ಲಕ್ಷಕೆಯಾ॥ ಧರಿಸಿದಂತ್ರಾ ಭಾಂ ವ್ಯಾಗಾನಮುಖವನಾ ಪಿದಕಿ ಅಷ್ಟು ನಾಕಕೆ

ಛಿಂದನಸು ॥ ೯ ॥ ಶ್ಲೋಕ ॥ ದ್ವಿ ಜಂತ್ರಿಯಂಗುಲಂ ಗಂಧಂ । ಲಲಾಪೆ ಧಾರಯೇತ್ ಸುಧೀಃ ॥ ಪಂಚಾಂಗುಲೇ ಧಾರಣೇನಾ । ನಜಿ ವಿಶೇಷಲಂ ಶಿವಂ ॥ ೧೦ ॥ ತ್ರಿಯಂಗುಲಂ ಗಂಧಪುಂಡ್ರಂ ಚ । ತರ್ಜನ್ಯಂಗುಲ ವಕ್ಷ್ಯತೇ ॥ ಧಾರಣಾಂಬು
ಧದರ್ಶಾನಂ ಭ್ರಮನಾಶಂ ಪ್ರಮಾವಶೇ ॥ ೧೦ ॥ ಪದ ॥ ಶಿಷ್ಯ ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾ ೪ ಮೂರಂಗುಲದಿ ಧರಿಸು । ಹ್ಯಾಲೆ ತ್ರಿಯಂಗುಲದಿ ಗಂಧವನು ಧರಿಸು ಬದಲಿ ಹ್ಯಾಲೆ ಪಂಚಾಂಗುಲದ ಪ್ರಕ್ಷಿಣೆಯ ನಿಷ್ಠೆಂ ಶಿವ ಸ್ನಾನವ ಮುಖ್ಯ
ವನಾಡಲೆ ॥ ಯೀ ಲೆಕ್ಕು ಜಲ್ಲದಲಿ ಮಾಡಿದ ಶಿವಗಣ ॥ ೧೧ ॥ ಭಾಗ್ಯ ಪುವ ಪ್ರನೆ ನದಕಾಂಯ್ಯೆ ಶ್ರೀಶಿಕ್ಷಾ । ಬಾಲಪ್ಪೆ ಉವಳೆವನ ಕುಮಾರೆಂದರಿಗೆ ಪಿನಾಲು । ಅವರಿಂಗೆ ಮುಕ್ತಿ ದೊರೆಕಿತು ॥ ೧೧ ॥ ಧರಿಸಿದನು ಮುಪ್ಪಾರ
ವದಪ್ಪಿನದ ಪಂಚಾಂಗುಲದಿ ಧರಿಸಿದನು ದತ್ತ ಮುಖವಿದ್ದು ಪಂಚಾಂಗುಲದಿ ॥ ಧರಿಸಿದನು ಮಂತ್ರ ಸದಪ್ಪಿನ ಪಂಚಾಂಗುಲದಿ ಯಾಜ್ಞ್ವದಿ ತ್ರಿಯಂಗುಲ । ಧರಣಾಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಸನಾ ॥ ಯಜ್ಞೋಪವೀತ ಪಂಧ
೨ ರಿಸಿದಾ । ಗುರು ಮೂರ್ತಿಯ ಪನಿತ್ಯ ನಡೆಗಳಂ ॥ ಗುರು ಪಂಡಿತರು ಪಾಲಕ್ಕೆ ಮುನಿ ಯೋಮುನಿರಾಯ । ಶೇದನು ಶಿಷ್ಯರು ಶಾಲಾ ॥ ೧೨ ॥ ಶ್ಲೋಕ ॥ ಶ್ರೀ ವಿಕಂಬಕನೇ ಶಂಚ । ಮುಖನಾಭ್ಯಂತ ದಕ್ಷಿಣಂ ॥ ಶಾಮಾ ೨
ಂಗದರ್ಶನೇ ಶಂಚ । ಶ್ರೀ ಮಂದಂ ಧಾರಣಾತ್ ಪ್ರಮೋತ್ ॥ ಪದ ॥ ಮೊಬಲುಪ್ಪು ಯಿದ್ದಲಿಯ ಶ್ರೀ ಸ್ನಾನ ಪಾದ್ಯಗಾ । ಬಲಿಯ ಪಚ್ಚಿ ಸಯಿಪ್ಪಿನೆಯ ತರ್ಜನ್ಯಂಗುಲದಿ । ಚೆಲುವಾಗಿ ದಂತ್ರದಾನವ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ
ದಾರಿದ್ರ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಿಡದು ॥ ಯಿಡಿಯ ಸ್ನಾನದು ಪ್ರಸಾದ್ದ್ಯಾನಂ ನಿಷ್ಪಲಂ । ತೋರುವ ವಸ್ತ್ರನ ಸದಾ ದಾರಿದ್ರಂ ಶಿವ । ಅನ ಪಟ್ಟ ಕಲ್ಪನದಿ ಮರ್ಗಣಾಲ್ಪರಿ । ಶುಚಿಶೆಗಳನು ಲಾಗದು ಜೀವವನು ॥ ೧೩ ॥ ಶ್ಲೋಕ ॥
ಮೇಧನಂ ತ್ರೇನ ನಂದುಃಖಂ । ಶಾಸ್ತ್ರ ಸ್ನಾನಂ ಚ ನಿಷ್ಪಲಂ । ವಸ್ತ್ರಾನಂ ಚ ದಾರಿದ್ರಂ । ಪಾಪ್ಯಾಗಂ ಮರ್ಗಾಂ ವಿವೇಕ ॥ ೧೩ ॥ ಪದ ॥ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ದ್ರವ್ಯ ಮಾಡುವ ಲಿಂಗ ಮಾಜೆಯನು । ಪದಮುಖದ ಪದ್ಮಾಸನ
ಲದಲಿ ಮಾಡಿದರೆ । ಅದು ನಿಷ್ಪಲಂ ಮತ್ತೆ ಮದ್ಯಾಹ್ನದಲಿ ತಿನಂಜಿಗೆ ನಲಿನ ಬಾರದು ಮತ್ತೆಯು ॥ ನದು ಪ್ರಾದೆಯ ಸಂಪನ್ನನದು ರಿತವಿಗಾದ ಪರನಾದ ಮಲಾಪ್ಪಕ ಮಹಾಸ್ಥಿವ ಲಿಂಗ ಮಾಜೆಯನು ।
ಪದಗಿ ತ್ರಿಕಾಲದೊಳು ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಮಾದದವರಿಗೆ ನರಕಪ್ರಾ ॥ ೧೪ ॥ ಧರಿಸಬಾರದು ದೂರದಿ ಬಿದಿಗೆ ಚೆಂದ್ರನ ಕರದಿ । ಧರಿಸಿದರೆ ಪಾಂಧ್ಯ ಪಿಡಿತ ಪಿಂಸ್ಕ ತಪ್ಪದು । ಧರಿಸಬಾರದು ಗೆಣಗಲವರಿ

ಮಿಶ್ರದಿಂದ ಧರಿಸಿದರೆ ಲಯಕಾಲವು॥ ಧರಿಸಬಾರದು ಸಂಜೆಯಲು ದುಃಖ ಮಿಶ್ರಿತವಾಗಿ। ಧರಿಸಿದರೆ ನರಕದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವಾಗಿ ಮಹಾ ಷೋವರು। ಧರಿಸಬಾರದು ನಾನಾಲಿಗೆ ಬಷ್ಟ ನಿಷ್ಠವಗೆವರ ಪನರಕವುಕಪ್ಪ

೭ ದಾ॥೧೪॥ ಧರಿಸಲಾಗದಂದರಾ ನಸವವೆಷ ವಿಂಶತಿಯಾ। ಅರವೆದ ಅಂಗುಲವು ಮಾಡ್ಯಾ। ಗಂಧವ ಧರಿಸಿ। ಗುರುಮೂರ್ತಿ ಪಿತ ಮಾತೆ ಪತ್ನಿ ಸುತರ ಪಾದದರು ಮಾಡುವುದಲಾಗಿ ಶಿನಗೇ॥ ನರಜ ಜ್ಯಾಪ್ಯವ ಪ್ಯಾಬಿಂತೆ ಇ

ಬಳದ ದಸವರ ಮಿಶ್ರದ ಊರ್ಧ್ವ ವ್ಯಕ್ಷ ಹಾಗಿ ಯೆಸಿ ಪುಮಶಗಾಗಾಲ ವನೈ ಯದ್ದವರು ನರರು ಗಂಗಾಶಿರ ಪಾಲಿನೆ ಭಿಂದಸೂ॥೧೫॥ ಶ್ಲೋಕ॥ ದರ್ಶನ ವಂನೇತ್ರ ರುಕ್ಷಿ ಪ್ರ ಭಾಗಾವರ್ಧಾಂಗುಲಂ ಗಂಧಲೇಪ ಪ

ಷ್ಟಿ॥ ಗುರುರಾಯ ಮಾತಾ ಪಿತ ಪತ್ನಿ ಮಿತ್ರಾ। ವಾತಭಗಸಾ ಧರಮಶರಾಂಭವೆಶ॥೧೬॥ ಟೀಕ॥ ಧರಿಸಬಾರದು ವ್ರಯಂಗುಲದಿಂದ ಗಂಧವನು। ಧರಿಸಿದಾಗದೆ ಮಾತೃ ಪಿತೃದ್ರೋಹ ವೆದೆ ಗಾಂಬದದು। ಧರಿಸಬಾರದು

ವಂದು ಅಂಗುಲದ ಗಂಧವನು ಧರಿಸಿದಾಗದೆ ಮಿತ್ರದ್ರೋಹ ಹನ್ಯ। ಧರಿಸಬಾರದು ಮಧ್ಯ ಅಂಗುಲದ ಅತ್ಯಕರಿಯ। ಧರಿಸಿದರೆ ಗುರುದ್ರೋಹ ಪಾತಕ್ಕೆ ಲರಿಯದು। ಧರಿಸುವರಿ ದಂಶಾಂಗ್ಯಾನ ನಾಡಲಾಗದ್ರೆ ವಿ

ಷ್ಟೆ ಲಾಗದು ದಾಹವು॥ ಶ್ಲೋಕ॥ ವ್ರಯಂಗುಲಂ ಗಂಧ ಪಿತೃ ದ್ರೋಹಂ। ಯೆಕಾಂಗುಲಂ ಗಂಧ ಮಾತೃದ್ರೋಹಂ। ಮಧ್ಯಾಂಗುಲಾತ್ಯಕೆ ಗುರುದ್ರೋಹಂ ಶ್ರೀ ಧಾರಣ್ಯಾ ಮೂನುಶಾ॥೧೭॥ ಟೀಕ॥ ಜಳಸ್ನಾನವನು ಮಾ

ಡುವಾಗಲು ದ್ವಿಗೆ ತ್ರಿಶೋ ಖದಾಬ ಭಿಕ್ಷಾಂಪ್ಟೆ ಪ್ರಂಭುವಾಗಲು ಪ್ರಾಣಾಪಾಶಿಯಾದ ಬಳಿಕಾ। ವಸ್ತ್ರಶಯನ ಕಾಲದಾ ಭಾಂಪ್ಟೆ ನಶಿನಂಗದಾ ಭಗೆಸಂ ಪ್ರೇಮಲ ಮೂತ್ರಸ್ಥೇ॥ ಚೆಲುವಾಗಿ ಮಳಿಶಿರುವ ಕಾಲದಾ ಭ

ಯಿಂಕ್ಷಾರುಬಾಳಿಯ ತ್ರಂ ದಿಶೆ ಗಂಪ ಬಿಕ್ಷುವದು ಬಿಕ್ಷ ಪರಿಯಂ ಭಿಂಧಿಸಿ ಭಗೆಸ್ನಾನ ಪ್ರಾಪರಜ ಸ್ನಾಶಿಸುವರು ರಿಯಾಪಾಲಿಸೆ ಭಿಂದಸೂ॥ ೧೮॥ ಶ್ಲೋಕ॥ ಸ್ನಾನ ಭಾಗೆ ಜನಕಾಲೇ ಚ। ಶಯನೇ ವದನಂಗಯೋಃ। ಮ

ಲ ಮೂತ್ರವಿಸರ್ಜನೇ। ಭಿಕ್ಷಾಂ ಶಿವ ರತಿರ್ಜೇ॥೧೯॥ ಟೀಕ॥ ಸ್ನಾನವಾಗಲು ಧಾಗೆತ್ರ ಮೆಲ್ಲಗೆದು ವದ ಮುಖ ಯೆ। ಸ್ನಾನದ ಫಲವು ನಿಷ್ಫಲವಾಗಿ ಹಾಗುವದು। ಸ್ನಾನವನು ಕಾದು ದುರಿದಾಭುಮಾಡಿದವ ೭

ರಿಲ್ಲ। ಘೋರನರಕದಿ ಬೀಳರು॥ ಮಾನವರು ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಧರಿಸದ ಪಾಪ ಮಾಡಿದರೆ ಮಹಾ ದಾಹವು॥ ಧರಿಸಬಾರದು ಶುಭ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಪ್ರೀತಿಕರಾದವರು। ಧರಿಸಬಾರದು ನಾಲಿಕಾ ಪಶಿರ್ಥಂಗಳನು।

ಧರಿಣಿದಕ್ಕಿ ಶಿಶಿಶಿ ನಿತ್ಯಾ ತಜನ್ಮಂಗಳ ಅವರ ಪಾನಾಗಿ ಪುತ್ರಾವ ಶಿವರಾತ್ರಿಯಾ ಪಾ॥ ೧೯॥ ಅಂತವೆಂಬದು ಶಿವನ ಪ್ರಸಾದವೆಂದರಿದು। ತಂನ್ನಾಗಿಸ್ವಂ ಬುವದು ಅದರಾಗಿ ಸಿವೆಂದಗಳು ಬಿಂನ್ನವಾದಶಿವಂದುಲಿಂ

ಗದಗು ಡಿಯಲ್ಲಿದರಾ ಖಶಿ ಗುರಿಯಾ ಪಾರು॥ ಪ್ರಂನ್ನರ ದಿಚಿತ್ರ ಷಶಿಯ ನಿಷ್ಕ ವಾಗೊಂದು ವಂನನವನು ಶಿಳಗಿ ಷ್ಟುಂಷ್ಟ್ರ ಲಂನ್ನ ವಿಷ್ಟೋಂದು ವನನವನು ಮುಕ್ತಿ ನಾದದಷ್ಟಂದದವ ವಿಪ್ರನಾದಿದವನೆ ಪಶಿಶಿ

ನಾ॥೨೦॥ ಪ್ನಾನ॥ ಚಿತ್ರಾಷ್ಟಶಿ ಬಲಿಂದುಪ್ರೆ। ಯೆಲ್ಲಿಯ ಶಾಂನಶ್ವಿ ಇಗತ್ರ ವಾಸಿ ವಿರಾತ್ರವ ವಾ ಸೀನ್ನಾ। ಅಂನ್ನಂಗ ನಿವಾಂನ ಶಿತ್ರನಾಂ॥ ೧॥ಶದ॥ ಕ್ಷಿಶದ ಧಿಶಾಖ ಖ್ಯಾತಿಯ ಪ್ರಶಖ್ಯ ಯನ ಗಂದು। ವಾಶ ಗಾದದಿ

ಗೆಯಂನ್ನವನು ಂಬಮಸು ಜಶಿಗೆ ಷ್ಟೋಶನಶಕ್ಕ ಬಿದದು। ಬಾರಿತೆಂದುಕ್ರೆಯೆಷ್ಟಂದು ಮಾದುಂ ಬಪ್ಪಿ ಮುಖ್ಯಗೆ। ದಾರು ಗಾರಿಯೋಗಿಗೆ ನರಶ ವಶಿವಶಿ ಯೆನಿನುವ ಸುಮಾ। ನಾರಿಯರು ಶಂಮ್ಮ ಮಿಶ್ರ ಶವ್ವಾರಶ

ಅರಿಯ ದಿಶಿ ಪುಶ್ಚವ ಶುಕ್ರ ವಾಲ್ಗುವದ ವಿಶೇಶ ದಿನ ಡಿಯೆಲ್ಲಾ ಯೆಶಜ್ವವದವಾ ಪದು॥೨೧॥ ಶಿವರಾತ್ರಿ ರಾದವರು ನಿಗ ಮವಾಶದ ವ್ರತವ। ಅವನಿಯೊಳು ನಡನಂತಿಶಿ ಯೆಶದಖ ಪ್ರಶ ಬಶಲು। ಶಿವನ ಮಾಜಿಯ

ಶಿವಪ್ತ್ರ ಪಶಿಯ ದಿನವೆಂದ ಜಿಸ್ವ ವಾನವ ಮಾದು ಪ್ಪರು॥ ಜವಶಾನೆ ಬಂದು ಪಿಡಿದಾ ಯ್ತ್ರನ ಶಶದವಳಗೆ ಶಿವ ಶಿವಾಂಶದಲ್ಲಿ। ಯಿ ಭಪ್ಪಾ ಶಿಪನೆಂದರಿದು। ಶಿವಬ್ರಂಪಾರದಶಾಲವ ತ್ಯಜಿನಾ ಶಿಪಾಗಿದ

ಪರಿಯಾಸ ಲಕ್ಷಿಖ್ಯಂದನು॥೨೨॥ ಮತ್ತಿಂದು ವಾರ ಅಪ್ಪ ಮಿಯೆ ಶದಶಿ ಬಶಲು। ವ್ರತ ಪವ್ರತವೆಂದು ಮಾಡಿದರೆ ದಾ ಫ್ರಶ್ಯ ಪ್ರತ ಪರಶ್ರಮವಾದನಿಗ ಪವಾರದ ಫಲವ ಪೆಳಲಶಿ ಮಪಾಶ್ಯಗೆ॥ ಯತ್ರರ

ಂಶರವಾಗನಿ ಲಶದಂತಾ ಯಿತ್ರೈ। ವ್ರತಷ್ಟ ಪುವ್ರತ ಪಚಿಷ್ಟ। ನ ಡೆಗವನು ಮಾಡಿದರೆ। ಕರ್ತನಾಂ ಯಿನರಿಜೆಂನ್ನ ಶಶ್ಯಗನುವನು ಯವಧಷ ನಿರ್ಯಾಪಲಶಿ ಭಿನ್ನಂದನು॥೨೩॥ ಯೆಂದಿಗಾದರು ಪಶಿಯನಾದವರ

ಅಗಿದದಾಖು। ಯೆಂದಿಗಾದರು ಪಾವದಶಾತಿಯ ನಿನಗದರು। ಯೆಂದಿಗಾದರು ಶಳ ವ್ಯಕ್ತಾದಶದ ಶಾಂತ್ರಿ ರಿಯಂ ಮಾಡದಿರಿ ಶಿವರಾತ್ರಿರು॥ ಯಿಂದು ಧಶ್ಚವನ ನಾಂಗದಲ್ಲಿದು ಪಾಶಿ ಗಳೊಂದು ನಡೆಯಲ್ಲ

ಯೆಂದು ಶಿವರಾತ್ರಿ ಶಸ್ತ್ರಿಯಲಿ। ಸ್ಕಂದುಗ ಗಾರಳನ ಪಾದ ಪದ್ಮವನು ಪೂಜೆಯದಾ ಭಕ್ತರಿವಿಡಿದು ಶಾಂಬಿವಸದು॥೨೪॥ ಶಿಷ್ಟನ ಸಬ್ರಂಹ್ಮಾದಿ ವಶಂ ಪಾರ್ಶಿಯನಾದಿತ್ತಾ। ಶಿಷ್ಟನಾ ಮಾಂದವ್ಯ ತಾನ ಸಿ ಶೂಲಕ್ಕೆ

೮

ಪಾಶಿ । ಕೃಷ್ಣನ ವಕ್ಷಸ್ಥಳವಿಂ ದಕ್ಷಿಣಮದ ತತ್ತ್ವನನಿತನೆನಾ । ಕೃಷ್ಣಸ್ಥಾ ದರದಿಬಿಯಿಂದಲ್ ॥ ಕೃಷ್ಣನಾನಾನಾಗಾರ್ಜುನನನು ಶಾಂತ್ಯೆಯಿಂದಲೆ । ಕೃಷ್ಣನೊಡನೆಯೆ ವಿಶನೆ ಕಲೆಯ ಶಂಭುಗಾಲ । ಕೃಷ್ಣಕಶಾವಂಶಮಹಾಶನ ದಿವ್ಯಲವಿ

ಙ್ಗಿನೈತ್ರಿ, ಯುಕ್ತಿ ಭೂಪಾಲನೆ ॥೧೩॥ ಷಟ್ತ್ರಿಂಶತ್ತಾದವರು ಷಲವೃತ್ತ್ಯೈಯ್ಯಂಗಳಿಗೆ ಶರವಿಶಿಷ್ಟುಗಿಯ ಶೈವಂದು ಗಳುಉವಶಾಂತಿ । ಷಟ್‌ಷಷ್ಟ್ಯಂವರಿಂದು ಇಶವನಿಗದಬ್ಗಂಥಾನಯಿಂದ್ರಪ್ಪೆಂಯೊನಿಯಾದ ॥ ಷಟ್

ತ್ರಿಂಶನಾದಲ್ಪಿಶ್ಮಯಕಾಗಿಯಾದನಾಟಕಸ್ಸ್ಯಲಾಕವಶನಾಯಂಜಲವಶಿಂದಪ್ಪರು ಗಂಗೆಭಕ್ತದಶು । ಶವಿಚಂದ್ರಜಿಂನಶಲಕ್ಷರಾಕ್ಷಾಂದನು ಭ್ರಾಂತವಾ ॥೧೪॥ ಕರಸನು ಬಾಗಿಲಕಾರ್ಷ್ಯಕಸ್ತ್ರದಿಪ್ಪಾಲಕರು । ಶಿಕುಗ

ವಶಿಗುರಿಯಂದರಾಭ ಪುಷ್ಪನೊಳಗಷಯ ॥ ಷರಾನು ಶನುರ್ಗಗರಿಗನೆಪ್ಪರದಾಯಿಂತಿ ವಶಗಶಿಗಳು ಶಿಗಾಗೆದ್ರೈಯ್ಯವೆಂದು ॥೧೫॥ ಶಬಾಗಿನಶಮುಗಿದು ವಶಗಳನು ಬಿದುವಾ । ನಶಿಂಗೆನನು ನಕ್ಷತ್ರಶವಶ ೧೬ ದಶಶ

ಷಶನಲ್ಲದಕ್ಕೈಯಿಲ್ಲವಿಲ್ಲೆಂದು ನಡವಶ್ಯೈ ಭೂಪಾಲನೆ ಭಂದನು ॥೧೭॥ ಜಂಗಮಯದ್ದೈವಕಲ್ಲನೆ ಶಿವನು ಅಧಿಕೆಂದು । ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಜೀವಾಶನು ಅದಕೆ ಅಧಿಕೆಂದು । ಜಂಗಮಾ ಲಿಂಗನೆಂಯಲ್ಲದ ಅಧಿಕೆಂದು ನಾಲ್ಕುವೆದಕ್ಕ

ಅಪ್ರಾದಶವಲಶಾನಾ । ಲಿಂಗದೆಲ್ಲಾ ಶರು ಭಾಸ್ತ್ರವ್ಯ ಮಾದಲಿಗಿ ದಶ ಷಂಗಂ ಇಲ್ಲ ದೆಶಾಗಿಷಾ ಗಿಶೊನ್ನಿದ್ದು ಮಶಿಪಕ್ಷ । ಅಂಗಷ್ಟಿನಶು ಶಿಭದುನಾದಿನದೆಯರು ಅವನಿಪಾಲನೆ ಭಂದನು ॥೧೮॥ ಅಪ್ರಾವರ್ಗವನಶ

ದಿ ಶಿಂದಾನುವ ಮನುಜಗೆ ಬ್ರಹ್ಮನಾಂಬ್ರಿಂದಿಬ್ಯದನ ಜನ್ಮಶವ್ಪದೆ ॥ ನಿಶ್ಚಯೆಲಿ ನಂಬಿದಶಕ್ತೈಲಾಂ ನವೆದಕ್ಕಂಪು । ಯಿದಕಾಂದುಕ ಥೆಯ ಪೆಪ್ಟ್ ॥ ವಿಷ್ಣುರಿಶ್ವರನೆ ಪ್ರಮಾವ ಯೆಶಿ ಯೆಂಬವರು ಶಿಷ್ಟನೆದ್ದ

ವೆಂದು ಶಿಭದು ಅರಾಮೂರ್ತಿ ಯೆನುದಿಷ್ಟ ಯೆಲಿನಾದ ಬಿಕೆಂದು ನಂಬಿರುವರು । ಅಂತರ್ ಶಿವವರಿಗಿಲ್ಲ ॥೧೯॥ ಯಿರುಶಿಶಲುವಂದಾನುವಂದಿ ಪನ ಶಿಶ್ರಿದ್ಧ ಶನಪ್ರಾವರ್ಗದಾಳಿಗೆ ನಷ್ಟಶಿರುವಾಗದಶನ

ವಶಾಳಭಿಕ್ಷುಯೆಂದು ಪಿಗಿಯೆಶಂದು । ಬೆಯೆಂದು ಶಿರುಗಿಷರಿಯಾ ॥ ಶರದಕ್ಕೈ ಯಿವರಾಶುಪಿಗಸುವರು ಬಾಯನಲು । ಶಿರಿಗವರು ನಾಡಲಿಕೆ ನಿಜರೂಪ ಕಾಗುತ್ತ । ಗುರುಪ್ಪಾದಾಳು ಅದಾಗೆದದು ।

ಲಿಶ್ಟುನಶಗಳುಮುಗಿದು ಸ್ತೋತ್ರಗಳ ಮಾದಲಶಾ ॥೨೦॥ ಶಿವನಲ್ಲಾದಿನುಶರಿ ಶ್ರೀಷ್ಣು ವಶನಾಗಿ । ಬರುವರು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಶಿಶಗಜ್ಞಶಾರ್ಗವನೆ ನೆನ್ಯೆನಲು । ಯೆಲೆದೆವೆಯಾವಶನಾದಲು ನಿಂದ್ಯವೆ

ವುಗೆಂದುನುಡಿಯೆ ಕೇಳಿ॥ ಪರ ಪರಾಯಿ ಮಾಡಕ್ಕೆ ಭಿಕ್ಷೆ ದೆಯನು ತೆಯರದು ಕರಗಳಲಿ ಶಂಸ್ವಶಂನ ವನು ಮುಟ್ಟಿ ತಲೆನುಳಿರು ವನು ಮುನಿಜನರು ಧರಿಸಾತ್ಮ ಫಗಾವನು ಮುಕ್ತಿಂಯು
ಸುವ ದನ್ವಳಿ ಪರು॥೨೧॥ ಮಂತ್ರಸ್ನಾನವ ಮಾಡಿ ಕರಕಾಪಿ ಮಂಗಳ್ಯಬಪ್ಪದಿಂತು ಗಂಗಾಸ್ನಾನಲಕ್ಷ ಮಾಡಿದ ಮಂಗ್ರಾ। ವಿಂತು ಕೈ ಗೂಡಮ್ಮದು ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯ ನಕರ ಸ್ನಾನವಗಾಮಾತ್ರಪ್ಪಗಾವೆಯೊಳಿ ದಲೂ ಗಾನ
ಂಕಾರಾಪ್ಪದಿಂದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಯತೆನುಧರಿಸಿದಾಡಿ ಯಂಕರಂಕರಬ್ರಂಪ್ಪಾ ಪಕ್ಕಳಿದುಸ್ಸೈವಾಲ್ಗೃಳ ಶಿಂಕಿಸದೊದಗುವದ ಶ್ರೀಗುರುವಿನಾ ಪಾದವದ್ಮ ತಂನೆದಿಂತೊಳಿರಿಸೆ॥೨೨॥ ಕೃಷ್ಣ ಸ ಜಲಸ್ನಾನಂಶತಂಪ
ಗ್ಯಾಂ। ಗಂಗಾಸ್ನಾನಂ ತುಲಕ್ಷ್ಯಯೋ। ವಿಭೂತಿ ಕೋಟಿ ಮಾತ್ರೆಗಾ। ತತ್ಪುಲಂಥ್ಯಗಾ ಪಾವನತೇ॥೧॥ ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಮಾಲೆ ತೋರ್ಬಿಂಪ್ಪಾ ಶಂನಾಳಂ ವಿಷ್ಣು ವಯುಕ್ತಕ್ಷೆ ಮುಖಂನ ದಾರ್ಯಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರ।೨೩ ಯ್ದುನ ವರ ಶ್ರೀದೆ
ವಕಾ॥೨॥ ಪದ॥ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ ದವಾಳಿಯನು ಮಾಡು ಮತ್ರ। ಪರುಭಾದಾಭುಕ್ತಿ ಭುಕ್ತಿ ಗೆಂದವನು ಆಜದಾಡಿ ಧುರಿತಗಳು ಶಾಪ ಷ್ಯಾನು ಕ್ಷಾಪಿ ಗಳು ದೂರಾಗಿ ಸದೆಯಲವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯು ಗಾವರವೆ
ಕರಿಸುತ್ತಿ ಯಲಿ ಯಿಸಾಸಹಸ್ತಾಕ್ಷರಿ ಮಂತ್ರ। ನಸುಗಾದಿಂನ್ನುಳಿನಲಿ ಕೆತ್ತಿವನಾಲಿದು ಕಾ ಬಂದು ವರವಿತ್ತು ಪಾಲಿಪ್ಪನು ಜ್ಞಾನಿ ವಿದನೀಶ್ವನಿಂದಿಳದ ಪಾವದಿಂದ॥೨೪॥ ಧರಣಿಯೊಳು ಭುಬ್ಬದ ನಾಯಿ ವಂದಾಗಿ ಮತ್ತೆ
ಂದು ಪೊಳವಿ ದ್ರೈಕಾವವನು ತೋ ದಲಂಜಿನದು ಗುತಲಿ ಯರಜುಷ್ಪವ್ರವ ಮುಗಿದು ಕರುನಾಭುಕ್ತಿ ವನೆನಿಠ್ಯಾವ ವೆಂಬಿಗ್ಗನಲು॥ ವರಮನಸ್ಸ ವಗಾದೊಳಗೆ ನವ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಸ್ವಗಾದಾಭುನಿಂಪ್ಪಗಾತ್ರ ಗೆ
ಸೋಂಕಿದಾಕ್ಷಣವೆ ಧುರಿತ ಜಿಂಸ್ಮವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಮಾನಿನ್ನ ರುವಿರಿ ಯಂದ ಕಾತ್ಮನು ಅವನಿಗೆ॥೨೫॥ ಯೆಸವಳಿಲಿಗಿಉಗವ ಯಸವದೆವನರಿ ಶಾವ ಸ್ನಾನವ ಶಿವರವಸಾಗೆ ನವ್ಯಕಿಕಲ ದಕಾಲಗೆ ಜ್ಞಾನನದಿಷ್ಟ
ಂಪೆಯಾದಲಕ್ಕೆ ಬಾಧಿನು ನಾಯಿ ವಂಗದ ದಿತ ದಿಬಕಲೂ ಗವೆಗಾಂ ಕಥರದಂಯದಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಣಿಗಂದ ನಾನಾಯುಕ್ತಿಯತೆಟ ಜ್ವಗಳನ ರಿದುದಾರದ ಲಾಪೊಣಿನು ತನರಗಳನು ಮಾಡಿನಾ
ಯಿಗೆಕಟ್ಟಿ ಕಂನಕಾರಳಿಗೆ ಧರಿಸಿದಾ॥೨೬॥ ನಾಮೆಯದಲಿ ಯಾಪಂದಿ ಮಲವ್ಯಕ್ತಿ ವಾಗಲ ತಿಶಿಗ ಮತದಾಳು ಉತ್ತಾಯೆಂದು ನಾಂಯದ ರವ್ಯಲೆ ಬಿಡಿ ನಮಂಯದಾಳು ಊರಾವಂದಿ ವಾದಿಯೆ

ಆತನೆಂದಾ ಯತದು ಶ್ರಮಂಡಾಗಿಬಿಟ್ಟಿ। ಅವ ಮೇಲಿದ ಕಸೆನಿಸುತಬ್ಬದಿಕ ಜಿಯಲು। ವೃತ್ತಿಗೆ ವೆ ನಿನದೆಯದು ಕ ದಿಯೊಳ್ಪಾಯ ದಿಂದದು ಸೆದ ವನ ವಯದಲಿ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವ ಮಯ್ಯಗಳಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯ
೧೦ ನಿತ್ರಿಯಾವಕೆ ಭಾ॥ ಶ್ಲೋಕ॥ ಲಿಂಗ ಮಾಜಾ ಮಿದಂ ಕು ತ್ವಾದೃಶ ನಾಸ್ತ್ಯೇವಗ್ರಿವ ನಾ॥ ಶಿವದ್ರಾಕ್ಷನಂದಶ್ಯಯಂ ಕುತ್ರಾ ಸ್ತ್ರೀನ ಕೂಕಶ ಮಾನವಾ॥ ೧॥ ಟೀಕಾ॥ ವಶವತ್ರಿ ಯಪಾವಗಳ ಭಮಾದಿಶ್ವವಳು ಮಿಾ ವಾಯಿಕು ತಿ
ಶಲು। ಪ್ರಾಣ ಭಾವನಾಮೆಂಯದಾ ಭುಬಾದಿಯೊಕಳು। ಹುಶುಭುದಾಭುಮಲಗಿದ ಸ್ತ್ರಾನೆ ಪ್ರ। ಬಂದಡಿಯಲು ವಗಾಲಿಯ ಪೇಲಶ್ವನಡಿಯ॥ ಪಶಮ ವಿಗ್ರಹಾಳಿ ಯಲಾನ ವ್ಯಕ್ತಿ ಶಲು ಲಿಂಗ ದಾಳು। ಷಳಗು ತನಕೇ
ವನಕು ಬಂದು ಶಂಡ ಮಂಭ್ಯದಿ। ಪರನದಾ ಕರು ಬಂದು ಕ್ಷೋಂಚಗೆ ಯೆಶ್ವಿ ಶಿವನಾಜಿ ಶಗಾವದವನಕ್ರನ ವಗ॥ ಶ್ಲೋ॥ ಯಲಾಗಳತನ ವಮಾಡಿದಾ ಬಹಿರಾಯನ। ಲಿಂಗತನವಿ ಕುಪ್ಪಿಗಳು ಮಿಾಷ್ಟ ಕದವೈಂಥೆ॥ ಬೇ
ಗದಲಿನ ದೆಯೆಂಬಶಬ್ದ ದಾಘನಾಪೆಂದು ಬೆತ್ರ ಬಂಕಿ ವಿಯಲವಳು ಲಿಂಗ ಗಳೆನಾವ ನಾಗೆಂದು ಬಿನು ಪಲುಗಿಯಾವ ಬೆಗನೆ ಕವು ಗಿದು ನಿಶ್ಚಾವವೆಂದಗನೆ ನಾಗ ಲಿಂಗಾ ಗಾಳಾವ ಜಂಗಮದ ಪಾದು ದುಕನೆ
ಂಶಿದಂದಿಗೆನಿಭಾವ॥ ಶ್ರೀಗುರು ಯೆಂದು ಪೆಟ್ಟಿತ್ರವಳ ಪಾಗಲ ಕ್ಷೇಮ ಪೇಲ। ಇತಂದು ಶ್ವಶು ಗನಾಗಿ ಬಿಡ್ಡಿಶಲ ಶಂಗ್ರಾದಿಲಿ। ಇತಂದದ ಲಿಬ್ಬದಿದ ಮಲ್ಲಾರಿಗೆ ಸ್ವಾಶ ಭಾಷಿ ನುಬಿಂದ ಬಾನು ಶಿಶಲು॥ ವಂದು
ದಿವಸಬ್ಬಿ ನಿಬಿದ್ದ ಶಿವ ಭಕ್ತಿದಲಿ ಪಿಂದಾಪ್ಪನ ಭಕ್ತ ಜಂಗಮದ ಬೆಂನ ಪಾಬಕಿ ಮಂದೆಕಗಾಗೆ ಶ್ವಿಯಷ್ಟು ಪ್ರಿಯ ದಿಬಂದಕಪಾದ ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿದನ ಪಾವ॥ ಶ್ರೀಗುರು ಮುಬ್ಬದಿ ರುಕ್ತಿ ಲಿಂ। ಘೂನಲುಂ ಗುವದಿ ಯಾದೆ
ಗಾಂದಿದು ಸದುಕ ವೆದರ ಬಾಯೊಳು ಗೆಯ್ಯ ದಿಂಯಲಿ ಕವಂದೆ ಹೂಗು ಕಬಾಲಿಯ ಚಪ್ಪಿ ಶಿವನ ವಯದಾಳು ಶ್ರೀಕವೆಷ್ಟಲು ವ ದಿಯಿತಾ॥ ಕಂದಕಭ್ಯನು ಗಾಯೆ ಜಂಗಮನ್ನ ವಕಿದಾಡಿ। ಲಿಂದಕ ಭ್ಯ
ಸನಾವನ ವಿಷ್ಣು ಪುತ್ತಿಗೆ ನೆಂಲಿಕೆ ಮಂದಲಾಧವ ಕಜ್ಜಯಾವನ ಕನುಮ್ಮಾಷ್ಟ ಕದಿವೈದುಕ್ವಿ ವಮುಕ್ತಿಯರಾಯರು॥ ಲಿಂ॥ ಜಾ ಕೋಡೆ ಯಕು ಕ್ಷೇತ್ರದಾಂಬಳಿಯ ಸಂಗದ ದಿ ಶ್ರೀಶಿಯಿಂದ ಆನಲಿದು ಪ್ರಾಯು ೧೦

ವಾಗಮೆಯ ದಾಘನಿಶಿಯತಿ ಕನಾದ ಬಿಲ್ಲಮರಾಯ ಕಾಪಿಗ ಗುರುಕ್ಕಿಯೊಳು ಕೃಂಯ್ಯ ಸಾಷ್ಟ್ಯ॥ ಊಕಹುಷ್ಟ್ರಾ ಗುರುಪ್ರಸಾದವಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಕಿಯಿಂದ ದಸುಕ್ರ ಕಾಂಬುವಾಗಲು ಮದಸ। ಕಾಕಿ
ತ್ರಸುವಲಿದು ಬಂದೆಲ್ಲರನುತ್ರೈಯಷ್ಟು। ಗಣಾವದವ ಶಾಸ್ತ್ರಿರಿಜದಾ॥ ೪೧॥ ಬಲ್ಲಾದಸು ಗುರುಲಿಂಗವನೆಂದೆಂಬ ಶರಣನಿಶಿ ಬಲ್ಲಿದನು ಗುರುವಾಕ್ಯ ಕೆಳುತ್ತ ಶೂಲಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲದೆ ಲೆಂಘಿಸಲು। ಅದು ಊನನದಿಬಲ್ಲ
ಮನ್ತ್ರಕವಿಷೋತ್ತ್ರ ಳಲು॥ ಯಲ್ಲರಂಬ್ರಿಕಗಾಗಿ ನಾಮುಶಿರ ಲಾತ್ತ್ರಣಾದಿ। ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಲ್ಲತ್ನೆನಿಗ ದಿಳ್ದು ಗುರುಪಾದ ಬಲ್ಲಿದನುನ್ನರನುತ್ರ ವಂದಿಸಲು ಮುತ್ತ್ರಿಮತೀಗ ರಯೆಗವ ಮುಕ್ತಿಯಿತ್ತ॥ ೪೧॥ ಅಂ
ಗಮಾಜೆಯ ಮಾದಿಪಂಪಿಯ ಸತ್ಕೃತನು ಅಂಗದಾಪುಬ್ರಿಕದ ನಾಜಂಗಮಾಚರಿಸಿ ಮಾಡಿ। ಶಿಂಗರಾಜನು ವಹುದನಾಯೊಜ್ಯವದ ಗಳಿನು ಮೂಲಪು ಪಾಸ್ಯತ್ರಿಮಂತ್ರವಾ॥ ಶ್ರೀಂಗದೆನಿಸಿಸಿಂಬಿ
೧೦ ದವಿಂತ್ರಜಾತ್ರೈಯು ಲಿಂಗಶವರಿದುವಾಗಳಿಚಿ ಶಾವಶಿಯತಿ ಬಿಂದು। ಮಂಗಳಾಕ್ಷುಕ ಗುರುವ್ಯಂಗವಜಾಶ ಪ್ರಶ್ಯಮೊದಲೆಲ್ಲ ಮುಕ್ತಿಯ ವಡೆದರು॥ ೪೭॥ ಯಿಂದುಗಾಕುಮನು ಗಂಭೀರಂಗೆಪ್ಪಳ ೧೦
ಲಿಕೆ ಮುಂದೈತ್ರಿ ಮೂಕಿಗಳವರಿಯ ಅಯುಲ್ಪತ್ತೆಂದ್ರಧರನಂದು ಪುರಿತತ್ತ್ರ ಕಾದರ ಘುನವ ಕೆಳಿದನು ಯಸಲುವೃತ್ತ್ರ ಮಷ್ಕರು ಘದಿಗ ವಂದಿಸಿ ಕಕರ ಮುಗಿದು ಯತಿ ಲೇಸ ತ್ರಸ್ಯವಯೋಗಿ। ತ್ತಂದದೆಲ್ಲಿ
ಂದಲಿ ಯನಗೆಯ ದನ ಕುಷುಚಿಕೆ ಸಲು। ಕಂದು ಗಾರಳಿಂದು ಧರಕಂಪೆಯ ವಿರುಪಾಕ್ಷ ಅಂಗದಾಲ ವಿಂದಾನು ಕುವೆ॥ ೪೮॥ ಅಂತ್ರನಂಧಿಳಕ್ಕಾವದ ೧೧ ಬಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ ವಾಹಾ [illegible]
ನೂಚಿನೆ॥ ವಾಧಿಕೆ॥ ಯಲಿಕಾಕುವರುಷಿ ಮೆತ್ರಿ ಮೂಕಿಗಳಗಾರಿಯೆ। ನಲಿದೆ ವ್ರತಕರ ಸವಣಪ್ಪುದೋಲ್ಲ ಪೈಕಿಳ ಪಂದು ಅಬಿನಿಕೆ ಬಿಡಿದೆ ತ್ರಿಪ್ಪ ಪಿಂಯಿಂದ ಪಿಳ್ದಸುಂಶ್ರಯಪಾಲಸೆ॥ ವದಾ॥ ಅಂದ
ಕಾಲಕನಕಾದಲ ಸ್ಮರಿದನೆ ಬಂದು ಮಂದಿರಗಳಿಸಂಚಿಗಾದನೆ। ಯಿಂದುರ ವಿಶ್ವಯಿಂದ ಪ್ರಸನ್ನ ಕಸ್ಮರಾಸಿಗ ರನೆ। ಕಂದಲಗಾರಳನೆ ಕರಗಣಿ ಕೇಳ್ದನೆ ಯಿಂದಿರಾವಶಿಗೆಳೆಯನಾದನೆ। ಬಂದಾಕ್ಷಿಸಾ
ದೇವಪಂಪೆಯ ಶ್ರೀವಿರೂಪಾಕ್ಷಾ॥ ೧೪॥ ಶ್ರೀಮಧಿ॥ ಪಾರ್ಥಿ ಧರಣಿಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ವೃತ್ತವೊಕ್ತವ ಮರಾಯ। ಗುರುವೃಶಾಕ ಮನು ಗಂಭೀರಂಗೆ ಬಾಧಿಸದಾ ವರಿಯಾಯತ್ತ್ವೆಲ್ಲವನುನಸಗೆ ವಿನಾರಿಸಾ

ವೆನು ಕೈಛನಲು ಗ್ರಹಿಸಾಲಿಸು॥ ಗುರುರಾಯನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಪ್ರಮುನಿನಾಥ। ತರುಣ ಸಂಪ್ರಶಿಬದಿಕಗ ಶ್ರಿಂಗ್ಗಾನಾ ಸಾದಿ ಚರಣ್ನಾಕ್ಷನಿಯನಗೆ ಕೃಪೆ ಮಾಡಿ ಪೇಳ್ವೆ ಕೇಳು ಶಾದಗಿದ ಮುನಿವರ॥
॥೨॥ ಕಾಲಕಾಲಾಂತರವಲ್ಲಾದೆ ವಿವರ ಶಿವನ ಸುತ್ತಿತೆಯಿಂ ಶಂನಾಗ ಮರ್ತ್ಯಗದನೆಲ್ಲ ಶ್ರೀಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಕಮ್ಮನ ಬಲರ್ಗ್ಗ ಜಡಿ ಪ್ರಾಂಪ್ಲಾನಂ ಮುನಿ ದಿರರ್ದಾ॥ ಬಾಳದಯ ಬಿಂಮುಕ್ತಿಶಿಷ್ಯ। ನಾಡುಯದ
ಬಲಕ್ಕೆ ಮೇಲಾದನಂ ಮುಖದಿ ಪ್ರಬಿಚ ದಾಕಾರ್ದ್ರಂಗೆ ಮೇಲಾದವರಂ ಎಲ್ಲಾನ ರಿಯೆಂಬೆನೆಯಲ್ಲ ಗ್ರಹಿಸಾಲಕ್ಕೆ ಕೇಂದನು॥೩॥ ಯಿತ್ತಸ್ರೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ತ್ತಿಗೆ ಗುಣಾಪ್ರೊಂದು ಬ್ರಂಹ್ಮಂಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಶಕ್ತಿ ಶಿಯರದು ಗುಣಾವಿಕ್ತಿ
ವಿಶ್ವಾವಿಗೆ। ಯಿಶನಾ ಪ್ರಶ್ನೆ ಶಕ್ತಿ ಶಿಲಯ ಪ್ರಮಾಣ ರು ಗುಣಾವಾಮವಾ ರುದ್ರನಿಂಗೆ॥ ಪ್ರಕ್ರಮ ಪ್ರಮ ಪ್ರಮ ಪ್ರಯಾತ್ರಿ ವಿದಕ್ಷನ ಕೃಪೆ ವರರ ನಾರಾದ ವರನರಿ ಯೆಂಬಸಿ ಅತ್ಯಧಿಕ ಘನವಾದ ಮಹಾ
ಪ್ರಣವರನರಿನಮನಲ್ಲಕ್ಷ ಗ್ರಹಿಸಾ॥೪॥ ಲಿಂಗದಾಳಿಗೆ ಜಾವೇರ್ಯೆಂದಾರು ನಾಡು ಪ್ರದು। ಲಿಂಗದ ಮೂಲದಲಿ ಪಾದ್ವ ವದು ಬ್ರಂಹ್ಮ ನುಲಿಂಗ ಮಧ್ಯ ಹರಿಯ ಪೀಠವೆ ತ್ರೀರುದ್ರ ತ್ರೈಮೂರ್ತಿನಾ
ದಲೊಂದು॥ ಲಿಂಗವಾಯಿತು ಜಗಕೆ ಮಾಪ್ಪೆ ಮಾಡುವ ಜನರು। ಪಿಂಗ ದೇಶಂ ಪ್ರವಪ್ತನ ಪಿಶ ಕಾಂಡಾಂತ್ಸು। ಮಂಗಳಾತ್ಮ ಶಿವನ ಸ್ಥಳಾನ ದಾನಿಗೆ ಗ್ರಹಿಸಾಲಕ್ಕೆ ಕೇಂದನು॥೫॥ ಜ್ಞಾನಕಾ॥ ಲಿ
ಂಗವಾಲ್ಯಾದ್ರವ ಬ್ರಂಹ್ಮಾ। ಲಿಂಗಮಧ್ಯೆ ಜಲಂಧರ್ರಾ। ಲಿಂಗಾಗೆವನ ಕೇಳು ಪ್ರಶ್ನಿ ವಿದಂ ಲಿಂಗಲಕ್ಷಣಂ।।ಗಾ।ಶಿದಾ। ಯಿಲಿಂಗದಿಚ ಪೀಠಕ್ಕನ ವರ್ಕಾಂಡಿನು ವಕ್ತ್ರಿಲಿಂಗಬದುವಜಹರಿಯ ಜನರರ್ಷ
ನಾದ್ಯಕ್ಕೆ ಪಿಂಗದೇಶಂನಾಳಿಗೆ ಯಿಂಬಿಷ್ಟಕಾಂಡವರ ಪ್ರದ್ರುನಾವಾಶದಗೆ॥ ಲಿಂಗ ಪಿನರನ ರಿಯೆಂಬರಲ್ಲದೆ ಬ್ರಾಂತಿನಂಗ ಮೇಧನರ್ಗ ಕಾರಾದವರುನ ಜಯಕ್ಕೆ। ಪಿಂಗದೇಶನ ವಿಶಮ
ಭಕಾಲ ವಪ್ಪೆ ವರ್ಗ್ಗಿ ಹಿಸಾಲಕ್ಕೆ ಕೇಂದನು॥೬॥ ಶ್ರೀಗುರುವೆ ಪರಶಿವನ ಯಿದುಬಲದಾನಂ ಮುಖದಿ। ಪಾತ್ರಗೆ ಕ್ತ್ರಿಪಯುಕ್ತಿಗೆ ನಿಶ್ಚಿಸಿದ ಪೆಳ್ವನಲು। ಲಿಂಗಕಾಡ ಮರುಷ್ಯಯು ಮನವಿಷ್ಠ ಶಿವನ
ಪಾಲಿಕನಂತೆ ಎದುಪೆಳ್ದ॥ ವೆಗದಿಂವರ ವಮೂಲ ಮೂರು ಶತ್ರಿಯನ್ನುಜಿಗ। ಲಿಂಗಭಿವಾ ವರ್ಗ್ಗಿ ಗದಶತ್ರಿವ ಬಿಂಯಲಂಕೆ। ವೆಗದಿಂ ಪಾರಮಪ್ಪ ಹೆಂಗಾಯೊಂದು ಗಂಡಾಂಡು ಕಪ್ಪಿನರು ಶಿರದವರು॥

ಅಆದಿಪರ್ವಕಥೆ ವಿನಾಶಾಯಗಾನುಯವರು। ಊರ್ಧ್ವಶಿಖ ಬಲರಿಯ ಜದಿ ಕತ್ತಿಂಯನು ವಡಿಯ ಆಕೆಂಯ ದಿಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಬ್ರಹ್ಮ ಕೆಂಮ ವಂನದಾ ಳರಲು। ನಂ ಮುಖದ ಕತ್ತಿವ ಡಿಯೆ।। ಆದಿನ ಕನ್ಯಾ
ಕಿಂಯು ಮಹೈಶ್ವರನುಧ್ವಜಾಗ್ನಾ ನಾಧ್ವಶಿಖ ಪುಷ್ಟಿಗೆ ಯೆವರ ಮಾತೃದಯ ದಿಂದು ಊರ್ಧ್ವದಿಸಾಕಿನಲ ಪಿಮದುವೆಯ ಮಾಡ ಬೆಕೆಂದು ಯೆಣಿಸುತಲಿ।। ಬ್ರಾನಕನ್ಯಾ ಕೆಯು ಬ್ರಹ್ಮಂಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿನಾರಾಯ
ಣಾಗೆ। ಹರುವ್ರಾದಿಂ ಪರ್ವಕಿಂಯು ಮಹೈಶ್ವರಂಗೆ ಯಿಾಶ್ವರದಲ್ಲಿಯ ವರಂಗೆ ಮದುವೆಯನು ಮಾಡಿಕ್ರ್ವಿಷ್ಣುಗಷ್ಟಿ ದವರ್ಗಿವಾ।। ಹುರು ಗಳ್ವರನು ಮಾಡಿಕ್ಷ್ಮ ವಸುಬಿ ಮುವನ್ನೆ। ನಾರನಾರ್ತಿಧಾರಿಕ
ಸುಕಾನಾಗ ಊದಿನುವ ಯಿರಕೆ ಮುಖ ಶುಕ್ರಾದಿ ಅದರೊಳಗೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಕೊಂಡ ದೆವವರ ಬ್ರಹ್ಮನಿನು ವಾ।। ನಾಬ್ರಹ್ಮ ವನ ಕೃಕೆಂಮ। ವಿಷ್ಣು ವನ ನ್ನ ಕಪ್ಪು ನಮ ಶಿವಮಹಾದೆವ ಕಾಳವ ಭಾನ
೧೧ ವ್ರಂಮ್ಹ ಕುದರುಪಿನಲಾಗರಿಯೆಂಬೆನೆ ಮತ್ತೆ ನಾರಿಯಲ್ಲಿನಾಕಿಯ ಕಜಿ ಬ್ರಹ್ಮಂಗೆ ಕಾರದೆಯು। ಧ್ವಭಾನ ವಿಷ್ಣು ವಿಗೆ ವ್ರಂಮ್ಹಯ ದಿಕೆಂ ಸಾನ ಯಾತ್ರ ರಗೆ ನ್ನರಕೆಂಯು ನಂಮ್ಹ ಶಬಿನ ವಿಷ್ಣು ೧೧
ವನ ಕೃ ಮೂರು ವಂದೆಂಬೆನೆ ವಂದಲ್ಲಮು ತ್ರಕಳ್ಸಿಗಂ।। ಬ್ರಹ್ಮಂಗೆ ಸಾರದನು। ವಿಷ್ಣು ವಿಗೆ ಮಂನ್ನಥನು। ಕಂಮ ಹರಕೆ ಮಹಾದೆವಂಗೆ ವಿಷ್ಣುರು। ವಮೊಳರವನು ನಾಗದು ನರವು ಖ ವಿನಾಯಕ
ಕೆನಮನಲ್ಲು ಅವರಿವರು।। ನಿಮ್ಮ ಭಾಕ್ಷನಗುರುವೆ ಗಜಮುಖನುಪು ಷ್ಟದಾ। ವಮನವನು ಪೆಳಬೆಕೆಂ ದ್ವನಯಕ್ರಪೆಯಿಂದ ನಂಮ್ಹ ಪುನರಿತಕೆ ಅವನಿ ಥನ ಕೆಳೆಂದು ವರದು ಕೆಳಿದನು ಮುನಿ ಕೆ
।।೧೧।। ಜಗದಾಳಗೆ ಜಯ ವಂಶಿಕ ವಂಶಿ ಯೆಂದೆಂಬ। ಯರದು ವಷ್ಟ ನಾಗಳ ಕೆರಗ್ರಾವನ ಮಕ್ಕಳು ಅರನು ಗಳು ಕಾವಾಗ ವಿಕ್ರಮಯ ಕನು ವಿಕ್ರತ ನು ಊಳು ಕೆರಲು।। ನಾರಮ ವಿನಾಲಯದ
ಬದಗಿ ವಿಕ್ರಾಮಯನುಂ ನಾರಕವನೆ ಬದಗಿ ವಿಕ್ರಾಶವನೆಂ ಬವನು। ಯಿಳಲವರ ವಷ್ಟನಾದ ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲು ಕಾಮವನಗಳಿನ ದಿವ್ಯರಿಯು ಪಾ।।೧।। ಯೆನಸೊಳಲಾ ಮಾರ್ವದಲ್ಲಿದ ವಸದಾ
ಳಗೆ। ನಾನಾ ಬೆದುರಿನಿಂದ ವಂದು ಬ್ರಾವದಿ ಕಷ್ಟ। ನಾನಾವಿಚಿತ್ರದಿಂ ಚಿತ್ರವನು ಬರೆದು ಕಳಂಗವನು ಕಳಸರುಕಾ।। ವೆಗ ನಾಂಕ ಧ್ವರನ ನ ನವರತ ಕೈಲಾಸ ನಾನಾ ಬಿತ ಮುಕ್ತಾರಬಂದು ಬಾಗಿಲ ಮುಂದೆ

ಜ್ಞಾನಕುದರಿಯನೇರಿದ ಶಿವಶರಣ ಸ್ತೋಮದಲ್ಲ್ಯಾ ಪ್ರಭುಲಿಂಗ ಗುರುವಿಗೆ ॥೩॥ ಶಿವನ ಮಹಿಮೆಯ ವರ್ಣಿಸಿ ಪರಮಾತ್ಮಗರ್ಭಿತದೊಳು । ಲೀಲಾನವರನು ಬಿಡಲರುವಿ ಬಿಡಿಯೆಂದು ನಗುನುಡಿದನು । ಪ್ರಭುದೇವ

ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಗಮ್ಯಂ ದೃಶ್ಯವನೆ ಬಿಟ್ಟೆಂದು ಘರ್ಜನೆ ಮಾಡಿ ॥ ಬಾಹ್ಯಾಕ್ಷರ ಜ್ಞಾನ ಬೆಳಗಿಂಬ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಶ್ರಾವಣದ ಬಿಡೆಯಲ್ಲವಾಗಿ ಶಾಲೆಂಬ ತತ್ವ ಸಬ್ಬದ ಪಕ್ಷ ಲಿಖಿತ ಶರೀರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವು ಗಿದು ಮನದ ಗಾಳಿಯೆ ತ್ರಿವಿ

ಗಳಿದ ಸ್ವರ್ಗ ಶ್ರವಣಂದಾ ॥ ಗಳ ॥ ಯಿ ತಿಳಿವ ನಯಂತ್ರ ಬಿಂದ್ರ ಪವಲಾಲಿಸಿ । ಚಿಲುವ ಚಿತ್ರ ಗಳೆಂಬ ವನದ ಜ್ಞಾನ ಬಿಡುವ ಶಗೆ ಶಲವೃತ್ತ್ಯರದಲಿ ಬರದು ನಿಂದ ವ್ಯತಿಕರಿಯಲಿ ಬಂದೆನಾದ ಬೆಸ್ತ್ರೈಯ್ಯ ಯನಲು

॥ ಬಿಳಿಯನಂದಿ ಯನೆರಿ ಶೃಂಗಾರಿ ಯಕತ್ರ ದಾಳು ಕಾಳು ಕನಾನಾ ವಾದ್ಯ ಘೋಷದಾಳು ವೃಷಭದಿ ಸಿಟಿತೆಲು ವಿಂದ ಬಂದು ನಂದಿಯನೇರಿದು ವಳ ಪರಾಕ್ರದಂವ ಕಿಯತ್ರೈಯ್ಯ ಬಿದಿಗಾ ॥ ಗಿಳು ಮುದ ಶಾನ

ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಶಿವಾರ್ಚಕಿಯಲ್ಲಿ ನಾಗದು ಶಿಶಿನ ದುಃಶ ವಶದಲ್ಲಿ ತೆಂಗಾನಿ ಯಂಗ ದಾನೆಬಿದ ದೇರಿ ಕಾಂಬಿರಲು ಅದಕಂದು ಶರೀರದಾಗಿ ನಿಲಸುಂಗ ಪಡಿಬಸಿದ ಘೋ ಮು ದನಾಗಳಿ ಶಿಳಿದು ಹೋಗಾನು ಶರಿಯಾಗಿ ನಲಿ

ಕದೆಯದಾಗಲು ಶಂದು ಶಾಗಂದು ಶರಿಯಾಗಿ ॥ ಬಿದದೆಯ ವರ್ಷ ಹೂದಿ ದ್ರಾಕ್ಷ ಗಾದಿ ಶಶನಾಲ್ಕು ಕಾಲಿರದು ನೂರ್ವರ್ಷನಾ ॥ ೧೦ ॥ ಬಲ ವೃಷ ಗಜ ಮುಖ ನಮಸ್ತ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ವರ್ಷ ಶಿಯು ಬಾಹ್ಯ ಕ್ಷತ್ರ ವಂದಲೆರು

ಮಗಳ ಶಾಳು ಶರಿ ॥ ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರಿಯ ದಿನಾದು ತಿರಲು ಪರಿಯ ಜನು ಶರು ಮೊದಲಾಗ ಯಲ್ಲ ಬಂದು ॥ ಮೇಲು ಮೇಲಾದು ಶರಿ ಯೆತ್ತಿ ವರ್ಷಾದು ಶರಿ । ವ್ಯಾಲಿ ಪಾರ್ವ ಸಮುಹಿಯನು ಶ್ರಿಯ ಪ್ರಸನ್ನಗಳ ಬಲದ ನಂದಾ

ಪ್ರಸನಾಯಕನ ಯಾಗಳ ಯಿಲ್ಲ ಯಿವ ವಿನಾಯಕನು ಯನಲು ॥ ೧೧ ॥ ಶಿವ ಶಿವ ಕರಮೊರದಿದ್ದ ಯೆತ್ತಿ ವನೆಗಳು ಶಶಿಯ ಮಾಳಿಗಿಲ್ಲನಗು ವಂತ್ರೆ ನಿಷ್ಯೆ ನಗೆ ಮಾಗ ಶಿಷ್ಟಿ । ಯೆಬ್ಬಲದನಾ ಮದಿ ಶರಿಯ ಬ ಪದೆ

ಯೆನು ಶಶಂಬನಿಯ ದುಃಖಲಾಗಾಗ ಕಾಲ ಪರಶಿಂಗಾಳಿ ಶಸ್ತ್ರಾಶರದು ಗಲ್ಲವಪ ಬಿದಂಶಾಭಿನಲಿ ಬಿಗಯ ಪ್ರಶಾದೆಯನೆರಿ ಶಿಕಾಂಡು । ಬಾಲಶಗೆನಾ ಮದಲು ಪರಿಯ ಜೆಂದ್ರಾದಿ ಗಳು ಮನ ಮುನಿ

ಗಳಾದಿ ನುಶರು ॥ ೧೨ ॥ ಗಾನ ಶನಶಶಗಜ ಶಶಿಯು ನಿಂದ್ರ ಮಾಜಿಯ ಮಾಡಿ । ವರಶಾ ಮಂಶಾರ್ಥಗಳವ ದಕ್ಷಾಂಡಾನು ಖ ಮಿಶಲಿ ವರದಾಯಕನೆಶಿಕ್ಷಾದಾಯಕನೆ ವಿಷ್ಣು ಶರನಿಯೆಂದು ನಶನ ಸ್ವರಗಳ

ಪರಶಿವನೆಯೆನಲ್(?)ಬಿಜ್ಞ ಶ್ರೀಮುಕ್ತವನುಜ್ಞೈಜದಾ। ಸುಕರು ವಿಳ್ಳ ದಲಾಳಿಗೆ ಷದಿನಾಲ್ಕು ಕತ್ತುವಾ। ಗರುಡಂ ಮುಕ್ತಿ ಕವಕಂದ ಕುರಧಿದಾಂ ಪಿದ ಪಸನು ಮ ಶ್ರೀ ಗಣೇಶ್ವರನದಯೆದಿ॥ ೧೯॥ ಬಲದಕ್ಷೈಯ್ಯಂ
ಮಕಕ್ಕುಯದದಕ್ಷೈಯ್ಯ ಅವಾಹು। ಬಲದಕ್ಷೈಯ್ಯಂ ಮೊದಯದಪದಕ್ಷೈಯ್ಯ ಅವರನು। ಇತಿಲುವಾಗಿರಲು ಗಜಾನುರನು ಮೂಷಕನಾಗಿ। ಬಕಲೆಕಕ್ಕಾಂದು ವೆಂಕದಾ॥ ಯೆಲೆಮುನಿವ ವಾಪಸನ ದಿಕವ ಪೆಳೆನಲು
ಪೇಳ್ದ। ಮಲೆಯುತ್ತಿಗಿ ಕಕಪ್ಪಲೆಂ ತುಯೊಜನದಲ್ಲಿ। ಬಲುವಕಾಶ ಮಿ ಗಜಾನುರನಿ ಪಸನು ಪರಿಯಜರುಂಯಿದಿ ಕಿಲ್ಲಕೆ ಭುಗ್ರರೂಪಾ॥ ೨೦॥ ಯಿರುಕಿ ಕಲುವಂದಾನು ವಂದು ದಿನವು ಸದಾಳಗೆ। ವಕಮೇಳ್ದು
ಕನನುಂಗಿಕ್ಷೈಲಾನವಷ್ಟ। ನಾವ। ಅಕಗು ಕನವಾಳ ಬೆಕ್ಕೆಂದು ಯೆಂಬೆ ಜಕಾಂದು। ಮಳಿಕುಗ್ರ ಕವಕ್ಷೈಯ್ಯಲು॥ ಪಕನಾಗಳಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಅವನದೇ। ಬಿಗೆವಾಗಿ। ವಕವಬೆಕ್ಷೈಯ್ಯನಲು। ಕರುಮಾರಾದಿಗಳನಿನ
ಗಾ ಪಕವಕ್ಕಾಷ್ಟಿ ಪನೆನಲು ಅವನೆಂದನಾಗ॥ ೨೧॥ ಯೆಲೆದೆವನಂನವಿ ದವಕಂದಬಳಿ ಕಂನ್ನ। ಯಿಳಿಯೊಳಗೆ ಮಕಮಷ್ಟ ಕಿಂಬುವದುವೃತ್ತಿ ಕವ। ಇತಿಲುವಾಗಿ ನೆಯೆನಗೆ ಅಪಾಕವಾಗೆನಲು। ಜಗ
೧೨ ದ್ರಕಕನಾಗಿ ನಿಲಲು॥ ಶಿಳಸಾಗನುಂದಲವ ಸುತ್ತ ಪಾಕಲು ಯೆಲ್ಲ ಲುಕದಾಗಲು ಶಿವನೆ ಸುತ್ತು ಹುವ ದಿಯಂನ್ನ। ಇತಿಲುವನುಂದೆ ಅವಳ್ಳಲಿ ಮುಖ್ಯಕನೆ ಮುಳಿ ಕಿಕಲು ಹೂಗಿದನು ಕ್ಷೆಭುಗ್ರರೂಪಾ॥ ೨೨॥ ಮೂ ೧೨
ಆಕವಾಪೆಯೆ ನೆಂಬುವದೆನು ಯೆಳನಿಕು। ವಲವ್ವಯಿಲ್ಲವ್ವಯೆಂದು ಹೂಗಿನಲ ದಾದುಕಿಕೆ। ಬಾಳಾತ್ತನನು ತುತ್ತು ಮಾಡಿಬಾ ಯೊಳಗಿರಿಜ ನುಂಗುವಾಗ ಪೆಂಯದಲ್ಲಿ। ಮೂಲಾದಿ ಮಸ್ತ ಕದ ಮನೆಯಗೆ
ಕದಯಿಕ್ತ ಬಾಳಕದೆಯೆ ಅಕವಾ ವ್ರತ ಕಿಯುಬೆಂಕಿ ಜಯಗಕಾಲಂ ಕನಧಾತ್ರನದಾಳಗಿರಲು ಪರಿಯಜರು ವಷ್ಟ ಕ್ಷೆಗು ಸ್ತ್ರಾದಲು॥ ೨೩॥ ನಾಂದಿಬನ ವೆಶ್ವಕನುಗುಸ್ತ್ರಾದಿ ಬಾಡಿಕ್ಷೈ। ವೇದಲ್ಲ ದಾಳಕಲ್ಲ
ಗಜದ್ವೈಕ್ಯ ಶಿವನ ಮಂಮಾದಿಕ್ಯವನಾಲಜ ನುಂಗಿದದೆ ಮಸ್ತಕದ ಮನೆ ಕಿಕಾಂಡಿ ಪಸನುನಾಸು॥ ನಾಂದಿ ಕಕಕರು ವನಕ ದ್ವಾರ ಪಾಲಕರಾಗಿ। ಬಾದಿ ಕಕ್ಕನಾಕ ಬಕಗಾದ ದೆನಂ ಪ್ರಾರಿಕೆಂದು। ಗಾದಾದಗಿ
ಕಾಬಂದು ಪಾವಕಿಗೆವಂದಿನು ಕನಿಂದು ಕಕಗಳನೆವುಗಿ ದೂ॥ ೨೪॥ ಯೆಲೆ ಕಾಯೆ ಬಿಡುಕಂ ಕ್ಷೆಕ್ಯವ ಗಜಾನುರನ ಕ್ಯಕದಾಳಗೆ ನಿಕ್ಷಂಕಿ ಯೆ ಅಕುಳಿಕಿ ಕ್ಷೆನು। ನಾಕಾಗಿ ಘುಳಿಲನೆಕ್ಷಿ ಜಕೂಡಿ ಕಾಂದು
ಬರುವನಕವಳಗಿರು ವಾಕದ ಬಾಡದ ವ್ವೈನಲು॥ ನಿಲಲಾಕೆ ಬನವಂಗಾ ನಾನುಬಂದೆ ನೆನಲು। ವಳಿಕ ಪ್ರಭುತ್ವನಲು ಗಂಗದ ದಿಕಕಕಾಂದು। ಇತಿಲು ವಿನಂ ಪಕನಿದ ತಾ ವಿಂಗೆವಿಗಗು ಕಿಕೆ। ಯಿದಿರಾದ ಬಳಿ

ಮುದಣಾ॥೨ ಶ್ರು॥ ತಾ॥ ಅಶಿಬಾನವಂ॥ ಗಾಗಿರ ಜೈಶ್ಯ ಶಿಯ ಮಶಿಯ॥ ಕಾ॥ ದಂಡದಲದಗಿರಾಷಿಂದಿರಿಬಂದು ನಿನಾರುದಾರಿಯನು ಬಿಡಲಂತೆಂದು ನುರನಾಗಬಿಡುವ ದಿಲ್ಲನ್ನು ಯೆಂದನೆ॥ ಷ್ಟಾ॥ ಷ್ಟಾ॥
ಯಲವನಕೆ॥ ಕದಾಷ್ಟ॥ ಬಂದು ಗಗೆ॥ ಬಂಗೈಷ್ಠಾಲನಂಬಿಕಾ॥ ಅಶಿಜಾ॥ ತ್ರ ಷರಿತೆ ಕೃತನು ಯರದು ಷನ್ನಿದಿ ಅಂ॥ ಅನುರನನ್ನ॥ ದುಕಾದೆಯಲಾಗಿ॥ ೧॥ ಅಗ॥ ಪ್ಯೆಂಯ್ಯೆಲು ಕ್ಯಮುರಿದು ಪಟ್ಟು ಇಯ
ಗ॥ ಜೆಗದಲಿಯಷ್ಟ ಕತ್ತ ಪರಿಪರಿಂಯ ಕಾಂದಾ ಡೆಯಿಗ ಪೆಷ್ಟದೆವರವಚೆ ದಿಕಾಯೆಂದನಲುಂಯೆತಿದೆವನಿನಾಲಿದ ಚೆ॥ ಪಾಗೆಯಂನ್ನ ಯದೆ ಷಪಾವನವಮಾ ಡನಲು ಹೊಗುತವನ ಮುಖಂಗವಮಾದಿ
ಬಾರಿ ಇದ॥ ಗಿ॥ ಯಾಹ॥ ಶಿ ವನುಕರಿಯ॥ ರದಾ ಭಶಿಗಿ ಕೃತ್ತಿನಾಂ ಪ್ರವನಾದಿ ದಾ॥೨ ತ್ರಿ॥ ಅಷ್ಟರಿಪಿ ಷರಪಾದಷ್ಟ ಭನು ದರಬಗೆ ವೃತ್ತಾ॥ ಕೃಷ್ಟಿ ವಾರಯಿತಿಪಾ॥ ರಮಿ॥ ಯಾವಿ ಯನು ಮೆಷ್ಟಲುಗೆಶ್ಯ
ಶ್ರು ಮಷ್ಟಲಕನೆಗೆಯೆ॥ ಕರಿಯನುರಮನ॥ ೨ಕಷ್ಯಬಿರದುಕ್ಯವಮುಖವಪ್ಟದ॥ ನಮ॥ ಸು॥ ತಂ ವಂನ್ನಬಾನವಂ॥ ಕಾ॥ ತ್ರ॥ ವೃಬ್ರಪಾವ ಶಿಂಯದಿಗೆಬಂದು ಅಚು ಪಿದನುದ್ದಿ ಅಷ್ಟರದಿರುಜಿನು ಶ್ರೀ
ಯೆತಿದೆವಿ ನಂಮ್ಮದೆವರುಬಂದರೆ ಕಾ॥ ಶನಲು॥೨ ಗ॥ ಯೆಲ್ಲಂದಬಂದನಾಯೆಂದು ಅತ್ತ॥ ಗಿರಿಜೆ ಯೊಳ್ಳರಿನನಂದಾ ಮಭುಕ ಕಭಾಗಿಸರಮುಗಿದು ನಿಲ್ಲಲಾಕ್ಶೈಲಾನದಮನಿಗೆ ಪಾಗಲಾ
ಬಾನ ಪ್ರೈಯ್ಯಪೆ॥ ಶ್ರೈನಲು॥ ಯಿಲ್ಲಿರುವದಾ॥ ಕಲ್ಲ ಅರಮನಿಗೆ ಶಿಷ್ಯೆನು॥ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಕರುವನವೃಷಿಗಿಷ್ಟೆನಲು ಗಾ॥ ಲ್ಲದುದುವನು ಯೆಂಶೃತ್ಯರಿಕದಲಿ ಮಂಧಿರವಪಾಷ್ಟನಾಗಾ॥೨ ಗ॥ ಷತ್ರಾ ಜಾರಿ
ಯಿಷ॥ ದಬರಕೆ ಷುಲ್ಲ ಇಚಿ ಗಿದು ಮತ್ತೆಕಭ ಯಿಕೆ ಬಿ ಭಿಶ್ಯವನು ಮುಂದಕೆಗಿ॥ ಗೆ॥ ಅತ್ತಾಂ ಕರಿಂಶ್ರಿಯಲಿ ಯಿ॥ ಕಾಯಪ್ರೈಥಣ ವಾಯಿಷ ಧರಿಗು ಯೆಂದು ಪಾಗಬೆ॥ ಮತ್ರವಗೆ ಮಚ್ಛ ಶ್ರೀ ವಿ
ಷ್ಟೈ ಥಣ ಬೆ ದ್ಯನಲು॥ ವೈತ್ರಿದಾಪಿ ಐಂಯ ಅತ್ರಪ್ಯವನುಪಾದಿಂಯನಲು॥ ಕತ್ರ ವರಮೆಕೃತರನುರರಿ೨ತಂ ಮ ಧರನಾಗಿ ಮತಷ್ಟಂಥರವಚೆ ದೆಂದನೆ॥೧॥೨॥ ನಿಂನ್ನ ಪಾರಲಾಶಿ ನಿಂನ್ನಯ ವಪಾಷದನು
ರಗೆ೨ರನಾಗಿವಾ ಪನವಾದನೆನೆಯಾಗೆನಲು ವೃಂನ್ನಶದಯಿಲಿಯಾಗೆ ನಿಲಲಕ್ಷೈರೂಂಗರಿಕಿ ನ॥ ವಶಿಂಯುಬಂದೆರಿದಾ॥ ತಂನಬಾನ ವನಪಾದುಕಾಡುತ್ತನಲಿ ವೃತ್ತಾ॥ ವೃಂನ್ನ ತದಿ ಮುಂದೆನಾಬೆಂ
ನಗದೆಯಿ ಕೃರನು॥ ತಂನಾಗಿ ಸುಶಿನು ಶ್ರೀಕ್ರೈಲಾನಕಿರುತ್ತ॥ ಯಲ್ಲರೂ ನುಖ ಮಿದರೂ॥ ೨॥ ನಂದಿಕೆ ಹನನು ಶುಭಕಂದು ಪಾದಲಿಕಾಗ॥ ನಂದಿಕೆ ಕೃರನವಗೆ ದಯಪಾಗಿ ವರಗಳನು॥ ತಂದತಂ

ದದಲಿಕ್ಕೆ ಗಂಭೀರಯೆಂದೆನಲು ಕೈಮುಗಿದು ಬಿನ್ನೈಸಿದಾ॥ ಯಿಂದುಧರನೂ ಬಂದು ನುಡಿದನೆ ಪರಶಿವ ಯೆಲೆ ಅತ್ತೆ ಯಿಂದುಮುಖಿ ಪಾರ್ವತಿ ಯೊಗ್ಯಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು॥ ಅಂದು ಗಜಹಸ್ತ ರೇಶ್ವರನ ಪದನಿ

ಕವಚವಿದಾ ಗಮ ಗಗೆ ಪತ್ರಿಶೂಲ ಮಲ್ಲಯೋಗ್ಯೆ॥ ಯೆಂದೆನಲು ಗಜಮುಖ ಮೂರ್ಧರನಾಗಿ ನಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಗಡೆಯಲಿ ಬಾಲಗನ ದಂಷ್ಟ್ರಗಳಿಂದಿಲವೃತ್ತಿಂ ದದಲಿಯಳ ವೃತ್ತಲದೆಯೆಂದು ನಾಲ್ಕು ವೇದಂ

ಗಳು ಸ್ತುತಿಸಿದರು ಮರನಾನಾ॥ ನಂದೀಶ ವಿಲ್ಲದೆ ಕೈಲಾಸಗಿರಿ ಹಿಡಿದು ಕಲದೇವಂದದೆ ಬಟ್ಟಿದಾಗ ಗಲನು ಪಾದ್ರನಾಂಡಿ ಹಗೆ ಮಂದವ ಶಿವಗಳ ಮೂರ್ತಿದ್ದಾಕೆನಲು ತಪ್ಪಿದೆನು ಮುಂದಳ ಕಥೆಯ ವೆಲ್ಲ ಹದು॥ ೩೨॥

ಕರುಣದಾಭಿನ್ನಗೆ ಗಿಡುವಗ ಪಿತಂದನ ಗಂಧಗನ ರಿಂಯಲ್ಲಲಾ ಕದಾಗ ಗಂಶಂದದು ನುಡಿವೆನು ಹರಿಗೆ ಮಂತ್ರ ಯಿಗಾ ಪಿತಂದನ ವೃತ್ತಿ ಕ್ಷೇತ್ರಗೆ ಅಜಗೆ ಗಂಧವ್ಯರುದ್ರಗೇ॥ ಪರಮುಕ್ತಿ ಕ್ರಿಯಾಶಿಗ ಪ್ರಂಯ

ರದುಣ ಶಿಯಲ್ಲಗಾರಿಯೆಂದು ನುಡಿದವರು ನರಕದಾಗ ಬಳಿಯವರು ಗಳು ವೆಗಾ ಪಿತಂದನ ವ್ಯಮಷ್ಟಿದಾಗ ಮವಕುದಿ ಮೊದಲುನರು ಪೊಂದನು॥ ೩೪॥ ಧರಣಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಬಿನ್ನ ಹದಿ ನಾರುಣಿ ವಿರಗಾಪಿಯ ಕುಶಂವಸ್ತ್ರ ೧೭

ದೆ ಪತ್ನಿ ಶ್ರೀಗಂಧ ಪಿತಂದನ ವವರಾವ ರಿಂಯವಮ್ಮ ಗಾಗ ಕಸ್ತೂರಿ ಜಾಜಿ ದಿಗಳ ಲೆಪನಂಸ್ತ್ರೈ ಯಿತ್ತು ಹರಿಯೆ॥ ನೆರದು ವ್ಯದಯೆದಲೆ ದ್ರುತ್ತ ಶಂಪ್ರಷಂವ್ಯಯ ಶೋಭಿಸಿ ನಾರಸಲಾತ್ಮಗ ಪಮಗಾ ವೃದರಿಬಿಸ್ತು ದನೆಲ್ಲನಾ

ಕೆಯನ್ನೆ ಕೃಗದಿ ದಲೆ ಪಲ್ಲಕ್ಕಾಲಕ್ಕನ ಡಿಶಾರಗಿ ರಿಯಂಶಾ ಯಿತೂ॥ ೩೫॥ ಪರಿಶ್ರಾಂತರಾದವರು ಕರಪುರಿ ಕಿತ್ತಿಯೊ ಳದನು ಧರಿಸಿ ಮೊರವರು ಅದಕೆಗಾಪಿಚಂದನ ವೆಂದು ಧರಿಂಯೊ ಭಗೆ ಪಿನರಾಯತ್ತಿವ

ರಣಿಕರಾದವರು ವಲಿದು ಧರಿಸಿದರೆ ವರಹಾ॥ ನರಕತಪ್ಪದುಯೆಂದನು ತ್ರಿಶೀನಾರಶಿ ವೆನೆ ಬಿನ್ನ ವರಮಪಾವನ ವಹಿಸ್ತಿವಿದರಿಂದನಲ್ಲವೆನೆಗ ಡುವೆನಾ ನರಿವಿನ್ಯಮುಂದನಾಗ ಮಾವದಿನಾರಿಸಿನಲುವ

ಆದುವೆ ಇಕ್ಕಾ॥ ೩೬॥ ಆವರಮನಾತದಲ್ಲಿ ಯಿಹಾವಶೆ ಗಳುಗರಿಯೆ॥ ವಿವರಿನಲು ಗಾರಿಯಲ್ಲ ಅದು ಪ್ರಾಗೆಯೆಂದೆನಲು ಭಾವಗೆ ಧನುಪಕ್ಕೆ ವಿಷ್ಣು ವಿಗೆ ಶ್ರೀ ತುಳಸಿ ಬ್ರಹ್ಮಂಗೆ ಮಂತ್ರವಕ್ಕೆ॥ ಆವನಿ

ಶಕೆ ಬಿಲ್ವಪತ್ರೆಗಳ್ವಯೆರದು ಅವನಿಯೆಂ ಭಗರಿಯಲ್ಲವೆನಲು ಕ್ಷೆ ಬಿದಗ್ರು ಪಾತ್ರೆ ವಹರಕಾರಮನಿವ ಕ್ಷೆಗಳು ಜೆನಿಸಿದಾ ಕೆರನಪಿ ಬಿನ್ನೈನಲು ವೆ ಇಕ್ಕು॥ ೩೭॥ ಮೊದುವವರ ಶಿಧನು ವಿಗ ಹವಶಿ

ಯೆಂತೆಂದೊಡೆ ಗಹ್ವರನಾದಾ ಯೆಂಗಾನ ಅಂಬುಮಾದೆಪ್ಪತ್ತಿದಿದು ಗುರುಮೂರುತಿ ಪುರಗಳಂ ಯರಿಯಲನು ವಾದವರಶ್ಯವನು ದಿವ್ಯತ್ವ ತಪಸ್ ನಿತ್ಯಾನಾದಾ। ಧಾರು ಗಾಬಿರನರತ ಪಾದಿ ಪಾದಿಯಲತೆ ಪ್ರಂಪಾನ
ನುತಾರಥಿ ಯವಾ ದಿರಿ ಜನ್ಮಾಲ್ಮ ವೆದ್ಯ ಕುದುರೆ ವಾರಗಾ ದಿರವಿಶ್ವಯ ಗಾ ಲಿಗಳ ವಾ ದಿರಿಯಾರಥ ವಶಂ ದಿಶನಲಾ॥೭೯॥ ಯಿದಲು ಮೂದನಾಗ ಬಿ ಅದಿ ಯಿದಲು ಪಾದವಿಯ ನಾದದು। ಗದಗದನೆ
ನರದು ಪಾ ಶಾಳಕ್ಕಿ ಇಂಯಲು ಪಾರಿಂಯ ನದಗರದಿ ರಥ ವವ್ಯಾಲತೆ ಯೆಶ್ರೀ ಕಾಯನಲು ಸೂಮುಸಾಗಿ ಪಿನಾ ಇವಾಗಿ॥ ತಡಿ ಯದೆ ಯೆಂಶ್ರಿ ದರಿತ್ವ ದಲದಾಗದು ಶನಗೆತ್ವ ದುಸಾಂದು ಪುಂ ದತ್ವೈ ಬಂದು ಬಾನವೆ
ಶ್ರುತನಲ ಅ ದಿಸ್ಥೆರಗತ್ತೈ ಪುಂಗಿದು ಬಿಂನ ವಿಜರಿತಕ್ಕಿಂ ಯಲಿಶ್ವ ಪ್ರಕವ ವನುಮಾದಲು॥೭೯॥ ನಂದಿತ್ರ್ಪ ಶ್ರತಪಳ್ನಿ ತಾರವಶಿ ಪ್ಪೆ ರಿಯ್ಯನಲಾ। ಯಿಂದ್ಯನ ಗೆಳಿಯಾರಥ ವವ್ಯಾಲತ್ರೆ ಶ್ರಾ ದಕೃಷ್ಣ ತ್ರಿತಂ ದದಾತ್ಮನಾದು
ಯನಲು ನಂದಿಯ ಶೂವ ಶಾಖೆತ್ರಿ ಕರಲು॥ ಯಿಂದು ಧರನಾಗದಿ ನಂ ವಸ್ಯ ಯವಾ ಪನದ ರೂವ ಯಿಂದು ವಿಗಾನ ಕಾ ವಿನಿನ್ಯನಲು ಬಾನ ವಿಕತ್ರಾ ಬಂದು ನುದಿ ದನು ಪರಿಗೆ ಸಾನು ರತ್ತಿ ಯರೂ ವನಿ ಶ್ರುತ್ವಾಲಂಕಾರ
ತ್ವಿನಾ॥೮೦॥ ಯನಲು ಶಿವನು ದಿದನಾ ಪರಿಯತ್ತಾ ಲೆಕ್ಕ ಗ। ಅನುವಾ ಗಿಧರೆ ಯೊಳಗೆ ತ್ರಿರಿತ್ವ ದಿ ಪೆರಿಯತೆನೆ। ವಿನಿಯ ದಿಂ ಪರಿದಾಗರು ಪಿದಿದು ಬದು ಪುವರು ಯಿದರತ ತಪ್ಪುವ ವೆಶ್ಯ ಪ್ಪನ ರರದ
ಜಲತ್ರ ಳಿಯ ವಾದಂದು ಬಾನ ವನಾ ಪುನ ವಲದು ನಾಲ್ಕು ಪಾದವ ಪಿದಿದು ಬದುಕಿದರು ವನಜನಂ ಗ್ರಿವನಾದಂದು ವನಜಾತ್ಮನಾಂದು ರುದ್ರನು ವಂದು ಯಿಂದ್ರನಾಂದು॥೮೧॥ ಶವ ಮಲನಂಗ್ರಿವನು ಪಿದಿ
ದಿದುದೇನಲಾಗನು ಶವ ಮಲಾತ್ಮನಾಗಪಿ ದಿದಿದು ದೇಶಾ ಲೆತ್ತು। ಶವ ಮಲನೆ ತ್ರನನ ಖನು ಪಿ ದಿ ದಿದುದೇಗೂಳ। ಯಿಂದ್ರ ಪಿದಿದು ದಲ ಶದಿ॥ ಗಮನ ದಳ ನರಶ್ರಿಲ್ಲ ಪರಿವರು ಪ್ಪಾದು ವರೂ।
ಸುಮನನ ರನ ಕಚರ ಗಾರ ಥವೆರಿ ಶ್ರೀ ಮರವನು ಗಮನಾ ಗಿಯ ನೆಯ ಲತೆ। ದಿವ್ಯ ಗಾ ಜರವರು ಪಾದನು ವಿ ದಿದು ನಾದು ಶಿಶಲು॥೮೨॥ ಶುರ ದಿಶ್ರ ರಳಿದಿಬಿ ಕ್ಲಿ ನಿ ಶಿವ ವಲವಾ ಗಲತೆ। ಧರಿಯೆ
ಳಗೆ ಬಿಪ್ಪರ ಯೆಂಬ ಪಿನ ರಾಯಿ ಕೆನೆ। ಗುರುವ ಶ್ರೀ ಮರವ್ಯ ಅಂತರ ದಿ ವ್ಯಾಗೆ ಪುಂ ಪ್ರಿ ಶ್ರೈರಿ ಭು ಪಿನಲು ಪುನಿ ಪೆ ಬಿದಾ॥ ಧರಗಾಳಿ ಭಕ್ತಿ ಯಗ್ರ ವಿಶ್ವ ಖ ಪೆಂಬ ವನು। ಪರು ಪಾದಲ ಬೆಳಯಲಾಂದು ರಶ್ರಿ

ಗಾದೊಂದು। ವರಷೆಪದಲಿವರಿದು ಮೂರು ಕಾಂತಿಯಮಾಡಿ। ಕಂದರ್ಪವನಿ ಜರಿಗಿಷ್ಟು॥೪೭॥ ಕರವನು ಗಿಡುನಿಂದಿರಲು ವರಮೆಷ್ಟರನ್ನು ನಾಡಿ। ಕರುಣಾದಲಿ ನಿನ್ನೆ ಜಾಣ್ಣೆಯ ಮಾಡು ನಂಮ್ಮನ ಪೊ
ಯ ರಿದುನ್ನಾ ಪುಯೆಂದೆನಲು। ತಂನ್ನಬಾಯ ದದವದೆಂತೊಳಗಿಷ್ಟು ಕಾಂದು॥ ಯಿರು ರಿರಲು ಪೂರ್ಣ್ಣ ಬನಕ್ಕೆಯಿಂದ ಕಾರನನು। ಯಿರದೆ ಪುತ್ರ್ಯಯ ಪದೆಂತೆನುರ ಚಿಂಪ್ನಾನ ಬಳಿಯ ಲಿರುರ
ಶ್ರೀವೆಯ ಮಾಡೆನ್ನ ಪಲ ಗಂಗೆ ಪಮೆಷ್ಟು ಬಂದಾರ ಪಚೆ ಡಿರಿನಲು॥೪೮॥ ರಿಯಾಮಿಯ ಕಾ ಭವನು ಪಾಂದದೆ ಯಂತ್ರ ರದಿನಿಗ ಮುಖ ಬೆರಗೆಯಿದಿರಾಗಿ ನಿಲುವಂತೆ। ಕಾಮರನ ವೃಕ್ಷವನೆನಿಸುತಿಮ
ರವರಚಿಜ ಯದೆರಾಳಗೆನಂಮ್ಮನಿಷ್ಟು। ಪ್ರಿಯ ಮದಲಿ ವೃಕ್ಷಾರ ಮಾಡಿನಲಿ ಹೆನಲಾಗ। ಅರಿ ಮಾ ವಿಕ್ಷರಮಾನ ರರಂಗಿ ಹೆಳಿದನು ಕ್ರಿಯಮಾಡಾದೆ ವನ ನಿರೂಪದಲಿನಿನ್ನು ಬಾರದೆ ಳಗಿದೆ ಕಾಂತೆಗಳ
೧೪ ನ್ನು॥೪೯॥ ಕಾ ರನ್ನ ನುರನ ಮತ್ತೆಳಗಿಂಪ್ಯ ಬೆರೆನಲು ಪಾರು ಕ್ರನ ಕ್ಷನಾ ಪರಿಯ ಪಾ ಕಾಯೆಂದು। ಮೋಳಿ ಪಾರ್ಗ ರುತ್ರಿಗಾ ಗಾದರಿರ ದಿ ತಿರುಗುತ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಮರುರನ ದೆಯ್ಯೆಂಬೊಳು॥ ಪೂರು ಕೆರಿಗಳಿ ೧೪
ಲ್ಲ ವದರ ಮಾದ್ಯದಾಳ ಪವೃಕ್ಷಾ ರನ್ನಾನುರನ ಮತ್ತೆಳು ಪದೆಂಯರಾಗಿ ಪರ। ಮೂರು ಮರಿಂಯಾ ಕೈರದಿ ಮಾ ಷ್ಟಿ ದವ್ಯ ಯನಲು ಗಂಗಿರ ಕ್ಕೈ ಮುಗಿದು ಗುರುವೆ॥೫೦॥ ಶುಳಜ ಮಾಷ್ಟಿದ ಪರಿಯ ಪೆಳ್ಳ
ನಲು ಹೆಳಿದನು ನಲವಿನಲಿ ನುರಪ ಅಗ್ನಿ ರಪು ಮಾ ದಿಶರ ಧಿಂಯನು। ಶೆಲಂ ವಿನಿಂ ಮಾಧುನಿ ನಲು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪ್ರೆಂದಾದೆ ವಿಯದ ರಾಳಗೆ ಪಾ ಷ್ಟಿ ಬರಲು॥ ನಳಿನನಾರಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊ ಲಿದಿಶ ಜಲಂಧರಗೆ ತಿ
ಲುವಶ್ರುಂದಾದೆ ವಿಯಿರುಂದಾರಿಯ ನೆರಿಯೆ ಪಲವ್ಯ ದಿನಗು ಖದಲ್ಲಿ ಯಿರು ರಿರಲು ವರ ಮೆಶನುಂಗು ಪುಷ್ಟ ವಚಿತ್ರವಾ॥೫೧॥ ಜಲಂಧರನು ಶಲೆಂಯಿ ಶ್ರೆಯ ತ್ರಿಜೆ ಕೆಂದೆನು ರಬಲ ವೃಷುನವಾಗಲಿ
ಷ್ಟಗಾಳರ ದಿಶಿ ಪ್ಪಲ ಕೆ ರಲೆಂಯಲಿ ಬೆಗನ ಹಾರಿದು ಯಿಳಿಗುದು ರಿಕು ಗಾದಾದೊ ಮತ್ರೆಂಗಿರಂಡ್ಲ ಗತು ಬರಲು॥ ಪಲಕ್ಕಮಾನ ರವಳ ವನಂಪ್ರಾರಿಂ ಕಾದಗಾಡು। ಚಿತ್ತಲು ವಕ್ಷಾ ಕ್ರದ ರದುಪಿ
ದನು ಶಿವನಿಗ। ಚಿಲುವಶ್ರುಂದಾದೆ ವಿಪತಿ ಪ್ರಕಾಧಮಾವನು ಲಿಳಿದು ಬಾಕ್ತ್ಯ ಯನಲು॥೫೨॥ ಪರಿಯ ಲಿ ಬೆಗ ದಿ ಜಲಂಧರ ಸೂರ ಕಾಪುರಾನ ರಿದು ಅನುರಲಾ ಯಕ್ಕೆಳಿಗ ಮಂನ್ನಣೆಗಾಂಡು

ಗುರುಕರುಣವಸ್ತ್ರಿಯೆನಿಸಿಕೊಂಡು ಲಿಂಗಸಂಬಂಧ ಭಾಗವಿವಜ್ಞಾನಮೂರ್ತಿನು ಯೆಂದು॥ ಮರುಗಿದಳು ಯಿಂತೀಗೆನ್ನಯ ಪತಿ ಪರಶಿವ ಮಹಾದೇವನೆಂದೆಂಬ ಭಾಗಕೆ ಚೈತನ್ಯಯನ್ನ ಬಾಗದಿ ಮೋಹಿಸಿ ಪರುಷಾದಿ

ಂದೆಂತು ತಾರುವನೆಂದು ಅಕ್ಕಿನಾಗಂಡದಿ ಬಿಟ್ಟು ಅಭಿವ ಭಾಗ॥ ಛ॥ ಮಕ್ತ್ರೆ ಸ್ರೈ ಶ್ರೀಯರ ಪಜಲಂಧರನ ಕಲೆಯಾಗ। ವಕ್ತ್ರಿಯೆ ಗಿಸ್ಯದಾನಿಲಲು ಮಕ್ತ್ರೆ ಹಾರುಷಾ ಬಿಸ್ಟ ಅತ್ರ ಲಾಕಿಗೆ ಕನ್ನ ಜಾರಸ್ತ್ರೀತಾವದಾ

ಗಾಂದುಂಯಿಲಸ್ಯ ನಾಡದಡೆಯಿ ರಲು॥ ಸ್ವತಃ ಪತಿವ್ರತೆ ವಸ್ತುವ ಮರುಭಾಗಿ ವಸ್ತುಲ ನಾಲ್ಕುಕೆ ವನು ಬಿದಲಾಸೆ ನೆಂದೆನು ಕಿಬಿ ದಿಯೋ ಪ್ರಾಣ ಕರ್ತೃ ಗದವನೆಂದು ವಿಭಿಸಿರಲು ಪರಮಾತ್ಮ ಪರಿಯಿಂ ಬರಲಿಲ್ಲ

ವೆಂದು॥ ೧೦॥ ಶ್ರೀಗುರುಭಕ್ತ ಜನಕ ವಿಧಿಯಕ್ಕೆ ಬಿಡಕ ವಿನಾಶಿಸಿ ಪ್ರಂಪ್ಯಾಂಗ ಪೆಬಿಡನು ನಿಹಾರಿ ಕಿಂಡೆಯನು। ಧರ್ಮ ಮಾರ್ಗವನರುಪಿಸಿ ಮಹಾಮಸ್ತಿಯ ಬಿಡಿಸಿ ನಂಗಡದಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡು॥ ಗಂಪ್ಯನೆ ಬಾಕ್ರಿ

ನಲುವಂಬಿಸಿ ಕರವಮು ಗಿದು। ವ್ಯಂಷ್ಮಯದಿ ಪೂನ ವಾಪನನಾಗಿ ಕಾಬಂದು ಕಂಪ್ಮಯೆ ಕವಂಚಲದ ವ್ಯಧಕ ವನುಕಾಂಚದಾಭುವಾಯ್ದು ತಾವಿ ವೈರಿಯ್ನ ದಿಗಾಭಿದು॥ ಗಾ॥ ಗ್ವರವಿ ಪದುಳಿ ಪರಿಯ

ಹಾಸಿನಲು ಬಾಸಿನಿಸಿ ಪರಿಪರಿ ಯಬುದ್ಧಿಯನು ಹೇಳಿದ ಕೆ ಕಿ ಬಿಂಯ ದಾಸಿ ನರಗ ಜ್ಞಾನ್ವವನ ವ್ಯದುಕ ದಿನೆನಡೆ ಅರಾಂಯೆಲು ವ್ಯವನವಾಗಿ ಯಿಕೆ ಗಿರುಬರಲು॥ ಪರಿಯೆ ತ್ರಂದಾ ವನವನಾ ದ್ರಾನಲು ಪರುಷ

ದಾಭು ಕಿಶಿಗನಾದಲು ಮನದ ಕಾಪಪ್ನೋಲ್ಲ ಸ್ಯನಿಗಿ। ಪರಮಾನಂದ ಕಾಪಿ ದಾಭು ಅದಕಾಲದ್ದುಮನಾಥ ವಿಮುಡಿದ ನಾಕಿ ಪ್ರಾಣ ನನ॥ ೧೧॥ ಗನರನ್ನ ಜ್ಞಾನ ವನುರಗೆಲ್ಲ ಪ್ಪರಿಯಿಕೆ ದಂಗರದಾಭಿ

ಗೆ ಮುದುಕಾಂಡು ಪರಿಯೂನಿ ಪಿರಲು ಬಂದು। ಪರಮೇಶ್ವರನ ಪಾದವಂಕಜವ ಕಂಡು ಕರಮುಗಿದು ನುಡಿದಾಳ ಗಿದಕೆ॥ ನಾರರ ಮಜಲಂಧರನ ಕಲೆಯೆ ಜಂಗನ ಮಾಡಿ ವರಮಾತ್ಮ ಕಾಲಂಗೆ ಕಟ್ಟ

ರದನು ಬಿರಿದ। ಧರಗಾಲಿ ಪಕೆ ಭಾಗ ಆದು ಮಂಚವಕೆ ಯವರಿಯೆ ವಿನಾಶಿಸನಾಜಿನು ವನು॥ ೧೨॥ ಪರಿಯಯಿ ವಾಪನರೂಪ ಕಾಭಿದಾಗ ಕಾಲ। ರಿರದಿ ವಸ್ತುಲಕೆಂಯೆ ಕ್ರೈತ್ರೈ ಹಿರ ಪರಗಾದ ಜಲಧರನರದಿ

ಂದನ ಕಲ್ಯಾಣ ಕವಿಗಪ್ಪುಗಡ ಬಡಿಸಿ ಪಾಲಿಗಿ ಬಿಡು ಬರುತಲಿರಲು॥ ಪರಿನಾರನು ಮಲಗು ಪಾ ಮಂಚ ಕಲು ಕಬಂದು। ಧರಗಾಲಿಯಾಭು ಅದನೆಂದು ಯಿಕೆ ಗಿಸ್ಯಕಿಕೆ ವಿಧಿಕಂದು ವರಮಾನಂದ ಕಾಪಿದಲಿ

ಷಂಚವಕ್ರೆಯುಂಟುಂ ದುಂಟುತ್ತಿ ಕಲೆಯೋ ಭುವಮ ಬಿದನ್॥೩೪॥ ಯಿಬಂತೊ ಭಗೆ ಬಿಲ್ಪ ಕೆಗಸ್ವಯ ಕದು ಗಳಯಲ್ಲು ನಭಿನಸಾಲಿನ ಮಕೃರಿವಶ್ವಶಲಿಂಗಕ್ಕೆವ ಆದು ಕೀಲ ಶುಭಣಿ ಯನುಂಟೆ

ಕಿನಲು ಅಷ್ಟೋಕನಕನ ಕವ್ವದುಂಟುಂಡನೆ। ಚತಲು ಪ್ವಭುವ ಮಂಚತ ವಕ್ರೆಯನೆ ಕಿನಲೂವ ಂಗ್ರಾಧಿಲ ಪ್ವಂಷು ದಾಗಿ ಫ್ರಿ ಜ್ಞಂಯಿದು ವೆದರ್ಗೆಷ್ಟಾಂಕ ನಲವಿಂದ ಪ್ವಷ್ಟಿದ ವೃದಿ ಗೆನರಿ ಟುಂಬೆನೆ ನಾರಿಯಲ್ಲು ವೆಂಕೆಂ

ದಾಡೆ॥೩೫॥ ಷರಿಗೆಷ್ಟಿ ಕಾಂಬಕ ಪ್ವಬ್ರಂಷ್ಟಾಂಗೆದಾಗ ಕಯಿಾ ಪ್ವಕಗೆ ಮಂ ಲಯ ಬತ ಮಹ ಕಿಸ್ವಯ ಕದುಲ ನರಿಯಲ್ಲು ಷರುಷ ದಾಭು ಅವರ ವಾಷನದಾಗ್ಗೆ ನರಿ ಯೆಂಬೆ ನಾರಿಯಲ್ಲು ವೆಂಕೆಂದಾಡೆ॥

ಷರಿಯ ವಾಷನ ಗರು ಪ್ವಬ್ರಂಷ್ಟಾಂಗೆ ತ್ರಂ ನಯಿಾ ಪ್ವಕಗೆನಂ ಧಿಪ್ವಕನು ಪ್ವತ್ತಿಯ ಕಂಡ್ರಿಯ ಪ್ವಂಟು ಂದು ಗರಿಯು ಭಿಕಡಲ ವಕ್ಷ ನರಿಯಲ್ಲು ಅವರ ಅಂಯಧ ದಾಗ್ಗೆ ಗರಿ ಯೆಂಬೆನೆ। ೩೬ ಗರಿಯಲ್ಲುವ

ದುಂಟುಂ ಕಂಯಂದ ಪಿಭುವನು ಷರಿಗೆ ಶ್ರೆ ಪ್ವಬ್ರಂಷ್ಟಾದೆವಂಗೆದಂಡ ತ್ರಿ ಷರ ಮಷ್ವಕಗೆ ತ್ರಿಷ ಲಪ್ವಯಿ ದಕ್ಕೆ ಕದುಲ ನರಿಯಲ್ಲು ನಗರ ದಾಭು॥೩೭॥ ರಿಯೆಂದು ಪಿಭುವ ಕಿನರಿಯಲ್ಲು ವೆಂಕೆನ ೧೪

ಲುಷರಿಗೆ ಕ್ಕೆ ಪ್ವಂಶಬ್ರಂಷ್ಟಾಂಗೆ ನಪ್ವಗ॥೩೮॥ ಯಿಾ ಪ್ವಕಗೆಶ್ಚೈಲನ ವಿದಕ ಕದುಲ ನರಿಯಲ್ಲು ಪ್ರಧಿಂಯ ದಾಭುನ ರಿಯೆಂಬೆನೆ॥೩೯॥ ನರಿಯಲ್ಲು ಷರಿಷ ಪ್ವರಿವ ಬಂದ ಪ್ರಂಷ್ಟಾಂಧರಿಯೋ ಭಗೆ

ಯೊಷ್ಷಿ ಪ್ವಕಿರಿವ ಕಬಂದನು ವರ ಮಪ್ವಕನು ಪ್ರಧಿಯ ವಿರಹಿಕೆನು ಯಿಂಕಿದನು ಅರಿಯದವ ವಮೂಧರು ಗಭು॥ ಅರನ್ನಂ ಅಬಿಂಗೆನ ರಮಾ ಬಿನು ಬಿದ ರಿಬಿಂ ಯೊ ಭುರು ಭುವ ಪ್ವಭಾ ಲ್ಪಭಿ ಪ್ವನಕ

ಕಪ್ವದು ಕುಬಿಗೆ ಧರ ಗಾಲಿಕ ಬಂಗ್ನಲು ಗರಿಗೆ ದುರಿವ ಮುಕ್ತಿ ವಿನಾ ರಕ್ಕಿನಲು ಪಿಧಿದಾ॥೪೦॥ ಷರಿ ಮಷ್ಟ ಶ್ರೂ ಮಕ ರಕನಕಂ ಪ್ವವಾ ಮನಾ ವಕ ಸುಂಧರ ಶ್ರಿರಾವ ಪ್ವಶ್ವ ಬಿತಾ ಧನ ಪ್ವಕ್ಕ ಮುರಿವದ

ಕಿರಿಕ ರುದ್ರಗೆ ಭುವ ಕಿ ವಿಪ್ರಮ ಧರ ರಿಕ ಸಿಲ್ವೆ ಶರಿಶ್ಚೈರ॥ ವರ ಗಂಧ ಭರುಂದ ಕರಾ ಕೆಪ್ವತಾಂಗೆ ಕ ವರ ಮಪ್ವೈಗೆ ಲಿಂದ ವಕ್ಷ ಶೂವ ದಿ ಷರಿಯ ಶ್ರಕಗ ಬಿದು ಗಭುರುಂದ ಮಾಲೆಯೊ ಅಧರಿಗ್ಗೆ ದಾಗಿ

ವನುರಿಕರಿಕವಿಕ ಶಿಕಾ॥೪೧॥ ಷರಗಂಧ ಧಿಕ್ಕಾದ ವರುರಿ ಪ್ವಕ್ಕೆ ಲಿಂಗ ದಾಭುರಿಯೆಂದು ವೆದಾಗಮ ಮಾಶ್ರ್ಯಾ ಗಭುನಿ ಕುರಿಕಿ ಲಿಂದವನು ವನಿನಲು ಮುರುಲ ಶಿವ ಪ್ವಜಿ ವಬ್ರಂಷ್ಟಾ ಕಾಷುನ ವೆಂಬೆನೆ॥

ಯಿಂದಮಾಪನಾಗ್ರೈದುಮುಖವ್ಯಳಾಗಿಕಕ್ಷೈಕ್ಷ್ಯ। ಕಂದಕಾಯಿಗೆಮಗಸಾದಾಷ್ಟ್ರವನೆನಿನಲಾಶ। ವಿಂದತ್ಕೈಬಾಲಕನುಂಡತಿನಿಗಿತ್ತಾಂಜನುಪ್ರಿಂಪ್ಯಾ। ನಶಿಂಯಲ್ಲಕೆಭೂಭೂಪಾಗಿಂಕ್ಷತ್ರಮಲವೆಳಾಗಿದಾಳುಷ್ಟ
ನವೆಂದುವೆಭುವಶಿವಮಲನಾಶಾಯ್ಗಾನಸಾಧಿಯೆಶಾಭುಮುಕ್ತಿತ್ರ। ಶಮಲಜಾಂದಕ್ಕೈಳ್ಪ। ಅಶಗೆನಿಜಿತ್ತಾಂಜಶಿಯಿಹರಿಯಿತಾಷುನವಲ್ಲನ್ವೆಗಿ। ಶಮಲಾತ್ಮೆಷುನವೆಂಬುಜಲಪ್ರಭೆಯವಾದಾಗಗವ
ಕದಾಭುಯಿಾಶಿಭುಳಾಶ್ವಿಗಾತ್ಮಭಾಭಾಷ್ಠ। ಶಮಲನಂಭಿಲವಬಿಶನು। ವಹವತ್ರಫಲಿನವ್ಯಭಿರಿಪಾಲಕೆಭಿವ್ರಂದನುಗಿ। ಗಾ। ಅಶಕ್ರಾಶವಶಾಲಿವೃಭುಹಿದಾಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾಶಜನತನಅದಕಿನಾಶಿ
೦ರೆಂಗಬಲ್ಲನೆಭಿಂಶಕಾಬಿದಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಅಧಿಕವೆಂಬುವೆನೆಧಾಕಧಿಯೆಶಾಭುಳ್ಪೆನಿಜಕಳ್ಪ॥ ಮಿಾಶಿಬ್ಯೆದಶಿನಧಾಗನಶಿಂರೆಂಗಬಲ್ಲದೆಮಾಶರುಳಾಶ್ವದಾಭುಅಂಬುಧಿದಾದ್ವದೆಂಬುವೆನೆವ್ಯೆವಗಿ
ತ್ರಿನುವಾಗಾಂಗ್ರೈದುಶಿಶಿಜದರಿಪಾಲಕೆಭಿವ್ರಂದನುಶಾತ್ರಿ॥ ಷಂಭಿನಿಯೆಶಾಭುಶುಷಿಂಯಿಷುನವೆಂದುವೆಭುಜನೆ। ಷಂಭಿವದಾಭುಮುಕ್ತಿದಾಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದಕಿಂಯೆನು। ಷಂಭಿತ್ಮೆಅಶರುಷಿಂಯಿನ
ಶಿಯೆಂಗಬಲ್ಲನೆ। ಷಂಭಿವೆಷುನವೆಂಬೆನೆ। ಷಂಭಿವಮಿಗಾಯಿಂದುಬಿಜಜನಕಿಹಿತಕಶನಾದ। ಷಂಭಿವೃಭಿರಿಮಿಗೆನಶಿಯೆಂಗಬಲ್ಲದೆ। ಗಂಭಿಕಭಿರಿಪಾಲಕೆಭ್ರೈಯಿಕ್ಷಿವಾದವಿಷುನವೆಂಬೆನೆಮಹಾ
ಷುನಾ। ತ್ರಿಶಿವ್ಯೆಶದಲ್ಲಿಧ್ರಶಿಶಾಹನುಅದಕೆಯಿಂದುಗಶಿಯಲ್ಲ। ವ್ಯರುಗಷುನವೆಂಬೆನೆಶ್ವೆವೆಂಯಿತಂನಂಯುಹನ್ರಿಬತ್ರಿಶಿಭಿಂಗೆವ್ಯಂಗಶವಮಾಡಿಷ್ಟತ್ತಾಂಡಿಪಾಭುನಶಿಯಲ್ಲವಿದುದೆವಿಗೆಗಿಶಿಜೆ
ಷುನವೆಂಬೆನೆಶ್ವವನದ್ವೆಶದಾಭುಮಿಶದಭು। ಅಶ್ವವಗೆನಶಿಯೆಂಗಬಲ್ಲಧೆಪಾಶನುಷುನವೆಂಬೆನೆಭಿತ್ರಶಿದೆಯೆಂಭಗಿಹನುಶ್ವವಗಂದಭಿತ್ರನಧಿತ್ತಾ। ಗಿಳ। ಯಿಂದುಗಾಶಮನುಗಂಭಿಶಂಗೆ
ವೆಭಿದಶಿಮುಂದೆಕೆಭಿದನುಬನವೆಪ್ರತ್ನಶುಭಿಹಾಶಿಯತ್ತಾಂದಅಶಭಿಶಗಾಗಳಮಾಡಿಧಶಿಶಿಜಿಜದಹಾಶಿಯತ್ಮೆಲಾಂಛನಾದಾ॥ ಅಂದವನುಶ್ವೆಪ್ರತಿಶದವೆಂಬುದನೆಲ್ಲ। ಇದಂದದಾಭುವಿಶಾ
ಶಿಜಿಪೆಭಿನಲಾ। ಮುನಿಕಶ್ವಗಾಜಿಂವೆಭಿದನುನಾನೆನವೆಭಅಭಿರಿಬಕೆಭುವ್ಯತ್ರಮನೆಯನಲಾ। ದಿಕ॥ ಗಾಶಶಾಯಿಜಕಭಿತ್ರವಂಯಿಗಿ। ೦ ಪ್ರಮುನಿಶಾಯಿ। ಶರುಗಾದಿಂದಲಿಯಂತ್ರಶುಧ್ಧಾರ

ವಮಾಡಿದಿರಿ ಮಹಾಪ್ರಮಥರು ಕ್ಷಿದಲ್ಲಿ ಪಿದಂತಾದೆನಿಂದ್ದಿಂದಲೆರನು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಭುವಿಂದ್ಯೆ॥ ಗುರುಮೂರ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕ್ಷಿಪ್ರ ತಮ್ಮ ಬಾಧಿಸದ ವರಿಯೆಯೆ ವಿದು ಯೆನು ಶರಣರ ಪಾಲಕ್ಕೆ ವಲಿಗೆ
ಯೆಕರು ನಾಳು ಗಳದೆ ವಸಂಪಿಯ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಅಂಗದಾಲವಿಂಚಿಪ್ಪೆ ೧೬ ರ॥ ಅಂಕುರಾನಂದಿ ಶಿಷ್ಯಂ ವದನ ಪ್ರಿಯ ಕರ್ಷಂ ಮಂಗಳ ಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಗಳು ಸಬಾನವ ಲಿಂಗಾಯತ ಮಃ॥ ವಾರ್ಧಿಕೆ॥
ಗುರುಬಗಸವ ಪರಿಯೆಗ ಬರೆ ಗಿರಿಯ ತಾಳದಾ ಗುರುಬಾನವನಿಂದ ಪರಿವಸ್ತು ಬಾಂಧ್ರೆ ನವಿನ ಮೆರವ ವರಿಕೆ ಪ್ರಸಾದವರಿ ಗಂಧಿ ಕೇಳಿ ಗಾತ ವರನು ಪ್ರಿಯ ಗ್ರಹಿ ಮಿನಿ॥ ಬಾರಾನು ಕಸಬಾ ಗಿಲನು ಕಾರ್ಯ
ನೆಯ ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಭುವಿಂ ಬಾನ ಕೇಳವ ಪಿದಿದು ತ್ಯಾಗಿಯೆ ಬರಿ ಕ್ಷಾಪ ನಿವದಾಳು ಬಂದು ಪ್ರಿಯ ನನಾ॥ ನಾಗಾಲಾಪ್ತ ಗಾಡಿದಾ ಕಳ ಪ್ರಾಣ ನಂಗಿ ಸೊಲ್ಲ ಸಾಮವನೆ ವೃಗಾವೆಯಿಲ್ಲದೆ ಗಲ ಕಾಲ ಪಂಪಿಯ ಶ್ರೀವಿರು
ಪಾ ಕ್ಷಾ॥ ಗಾ॥ ವಾರ್ಧಿಕೆ॥ ಪಾಲಧರನ ಲಿಂಗ ವ್ಯಕ್ತ ಪ್ರವೇಶ ಶ್ರೀಮರಾಯ ಅರಾವರು ಪ್ರಾಣ ಕಾವ ಮನು ಗಂಧಿ ಸಂಗೆ ವ್ಯಾಪಿಸದ ಕಥೆಯ ಭಾರಂದನು ಪಟ್ಟ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಗಾದದ ಸೊಲ್ಲವನು ವರವ್ಯದೆನಲು॥ ಪ್ರಭು
ಪಾಲ ಅನಂದಮುಖ ಕರನು ತಾನಾಗಿ ಕ್ಷಾವಗಿ ಶಿವ ಮಾನ ಕೃತ್ಯ ವರ್ತಿಗಿ ಶರಲಗಾಳಿ ಗದೆ ಕರವ ಪ್ರಿಯಂಗ ಕಾಡಿದ ವಸ್ಯೆನ ಗೆಶ ಕಾಳಿ ಸಿನದಂತ ದಂದವ ಮುನಿ ಪಿಡಿದಾ॥ ೨॥ ಆಲಿಪ್ಯ ದೇವದೇವಾ ಧಿಶ್ವ ವ
ಕಳವಸು ತಲೆಯೆ ಭಕ್ತ ಮೂರ್ತಿಗಳನು ಮುಟ್ಟಿ ಬರಾಡಿ ಬಾಳಾ ಕ್ಷನಾ ಅದಿ ಶಿವ ಪ್ರಿಯ ಶಿವಯದವ ಷ್ಟ ಗಷ್ಟಿದಲು ಅವರು॥ ಮೆಲಾಗಿ ಬಾಸದಾಳು ನ ವಸ್ತು ಗಳಿಂದ ಶೂಲಪಾಣಿ
ಯೆಮರ ದುನಾರಾಯಣ ಜರಕ್ಷಾ ಭಾಗೆ ಅಭಾಗ ಬನೆಯನಾಂದ ಮಾಡಿದರಂತೆ ನೆಂಬೆ ಪ್ರಿಯ ಪಾಲಕ ಭಂದನು॥ ೩॥ ಯಿಂತಿ ಮತ್ರ ಯೆಂಬ ಪ್ರಬುದ್ಧ ಯೆ ಕೇಳು ಯಾತ್ರ ರನಾ ತೆಳು ವೃಮಾದ್ಯ ಕೊಂದು ಅ
ವನ ವಷ್ಟ ವನಾನು॥ ಕಳದು ಕಾಂಡನು ಯೆಂಬ ಪ್ರವಷ್ಟ ವನುನಿನಗಿ ವಿನೆನಲು ಕವಲಜನು ಪಿಡಿದನು॥ ನ ಬಿಸನಾಳ ನೆ ಕೇಳು ಯಾಂತೊ ಬನಿ ಗೆರದ ನಾಳಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಕೈ ಸೆರು ವ್ಯದುಂಯಿಂ
ದೈನಲು॥ ವಳಿ ಕಸದೆ ಯೆಂದಿಬ್ಬರಾಂದಾ ಗಬಂದ ಕೈ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವನ ಪಿಡಿಗೆ॥ ೪॥ ಬರಲು ಕಾಳು ತಕರು ಪ್ರಿಯ ಕದವರ ಕನುಭವಿ ಶಿಖನ ಕಣ್ಣಾದಿಂದ ಮಾವ ಶ್ರೀ ರಾಜ ಮಾನ ರುದ್ರನ ವರಿಂಗೆ ಪರಿಯ ಜರು ನಿ

[illegible] ೧೬ (left margin)
೧೭ (right margin)

ವಿಷ್ಣುಗ್ರೈಕಂದಕಜ್ಜವನು। ಅರುಹಬೇಕೆನಲು ಪಾರಿಯೊ॥ ಅರುಹಿದನು ತಿಳಿಳಿಸು ದ್ರವ್ಯ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಶಿಲಯಕೆ। ಪುರುಷದಾಳಿ ಮೂರ್ತಿರೂಪದ ಪುರುಗಳಿಕೆ ಶಿಬ್ಬಿತ್ರಾದು ವಿಶ್ವಸೃಷ್ಟಿನಂಪನ್ನ

ನುಬದುಃಖಂಗಳಾಳಿಗೆಯಿದರೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ॥೫॥ ಯೆನಲವಾದು ಪಶಿಯೆ ನಿಂಪಕ್ಕಿಯ ಪ್ರಾರಕನಾ ವಿಷ್ಣು। ಅನುಮಾನವನು ಮಾಡದೆ ಪ ಗುನುರುಯಿಂದೆನಲು। ಮನಬಿಚಾರಿಯನಿಗಬೆಕ್ಕನಪ್ಪಲು

ಪುದ್ರಿಶದು ಕಂನಂಗಳ ಮುಕ್ತಿತ್ರಾಳುತ್ತಾ॥ ಯಿನಕಾಪ ತೇಜಪ್ರಕಾಶ ಧಿಶದೆವಾ ಪ್ರಿಯ। ಘನವ ಪಿಪ ವಶ್ವವಗೆ ಮಶಗಾಯಂಪೆ ಯಿತಿ ಮರುಳೆ। ಜಿನು ಮಯಾ ಕೃಕೆಣ ವನಬಲವ್ಯನ ಮಗಳ್ಳದೆನಂಪನ್ನ

ಬಲ ಅವನಿನ್ಯೆಲ್ಲ॥ ೬॥ ಬಲ್ಲಿದನು ಅವನಿಂದ ನಿನಾಗಿ ಊಕನನು। ಕಾಲ್ಲ ಬೆಕೆಂಬ ಬುದ್ಧಿಯು ನಿನಗೆ ಬಂಕ್ಯಾಕೆ ಬಲ್ಲವನು ನಿಂಪ್ರಾರ್ಥಿಗೆ ನಿಕಿಳಿದು ನಾದುನ್ನದುಂಪೊಯಿದರಿಂದ ನಿನಗೇ। ಯೆಲ್ಲರಿಗೆ ಬಲ್ಲಿ

ದನು ನಿಂದಲ ಭಿವ ವನೆನ್ನಲ್ಲದ್ರೈಯಿ ಬುದ್ಧಿಬಿದು ಪ್ರದಾಳಿಕೆ ಗಿರಿಜೆಯೊಲ್ಲರಿಗೆ ಪಾದಪದ್ಮವನು ನ್ನನ್ನೆನದುಬ ದುದನೆಲಾಗ ಹರಿಸು ದಿದನು॥ ೭॥ ಹಂದು ಪುರನ ದೋದ್ರ ನವಾದಿ ಶಾ

ರ ದಿರಿ। ಪಿಂದ ಕಶ್ಶನಕಾಂದು ಬಲ್ಲದನುಂದೆನಿಜ ಪನು ಮಿಂದರಿದು ಬಂದ ರತ್ನನ ರುಕ್ಕಾಪ್ಪನು ಕಾಪೆಯಿನು ನಿಂಪ್ಪಾಮುಂದೆ ನಂಪ್ರಶಿಜದ್ದೆನು ನೀವನು ಅರಿಯಿರಾ। ಯಿಂದು ಧರಯನ ಗಿದಶೈನೆ

ದರಮಾವನ ಮುಂದೆ ಕಾಯಿ ಬಗೆ ಬಿಷ್ಣು ವಾತ್ಸ ರನಂತೆಂದನ ಗೆಬುದ್ಧಿಯ ಪೈರಿ ಭಾಗನ ರಿಬಾರದ್ರೈಯ್ನನು ಶ್ರಿ ರುದ್ರಕಾಪದಾಳು। ಹರಿಗೆನು ದಿದನುಳ್ಳವನು ಊಧರಿನು ವದನಿಂಪ್ಪನಕ್ಕ

ದಲಿ ಮಕ್ಕಿನು ವಕಾರು ಪಿಪೆಳಿ ಪಿಂದ ಶಾಶನ ಶುಕ್ತಿಯಾ॥ ಮರುಳುಗಳನಾಪೆನ ಬಲ್ಲೆವೆ ಹಿಳಿಸುವರೆ ಮುಶ್ಶಗಾಲವ್ಯನಿ ಪುಗೆಬಂದಿಪ್ಪದು ಅದರಿಂದೆ ಪರಿಂಯಸು ಗಾಬಂದಿಪದು। ನೆನೆನ ಮಾಡುವೆ

ಹಾಗೆಂದಶಿರ ಧನರು॥೮॥ ಯಂದ ಮಾರನುಕೆ ಭಿಪಾರಿ ಯಜರುಕಾಪದ್ಮ ಬಂದು ಮಾರಾದಿ ದಶ। ರುದ್ರ ಮಾದು ವದೆಸಂಯಿಂದ ನಿಂನಾಯಿಕ್ಕೆ ಯಿದ್ದಂಕೆ ಮಾಡೆನೆ ಶಿವ ಗನು ಪಿಕನದಿಗೆನ ಮಿಗೆ

॥೯॥ ಬಂದು ಶುಯನನು ಗರುದನ್ನಾರ ಗಾವಿಯನು ಮಾಡ ಲಿಕೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲಲು ಯೆರಿಪ್ಪ ಶ್ರುತ್ಕೃತ ಮ ಕ್ರನಾ ಪುಂದೈಲ್ಲ ಹರಿ ಕಂಪ್ಪ ಪಾತಾಕನ ಪಪಿಳಿದನು ಗ್ರಾ ಪಾಲಕೆ ಳಿಗ್ಗಂದನು॥೧೦॥ ಕೈಲಾಸ ಪಪ್ಪೆ

ಗಾವ ದೂಳಿಗಾಂ ಪೆಯಕಾಂದು ಕೈಲಾಸ ವಾಣಿಯನು ಬೆಗದಾಳಿನಂಪ್ರಾರ್ಥಿ। ಕೈಲಾಸ ದಧಿಪತಿಯು ನಾನಾಗಿ ಕರಗುವೆನು ನಿಂಪನ್ನನ್ನುಳ್ಳನನು ತಲೆ॥ ಕೈಲಾಸಕೆ ನೆಗೆವನ ಮೆಯದ ಲಿಖ್ಯಾನ

ಹೇಳಿದನು ಪರಗಾ ಂದು ಬುದ್ಧಿಯನು । ಶೈತ್ಯಂ ಯನ್ನನಗಲ್ಲಿಯೆ ಪೇಗೆ ಗೆಜಂಯ ವಿಲ್ಲವ ದರಾಂದು ಪೇಯ ವ್ಯಂ ತಲಾ ॥ ೧೧ ॥ ಹೆವ ಗಿರಿಜ ವರ ಕರನೆ ಪಾಗಿರ್ದ ಶಕ್ತಿಯ ಟಿ । ಪ್ರೇಮ ದಿಂದಲಿ ವ್ಯಗ್ರ ತಪವ
ಮಾಡಲು ವಲಿದು ಕಾಮಾರಿ ಬಂದವನು । ಅಂಜದೆ ನೀ ಯಸ್ಸು ವರವ ಬೇಡಿದಡೆ ಕಾಡು ವಾ ॥ ನೀಂ ಮಹಾ ಶಕ್ತಿಯ ಟಿಷ್ಟ ವನಾಗಿ ಅಗಗ । ಅರಾ ಮಹಾದೇವನನು ಕಂದು ಸ್ತ್ರೈ ಲಾನದಾ । ಪಾಪ ಮೆಗ ಧಾವರಿ ಯಾಗಿ
ಬಾಳ್ದು ದುಃಖಿತ ಕವ್ಯಯನಲು ವ ಗನ ಮಾತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ತಾ ॥ ದಾ ಳು ಅಜ್ಞ ಪ್ರಸ ಕಪೇಗೆ ಗತವನ ಸ್ತ್ರೈ ಲಿಂಗ ಲಾಗ ತಿಸ್ತುರ ಬಂದು ವರವ ಬೇಡ್ಯನಲು ನೀ । ವೀಗೆಂ ಸ್ತನಂ ಗದ ದಿಕಾಳಿಗ ವಕಾಡು ಂತೆನ
ಲಾಗಸ್ತೈ ಕೃತನು ನಗುತಲಿ ॥ ಗಿರಿಯನ ನೆಸಾನ ನೀನು ಯದ್ದವ ಸ್ತ್ರೈ ನೆಗೆತಾ ಗುವರು ಶತ್ರು ನರನ ಂಮ್ಮ ನೆಂಮ್ಮ ಯ ಮರಕೆ । ತಾಗಿ ದರಿತಾಗ ತಿಮೆನು ಮುನಾದಿಗಳ ಮರಗ್ಗ ದಾಳಿಗೆನಗ ಪೇ
ಪೆ ವ್ಯಾ ॥ ೧೩ ॥ ನಾದಿ ವಿ ಶಿವ ಜರುದ್ರ ಕಾ ವಿಷ್ಣು ತಾಂದಾಗಿ । ನಾಗ ದಿ ತತ್ತ್ವ ನರನ ಂಪ್ರಾರಿ ಜ ನಂಮ್ಮ ಲ್ಲರನು ಗಾದದಲಿಸ್ತ್ರೀ ವಿದಿದು ವ್ಯಕ್ಷರನು ವದ ಬಿಷ್ಣು ಶಂ ಮೋಳಗೆತಾ ವಿ ಪಾಳಿಶಿ ಗನು ದಿ ಕಾದುವ ತ್ತೈ
೧೭ ರದಿಕ ದಿದಾದುವ ದನಾ ದಿಕ ದಲ್ಲದು ಳವಿಲ್ಲ ತತ್ತ್ವಗ ರಿಲ್ದಯ ವ್ಯ ಮಗೆ ರಾ ಬುದ್ಧಿಯೋ ಳಗಿದು ದಾಸ್ತ್ರ ಅಜ್ಞಾಯ್ಯ ಪೆಂ ದೆನು ಶೆಸ್ತ್ರೈ ರಾಗಾ ಯ್ಯಸ್ತು ಮಿಗೆನಗು ವರ ॥ ೧೪ ॥ ಯಿದು ಪ್ರಾರತು ಮರೆತಾ ೧೭
ದು ವರವ ಬೇಡ್ಸೈಯ್ಯನಲು ನದಮ ಲಾಕ್ಷನಳ ವನ ಕಾದುವ ದಾಗ ದಯಿಲ್ಲ ಬಾ ಗಾದ ವಿಯಾರ ಕೆ ಬಂದೆ ಪಾರ್ಯ ನಲು ನಾನ ತತ್ತ್ವ ಕಾ ಪೆನಿನಗಿಸ್ತ್ರೈ ಳ ವಾ ॥ ಪೆದು ಮನಾಳಿನಕೆ ಳು ನಿಂಮ್ಮನ ಂಮ್ಮಯ
ರಕ್ತಿ ಯ ಮಾದ ವಿನಲು ಗೆಲು ಗೆಲವಿಲ್ಲ ರು ಪೆ ಳು ವರು ವಳದ ವಿಂದ ವ್ಯ ಕು ಂ ರ ಪಾತ್ರ ನಿಂ ಪ್ರವರನೆ ವದ ಗಾ ತಿದು ಬರಲು ನಾನು ॥ ೧೫ ॥ ಪ್ರು ದಲಿ ಪೇಗೆ ಸ್ತ್ರೈಲಾ ನತ್ತ್ವ ಗಗಾ ತತಿಯ ಬೆ ಗದಾಳು ನ
ರತ ರಾವನೆ ಂಮ್ಮ ನಿಂಮ್ಮ ವಳ್ಳೈ ಲ್ಲ ಮೆಂ ಪು ಮಾಗದಿ ನಿಂ ತ ನಾಗದು ವರು ನಾನೆ ಸುಜ್ಞ ಬಿ ದಾ ದು ವ್ಯೈಯ ಸ್ವ ಲಾ ॥ ನಾ ಗುರು ಗಾನು ಪೆ ಳಿದ ಬುದ್ಧಿಯನು ಕೆಳಿ । ಬೆ ಗದಾಳು ನರ ಪೇಗೆ ಗಿರಿ
ರ ರುವ ಗದೆಯನಲು । ಅಗ ಕಾರಿ ಯಾ ರಂ ಸ್ನ ಮರವ ಸಾಗಿದನಿ ತತ್ತ್ವ ವನು ಸ್ತ್ರೈ ಲಾನ ವರಕೆ ॥ ಬರು ಶಿರಲು ಸ್ತ್ರೈ ವಾಲ ಬುರದರನು ಗುನಾಂಮ್ಮ ನಾ ಕ ವರ ಮೆಸ್ತ್ರ ರನ ಕಂದು ಬಂದು ದಾರಿಯ

ಶಕ್ತಿ। ದುರುಳನು ಶಿವನಾ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯನು ಬಿಡುವಂತೆ ನಲು ಸಂದಿಪ್ಪ ವರ ಶಿವಯೋಗಿ ಶಿವ॥ ಪರರುಪ ದಾಳಿಯ ವಾಸ್ಯನಲು ಶಿವ ಸ್ಮರಣೆಯ ಚಿದಾನಂದ। ಜಗದಗಲ ವರದ ಗಿರಿಜಾಪತಿ ಶಿವಯೋಗನ ಬಾಗಿನ ಶಿವಯೋಗಿ
ರದಾಳು ನಿರ್ಮಿತ ಶಿವಮವ ಚಿತ್ರಸಾರ ಸನ್ನಾಭ ವಿಷ್ಪತಿಯ ಶಿವ ದಸು॥ ೧೭॥ ಇದು ಲಿಂಗನು ಜಂಗಮ ದಿವ್ಯ ನಿನಗೆ ಗತಶಕ್ತ ತ್ರಿಪುರ ಶೈಲ ವಶ ಸಂಗೊಳ್ಳವಿ ದುಬಲು ದಿನದ ಪ್ರತಾಪ ಶೈಲನ ಬಾಗಿಲಿಯನು ಅರಿಯದು ಇ
ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ನಂದಿ ಚಿಭುವನ ಮಹಿಯವ॥ ಸಲ್ವ ದಿನದವನಾನು। ಅಂಗಳಯೋಗಳ ಇಚ್ಛೆಯೊಳಗೆ ಇರುವನ ಕರ್ಣಕೆ ಮಾಡುವ ಶಿಲ್ಪ। ಕರ್ಣದಲ್ಲಿ ಲಾರ ದೇವ ಮಹೇಶನ ಮಾದಲಿ ನಾನು ಶರಣ್ಯ ಶಾ
ಸುವನೆಂದರೆ॥ ೧೮॥ ವಂದಾರುದದ ವಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲವರು ಅದ್ರಾಪದಿಂದ ನೀ ವವರುನಿನ ಸ್ವರ ಶಕ್ತಿ ಬಂದವರು ಶಂದವ ಜನಕ ನಾಮ ಶಕ್ತಿ ಪಾದ ಶಿವ ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಂಗ್ರಾಮ ವಂ ಪಾಲಿಂತೆಂದ್ರನಲು ಸ್ವಮ
ಗಿದು ನಾನು ಶಾಗುವ ಶಿವನೆ ಚಿತ್ತಂದದಲಿ ನಿಂನ್ನ ನ ಸಶಕ್ತಿ ತಾಗೆನಲು। ಬಂದು ಶಾತ್ತನು ಶಂಭ್ರ್ನಲೀನದ ರಮಣಿಯ ರೂಪಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಂದನು॥ ೧೯॥ ಯಿತ್ತಗುಣ ವಾನ್ನ ಶನುಷ್ಟ ನೀನೆಂದು ದಗೂಡಿ
ಅತ್ಯಾನಿಂ ಬಂದು ವೈಷ್ಣವ ಶಕ್ತಿ ಮುಕ್ತಿಗೆಯಗುತ್ತವಳಿಂದ ದಿಯಕ್ಷಿ ಮಾರ್ಗ ಪೆಯ ಶಂಡು। ಶರಿಯನ ಶಿನು ಶರಶಿಯ॥ ವಗ್ರದಂ ಪಿಡಿದು ಶಿಪ ಬಂದ ಚೈತ್ರವನು। ಮುಕ್ತಿದನು ಶರ ಪ
ಲಿ ಶಿರ ವಿದಲು ಶರಣರ ನು ತಕ್ಷಣ ಸಶೈಯಲ್ಲಿ ನತ್ತವಾದರು ಧನುಜನಾ ವನೆಪ್ರದ ಪಾದ॥ ೨೦॥ ವರ ಮಹೇಶನ ಪಾದ ಶಂಡಂ ಶಿವ ಭಾಗ್ಯದಲಿ ವರ ಮಹೇಶ ನ ಪ್ರಸ್ತಿ ವಾಕ್ಯ ಲೋಚನದ ಮಂ ಭಾಗ್ಯದ
ವರ ಮಹೇಶನ ರೂಪ ದಿಬಂದ ಮಂ ಗ್ರಾದಲಿ। ವರ ಮಹೇಶ ರಕ್ಷ ಶರಣ್ಯದಲಿ ಅವನ ಮಾನಿಶ ವ ಶಾದಿರುವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ। ಪವಿತ್ರ ವದರಂದ ಬರಲೂರ ದೇವ ದರಿ। ಶಿರಗಿ ಶಂ ನಾಡೆಯನಾ ಶರದಾಳಿಗೆ
ನಿಂತಾಗ ಮರ ವದ್ರಿಯ ಪಾಲನೆ॥ ೨೧॥ ಯಿಶ್ವರನಾದ ದಾಳ ಸಂಚಿದ ನಿಷ್ಠ ರಿಗೆಲ್ಲ। ಇದೊಂದಾ ದೇವ ಬರ ಪ್ರಸಾದ ಡು ಶರಾ ನೆ ವರಿಂಯೆಲ್ಲ ನಲ ವಾಳವನೆಂದು ನಾಲ್ಕು ವೇದ ಅಪ್ಪ್ಯದ ಶರಣ
ಗಾ॥ ಲೋಕದಾಳ ಶರಣ ಶಿರ ಶಿವ ಬದನ ಯಜ್ಞ। ನಾಶ ಚಿತ್ತಾರಿಯ ಮಾಡಿ ಶಪದ ಸದ್ರೂಪಾಂತ್ರ ಪ್ರ ಮನೆ ಚೈತ್ಯ ಅವನ ದರ್ಶನ ತಿಳಿಯದೆ ದನಾ॥ ೨೨॥

ಸಂಜಾತ್ಯಭೇಂಸಹಸ್ರದಬಿದನುಯಿಲ್ಲಾಶಿ। ಅಂಜಬಾಧಿದೆಂಬುವಶಾಕಾಣಿಜಗದಾಳಗೆಂಸ್ತುವಂ ಜವೃಳಿಯಿದ್ದುಯೆಂದುಯದೆವದಮಂಯೆಾತಿಗಲುವಂದುಬುಥಿಯಯುಶಾಂತಿತಮಾ॥ ಸಂಜೀ
ವನವೃಗಿ ವಿಗಂಜುವದನೊನಿಗುನಂಜುಗಾಳಭನವಾದವಸ್ಥಾಂದಿಬದುಕವೆಸಂದು। ಅಂಜಿಕ್ರೈಯಳ್ಯಯುಧವಬಿನುಪಾಳಿಷ್ಠಾದಿಬಂದಶಾಸ್ತ್ರಲಾನವಾಶವಾಗ್ಗೆರಾತ್ಮಧ್ಯಾಂಶರನದಿಗೆಶಗಿಕ್ಷೈಮುಗಿದೆಷ್ಟ್ರ್ವಮು
ಕ್ಕಗಾವುಷದಪವಮಾಶುಲಾಕಕಾತ್ಮದಯಗಿಗಾಕ್ಷಿದವಶಜಿಕ್ಷವೆಾಶಿವಾತ್ಮವಥಶಕ್ಷ್ಮ ಅಪ್ರಶಮದೇವದೇವಾ॥ ವಕ್ಷಿವಾಪ್ತನಕ್ರಿಷ್ಟ್ಯಕಾಲ್ಲಬೆಕೆಂದೆಸುಶದಿಕ್ಕರಿಬಮುಳಿಕ್ಕರಿಬಬೆಂಸಷ್ಟಿಬಾಶುಶಿಷನು।
ಚಿಕ್ಕನದೆಶಾಂಕ್ರೈಯಕ್ಷ್ಯಯಿಾರ್ಥವವಬಿದಿಸ್ತ್ರೈಯಕ್ಷ್ಯಯಿಾಶ್ರಾವಶಕಮೃಶಾ॥೧೪॥ ಯೆಂದುಬಾಗೆಬಾಗೆಯಿಂದಕ್ಕಳಂಡಾದಲಾತ್ಮಗಾದಿ। ಯಿಂದಧಶಮುಚ್ಚ್ಯತ್ರಿಕಳಗಾದಅಕ್ರೈವಿದಿದ್ದ। ಮುಂದಕ್ಕೆಯುಳಿ
ಕಾಂಡಾ ಅಂಜಬೆಕ್ಕಿದೆಲಿಕಂದಯೆಂದ್ರಿಯವಿಕ್ರುತಿಸ್ಥಾ॥ ಮುಂದೆಸಂದಿರಿಗಿಕ್ಕಾಂದಿಶಲಿತ್ರಿಬಾರಿಲಾಗೆಬಂದನಾಾಯ। ಗಾನುವದಿಷಾಶಕನುಕಶದು। ಮುಂದೆಪೆಳಿದನುಕ್ಕಿವಗಶುಪಿಕ್ರೈಬೆಗೆ
೧೮ ದಾಷು। ಖಳನಬಿದುಬಿದದಿದಿದ್ದೆ॥೧೫॥ ಜಗಳಕ್ಕೆವಾಶದ್ದನೆಲು ಅವಶುಕ್ಷಿಪ್ರದಿಶಗಿ। ಅಷುಪಶನಮುಂದೆನಗಧಶನಮಾಶನಾನುಶದಶ್ರು। ನಿಗಮದ್ಧಾರನುಕ್ಕಳಿಗನುಂವ್ಯನಿರಲಾಷಾರಿ ೧೮
ಯಲಿದೆವಯಿದಕಷದನಾ॥ ಬಗೆಯನ್ಯದೆಂದ್ದೆನಲು ಅಂವಿಕೆಯಮುಖನಾದಿ। ಮೊಗಷುನಕೆಯೆಾಗದುಯಿಗುಸುಮನುಶನಾಪ್ತ್ರಿನುವಬಗೆಯನಿಶೆಾದೆನಲು ಅವುದಿದಕನಿಂಬ್ಯನೆವಾಂ
ದಬಿಕೆಂದುನುದಿಂತಾ॥೧೬॥ ಯೆಳಿನಶಿಯಿಕಾದುವಶಿಷರಿಯಂವ್ಯಗರಿಯಲ್ಲಾ। ಕೆಲುವಗ್ರಿಕ್ಕನುಯನಗೆಮಿತ್ರನೆಂದೆನಿಸುವಾ। ಶಿಳಿದವಶುಯಿಂತವನಾಗಂಗದದಿಯುಕ್ಷವನುಮಾದುವದುನಿ
ಶಿಯಲ್ಲಾ॥ ಕೆಲುವನದೆನುದಿಷಾಲುಷಂಗಾನಂತ್ರಿಶಬೆಕುಶಿಳಿಯದೆಬಂದವಗೆದಮೆಾಶಾಸ್ತ್ರವಪ್ಪೆಳಿಶಿಳಿಬಿಕಳುಷನಬೆಕುಶಿಳಿಯದಿದಕೆ ಅವಶಯಿಳ್ಕೈಯಂಶಿರುವದುಜಿಕ್ರಾ॥೧೭॥ ಯನ
ಲುಸಂಶಾಷವಲಿಯೆಹೊವನನಿಸ್ಮಮನನುಬಂಧಂತ್ರಿಮಾಡ್ಡೈಯಕ್ಕನಲು। ನನುನವ್ಯಗಗಾವತ್ರಿಯೆಾಬಾಕ್ರೈಯಕ್ಷ್ಮತ್ರಿಷರಿಯಬಳಿಗೆನಿಶೆಾಗಿಬುದ್ಧಿಯುಸುಮೆಳಿಲ। ಮನದಶಲಕನುಕ್ಷಿಳಿಷಬಾಕ್ರೈಯಕ್ಷ್ಯ

ಬಿಲ್ಲುಗಳು ಬಿದ್ದಿರುವವು॥ ಇಂತು ಸಾಗಿ ಕೈಜನಾಗರಿರಾಮಂ ಭರದಿ ನಾನಾ ಸ್ಥಾನಂಗಳೆಲ್ಲವ ನಗೆಯನ್ನಶಿ ದಿನಾ ಜನಪಾಲರು ಅನಾಥರಕ್ಷಕನೆಂಬ ನಶವಾದೆ ಸ್ಥಾಯ್ಯ ಸ್ವರು ಇಂತು ಯೆನು
ಯೆನು ಮಾಡದನಾದುದಾ ಕಶಗಾಗಿ ಬರುಕದಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಾನದಾಳ್ವಗೆ ॥ ಬಿಲವಜ್ರಾಲ್ಲ ಪ್ರಷ್ಟ ಬಂದೆನೆನೆ ಮಾಡದಾಗ್ರ ಪ್ರವೆಯಿಲಿಯೆನಿಂದು ಪಿಶಗೆ ವಂದಿನು ಕಷ್ಟ ಮುಗಿದನು॥ ಯೆನ ಹೇಳಿದವರ
ವನಗರಾ ವಿವರಿಸಿ ಮಾಡಿ ಕಡೆ ಹಾಕಿದ ಗೈತ್ಯಂ ಯೆಲ್ಲ ನಾದಲು ಪ್ರಾಣ ಸನದಲಿ ಸ್ಥಿರನುವದು ಅಂತೆ ಗಾಧವಿಗೆ ಪ್ರಾಕ್ತ ಸ್ಥಾನಂಗಳಿ ನಿಕ್ಕಲು ॥ ಇಂತು ತಾನು ಶಂಕನದಿಯು ಹಾಡು ಮಾಡಿದ ವದು ಅಂತೆ
ಸಾರಾಂಗ ಕೆಳಕ್ಕೆ ತಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು ಅಂತೆ ಹಾಗಾದಂದನ ವಾಯುಂಡೆ ಇಂತು ಯಿಡದೆ ಕಾಗುವದೆ ಧರ್ಮ ಪ್ರಾಣಂಗವ ಮಾಡಿದಂಗೆ॥ ಯೆನೆ ಹೇಳಿದಡವರಿಗೆ ಆವಡುಂತೆ ದೇವ ನಾನಾ ಹೇಳಿದದ್ಯಾನ ಗೆಸೆಂದು
೧೮ ಅದಾದವನಿಗೆ ನೀನಂಜಿ ದಶಿಖಳನಿಬಿಡು ಯಿಲ್ಲದದೆಯು ದ್ರಷ್ಟೆ ಪದೆ ಯೆಂದನು॥ ಇಂತು ಪ್ರಾಣ್ಹ ಹಾಗೆ ಮುಖ ಪ್ರಕಾಶನ ಜತ ಮಗನ ಪಾರ್ವ ಪ್ರಾಕ್ತ ಸ್ಥಾನಂ ಶ್ರೀಗುಜನೆ ಸತ್ಯ ಗಾಧವಿನಾ ಅಂದಣ್ಣ ದಿವಂ ೧೮
ಬಧಿಕನಾಗಿ ಕಂಡು ಮುಖ್ಯ ಶಿಷ್ಯಕಂ ಧರ್ಮ ಸ್ಥಾಪ್ರನಂಗಂ॥ ೧೧॥ ಪದ॥ ಇಂತೆನು ಪದನಿದಶಬಾನ ವೇದ ಪ್ರಿಯೆಂದನಲು ಮಾನಾಭಿಮಾನದಾದೆಯನೆ ನೀನು ಪಿಡಿದಂತೆ ನಾನು ಮಾಡುವನೆನಲು ಹರಿಯ
ಗಂಗದಯಿಟ್ಟು ಮಾಡು ನದಿ ಅದೆ ಎಂದನಲು॥ ಆನಂದದಿಂದೆದ್ದು ವಂದಿಸನಗು ಕನಿಲಲು ಯೆನು ಆರಾಯಧನಿನಗೆ ಬೇಕೆಂದು ಹ್ರಾವ ಕಳಿ ನಾನೆನವಲ್ಲ ಸ್ವಯಂ ಸ್ವರದಾತ್ರಿ ಗತ್ತೆಂದು ನಷ್ಟ ಪಿಪ್ಪ
ಹಾದಶಿ ಪ್ರಿಯರಿಂದಲ ಪೋಗಿ ಗೆದ್ದು ಬರುವೆನೆನಲು ಆಗಲಿ ಪೋರ ನಿರೂಪವ ಕಾಡ್ತು ಕಳು ಹಿನಲು ಇತ್ತೆಗದಾ ಪ್ರಾಣಾತ್ಮರೂಪಿ ಲಿಂಬಂದು ಶ್ರೀಹರಿಯು ಮುಂದೆನಿಲ್ಲಲು ಕಾಗುತಾ॥ ಅದಾ
ಗಳು ಪಿಂಬಿದನು ನೀನಾರು ಪೇಳೆನಲು ನಾಗರಿಯ ಸ್ಥಾನ ವನವಾಸವ ಬಾನ ಪ್ರೇಶ ಸುಖ ಭಾಗನಿಂತ್ರಯ ಕ್ಷೇಳಬಲ್ಲೆನಾಯನು ನಾನೆ ಬೇಕೆಂದು ನಾ ಬಂದೆನೆಂದ॥ ೩ ಬಗವಾನುವ ನಿನೇನಸಾಡ
ವೆಬಂದಬಷ್ಟೆ ಯೆಲ್ಲ ಆನುವನು ಇ ಹಿಡಿತೊಂಡ ಪಾಗೆಲಕ್ಷ್ಯ ನಿಂನ್ನಾದೆಯನ ನಮಸ್ತನಂ ಕಳುಹಲಾ ಯೆಂದೆನಲು ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಿಯ ಶಾಗಷಗ ಹಿರಿನನ್ನನು ದಿವಾ॥ ಅನಂಯ ಪುವನಾನು ನಿನ್ನ

ನಂಗದವಿಷಗನಾಗಿಕಾದಲ್ಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದವನು ಹೊಂದಕ್ಕೆ ಉಸುವಿನಾಳಿಗೆ ಪೋಗಬಲ್ಲನೆ ನಿನಕ್ಕೈಯಪ್ಪಿನ ತ್ತರೆಯಲ್ಲಿ ಚನೆನೆಲು ॥೩೯॥ ನಂಭಿಕ್ಷನಿಂಸ್ಥನಂಗದ ಯುದ್ಧ ವಾಗದು ವಶೆ ವಂದು ಲಿಂಯುದ
ವಾಶನಿಂನಕ್ಕೈಯೊಳ್ ಭಗಿಳ್ಳು ವಂದ ಮಶಿಯೆನಿಂಸನಾನೆನಬಲ್ಲನೈಯ ಮಳ್ಳೈಖ್ಯ ಪೊಡಿಬಿಡು ವಲ್ರಂತೆ ಎಂದೆನಲು ಇಲ ಇಲಶೆ ನಿನಾದಿಕಾಂಡಂತ್ರ ತಂದದಲಿ ನುಂಗಿದರಿಸಗಾರು ನರಿಯಿಲ್ಲು ರಿಯಿಂದದ
ರನನು ನಿನಗೆ ಗಾಲಿನಾವಿಶಪ್ಪುದೆ ಯೆಂದಾನ ಲುಂಪಾರಿಯಲು ಯಿದ್ದಾಗ ॥೪೦॥ ಬಂದು ಬಾನವೈಶ್ರವನನು ಂಗಿನಂಕಾಳುದಾಳಿಸು। ನಿಂದುರಿತೆರಿಂಯ ಹಾದರಿಂ ಯಿಂಸ್ವಾರು ಬರುವ ವರು ಬಂದು ಶಾಭಗವಶಾ
ದಿಯೆಂಬಶಿಷ್ಟವನು ಬಾನವಂಗಾನವನಾಳ್ವ ರಸಿತ್ತ ॥ ಮಂಡಾಶಧರನ ಗಿಗಾತ್ತನು ಮರಿಯುಬೆಕೆಂದು। ಇತ್ತಂದದಲಿ ಪಾಶಿಂಯುವ್ಯ ಖ್ಯುವಶ್ಯರದಿ ಬೆಳಿಂಯು ಅಶನಿಂ ದಿರದೆತೆತ್ತೆಂದು ಪರಿಯನಾನವ
ಧಿತೆ ಗಿಂಯೆಶಂಕರ ಮಾಳ್ಗಾವಶಿಂಯೆ ॥೪೧॥ ಅವನಿಯೊಳುಕ್ಕಿದದಾಗವರಿಗೆ ಯಲ್ಲತ್ತಕವ್ಯಾಪ್ತಿ ರಿತವರ ಪಿರಬಾನವೈಶ್ರವನಪ್ರಾದ ವಂತಜವಶವಶದಾಳುತ್ತಂದ ರಾವಪ್ಪು ಶಿತನಾಗಿ ವಂದಿನ
ಸುತಿಕ್ಕೈದನು ॥೪೨॥ ಅವನಿ ಯೊಳಗೈಯದನೆಯ ಕೆಂಡಿಯ ಬಾನವೈಶ್ರವನನ್ನು ಕೊವನಾದಿನಾಯ್ಕ ಳಾಶಿವ ಶಕ್ತಿ ನುವದೆವಿಶ್ವವ ಬಾನವನನಿಂಸ್ಥ ಅವಸ್ಥಾವನಾದಿದ ಕಾಂಯ್ಕೈಯ್ಯ ಶರಧ್ವಾನಿ ಧಯೊ
ಳತಿ ॥ ಯೆಂದು ಕಾಂಚಾದಲಿ ಶೆಬಾನವೈಶ್ರವನನು ಮಳ್ಳಿಪ್ಪಿ ತಂದದಲಿನಾಶಾದವೆ ನಿಂಪ್ರಾಪ್ಯವೆ ಸಕ್ಕೆನಲು। ಹಿಂದಕ್ಕೈವನು ಗಜದಾನವನರ ಭಿತ್ತಂವಾವಿನಸ್ಥ ಧರಿಸಿದ ತೆರಸನಾಳನು ॥ ಯಿಂಸ್ವರಿಯ
ಂಸ್ಥಯದೆಪ್ಪೋವನವ ಮಾದ್ಯನಲು ಶಿಂದುರ್ಯಯನನಕಾಯ್ಕನಾವರಿತರ ಗಾವಗಾದಿಬ್ರಿ ಎಂದದಾಳಿಂಧರಿನದಂದಕ್ಕು ನಿನಗೆ ರಿ ಭಿಯಿತ್ತಿಕೆ ಭುತ್ತರಾವ ॥೪೩॥ ಕುಂದರಿದು ಕಾಲುಗಳ ಬೊಳಗೆಯ
ಮಾದಿದನು। ಮಂದಶಂತವಮಾಡಿದೆ ಪನಬರವಾದಿದು ಎಂದುದಾಗಳಿಗ ಭೋದಕಾಡೆ ವಶ್ತ್ರಗಳಿಯ ಮಾಡಿ। ಸಶುಭಬಿಗವಷ್ಟೆ ವಾಡಿದ ॥ ಹಿಂದುದ್ದೈ ವದವದೆಯ ಬಾನವ ಧರಿಸಿದನೈನಲು
ಮಂದಲಾಧಿವಶೆ ಬಿದನುಗ್ರಾವಬರಿಂಯೆತ್ರಿ ಮಂದಲದೆಗೊಳಿರುವನೆ ಹಿಂದಕ್ಕೈವಿಳಿನಲು ಕಾಶಮನು ಪೈಕ್ಷರಸನಸೆ ॥೪೪॥ ಆವಾದಿಯೊಳು ಬಾನವಂಗೆ ಪೆಳರುಗಿರಿ ಯೆಳಿಗೆಂಡಲಿ। ಮೇದಿನಿಯೊಗಬ

ಶಿವಾವೇಶ್ಯಗಳಿಮೆಂಬ ಪಕ್ಷಿಗೆ। ಅಂದಿವರುಕುತಿಬಾನವ ಧರಿಸ್ಯಾಂದಾಸಿಗೆ ವಸುಯೆ ಶಿವಪುರದ ಸಂಜಗದಾಳೊ॥ ಅಂದಿ ನಾರಾಯಣ್ಣನ ಹರಿಶರಣಾವತ್ರಿಗೆ ಯೋವೊದಿ ಯೊಭುಯ್ಯಬಿ ಶಿವ
ಮದಲಿಂದ ದಶವಾರ್ತೆಯಾದಿ ಮಾಕಿಸುನುಬಹಾನ ವಬಂದುಕ್ಕೊ ಯಿಶ್ವದ ಸಂತ್ರಶವತೇಕ್ಷರ ಸಶೋದಶೆ॥ ೪೫॥ ಯೆ ಳಲಯ್ಯ ಬಾನವ್ವೆಯ್ಯನಿಂ ಪಿತ್ತುವೆನೆನಲು ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಜಿನಗಾಳಲು ನಿರಿಪಿಂಯ
ತ್ರಿದಿಬೆಂಪ್ತ ಪ್ಯೆಲೆಪದಿನಾಲ್ಕು ಲಾಕದಾಳ್ಗೆಯ್ಯಂ ನಮುಕಾರಿ ಶಿಶಬೆಸ ಲಿಯನಲು॥ ಅಂದಲಕ್ಯನುಸೋದದೆ ಪ್ರಸಾದಶಿನ ಮಿಶಿಸಾಲಂ ಶಿವಸುವನ ಮಿತಿಗಳ ಶತಿಯನಾಳ್ಕಾಂ ದಾಶ್ಯೆ ಲಾನದಿಂ
ದವ್ವೈಸುಂಶದಿವೆಗಂಬಿಳಲು। ಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವಿಯಳ್ಕಾಗಳ ಸೊ॥ ೪೬॥ ಶರಣ್ಯಾವಮಶಗಾದ ವಿರಿಯರಿಯ ಧಿಕ್ಕರಿಸವ ದಣಿ ಮಲಕ್ಷ್ಮಿಬಂದೆಶಗೆಳವನುಳ್ಳ ಶಿವಂ ಪಿದಿದುಳಿತಮ ಲಾಪ್ತ್ರವನವಾತೆಮು
೧೦ ಕ್ಷೈದಶೀ ವಿತ್ರಿಯಾಗಲು ಯೆಂಭೆಂದೆವಿರಿಸಿ॥ ಗಮಶದಾಳ್ಗಿಶಿಯಾಗಂಡನನುಕಾಂದಿರಲು। ಶಮಲಮುಳ್ಳಿಮುತ್ತೈದೆರಿತೆಂದನಿಭಕಾಂಭುವಳೀಶಮಲಬಾಗಿನವಾತೆಪ್ಪಿಸಿಂದುಕಂಶರಗೆ ೧೦
ಬಾನವಂಗಾನಗುಶನುದಿದಾ॥ ೪೭॥ ಶಿವ್ವದ್ರೆಬಾನವ್ವೆಯ್ಯಕ್ವಂ ಮಮಾಡುವದ್ದೆಸಲು। ಶಿವ್ವನೆಯಂ ಶಿಶಂಗದಿಪರಿ ಯವಮೂರ್ತಿಯನು। ವಪ್ಪುದಿಂ ನಿಮಿತ್ತವ್ವಗಳಿಂತು ಬೇಗನಾಗಿ। ಪಾರಿಂದ
ಮಾಶಾದಿಸಿದನು॥ ನ ವಿಗ್ರಹಾಪಗ್ಯಾವನನಂಗಡದಿಯಯ್ಯವನು। ಶಿವ್ವನೆವಾದೆಳುಯಿನಿತ್ಯಾಕ್ಷಿಯೆಂದೆನಲು। ಶಿವ್ವಶಿವ್ವೆಬಾನವಯಂಸಗುಣಗಾದಿದದೇಶಕ್ಕಿಪ್ತದೇವರ ಮಕ್ಕರಾ॥ ೪೮॥ ಬಗ
ಯೆಭುಜಲ್ಮದಲಿಯಿ ಬುದ್ಧಿಯನುಕಾದುಬಾಂದಾ। ಕಾಲಕಾಲದಾಳ್ಗುಂನಿಂ ವ್ಯದ್ಧಾನದಾಳ್ಗಿರಿತ್ರೈಯ್ಯಪೋದುಳಿಗಮಾದಿಕಾಂದಿಪನುಸ್ಥಾನಿಂ ವ್ಯಥಕ್ಕಾರಾಳ್ಗಿನ ಅಧಿನಾ॥ ಬಾಲಕನುನಾ
ನೆನಲುಬಾನವೇಶಮುಖ್ಯತ್ರಿ। ನಿಲವೋಷಲಾತ್ವಮಬಾಕಿಂದುತ್ರೈವಿದಿದಾಳ್ಗಾಲಪಾಶನದಕಂದು ಮಾಗಳ್ಯಂ ತ್ರಿಲಕ್ಷ್ಮಿಯನುಗಾಂಧವಲಿಸ್ತವಮಾಡಿಕ್ಕಳ॥ ನಾರಾಯಣ್ಣಾಗೆಮಾಡುವೆವಾದಿವ
ದಲಂಕಿಳ್ಳು। ಯಾಶಿಸುಗಾಕವನ್ನೊವಾಶಿಸಾಲಿಸ್ಸಿಯೆಂದು। ಮಾರಪಿತನಂಕಳ್ಗು ಮಿಗಾನುವುಗಳನಾಶನಂಕಶದುನಿಂಸ್ಮರಿಸುಯನಲು॥ ಧ್ಯಾನಗಳಿತ್ರಶವೋದಶ್ವರ ಗಿಶ್ರೈಮುಗಿದು

[illegible] ||೨೦|| [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ಕವ್ರುತ ಬವ್ರಗಾದ ವಿಶೇಷಂಗ್ರಹ ಗ್ರಂಥಯ ಭ್ರಾಶಿ ಯೋಘ ಪ್ರಾಪ್ತ ಭಿಕ್ಷುರಾಪ್ತಿ ಶಿಯ ಸಂಗ್ರಹ ಯೆಂದೆನಿಸುವ. ತಂದೆನಿಂಪ್ರ ಪ್ರಾಗಾದವನು ನಿಜದಿಂದ ಮಾನಿಸ ವಸ್ತ್ರ ಸಂಗ್ರಹ ಸಂಶಯ ನಿನಗೆ ಕಾಣದಾ

ವದಿಲ್ಲಕ್ಕಯ ಸಲೋ ಸ್ವಂಬ ವೆನು ನಾನೆನಲು ನಿನಗೆ ಬಾರದು ಅರಸಲು. ವರ. ಬಗೆದು ತೈದು ದಕ್ಷಿಣ ವನಾಗಿ ದಿರಿಸಲು ತಂ ಹೂನದ ಆಗಿದ ಸುಶ್ರೀವನು ಉಪ್ಪರ ಗವಾವೆಲ್ಲ ಲವ ಶರಸದ

ಗಿದಾಶಿಬ ವಿದ ಭಿಯಾವ. ದೇವ ಗ್ರಾಮ ರಾಯ ಗಿ ಯೆದ ಪ್ರಾಗಾದವನು ಶ್ರೀ ವಚ್ಚಿದ ಧರಿಸ ವಕ್ತ್ರ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ವಿದಶ ಹಿಂಬ ಶಬ್ದ ಸೂಚದ ವದ ವರ ದೇವನ ವನಾದ ನಿಕಾದಿ ಕಾ

ವಾಶಿಕಾಂಡದಂತೆ ತೆರ್ರ ಗಿನೆ ನಿಂದ್ರ ನಾವಿ ಶ್ರೀಯಿಂದ ರೂಪಾಕ್ಷಿ ಯತಿ ಶ್ರೀ ಶಿವ ಯನಲು ನಂ ವೆಸಂದ ಶಿರ ಗಿರಿ ಪಿತ್ರ ಬಂದು ಕೈಲಾಸದಾಗು ವರ ವಿ ತ ನಿರು ಶಿರಲು ತಂದ ವಾ ವಿಶನ

೨೧ ನಾಗಭೂಷಣ ದಣಿ ಮಿಂಚಿ ದಾಂಭ ಗ್ರಂಥವ ನವ ಮ ಶನವ ಮಾಡಿ ಪ್ರಿಯ ಯೆಂದೆನಿಸು ಶರಣು ಶರಣಾದಾಗಿ ತೂಡಿಶ್ರೀ ಗಿ. ವಂದಾಶನ ಶ್ರೀಯಕ್ಷ ಶತ್ರು ತಂದ ದಶ ಪೊಸನ ತಂದ ದಾಸಿನು ಶ್ರೀ ದರುಶಂ ಶ್ರೀ ವ ೨೧

ದನು ವಾಲಿಸಂ ದವರ ಪಿಶಸಾಮ ರಿ ಮಿನ ಲಕ್ಷ್ಮಾ ಶ್ರೀ ನು ಸ್ಥಳ ಶಿಲೆ ನು ಶರಬಾಲ ಗಿರಿ ಮಾಡಿ ದೊರೆದ ಹೊಳ್ಳದ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಯಿಷ್ಟ ಪನ ಬಿಂಸ್ತ ಕಬಿ ಯದ ಶಿಕ್ಷ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ದಿ ಮಿದಿಕಿ ವಿಷಗಾಶಿ. ಪದಿ

ದ ವರು ಬಿತ್ತ್ವಾದಿ ಬ್ರಂ ಕ್ಷಾಂ ದನು ಡಾ ಶಲಾ ಶೇ ವರ ಪೈ ಶ್ರುತ ನಸ್ಸಾ ಗಾ ಲ ತಾ ಉಗ್ರ ದ ಗದ ನಿಶ ವಿ ಪ್ರಾಗಾದ ನೆಲ್ಲವ ಸಾಗ. ಶಬ್ದ ಯ ದೆನ ಬಿಡ್ಡ ನೆಯ ಅಪಿ ಡಿ ದು ಕಾರಣಂ ಗೆ. ತಾ ದುದು ಕರಿಗೆ

ಶಬ್ದ ನಾದನು ಭೂಮಿ ವಶ ಭೀಂದ ಕಾ ರ ಮನು ಪೈ ಪ್ರಸನ್ನಾಗ. ಶ್ರೀ ಗವಂದ ಶಿವ ಶರ ಮಾ ಗಿ ದ್ರ ಧಂಸ್ಸ ನಾದೆನು ಗುರುವೇ. ಯಿಂದು ಧರಸಾ ಶೈಂ ಶ್ರೀ ನಾಶ ವ ಪಿ ಖಿ ದಿ ಪಸು. ಸಂದು ಭೂಯ ನ ನಯಿ

ಕಬ ಅವನ ಪ್ರಕಾಶ ಶ್ರೀ ಮೊಕ್ಷದನು ಪೈ ಭೂದೇವ. ಯೆಂದೆನಲು ಪೇಳಿದನು ಶ್ರೀಗುರು ಶಿವ ಮಣಿಯನಲು ಮಂದವ ಶಿ ಗರು ಪಿತ್ರೆ ಯೆಲೆ ನ ತ್ರಿ ಶಿವಂತೊಗಿ. ಯೆಂದೆನು ಶಿಲದಿಗೆ ಸ್ವಿಷ್ಟ

ದನು ಪಂಪೆ ಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಲಿಂಗದ ಯ ದಿವ್ಯಂ. ಲಿಂಗಾನಂದ ದೀಕ್ಷಾ ಪದನು ಶ್ರೀ ಶಿಷ್ಯ ಮಂಗಳ ಶಿವಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಗುರು ಬಸವ ಲಿಂಗಾಯ ನಮಃ ॥ ನಾಂತ ನೇಗ ತಾ ದೀಕ್ಷಾ ಗುರು ದೇವನ

ಕತೆಯಿಷರನಕ್ಕೆಯೆಕ್ಕ್ಯಗ್ಗ್ಯನೆ ಬ್ರಂಹ್ಮಾಪತವಲಯಿಪಿ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದಾ । ವಮ್ಮವನು ಪೆಳೆಂದು ಗಂಧಿಕಷಿಂನ್ಯೈಹಿ । ಗಾಪವಮನುಪ್ಪೆಳೆದನಾಲದೊ ॥ ೫ ॥ ರಿಂವಿನಿ ॥ ರ್ದ್ರಾವಳುದ್ದ್ರದಿನಂಬಿದವರಿಗೆ
ಅಾವಧುರ್ಶಕಗಳಿಂಪೆಳಾನದಿಶಾವದೆವನನೆಗ ಮರ್ತ್ಯೊಷುನೆ ಷರವಾಹಾ ಜೆವಾ ॥ ಅಾವಷಲದವಶಾದ ಜಾಗಲಿ ಪಾವನವಮಾದುತ್ತಿಬರುಶಿ ಷಾದೆವರತ್ತಿಸುಷುಪಿಯ ಕ್ಷೀರಾಯಿವಿಶು
ಷಾತ್ಸ್ಯ ॥ ೧ ॥ ಪಾ ಭಿನಾ ॥ ಕ್ಷೆ ಚರ್ತ್ರಸಿಗ ತ್ತು ಮನೆಗಲ ಕುಶಸ್ಪುರ್ನಂ ಪ್ರಾದಾ ಪ್ಷೆಷಮವೆನುಲಾಲಕ್ಷ್ಮೈ ಅರಾದಿ ಮಾರುತಿಶ್ಯವಗೆ ನಾಲ್ಕು ವೆದಷ್ಟು ಕ್ಷದಲವತಾರ್ಗಾ ಷದಿನಾರುಶಾಸ್ತ್ರಗಳುನು ಕುತ್ತ್ರಿಯೆಂ ॥ ಮಾ
ಜಾನದಾಳುಗೆಷ್ಷಾಗ ದೆವನೆವಶಬ್ರಂಹ್ಮಾಮೆ ಲೆಂದುಮಾಗಿ ಬಾಬ್ಬಿದಾಲ ಕವಾಗ್ಗಿ ಯತಿಕಮ್ಸಾ ॥ ಕ್ಷೆ ಸುತ್ತಿಸಾನೆವರ ಬ್ರಂಹ್ಮಂದಾ ನೆನನನೆ ನದಾಪಿಗಾನುಶಿವೆ ಯೆಂದಾ ತಿಳಿದಾ ॥ ೪ ॥ ಗವನದಿಂ ಷ್ಟೈವಿ
ಶಿಯೆ ಅವ್ಯಕ್ತಾಗಾಸುಶಲಾಸಿಗ ಗಿನವೆ ಕ್ಷ್ಯುರಂಗೆಳ್ಳಿಂ ಸ್ಯೈಗಳ್ತಿಕೆ ಭುತಿಗಿ ವವಕಾಧಿವ ಮಲ್ಲಿಸಾಜ್ಜನನಸುಡೆಶಂದಾ ಬ್ರಂಹ್ಮರ ಬೆಸ್ಸ್ಯಪತೆಯದನು ॥ ವವಶಕಕೊ ಪಿನಲು ಮಾರುಷಾಳ್ಗಾಯತ್ರಿ
ವವಕಳಿಯೆ ನುಷದಾಲ್ಲಿಂದು ಪಾಳನೆಪಿದಿದುಗನ ವಕ್ಷಶಿಯು ಲಿಧರದಿಗೆಯಿಡಲು ಅಲ್ಲಿಯೆ ದುವದಿರಿಗ್ಗಿಯಾಗಿ ಯಿಷದುಣಾ ॥ ೬ ॥ ಮತ್ತಾಂದ ನಾಶಾಯುಕಿದಲು ಜಿಬಿಲಾ ಯಿತೆವ
ಕ್ತಾಂದರಿಯಾವಪಿ ಳಾನಿವನವಯೆದಾಳನಿಶೆ ನಿರಾಳನಿಜನಗಲಸ್ಗಾ ನಿಶ ಜನ ಪ್ರಕಿಪಾಲಸಿನಲು ಷುಮಿಷ್ಟ್ರಿಗ ಮ ತತ್ತೆ ಬೆಕಾದಾರವ ಜೆದಿಸ್ಗಾಯನೆನಿ ರವ್ಮ ಪ್ಷನ್ಸದಾಳುಧರಿ ಜಲಿತ್ತಾಗಾದ
ನ್ಯವದಂದರಿತ ತ ಕಾಳಗೂಡಿ ಶರಿ ಯೆಲ್ಲವನು ವೆಶದನ್ಯ ರಿಯು ಕಲಶೆ ಬ್ಯಂದನು ॥ ೭ ॥ ಬಲಿಯಪಿ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ವೆಚ್ಚಿದಾ । ನದನವನು ಚೆಲುವಗ ರ್ಲಿಂಗೆ ಮುನಿಂಯು । ಬಾಧಿಷದವರಿ
ಶಿಳುವ ತಿರ್ಶನನು ನಿನಗೆ ತಿ ಮಾ ವೆನು ಕ್ಷೆ ಸುತ್ತಿವೊ ತ್ತಿ ಮನೆಂತೆಂದು ಪೆಚ್ಚಾ ॥ ಶಿಳನು ಬಲ್ಲದ ಮಂಕ್ಷಿರ ಜತ ಗಿರಿಗಂ ಬಂದು । ಬಲುಕವ ಸ್ಯೈರಯ ಲಾತ್ಮಗಾಳ ವನು ಶಾ ಬಂದು । ಚೆಲ
ವವರಗಳ ಬೆಡ್ರಾಲ ಷಾದಾಲವೆನೆಂದೆನಲಾಗುಯಿ ಲೆಜೆವ ರ್ನಿನಾ ಲದಕೆ ॥ ೯ ॥ ಸಂಯಂದುಧರ ನಿವಹೆದಲು ವೃಂದ ಮಾರುಷಾರ ಕಾಂಯ । ಯೆಂದೆಂದಿಗ ಲೂಸಾ ಯದಾ ಕಗಳನು ಶಾ ರುಂಯನಲು

ತಂದದಾಬುವಶವಿತ್ರ ಶಂನಾಪ್ರಕ್ಷತಾಬಿತವನು ಶಾಷ್ಟ್ರ ಧನುಜ ಶಗೆಪೆಟ್ಟ॥ ತಂದನಿದನ ವೆ ಶಾಲದಿಶ ಗಿ ಯದೆ ಧರಿಸು। ಮುಂದೆ ಯಿದತ್ಯಗದೆಯಾ ದಶನಿ ನಸೆಮಶಗ್ನು ಂಷೆ। ಯೆಂದ್ಯ

ನಲು ಅವಯಶದಧರಿಸು ತ್ರಿಸ್ತ್ರೈಮು ಗಿದುಬಂದುಪ್ರಾಗ್ನಾಬಿಶಮಶವನು॥ ಸಾಪಿತ್ತಾನ ಂಶಾಷದಾಳು ವಜ್ರಮಗೂಪನು ಯೆನಿವ। ಶಕ್ತನಾಶು ಯೆಂಬತ್ತ ಶಾಪಿಬಲನಶಸ್ತ್ರ ತ್ರಿ ಶ್ರಾಸ್ಥಿದ

ಸುಂಯನಗಾಶುಯಿದಿರಿಲ್ಲು ಶೆಂದೆನು ಶದಂಡಕ್ತಿಬಂದುನುಶರಾ॥ ಮುಕ್ತನಿ ಬ್ರಿಂಪ್ಯೆಂದ್ರ ಮೊದಲಾಗಿ ಶರಶಿಂಯೊಂಯ್ಯ। ಯಿಶ್ಚಿಶಾಂಡನು ಶಂಸ್ತ್ರಮಶದಾಳ್ಗೆ ಷಶತಷದಾಳ್ಗ। ಶಿಕ್ಷಿದವಶನು

ಬಿದಾನಬೆಕ್ಕೆಂದು ಶಿಶ್ಶಿತ್ರಿತ್ರವನು ಪಿಡಿದುಬಶಲು॥ ಯಿವನಗಂಗದಯಿಕ್ಷಮಾಡಿದರೆ ಬವನಗಳುನವೆಪಲ್ಲದೆಬ್ಯಾಶೆ ಯಿವಗೆಸಿ ವಿಲ್ಲದಶೆ। ಶವಸದಾಳ್ಗ ಪರಿಯಗಂಗದಬಂದ

ಶಿನೆಯನೂ ನಿ ಮುಷಮಾತ್ರದಾಳ್ಗೆ ಪಿಡಿದು॥ ಅವನಾಯ್ತು ಶಂಸ್ಯನ ಗಶದಾ ಭಿಷ್ಮ ಶಾಳ್ಯೆ ಲಿಶ। ಶಿವನ ಪಿಡಿಗೆ ಪರಿಬಂದು ಅದಿಗೆದಿದು ಬಿಂಥ್ರೆ। ಶಿವನ ಸಿ ನಕೂಡಿತ್ತಿ ಯಿಂಶೆಷ ವರಗನ್ನೂ। ವ ೨೧

ಪ್ರಮಗುಪತಿಗೆತ್ತಾದುವಶೆ। ಬಳಸಂಪ್ನು ಬಳಗವನ್ನೆಲ್ಲ ಪಿಡಿದುಕಶೆಯಿಶ್ಚಿದನು। ನಂಮ್ಮತ್ಪ್ರೈ ಯೆಶ್ಯ। ಅವನ ಮಾಡುವ ಬಗೆಯ ವೃದ್ಧಿ। ನಿಂಮೊಲವನೆ ಪೆಬಲ್ಲಿರಿಯನಗೆ ಶಿಖಿಪ್ಯ ಂಷೆ ಯೆಂದು ಶರಿಸು ಡಿ

ಯಲಗ॥ ವ ಮುಂಷು ನಿನಗಾಶ ವೆಶೆಭುನಿ ಬೇಗದಲ। ಪ್ಯಂಪ್ಯರಿಯದಾಳ್ಗ ವಗಿಶ ವಪ್ರಮಗೂತ ವಶ್ಯಗದು। ಬಿಡುಬಾಗ್ಯದ ಷೆಂ ನಾಶೂಪಿಲವಾಗಿ ಖಳ ಸಾಳ್ಗ ಗುಮುಡುನಿಸು॥ ಗಯನಲು

ಷನು ವಮುಂಗಿದುಬಂದುಶಾನಸದಾಳ್ಗಗೆ ಷುನಶಶದಪಿ ನಾಗಿ ವಂದು ಪ್ಯಶಗಿಯನ ವಕ್ಷಿವಿನೆಯದಾಳ್ಗೆ ಬಿಶಗ್ಣಿಯನು ಅಪತ್ಯದಿಯಾ ಶಿನಾಶೆ ಷೆದಗೆಯೊಳು ಪುಂಬುಶಿಶಲು॥ ಧನುಜ

ನಾನಮೆಯದಲಿಖ್ಯಾಂಷೆ ಯಾಂದು ಶಶಿಗಿ। ವನಜ ಮುಖಿಯನು ಶಂದು ಮಾರುಭಾಗಿಶಶ ವಿಡಿಯೆ। ಧನುಜ ನಿಶ್ಪ್ರೈ ಯ್ಯಬಿದು ಯಿಶೆರಸು ವನಲ್ಲ ಸಾಲ್ಗ ಶಿಯಂಪ್ರವೇಶ॥ ೧೧॥ ಯೆಂದುಸ

ಮಲ ಶ್ರೀ ೨೧

ಬಿಯಲಲು ಪ್ರಪ್ರಮಗುಪ್ತನು ಕಾನುಬಿದ್ದ ಯಿಂದು ಮುಖಿ ಯಥೀಕ್ಷೆ ಭುಯಂನ್ಯಾಯ್ದೆಂದುದು ಯೆಕ್ಷೆ ಮಂದಿಯನ್ನು ನಿಂಸ ಶಾಸ್ತ್ರನು ಮಾಡಿ ಯಿದ್ದುವೆನಾ। ವಷ್ಟ ದಶಗಿ ಯೆ ನಿಂನ್ನನು॥ ಅಂದದರಾಭೀ
ಮಾಡಿಕಾಂಬೆನು ನಿಂಸಕ್ಕಾಪ್ತಿಂತಿಯೊ॥ ಬಲವಂದು ಮಗಪಾಲ ಪ್ತಿಬಕಿ ವಷ್ಟ ಗಷ್ಟು ವೆಬಿಜಧೇ। ಮುಂದಿದಕಿ ಶಪ್ಪಿಬಕಿ ಗಲಶುಭುಕ್ಕನಾ ಉಂನ್ನಾತಿಂಯೆಂದು ಮಯಾಬರ್ರಾಶೆ ಯಲಿ॥೧೧॥ ನಂಬಿಗೆಯ
ನಿಕುಂಕ್ಷ್ಯೆ ವಿಬಿಚುದ. ಬಿಗೆಯೊಳಗೆ ಲಂಬ್ಬುಬ ಜಾಕ್ಷ್ಯ ಯಥನಿಂ ಗಸ್ಕಾಂದು ಶ್ಯಂನ್ಯಯ ಮಿಶವಾಗಲ್ಲಿತಿ ಶಿಕನ ದಿಂದ ಪಿತಾಪ್ಪ ಬ್ರಾನಂದಬಾಳಿ ಧಿಕುಶಿಕಲು ಸಂಗದಿಂದೆ॥ ಅಂಬುಜಾಕ್ಷಿಗೆ ಗರ್ರಿ
ಮಱದಿಜ್ರೆ ಬ್ರಯಿಶುಜ ಕರ। ದಂಬಸ ದಶಸ್ಥಾನ ಸ್ಥಾಲ್ಲ ಲಕೆಯೆಲ್ಲ ಯಿಂಬು ದಾರ ದೆಶಂತಿನುತ್ತಿರುಕ ವೃತ್ತ್ಯ ವೃದಿಗೆ ಕಾದಿಗೆಯ ಮಜ್ಞ ನಾ॥೧೨॥ ಬಿ ಬ್ಯಾಗರವಪೂಬಿ ಚೆಲುವಿಕೆಯ
ಂಗಾರ। ವದಗಿನ ಲಕ್ಷ್ಯನ ನುಂಡದ ಕದುಕ್ಕೆ ಬಿದನತ। ಮನದಿನಾ ನಿರಲು ನಿನಗೆ ನಂಟಿಂತ್ರೆಂಯ ಬಂಕ ಯಿವನೆಳ್ಳಬಿ ಪ್ತೈಬ ಗೆಯಾ॥ ಕಬಿಯ ಚಿನ್ಯನುಕ ಚೆನ್ನನಲಾಗನು ಬಿಡಬಾ। ನದು ಮೋಹ
ದಿಂದ ಪ್ರಸಕ್ತ್ಯೆ ವಿ ಬಿದುಶರ ಶಂವೆಗಾ। ದಶಸ್ಥಾನ ಸ್ಥೆಭು ನಾಬಂದ ದಿನವೊದಲು ಶಿರಮ ಗುಪ್ತ ದಂಗಸ್ವವ ತಾ॥೧೩॥ ದಿಗನಾತೆಗದಿರ ಜಾವಾಗ ಯಶಿಯಾ ಲಿಲ್ಲ ಆ ದಿಗೆಯ ಸುಶ್ವೆ ವಸ್ತ್ವಿಮಾ
ಬಿಸ್ರ ನಾಗೇಲಿಜ್ಞು ಕ್ಕಾದಿಕೆ ಜಾದಿಕೆಯ ಬಿಬಿಜವ ದಿಕತ್ರಿದ್ರ ಶಿನು ವದಂಯಾ। ಸಂನ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಲಿಜ್ಞ। ಪಾದ ವಿಶಾಲಕನನ ಗೆಚಿಕೆ ಲ್ಲನ ನಗಾನ್ಯೆಕೆ। ಕೊ ದಶಸ್ಥತ್ರ ಬುಯೆಂದುಕ್ಕೆ ಬನಿಗಳಿಂಯೆ
ಬಿಗನು। ಸೊ ಮ್ಯಕಿ ಪಸತ್ತಿ ದಾಬ್ರಮಂಜ ದಿಕೆ ಭಿಂಸಂಕ್ರರಂಗದಲಿ ಬಾಡ ದಿಕವಾ॥೧೪॥ ವಶ ಮೊಕ್ರಕನಕ್ಕೆ ಯಪ್ಪಿ ಕೆಶ್ಯ ಬತ ಮುಕ ಪವವ ಚೆಮು ಧರೆಯೊಳಗೆ ಬಲ್ಲಿದನು ನಾನಾದೆಯಲ್ಲಿ ರಗೆ
ನೆಗ ಜಾಪ್ತ್ಯವ ನಲಿ ರಮವೊದಲಾಗ ಕ್ಕೆ ಧರೆಯ ಶಂಬಕ್ಷಿ ಕ್ಕಾಂಬಿಪ್ಪೆ ಸು॥೧೫॥ ಕಬಿಯೊಳ್ಗ್ಯರ ಮುವಾಗ ಕ್ಷ್ಯ ಬಿಜ ಸನು। ಯಿ ಬದಕ ಗಂತೆ ಮ ಶನ್ಯಂಪು ಅದರಿಂದ ತ್ಯಾಗಿಯದೆ ಧರೆಜಾಸನಾ।
ನರ ಜಾಕ್ಷಿ ಯೆ ನಿನಗೆ ನಂಟಿಂತ್ರೆಂಯ ಬಾಗ್ದಿದಾ ಗವನು ಬದಾಬ ನಿಧಿಸು॥೧೬॥ ಯೆಂದೆನ್ನ ನಲು ಯಿಲೆಕ ಮನ್ನಾಂತೆ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಕಾಪಿನ ಮುರಿಂದು ಸಬಲಕ್ಕೆ ಪುಂ ಅದಗೆ ದ್ರೋಹ ಶಮಲಾಪ್ತನು

ಂದೆಬಳಸ್ಥಿಹನಿತ್ತೆಗಡಲವಧಿಯನಿಗಲವಗ್ಗ್ವಳ ಪೈಶೈಶಿನಲುಗಾ॥ಯಿಂದು ಪುಳಿಯಪ್ಪಿಶೆಭು ಷೆಭುವವರಾಳಿಳ್ಳು॥ಮುಂದೆಬ ಜಮಾರಿಯನು ಶಂಡವಳು ಯಾಳಿಳ್ಳು॥ ಮುಂದುಮುಂದನು

ನಾಡಿನದುದವಗೆಳ್ತಯವಿಳ್ಳ ಯುಕ್ತಶ್ರನದವದನಲು॥ [illegible] ದವರಾ ತಾಮಾಳಿಯಲ್ಲ [illegible] ನಿನಗಶವ್ಯತ್ತಮಹುವ ವಶ್ರೆಗದು ಮುಂದಿದಲು॥ನಾಸು [illegible] ದಬಾಳಿಶಲಿಯ

ದನುಧರಿಹಿನಲು ಮಹುಬಾಗಿ ಶ್ರಗದಿಳಿದಾ॥ ಯಿಸಷಿಳಲಿ [illegible] ವನಾತ್ಮಗಾದಿಶ್ರಗದಿಕ್ಷಿ॥ಮಾಗಾಳಿಶದ [illegible] ಲವನು ಶ್ರಗದಿಳಿ॥ಜ್ಞಾನತನದಿಂದುಮಾಡೆ [illegible] ಯೊಳಗಾಗೆನಶ್ರ

ದಶ್ವಾನೆಯಿಂದಲುದುಶಾ॥ [illegible] ವಮುರಿದಿದ್ದು [illegible] ಯಶ್ವ [illegible] ಲಯವ [illegible] ಗಳಿಂಗಿಖಳಾಗಶನಶ್ರ

ಶ್ರೀ ದುಶಾ॥ [illegible] ಗಂಡು [illegible] ನುಶ್ರೆಗದು [illegible] ವಶ್ಯಲಿಳಿ ಅಯಿನು [illegible] ಮಾಡು [illegible] ದಗಾಂಡು [illegible] ದಮುನಿಯಶಾ ಶ್ರೀ

ಶಾ॥ [illegible] ವಂದಿಸ್ತ [illegible] ಅಂದವನು [illegible] ನನಾ [illegible] ದಾಗಿನಿಜವಾಗಿವೆ [illegible]

ಂದ್ರೆನಲು [illegible] ದಿಂ ದಾಗಲಿ [illegible] ನಿಂದಿರದೆ [illegible] ಯಂದುವ [illegible] ಶವವಿಶ್ರ [illegible]

ಗಂಡ್ರೆ [illegible] ಆಶೆ [illegible] ಕಾಯ [illegible] ಲಿಬಳಿಲವ [illegible] ಉವರವಂಧುವ [illegible] ನಸಿಜರು

ವಕಾಳಿಸಿಶ್ರ॥ [illegible] ವಾದಲಾದನು [illegible] ವದಗಂಡು [illegible] ಕಾಯಿತಲಿ [illegible] ಂದರು [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ಪ್ರಮಥರಿದಾಗಮನದ ಸೂತ್ರಗಳಂ ಕೇಳಲು ಬಳಿಕ ಅರಸು ಚೆಂಚಿಗ ಲಾಗಿಗುರು ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯಲು ನಿಂಯಿಲಿ ಸ್ವರೂಪದಾಗಳು ಬರಿಸೆಂದಾವಂದಿನು ವಿಶೇಷಣಂದು ಸ್ವಂ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಶಿವನೆರಿಗೆ ॥ ಗುರುರಾಯ

ನಾಶಿದ ಮಾಜೈನ್ನೈವೆ ದರ್ಶನಗಿ ಚರಗಾತ್ರಿ ಥೀವಾ ನೀದವನ ಅಕ್ಷಿನ್ಯೆ ಮಾಗಿದು ಧರೆಯ ಸ್ವಾಮಿಯ ವದನ್ನೆ ಗಂಡಾ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ವಿದವ ಮಾಗಲವದು ಪೆಳಿಸ್ತ್ರೀ ಸಲಯ ॥ ಲೀಮಾತ್ರೆ ಸಾವೆಂತ್ಸಿಯ ಸ್ವಾವರ

ಬಿದಶಿನಿನಗೆ ಮತ್ರೆ ರಾಗುವ ಶುಭಿ ಸೇರಲ್ ಯೆಂದ್ರೆ ನಲಾಗ । ಮಾಶಿದಾಗಳು ಮಾಡಿನು ಶೇರವದೆದುಕ್ಯವಸ್ಸು ಗ್ರಸಾಮರಾಮೆಂ ಬ್ಯಾಗರಾ ॥ ಮಾತ್ರಂಗೆ ಯಿದಲಾಗ ಪ್ರಾಯಶಂದು ಶಬರಿಯೋ ।

ಪಾತ್ರ ಶಧರಾಯಂಗಳರು ವಂಶಾಜರಾರಿನಲು । ಮಾಶ್ಯನಿರವನು ಶಿಳಿದು ಭತ್ತೆಂದೈಂ ಬಗಾಮದಾಳು ದಿಶೆರಿಯನಲು ರಾವತ್ತಿಂದಾಗಳು ಗಂಬೆಂದು ಶಗೆಂಯಲು ಯೋಗಿರ್ಭ್ಯಾಕ್ಷ್ಯೆ ಶಂಸ್ಯ ವಾಯಿ ಶೋದು

೨೪ ಂದೆ ಹಗನು ಮಾತ್ರಿ ಮಾಪ್ತಿಯ ತೆಗೆವಸ್ಸಾದವರ । ಅಂದವನು ಮಲು ನಿರಾಂಯಗಂತ್ರಿ ರಿಗರು ಪಿಡುದವಿನ್ರಿ ರಿನನಿನಗೆಪ್ಪೆ ಲ್ಲಾನಂ ಧಿಶೆ ಸ್ಥಿರನ ಮದವನಾವೆ ಸರ್ವ ತೋಗಪಾಲ ನಿತ್ತಂ ದದಾಗಭ್ಯಾಸ ೨೪

ಭಲಾಕೆನ ಧಿವಶಿಯಾಗಿ । ಯಿಂದುಮು ಶಿಬಲಜೆ ವಿಯತೆ ಬಗತೆ ಯಿದ ರಿಕ್ರಾಂಯವನೆ ಧರಿಶ್ರೀ ಂದನು ॥ ೨ ॥ ವಂದಾನುವಂದಿವನ ಪ್ರತಿ ಭಿರಾ ಜೆಂಬುವನು । ಇತ್ತಂದು ಮ್ಲವರ ನತಿಯನೆರದು ನತಿಯ

ದಿಗೆಬಳಿ । ನಿಂದಿಶಿಲ ಪ್ರಿಯ ಮಾವ ನಿನಗ್ಯಾಕೆ ಬಾನವನಾ ಸುಖ್ಯಗಳ್ಲನಿಂನ ಬುದ್ಧಿ ॥ ಯಿಂದ್ಯನಗೆ ಭಾಶದ್ವೈ ಸಾದುವೆ ಪಿದಿರ್ಗಾವವನು । ಮಂದಮತಿನಿವಾಗಿ ಮರ್ತ್ಯ ಲೋಕ ಜಮಿಪ್ತಿ ವಂದುಮ ವಾಸಲ್ಪ ವರಿಯ

ಂತ್ರಿ ಮೆಂದರ ವೇರಿಯನು ನಿನು ಕಾಗಾ ಭ್ಯಾದಾ । ೩ ॥ ಪ್ರಥಮಥರದಾಗಳು ಬ್ರಂ ಪ್ರಾತ್ರಿಕಾರಿಯಾಗಿ ದೂಬಂದದೆ ಸ್ವರೂಪದಾಗಳು ಮಾದು ವೆನು ಯೆಂದ್ಯನಲು ಯಿದನೆನೆ । ಗುರು ಶಂದು ಕಿಭಲಿಕೆ ಶಿಶಿವರ

ಗನು ಪರಿದು ಕಾದಲು ಪಾವನಿಕ್ಕಿವಾ ॥ ಯರದನೇರುಂರಿಯ ವಿನ್ಯದಿಸೆ ಬಂದು ಪಾದಮುಕ್ತಿ । ಸ್ವರಮು ಗಿದು ನಿಂದು ಅದ್ಯಾಂತ್ರಿ ಮೈತ್ತಂ ರವನು । ವರಿಯಲು ಕಿಭುವಾಗ ಮಯದಾಗಳು ರಾವಗಾನ ।

ವೃತ್ತಿ ಶವನನು ಮಾದಲು ॥ ೪ ॥ ಮೆಲ್ಲರಿಬಲು ಬಾಹ್ಯದನು ತಂದು ಪಾಶನಂದಿಯರಾ ಪ್ಯಾಲೆರಿಬೆ ಗದಾಗಳು ರಾವಗಾನ್ಯ ಜಗೆ ಬಂದು । ವೆಲು ಕವಿ ಹಗೆಳಿ ಶಿದದಾರಿ ವಿವೆನೆಂದೆನಲು ಧನುಜನುದಿದನು ವಿನೆ

ಎಂದು॥ ಬಾಹ್ಯಾಭ್ಯಂತರ ನಿನ್ನ ಮೂರು ಲೋಕಾದಿ ಕ್ಷಿತಿ ವಲೆಯ ಶ್ವಾಸಾನ್ವನೀನೆಲ್ಲ ಭಾರದಿ ಗಿಳಿದ ಪ್ರಭುವಿಂತೆ ಶ್ರೀಯರಿತ ಶರಣ್ಯ ಜಾದರ್ಶನಂ ಪ್ರತಿ ವರುಷ ಭಕ್ತರಾಂ ಬರು॥ ೧॥ ಯಿಂದುನ್ನು ಬಿಂದುಲು ಕೆಳಗಿ
ವನು ಕಾಯವ ಶಾಲಿ। ಮಂದ ಮಹಿಪ್ರಭುವಿಂತೆ ಯಿತ ನಭೀದ ದಶ್ಯಕರ। ಮುಂದೆ ಕ್ಷೇತ್ರ ದಿಂದ ವನು ರಾಮಾಯಣದ ಶಿಂದೆ ತನ್ನ ಮಹಿಮೆ ಬೋಧ ಲೀಲದ॥ ಮುಂದೆ ಯಾದಾಗ ನಾಡು ವನೆಂದು
ಖ್ಯಾತವಾಗೆ। ಹಿಂದಿನ ಗಿರಿ ಕಿರಲು ವಂದುವ ನದಾಸಂಸ ವಿಯಲಿ ಬಂದಿರದ ಕ್ಷೇತ್ರ ಗಂಡಾಂಡಾಗಿ ಮಾಡುವ ದಯಂಕರಿಂಯಲು ಪ್ರಹಿಕಾಶಗಳಿಗೆ ಮಾದದ ಸಾಧಕ ತ್ರಿಬಿಂಗ ಯಿಹಾಗುವ ಶಾಖೆನಲು।
ಕಬಿಂಯಿಬ ಶಾಖೆಕ್ಷೇತ್ರನು ಭೂಶೂರಾಗಿ ಬಿಡದೆಯಾವ ಕರ್ಮಾದಿಗೆ ಮಾಕಲು ಪಾತ್ರ। ಯಿಂದ್ರಿಯ ಭೋಗಿತಾ ವಶಿಯೆ ಲೆಯೋಗ ಶಂಭು ತಿಲು ವಿನಿಂಬಿ ಭಿಕ್ಷ ಸ್ವನ ದಯೋಜ ವಿಂಗಿ। ಯಿದ ಪ್ರಸಾ
ದಾಳು ಶಾಖೆ ನಮಂಯದಾಸು ಮಾನುಗಳು। ಪ್ರದಿಕ್ಷೆಯನು ಕ್ಷೇತ್ರ ವಿನಲು ಬಸುರಾಗಿ ಶ್ರೀ ನಾಗೆ। ಅವಕ ಪ್ರಸ್ತು ಬಂದು ಯಿದರ॥ ೧॥ ವಶಿವ ಶರಣರ ಮಾದ ಆಪ್ತ್ಯಾದಿ ಶಿವ ಮಹ್ರ। ವಶವ ಬೆ
ಬಿಶಿಯ ನಲುಂಯ ತಿಬಿವ ಯಿಶೂರ ವಿಲ ಶರಬೆಸು। ಸಂಪ್ರದಾಯ ವದಾಸು ಮಾಡಿಗಾಳ ಬಿತ್ತು ಯಿಂಚ ನಲು ಮಾಡಿಗಾಂದಾ॥ ವಶಿವ ಶರಣ ಯಿತ್ರ ವಿಭಾ ವಿಸಿಕ್ಕ ವರಂಗಿಗ ಭಸಾದಕ ಶಿಯೋಳಗೆ ಯಿದು
ವಂದುನ್ನು ಲವನಿ ಮಿಗೆ ಬಿಷ್ಣು ವಶ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮಹತ್ವದಾಸು ನಿಜ ರೂಪ ಶಾಖೆದ ಶ್ರುತಿ ಯಾಸಾಲ ಕೈ ಭಿನ್ನಂದನಗ॥ ೧॥ ಯಿತ್ತಿ ಬಾನ ವನ ಪ್ರಭು ಗಿರಿಕಾಂಯಂಗೆ ಶಂಭು ನಿರು ವಿನಿ ಶೃಷ್ಟಿ ದದ ಗಾನು ಕ ಸೂತ್ರ
ಶೂವನು ಮಾದಿ। ಮುಕ್ತಿ ತಾವಕೆ ವಿ ನರ ದಾಳಿಗಿದರ ಯಿಂದ್ರಿಯ ಸುಖ ಶ್ರೇಷ್ಠ। ಅರಿಯ ದಂಶ್ರೀ। ಪ್ರಕಾಶ ಪ್ರತ್ಯ ಮಹಾನವನಿಂ ಶಿರಲು ಪಾರನಿ ದಿಶಲ ಶೇಖರ ವಾಹನ ನಾತಿಂಯ ಮತ್ತು ಭಕ್ತ
ಬಿಳಿಕೆತ್ತಿ ಪ್ರಾರಿಯ ಹೂಶ್ಟು ಮನ ದಾಳಿಗೆ ದ್ಯಾನ ನಾಲ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಯಿಪ್ರ ಕ್ಷಿಕೊಂಡು ಯಿರಲು॥ ೧೨॥ ಯಿಲಿ ಮಹಾದೇವ ಯಿಂಪ್ರಸನ್ನ ಮಂತ್ರ ಗೆಸುಕರ। ಇತ್ತಲು ವಾಗಿ ವಿಳಿಂದು ಬಾನ ವಿಶ್ವಸೈ ಮುಗಿಯಿತ
ವಲವಿಂಬ ಬುಧನು ಗಾಳಿ ವನಗಳಿ ಯಿ। ಪ್ರಸನ್ನ ದಾಳಿಗಿದನು ಪ್ರಯಿಪ್ರಯೋಗ ಲವ ಕ್ಷೇತ್ರಯ ವಿಶ್ವದ ಪಶ್ಚಿಕೆಂದು ಪ್ರವನು ಬಿಯಿ। ವಲ ವಿನಿಂಶಂಪ್ರ ಮೂಗಿನಾ ಭಿದ ಸ್ವಾಮಿ ಯನು ಪಾಳ

ಲನೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮನಲು ಕಾವಕರೆಯಲೆಯೊಳಿರ್ದ। ಪ್ರಸನ್ನ ಮಂತ್ರ ಸಂಪಾದಿಸಿದ॥ ೧೩॥ ತಂದು ತನ್ನ ಯಶಾಸಿಯ ಕೈಯೊಳಗೆ ಕೊಡ ಪಿಡಲೆ। ಯಿಂದು ಧರನ ಪ್ರಸಾದ ವಕ್ಕರು ಗಾಳಿ ಬದನೆಂದು। ಯಿಂ
ದು ಮುಚಿ ಯಜನಾದ ವಿಸ್ತಿವಿ ಸ್ಥಿರಯಾಗಬ ನಾರಾಗಿ ಬೆನನಾದರು॥ ಮಂದಿನ ಶಿರಾವದಾಳುಶ್ಲೆ ಶಿಖರ ಗಸುಕ್ತಾವ। ತಂದದಾಳು ಯಕ್ಷ್ಮೈಕ್ಯ ಪ್ರಸಾದ ರಾಜನು ಧರಿಶಿ। ಬಂದನಾ ಬಾನ ವೆಶಕೆ ನರು
ವ ವಕ್ಕಾಷ್ಟ। ಸುಗಾದಿ ಕಾದ ಬಗನಾಗಿ॥ ೧೪॥ ಪ್ರಸು ಷ್ಟಿರ ಸೂನ ವಾಂಗನಂದಿ ಕೆ ಶ್ರೀರಸನ್ನ ಕ್ಕೆ। ಪ್ರಾ ಷ್ಟಿ ದ್ರಿ ಯೆಂಬುದ ಕೆದನಿ ಯಾ ಪ್ರಸನ್ನ ಮಂತ್ರಸೆಂದ ಷ್ಟಿರಲು ಆ ನಾ ಮದವನು ತಾಯಿಗೆ ನವ
ಸ್ವಾತ್ಮಶಸ್ತ್ರನಗರಾಂದ ಬಾಲಕನು ಮಾಗ ಷ್ಟ್ಯಗಿಸ್ತೆ ವಿದಿದು ಶಿವಗಾಂಬ ವರಾಶು ಷ್ಟ್ರಿಳ್ಳದೆ ಮಾಡಿ ಷ್ಟ್ರಿಸಾವೆಳಾಕದಾಳು। ದ್ವಿಷ್ಟ ನಾ ನಾಗಲ ವನರಿತಂದನಲು ಲಿಂಜನಾ ದೆವಿಸುದಿ
೨೫ ದಳು ಕನಯಕೆ॥ ೧೫॥ ಷಡ್ವರ್ಗ ಕಾರಯ ಗೆರಾ ಮುಂತೆ ದ್ರಸ ಯೆಂದಳು। ಬ್ರಿಕಿಜಾರಿಯ। ನಷನ ನಾಮದಾಳಗದಿಕ ವೃ। ಸೆತ್ತ ಯಳುಗಾ ದಿದರಿತೆಂದ್ರ ಯಾಕಂದಿವೆ ಕವಾ ಮತೆ
ದ್ರಸ ಷ್ಟಾವೆಯಾ॥ ಪ್ರಸುಬಗೆಯ ಘಮಾಡ ವರಶಿವನು ಕಾನಾಲಿದು। ನೃತ್ತ ವೊತ್ರಮೂರ್ತಿ ವನರಿಕೆರನು ವಲಗಿದಕೆ। ಮತ್ತೆ ಶಿವ ಮೂರ್ತಿ ಕಾನೆವ ಲವನು ಯೆಂದು। ಪ್ರಸಾದ ಯದಷ
ನು ಮನು॥ ೧೬॥ ತಿಳಿದು ಬೆಗದಿ ಯಿದ್ರಷ್ಟಾ ಯಪ್ರಸಾದ ಕೆನ ಮಿ ಶ। ನಲವಿನಲಿ ಶೈಲಾಮಂತೆ ಪ್ರಸಾದವ ವಕಂದು। ವಲವ ರಿಕೆ ವೆಯನು ಮಾಡು ಕಾರಾವ ಗಾನ ಬಲವನೆಲ್ಲವನು ನಾದೆದು॥
ಯಿಳೆಯೊಳಗೆಯಿರ್ದ ಗಿರಿಗಳ ತಂದು ಯತ್ರ ದಾಳಾ ನ ಬನಿಲರ ಗೆಕ್ಕಾಡಲು ಅವರು ಯದ ಷ್ಟ್ರಾದಾಳು ಲಿಲೆ ವಿನಿಂದಾ ಕಗಿಂದು ಶರ ಧಿಯೊ ಘ ಘೀ ತುವೆಯ ಕಷ್ಟ್ಯ ಶಿರ ಲಾನಮೆ
ಯದೆ॥ ೧೭॥ ವಂದಲ ಲಿಬಲಿಯನಿರಾಬಗೆ ಮಾನ ಗಯೆ ಮುಕ್ತಿ ಬಂದು ಮಳಲಾಳ ಪ್ರಾರಳಿನ ಬನಿಲರೆ ಬಿಗೆಬಕೆ। ತಂದದಾಳು ಬಲಷನ್ನಿ ವಷ್ಟ್ರವರು ಆ ಲಿಬಲಿ ವೃಯಿಳ ದಿರಿ
ಸುವಬಗೆಯಾ॥ ಅಂದು ಪ್ರಸನ್ನ ಮಂತ್ರ ಶಾಗಾತ್ರಸನ ಬನಿಲ ರಿಗೆ। ಯೆಂದ ಷ್ಟ್ಯೆಯಿದು ಬಲುಬಲ ಷನ್ನಿ ವಷ್ಟ್ರವಿರಿ। ತಂದು ಗಿರಿಗಳ ಸೆದೆಯ ದಷ್ಟ್ರಾ ವಷ್ಟ್ರವಿರಿ ಯಿದಳಿಂದ ಕನೆಷ್ಟ್ರವೇ॥ ೧೮॥

ಯುಂಟೆನೆ ಮಾಡಲ್ ನಿಂಪ್ಯಾ ಯೆನುವಾದವೆ। ಪ್ರಂಪ್ರ ಶಬ್ದ ಲಪ್ರಣವ ವೆಶ್ವ ಲಿಶೆಯ ವರಾಗ ಯಿಂಪ್ರ ಧ್ಯಾನ ವಶ ಇಾದಿ ಯೆನಾಪ್ಯ ಕಾರಣ ವೆವ್ಯ ನಿನಗೆ ಶಿಬಿಯದಾಯಿತು ಬುದ್ಧಿಯು

ನಿಂನ ಷ್ಟುನ ಶಕ್ತಿಯ ಲಾವವ ಕವನೆ ಶರುವೆ ಗ್ರಿಂಪ್ರ ವಲ್ಲದ ಲಿಂಗ ಬುದ್ಧಿಯೆ ಬಗೆ ಸ್ಥಾನ ಶಂನ್ಲಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮಟ್ಟಲಾಗೆ ವಾಶಬಾದಿ ಪದಾರ್ಥ ರೂಪ ವೆಸು ಶಾಗ ಬಲದ ಷ್ಟನ

ವನಾಪ್ಯಾದಶೆಬಡಿಯ ಬೆಕೆಂದು। ಶಿಬಿಯದ ಶ್ರೀದ ಷ್ಟನ ತ್ರೆ ಭಿಂಯ ಶಿಬಿಯ ಅಭ್ಯಾದ। ಯಿಬಿದದು ಪಾದಶೆಯ ಸಂಪ್ರತಿ ವಾಗ್ವಾಗಲೆಂದು ಅವರು ಇತ್ತಲು ವಾಗಿಸು ದಿದಶಾಶ್ಗ

ಷ್ಟನ ವೆಶ್ವ ಷ್ಟನು। ಬಲು ವೆಶಷ್ಣ ನಾಶನೆ ಲ್ಲಶ್ಕಾಂದಶಾಶ್ಗಾದಿ। ಯಿಬಿಯೊಳಗೆ ಷ್ಟನು ಮಂಗಾರ ವೊದಲಾಂಗಿಯ ರಾಮನಿಂದ ಕಾವ್ಯಾನಶ್ರಶವಾಲ್ಯಿಂ॥ ಶೆಂದನಾದಿ ದನಂದು ಶಾಷ್ಟು

ಯಿಕಾ ವಿಂದೆ ಶಷ್ಟನಾಶ ವಾಬಿಗೆ ಸ್ವಾರಾತ್ಮ ಮಂದಲಾದವನಾಗಿ ಕಾಷ್ಟನು ಷ್ಟನು ಮಂತ್ರ ನಶಿಕಾವ ಪಿಂಗುವವನಕಾ॥ ಮಂದಲದಾಳನು ಶಿವಿಗೆ ಬಿಯೆ ಮುಂದೆಯು ಶಂಪ್ರ ಷ್ಟಂದರೆ

ಯಷ್ಟಾದು ವಮ್ಯಂ ಷುಬಾನ ವಗುಯಿ ವಗ। ದಿಂಡಯ ರಜ್ಞಿ ದವನು ಮಾಡೆನಾಯ ಶನಶ ಶಿರಸಾಲಕ್ಷಿಂ ದಪ್ಲೆ॥ ಬಾನ ವೆಶ್ವ ಶಂಗೆ ಮಶ್ವಾ ವೆಲಿ ಷಾ। ಬಾನವಶ

ಬಶ್ರಿ ತಾಶ್ಗ ಷ್ಟನುವ ಮಗೆ ವ್ಯಂಷ। ಬಶ ವಂಗ ಬಿಲಿಂ ಷ್ಟನು ಮಂಗ ಬಿಲಿಂಷ। ಬಾನವೆ ದುಕಾ ದಿದ ಗಣ ಶಿವನು ಧ್ಯೆಯೊಳು ಶಾದಿದ ಗನಾ ಧನಿದು ಷ್ಟನು ಮಂತ್ರ ನಮೂಳ ಶಾದ

ವರು ಶಾದಗನು ಯೆಂಬ್ಯ। ಬಾನವೆ ಧನವ ತ್ರಾ ಷ್ಟನು ಮಂತ್ರ ಗ। ಶಿರ ಭ್ರಿಯ ವಾಲಕ್ಷಿ ಧರ್ಶ್ಯ ದನಾಂ॥ ಯಿದರ ಬೆದಕ್ಕಯನಗೆ ಶಿಬಿಯು ಶ್ರೀ ಗುರು ಲಂಯ ಗಾದವ ಲಾಪ್ಯ ಶಾವನಯಿ

ದಿಶಿಂಗೆ ಷ್ಟಂಷ್ಟೆ ಯೆನಾಮು ದದಿಂದ ಶವ ರುದೆ ವಾಲಯದ ವಮುಂದೆ ಸಾದ ಗಲನು ಯಿದ। ಬಾಗಿರ॥ ಮಾದ ಮುಖಿಗೆ ಶಿಬು ವಿಸಲು ಕಾ ಶಮ ಸುವೆ ಬಿದನು। ಅದನಿನಗೆ ಶಿಬು ಮಾವೆನೆ

ಕ್ಷೇತ್ರಮನೆಯೆನಲು ನಷ್ಟಕವವೆ ಭಗ್ನನಲು ಷ್ಟಂ ಬಿಯವಿರೂಪಕನ್ನಲಿಂಗದಾಲವಿಂಪ್ಯ್ರೆ ಸ್ತೂಶ್ರಿಂಕೂನಂಧಿ ಬಕ್ತವಪದನು ೨ ಂಕ್ಷ್ಯಂ ಮಂಗಳವವಾಕ್ಯ ... ಗಳ ಕುರಿತ್ಯಾಕ್ತಪ್ಪಮ॥

೧॥ ವಾಧೀಕ॥ ದೇವಾಲಯದವಳಗೆ ಷ್ಟತ್ಹಿಶ ಕ್ಷೇತ್ರವವಕಿ। ದೇವಾಲಯದವು ಂದೇಷಾದ ವಿಷ್ಟಿಕವವರಿ। ದೇವಗಳಶುನಾ ತುಮನೆಪೆ ಳಿಂದು ಗಂ ... ಭಿದಕ ಪೆಷ್ಯದಯದಿ॥ವ॥ ಬಾತೆಗಾಲಿದೆ

ವಾಲಗವಿದನೆ। ಬಾಲೆಗಾ ಲಿದುಶಿರುವನು ಂದನೆ। ಬಾಲೆಗಾಲದು ಕಿಶಿಂಯ ಕಷ್ಟಿಗೆಮಂ ಗಾಷಾತ್ರವನೆ॥ ಬಾಲೆಗಾಲಿದುಮ ಶುಷನಾದನೆ। ಬಾಲೆಗಾಲಿದಿಪಕಾಶನಾದನೆ। ಬಾಲೆವಾಷ್ಟೆ ಲಿಶಿವಿಸಿ

ಕಾಂದನೆ ಶ್ರೀವಿಶುಕಾತ್ತ॥ ೧॥ ವಾಧೀಕ॥ ಅವನೆ ಶುಭ್ರ ಶ್ರವಗೆ ತ್ರಮಕಾಯಗಾ ಲಿದಾಗು। ತವಕದಲಿ ಮುನಿಕಾ ಯೊತ್ತು ಳ್ಯಂಗೆ ಬಾದಿಗದ। ಶಿವಶವನು ನಾನಾ ಲಿದುಪೆ ಕುವನು। ನಿನೀ ... ಕಶರಗಾ

೨೬ ಷುಂಪತಿಕನಾಗಿ॥ ಅವನಿ ಯೊಳು ಬಲ್ಲಿದವರಾಸೆನಿಗ ಶಾಸ್ತ್ರವನು। ರಿವವನಾದುದೆ ಶಂಸ್ತವದೆಂಯನಾರಾಯಣ್ಣನೆ ಭಾವನಿಂದ ಷುನವೆಂದು ಮಾಗಲಿಕೆ ಗಂಷಲಕ್ಷ್ಮಿಯಾಗ ವಂವಕ್ಕ ರುದ್ರಾ॥ ೨೬

೧೨॥ ಅಂತರಬಿನಿಂದಿರಲು ವೈಶಂಭವ ಶಿಯಬಿಗೆ ಳಿಂತ್ರೆವಾದುತಬಂದು ಪಗದುವಷ್ಟ ಶೈಷುಗಿದು। ತಂತ್ರು ಪಿಕ ತಮಲಾಕ್ಷೆ ಕರುಣಾ ಭಕ್ತ ಶವನೆನಿಸು ಷುನವೆಂದು ನುಡಿಯೆ॥೧॥ ಯಿಂಕ್ರೆ

ನಗೆಯೊ ಯಿಕ್ಕೆ ಮೊದಲಂತ್ರೆ ಮಾಡಿದಕೆನಂತ ಕಂಸಿಸ್ತನೆ ಪಾಗಳು ವೆನು ಬಾಕದಾಳು। ಯಿಂಕ್ರನಲು ಯಾಮಾತಕ್ಕೆ ಭಿಕಾವವತಾ॥ ನುಡಿದ ಶಂಸ್ತ್ರಯಭಕ್ತಗೆ॥೨॥ ನಿಂತು ಪಾಗಳ

ವಶಿನವ ದೇವರ ದೇವ। ಮಾನಾಭಿಮಾನದಾಡೆಂಯ ಸುಗ್ಗಿ ವನೆ ಷುನ ಬಂದು। ನಾನು ಅಂತನ ಕಿಂತ ಕನ ಕಿಂತ ಕನು। ಯೆನಿನಿ ಭಕ್ತನ್ನ ಕಮಲದ ಭಾವೆಂಯಾ॥೧॥ ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಮಾದಲಿನ್ನಿವನಾ

ಲಿದು ಬಂದು। ಯಿನಬಿಡಿ ದಶಿಕಾದು ವೆನೆನಲು ಯಾಗಲೂ। ನಾನು ಪಾದಿನಾಲ್ಕು ಲಾಗದವದೆಯ ಕನಬಿದಾವದು ದಿರಲು ನಾನಾ ಶಗೇ॥೧॥ ಷುನವಾಗ ಬಲ್ಲಿನೆ ಪಾ ಭಕ್ತಿಲಕ್ಯ ನಿಕಾದಿ।

ಕರುಣಾದಿಂದೆನು ಬಿದುಪಾವವ ಕಂಡೆಯನಗೆಗಾ। ನಿನಗೆ ನಾಮಾದಲ್ಯಂನಾಡೆಯಾ ತನಿದಿತಾಗಲಾಗ ನಾನು ಕಾಷ್ಟಿದು ಲಾಪೆನೆ॥೧॥ ಅನುವಲ್ಲದಾ ಮಾತನಾದಿದಾ ದಾಶಿಷ್ಕ್ಯ ಷುನತರದ್ಯಾ

[illegible]

ತ್ರವನು ಬಲದಕಂಠದಾಳಿಷ್ಟ। ವಿಸೆಯಂದಾಲ್ಪಂ ದಿವ್ಯಗೋಚರವರುಷ ತಿರಿಗಿದಶಿವಲಿದು ನಿನಗುಪ್ತ ರಗೆಸುವಾ॥ ೫॥ ಯೆಂದ್ಯನಲು ಕ್ಶೈಮುನಿಗಿದು ಬಂದು ಶಾಸ್ತ್ರವ ಪಿಡಿದಾತಂದನೆ

ಬಲಗಿವಿಂಪೊಳಿಷ್ಟ ತಿರುಗಲು ಅಗುತ್ತೆ ದ್ರಢರಸನಾಲದು ತಾ ಬಂದಾಶವ ಬೆಡ್ಯೆನಲು। ಬೆ ದಿದನು ಶರು ಪೆಕನ್ನಾಗಿ ಕಂದುಗಾಶಭಗನೆ ನಿಂಪ್ಪನಂ ವ್ಯಾಶಿದಾಳಿ ಕಿಕ್ಕೆಸಲು। ಅಂದವನ

ಮಾನಿಕವಶೋಭಮಾಡಿಯೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕಂದು ನಾ ಆಗೆಯ ದಶಂ ಯೋಗಕಲು ತೆಂಬಿಸೆಯ ಪಿಡಿ ಬಿದರಕಷ್ಟಿ ಕಾಂದು ೫೨ ಅವನಕ್ಷೈನರಿಂದೆ ಘಂಘೆಂ ಬನಾಮವ್ಯ ಬಂಶ್ಯ। ಅವನದೆ ಶಿವಶ

ನ್ನಗು ಬಿಯ ಬಾಗಿಲ ಮಾಡಿ। ಅವನ್ಯರದು ಕೈಯ್ಯ ಭವನದ್ರ್ವಾರ ಕಸ್ಯ ಬಿದಾಗಿಗಿ ಬವಶ್ಯ॥ ಅವನ್ಯರದು ಕಾಲುಗಳು ಬಲದ ಶೋಭಾಗಿ ಪದ್ಯ। ಅವನದು ದವೆ ಪ್ರಾಣಲು

ಗಿ ಹಾದು ದೆಶರು। ಯವನು ಶಿವನ ವ ಮಾಡಿಯೆ ತೆಗವ ಶಾಸ್ತ್ರವನೆ ಬದು ಕ್ಷಾದುವೆಯ। ನ್ರಲಾಗ್ರ॥ ದೇವದೇವ ಶಚೆ ವಿಕ್ಷಾ ಕ್ಷುದ್ರ ಪೆದಶಿ ರಿ ವಶುದ್ಧದಾಳು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕ ದಶ

ನರು। ದೇವಮುಂಚ್ಚಿ ನ್ನನು ಡಿನು ಕನಿನಗೆವ ಂಬನಲು। ಅಂಧರಗು ನಿನಗಪಿ ಕಾ॥ ದೇವ ನಿಂಪ್ಯ ಬಿಗೆವದಲಾಂದಿ ಬಪದ್ಯ ಲೆಂನ್ನರಿ ವಶಿ ಜನರು ನು ಬಿಸ ಲಾಪರ್ಗ ನಿಗೆ ಶೋದುದೆ

ವದೆವಾ ಧೀರನೆ ದೆನಲು ಶಾಷ್ಟ್ರ ನ್ನೈರಿಯಾಪಾಲಕೆ ಳಿ ಂದನು॥ ಬಗ್ಯ ವಶರ್ಗದವರು ಮುಂಚೆ ಷಂ ಪೆಯನೆ ಬಿಬ್ಬ ವಗೆವಂ ಬಿಗಲು ಅದು ಕಿವಗೆ ಮುತ್ತ ವದ್ಯೆಯ್ಯ। ಶಿವರ ವೆಯು

ಳವರು ಮುಂಚೆ ಶಿವನ್ನ ಬಿಗ್ಯ ರಗಿ। ಬಂದು ಘಂಪೆ ಯನು ಬಿನಲು॥ ಬವಶಿವನ ಘಂಪೆ ಕರ್ಗಂಗೆ ಮುಷ್ಟ ವದು ಯವರು ಕರ್ಗ ನಶಿವಶಿ ಪ್ರಕೆಯಾದ ವಶ್ಯಲ್ಲುಶಿವನಿಳೆ ರಿಯ ಪ್ರಾಗವ

ಗಳಿಕೆ ಕ್ಷೆಯ ನಿಶ್ಚ ಪ್ರಾಣಲವದಾಂ ಪೆಸುಬ್ದಾ॥ ೫॥ ಯಿಲ್ಲ ಬಿಶಿಗು ದ್ರಲ್ಲ ಘಂ ಪೆಶಂಗ್ರಿ ಮಾನ ಯಲ್ಲವನು ಕಂ ದಬಳಿ ಕವಶ ವಶಿವ ಕಧಿ ಮಾನಲ್ಲ ಕ್ಷೈಶಿ ಬ್ರಾ ಕ್ಷೆ ವದರಿಂದೆ ಬಲ್ಲವರು।

ಮುಂಚಿತಾಗಿ ಕ್ಷೆಯುಕ್ಕಿ॥ ಬಲ್ಲವರು ಯಿಮಾಗ ವನು ತಿಳಿದು ನಡಿಯೆ ವ್ಯಮೆ। ಯೊಲ್ಲರಿ ನುಕ್ಶೈವಿ ಬಿದುವ ಶ್ಯವಪವಿಯಕಾದು ವಶಿಲ್ಲ ಮಾಗ ಬನಡಿಯೆಗ ಶಿವ ಕಿಯು ಯಿವಗಿ

ಲ್ಲ ಭೂಕಾಲಕೆ ಚಿಹ್ನಂದನು ॥೧೮॥ ಹರನಾಲಯದ ಪಟ್ಟಂದಿಯಿಷ್ಟ ಪಾದಗಳ್ ವರ್ತಿಸುತ್ತು ಶ್ರೀ ಶಿವ ಮನ ಸಂಗಯ್ಯ ಶಂಗೆ ಪ್ರಭುದೆ। ನಾಗವೆನಾ ವ್ಯಕ್ತವೆ ಗುರುವ ಮಾರಾಯನೆ ಶ್ರೆಲ್ಲಗಾರ
ಂದ ಮಹದೇವನೆಂಬಾ ಹರಭಕ್ತರ ನಿಲುವಿದಲ್ಲಿ ಯಿರು ಶಿಶಲು ವಂದುದಿನ ವರ ಪ್ರೆಸ್ತಾರ ಸವಾಂಗ ಸ್ವೈಮಾಡಲಿಕೆ ಮಾತ್ರವನು। ಶರಣ ಕೆನು ತಕ್ಕ ದಂಡ ಪ್ರಾವದಾಳಗೆ ಪ್ರಾಮಾದಾ ಪ್ರಶ್ನೆ ಪಾ
ಗುಶಿಶಲಿ ಶಾ॥೧೧॥ ಗುರುವಂದಿತಾ ಚಾರ್ಯ ಮಾಪತ್ರಿ ಶಾಂಡಿಕ ದೇ। ಬರು ಶಿಶಲು ಪ್ರಾಭಾಗೆ ವಂದಲಕನ ಶಿದು ದಕೆ। ಹರ ಭಕ್ತರ ಗಾಣದೆ ತಬ್ಬಿದು ನಾದುತ ಮಾತ್ರ ಪರ ಹರಾ ಯತಿಂನು ಶಾಗಾ॥ ಗುರು ನಾಕರಣವ
ಗೆ ಅಪ್ಪಿನ ಪ್ರವ ಮಾತ್ರವನು। ಅರಿಯದೆ ಪೆಟ್ಟಿದನು ಯಿಪಾವಯಿಂಸ್ಥಾವ। ಪರಿಯಿಂದಕ ಭವನಾಂತಿಂದು ಶ್ರಿಂಶಿಖ ಮರುಣ ಯೆರದ ಬಿಯಕ ಬದು ಬಿನು ತ್ತಿ॥೧೨॥ ವಂದಿಶ ಪ್ರಭ್ಯರಾದ ಯೆರದು ಪಾದ
೨೨ ಗಳ್ ತಿಶ್ರೀ। ಗೊಂಡು ಕಂಣಾಲಿಗೆ ಶ್ರೋತ್ರದ ವ್ಯಾಳಯಿ। ಹೈಕಾಂಡು ಹಣಾದಾ ಪಾಲತ್ತೆ। ವಣಾಲಿಗೆಯ ವಸ್ತು ತ್ತು। ಹರಿಯಜ ರರ ಬಿ ಶಾ ಗಾದಾ॥೧೩॥ ಹಿಂದು ಪ್ರೈಂಟ್ಯದ ಗಂಧ ಮಾಗದೆ ವನ ಪಾದ ಕಂದೆ ೨೨
ನ್ನೈನಾನೆಂದು ಬಾಗಿಬಗೆಯ ಕಾಂಡಾಡಿ। ಮಂದಲದ ಗೊಳ್ಳು ಮರೆಯ ಬಿಕೆಂದು ಅಂಗದಿದರಿಗೆ ವಂದು ಕಷ್ಟಿಗಷ್ಟಿ॥೧೪॥ ವ್ಯಾಲಿರಜ ಲಿಂಗ ಪ್ರವನದ ಪವಿತ್ರಲವಾಶಾ ಲಿಂಗ ಕೊಂಡದು ವಿಧಾನ ಶಿರಯನು ಧ
ರಿನು ತ್ತ್ರ। ಭಿಲ್ಲೈಯ ಪ್ರಹರಭಕ್ತರ ಗಾಳವವದಕೆ ವಂದಿಸುತಿಂದು ಗುರುರಾ ಯನು ಬಂತೆ॥ ಕೆಭಿ ಚಿಗನೆಂತೆ। ಭೋಗ ನಮೆಯ ದಾಳು ಪಾದಗಳ ಮೇಲಾಗಿ ಪುಡಿ ಬಕಿನ ದೃಕ್ತ ಶಲ ಬಿಡಾದಾಗ। ಬಾ
ಸ್ತ್ರಸವ ಕಾರ ಗುರುವಂದಿ ಕೆರಿಂಗೆ ವಂದನ ಲಕ್ಷ ಪ್ರಸನ್ನ ವಯಿಣಿಯಿಗಾ॥೧೫॥ ಕರುಣಾದಾಳು ಗುರು ಪೂತಿಯಿ। ಹರ ಗಾನಾ ಬಿದಿ ಪುರಿಯೊಳಗೆ ವರಮಾ ಮಂಣಾಕ್ಷಿ ತ್ರಿದಾಳ ಗೆಲ್ಲ ಪಾಸೆಯಲಿ
ಹರಗಾಜನ ಪೊಡಲಿ ಪಕ್ಷವಂದಿನ ಲಾಹಿಂದಾ ಗಿಸ್ಯವ ಗಾಂಬಿ ಪ್ರಿಯ। ಹರ ಪೊಕ್ಷ ವರಗಳನು ಕೆಲ ಪ್ರಾಗಲ ಹಲಿ ಜನನೆ। ಹರ ಗೆ ಪೊಡಲ ಬಿಗೆಗ ಹಿಂದಾಗಿ ಯಿವಕ್ಕೆ ರಗೆ ನರರಾದವರು ಮಾಡೆ।
ಅವರ ಮಂಣ್ಣದ ಕುಲವು। ನಿಃ ಕುಲಕ್ಕೆ ಲಿಂಗ ಕಂದು॥೧೬॥ ಗುರುವಂದಿತಾ ಚಾರ್ಯ ಶಿವಕೆ ನಿನ ಯಿವ ಪಾದಿ। ಕರುಣಾದೊಳು ಯಿಷ್ಟ ಸಾರಣದಿ ಶಿವಾಲಯದ ಸಾಲಿ ಯೆಲ್ಲ ಪಾದಗಳು ಯಿಷ್ಟ ಪತ್ರ

ಗಂಭೀರಧ್ವನಿಪಾಲಕೆ ಭೃಂದನು ॥ ಹರಿಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಕೆಂಪುಸ್ತ್ರೀ ವದನವು ಒಂದೇ ಮೈರವವಾದ ದವರಿಯನಾಗಳವನಾ ಶ್ರೀರಾಮ । ಧರ್ಮನು ಕೇಳ್ದು ಕೆಯುತ್ತ ದಿವ್ಯ ಸೌಖ್ಯಶ್ರೀ ಶಾಲಿತ್ತೂ ವ
ನಿಳ್ಗದನವೆಂಯದಿ ॥ ೧೨ ॥ ದುಷ್ಟರಾವಣನು ಬಂದು ಜ್ಞಾಂನಕೆ ಯತ್ತಾಂದಾ ಧೈರ್ಯ । ಸಕಲಾ ... ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ ... ರನು ದಿನ । ಚರಿಯಲ್ಲಿ ನದಾನ ಬೇಕಾದಾದ್ದನ ಕಿಯಿಲ್ಲವೆನದನಾಬರದೆಂ
ದಾ ॥ ಅರಿಕೆ ಸುರವರದರಿಕೆ ಯೆಂ ... ಗಾಂಡು ಮಾರಿಯ ಮಾಡಿ । ಹರುಷದಾಳಗಿ ... ಸದನು ... ಕರು ಗಿಬಿಟ್ಟ ... ನವೆಂಯದಾ ... ಗಾಂಚೆಂತಿಲೆ ... ರಿಯರ
ಗೆ ॥ ೧೩ ॥ ... ನಾಡುವೆಯೆನಲು । ನಾನು ಯಾರಿಯವ ... ಯವ ... । ... ಬಂದು ನಿಮ್ಮಾರ್ಗವ ... ನುಕಾದುವೆನಿಗ
॥ ಮಾನುನಿಯಕೆ ... ಭುವಂತ । ... ಕೆ ... ದಾ ... ॥ ೧೪ ॥ ಯಿವ
ಕಿಲ್ಲಿ ... ಗಿನ ... ದರು । ಅವನ ಬಾಗಿಲ ... ವಸ್ಯದಾಗೆಯಾ ... ತಂದದಾ ... ದಾ ... ದನಿ
ಕಿ ॥ ದಂಡವನು ... ಬಂದು ... ಗಳು ... ದಿನ ... ವಾಯವನಾದಲು ॥ ... ನು ಹರಿಯ
ಪತ್ನಿ ... ರಿಯೆ । ... ವನಂಗದಾಳ ... । ... ಬಲು ವಿದ್ಯಗಳ ... ಲೂ ॥ ಹರಿ ನಿನಗೆ ... ದೆನು
ವರವಚಿತ್ರ ... ಯನಲು ... ದಿಂ ... ಲು । ಹರಿ ... ಸಿದನು । ಅವರು ... ॥ ೧೫ ॥ ... ನ
ಚೆಗಬಂದಾವ ... ತ್ರಿವ ... ನಿಧಿ ಗೆ ... ಲು ... ಮತ್ತವಗೆಯಿ ... ಜನನಿ ... ವನು ಹರಿಗೆ ॥ ... ಲು ... ವಾರಿಯ

ನುಡಿನು ಪ್ರಮತ್ತರಿಗೆ ದಾಳಿ ಶಿವಸೂತ್ರನೆ ಬಿಡೆಗಂ ಬಂದು ೧೪ ಶಿವಾರಿಯ ನಾಗಲಿಂಗ ಕಂಡೆ ಷಂಗ್ರಾಸ ಗತಿ ನಗಿ ಬೆಗದಾ ಭಿನ್ನಾ ಪ್ಪುಂಕಭಿ ಷ್ಟ ॥೧೫॥ ಯಿಲ್ಲದಿದ ಬೆನಿಂಪ್ಪ ತ್ರತಿಯಿತ್ತೆಂದಾ

ಡೆ ವನು ಗಮಲ್ಲು ಗಾತೆ ನನೆಸು ನಿಲ್ಲದೆ ಕಾಡು ಯೆನಲು ಬಲ್ಲಿದನು ಕಾನಿನು ಆಡದುದು ಪೋದಕೆಯಿ । ಕೊಟ್ಟಲ್ಲಿ ನಿಭ ಶಾಗಸೂ ॥ ಯೆಲ್ಲ ದೆ ವ ಕ ದೆ ವ ಯೆನ ನಿಗಕ ಹೊತ್ತು ಪನು । ಶುಲ್ಲ ಶುಭನಿ

ಲ್ಲಾಕ ಕಭಿ ಬಂದೆನಲಾಗ । ನಿಲ್ಲದ ಬಿಬಂದಾಗ ಪರಿಯ ಯಿದೆಯೆ ಪ್ಪನಾ ರಿಯಸಾಲ ಕೆಭ್ರುಂ ಬನೂ ॥೧೬॥ ಪರಿಯು ಕಾವ ವಕ್ಕಾ ಲಿತ್ತೆ ಪ್ರಪಡಿ ದುರ್ಗ ಕ ಕ । ಶಿರ ವಿ ಬಿಲು ಕ ಪ್ಪ ಶ್ಯ ನಲ ನು ಶುಭಿ ಕ್ಷಣಾ

ದಾಡೆ । ಮೋಕ್ಷ ಸ್ವತ್ರ ಲವನಪ್ಪಿಯೆ ದ್ರುಷ್ಟಿ ಪೆಲ್ಲ ರಿದು ಬಿಶ್ವಿ ಅದಕಂ ದುಪ್ಷಿತ್ರ ದಿಕು ಡಿ । ಪರಿಯ ವನನಡು ವಿಗಿದೆ ಪರಿಡು ಅವನಿಗೆ ಬಿಬಿ । ಶ್ರೀಕ ದಿಂದಲ ವಸ್ಸ್ಯಕಡು ಕಾಲು ಗಭುಬ ಕುತಿ ಕಲು ಕಾ

ಕದಿಂಗೆ ಶಿತ್ರ ವನು ನಾದಿ ಪರಿಯಿದಲಾಗ । ಪಾಕದೆ ಕಡು ಪಾದವೆ ಪ್ಪ ॥೧೭॥ ಬಶು ಶಿ ಕಲು ಪರಿನು ದಿದ ಕಂಗ್ರಾಸ ಗಭು ಯಿವ ಕಲ್ಲು ಪರಿ ಪರಿದು ಬ ಕು ವಪ್ಪ ವಿ ಚಿತ್ರ ವೆಂದೆನಲಾಗ । ಕರ ವೆ ಪ್ಪ ನು ೨೮

ಶಿವ ಯಿತ್ತೈ । ಯಿವ ಕಾನ್ಯಕ ನಂ ಗ್ರಾಲ್ಲ ಪಕ್ಷು ಕಂ ಗ್ರಾಸಂ ಷ್ಟ ಯೆನಲೂ ॥ ಪರಿಯೊಗಭಿ ವೆಷ್ಟಿ ಕಾಂ ಪ್ಪ ವನು ಬೆದ್ಯ ನಲು । ಪರಿಯಂ ಪ್ರಸಾದ ಪ್ರತ್ತಿ ಮಾಜೆಯನು ಕಾದು ಯೆನಲು । ನೆಕ್ಷ ದಿಂದ ವತ್ರ

ಜಕ ಕಕಿ ಸಭಿ ನಾದೆ ಪದಿಂದಾ ಡು ಕಷ್ಟೆ ಗಷ್ಟೆ ॥೧೮॥ ಅದರ ವೆಲ್ಲ ದಿಗಳನು ಯಿರಾನ ವಕಕ್ಷ್ಯ ಯಿಂದ । ಮದದಿ ಂದ ಮಾಜೆಯನು ಕಾನಿಂತ್ರ ನಡನ ಲ ವದುಮನಾ ರಿನು ವಲದು ವಕವಿ

ತ್ರ ನಿಪಾದಕೆ ಭುದ್ರೈವಗಳ ಮುಂದೆ । ಮದದಿಂದ ಮೊಕಿಯ ಲೆಂದೆನು ಕಲಲ್ಲಿ ಷ್ಟಿ ಕಸ್ಸ । ಅದರಿಂದಲು ಕಾದಗಷ್ಟೆ ಪಾತಿಯ ಕಡೆಂದು । ನದ ವ ಲು ತ್ತುಕ್ಕ ವನ ಶ್ರಿ ತ್ರೆ ಕಾದ ವ ಕಾಂದಿನ ಲ್ಲಿಯೆ ಪಾ

ಕನ ಕ ಕಾ ॥೧೯॥ ತೆಂಡುಕಾಕು ಪನು ಗಂಧಿ ಕಂಗೆ ಪೆ ಭಿದಾಡೆ । ಮುಂದೆ ಕೆ ಭಿದ ವಿಕನಾ ಕಾಯ ಗಾದವರಿ । ಯಿಂದು ಧ್ವಕ ಕಂ ಬ ಭಾಗ್ಯ ಕನಾವ ಕಾಂಡಲವ ನಿಷ್ಟ ವ್ಯಾದು ಮನಿಯ ವಿಭ್ರ ॥ ಅರಿ

ದವನು ನನಾ ಅದು ಕೆ ಸ್ರುಯಸಾ ಶ್ರ ವನೆ । ಯೆಂದ್ಯನಲು ವಂದಿನು ಕಯೆ ನಿಷ್ಟ ಗ್ರವ ಯೊಗಿ । ಯಿಂದು ದಂಯ ಮಾಡ್ಯನಲು ಪಡಿಯ ವಿಕನಾಷ್ಟ ಲಿಂಗದಾಲ ವಿಂಪೈ ಭಿನ್ನಾ ॥೨೦॥ ಅಂತರಾಗ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ಪ್ರಿಯಶಿಷ್ಯ ಪರಿಣತೆ ಎಂಬ ವರ್ತಿಗಳ ಶ್ರೀಕರತಲದಲಿ ಬೆಡಗಿನ॥೫॥ ವರಗುರುಗಳು ಭಾಷ್ಯತತ್ವನಿರ್ಣಯದಲವಡಿಸಿದ ಸ್ವಭಾವಸಂಭ್ರಮಂಗೆ ಸಾಧಕನು। ವರದ ಧನ ನಿಸಗಾಲವ
ವೃತ್ತವಾಗೆ ಶಿವಮನೆಂಬ ಸಂಕೇತ ಮೋಹಮಸ್ತಕದನು॥ ವೃಷಗಳ ಸ್ಥಂಭ ಭಕ್ತರಿಷ್ಟ ಬಂದಾವಸರ ಅರ್ಪು। ಮೆರವಣ್ಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ತಾವೆ ತನ್ನ ಮಾತಂ ಸ್ವತಃ। ವರದರಿಯ ಪಾರ್ವತಿ ಅಭಿಮಾನ ಪಾಲನಾ
ಉಭಯರಿಂಗೆ ಬಂದುನಿಂದು॥೬॥ ತತ್ವಮಸಿ ಗಿದು ನಿಂದತ್ವ ನಂಮ್ಮ ವಿದ್ಯೆಗಳಿಂದ। ಪರವರಿಷ್ಠೆಂಬಿಯ ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚಾಸತ್ವ ದಿವ್ಯರು। ಅರು ಪರಿಶೈವಂಪ್ಯನಲಿ ಕರುಣಾದಾಗಿ ಮಾಡ್ಯನಲು। ಅವ
ರು ಸ್ವರೂಪಿ ಶಿಶುಗಳಾಗ ವರವರಿಯ ವಿದ್ಯೆಗಳ ಬಾಲಕಾಲ ಮಾಡಿದರೆ। ವೃಷಭಗಾ ಧ್ವಂಸೆ ಭಿಯೆಂದ ಮೋಹ ಮಸ್ತಕ ಗೋ। ಪಾರಿಯಪ್ರೈಯಂತ್ರಿಂದ ನವಿಷ್ಣುರು ಎಂದಾದೆ ದೇವೇಂದ್ರನೆದಿಗೆ ಪಾಗಿ॥೭॥
೨೮ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರ ಶರವ ನಾ ದಿವ್ಯ ವೆನಿಸಲು। ಗಾ ದಿಬ್ಬರು ಬಂದು ಮಾಡಿದರು ವಿದ್ಯೆಗಳ ನಾ ದಿಸಿದ ದೆಸನಾಸು ಪೆಳ್ಳುವರಿಯಾನ ದಳ ಶೈವ(ಲಿ) ಂಪ್ರಾನ ಬಳಿಗೆ ಪಾಗಿ॥೮॥ ಗಾದ ಶಬ್ದವನೆನ ೨೮
ಲು ಅರಗಳಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಮಾಡಿದರು ಪ್ರಳಯಕಾಲ। ಶಿವ ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ಅರಾದಿದನು ಯಂತ್ರಿಂದ ಪ್ರಿಯ ದಾಸಗದ್ದನ ಸಂಮ್ಮತದಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಪಾಗಿ॥೯॥ ಪರವ ವಶ್ಯ ವೆನಿಸಲು ಬಂದು ಮಾಡಿ
ದರಲ್ಲಿ ಪರಿಯಸ್ವೈಯಂತ್ರಿಂದ ಬಾನವೈಶ್ವರ ಸ್ವಧಿಗೆ ಪಾಗಿ। ಅರುಹಿದರೆ ನಿಮಗಾತೆ ಪರುಷ ಪೆಳ್ಳವನೆನಿಸಲು। ಬಂದು ಪೆದ್ದರು ಪ್ರಾಪ್ತ ರೀತಿ ಪರದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಪ್ರಳಯಕಾಲ ಶಬ್ದದರೆ। ವರವ
ಪ್ರಕೃತಿ ಪ್ರೈಸನ ಪೆಳ್ಳವರಲಿ ಅವಲ್ಲವರ ವಪ್ಪರನ ಬಳಿಗೆ ನಿವೃತ್ತಿಗಳು ಶರಂಯ್ಯೆಗೆ ಶಿಯಾಗುವ ದೆಂದನು॥೧೧॥ ಶಿವ ಶಕ್ತಿ ಬಂದು ಯಿಪ್ಪರನ ದಿಯ ಮಲ್ಲಿಪ್ಪ। ಮೇದಲಾದ ವಿದ್ಯೆಗಳ
ದಿವ್ಯನಾಗರ ವರ ಷ॥೧೨॥ ಪ್ರಾಜ್ಞರನಾ ಮುಂದೆ ಮಾಡಿ ಶ್ಲೋಕ್ಯನಲು। ಮಹಾಗುರು ಸಗಿಯ ಮಾಡಿದನು॥೧೩॥ ದಿನದ ವನಾಸು। ಶಿವ ವಿಶೇಷ ಗಾಳಿ ಪೆಳ್ಳಯ ದೆರೆನಾನು ಯಿನ ಪಳಿ
ಬೆಸು। ಶೈವನಿಶ್ಚಯ ದಕ್ಷಾಭ್ಯಾಸ ಲಕ್ಷಾಭ್ಯಾಸನ ಗಳ ಕುಶಲ ಗಾಯಿ ಎಂದು ಶರಣಗೆ॥೧೦॥ ವಾದರು ಶಕ್ತಿ ವಿದ್ಯೆಗಳ ಮಾಡಿದರೆ ನಾಶವಿ। ಯಿದು ಮೇಲು ಯಿದು ಕೆಳಂತೆಂದು ಪೆಳ್ಳ ವನೆನಿಸಲು ಗಾನ ದಮಲ

ಪುರಶ್ಶಿವನಸವನನೆಂದಾಭಿಮಾನಿಕಾದ ವರ್ಗೆಗಳಿಗೆ ಶಿವವರಹು ಪ್ರಾಣವದರುತ್ತ ವಿದರ್ಗಳವಾದಿಪೆ ಭಿರಿಯೆನಲು। ಮೊದಲಿಂದನೆ ಪ್ರಮಾಣೆಶಂನನೆಷಂದಲವಾಗಿ ... ಮಹನಾ ದಂಶ್ರವನಭಿತ್ತ
ಪಾಗಳಡೆಗಳಾಂದಿಕ್ಕಾಂದಾದಂದಂ ಪ್ರೈತಿಸಾ॥೧೧॥ ಪೆನುಪೆನುಂತೆಂದ್ರನಲು ಕ್ಷಿಭಿಲಾತ್ಮಗಾದಲ್ಲಿ। ಯೆಪುರಶ್ರೈಮುಗಿದನಸುಬಿದಸ್ತ್ರೆಂತೆತಿದವೆ। ಲಾಲಿಶಾವಶಿವಮಗ್ರಾದಿಂವ್ಯಕ್ತನೆಂದಿಗುನಾಶ
ಚಿತ್ತಿಗಲಾದಲ್ಲವೆನಲು। ಹಿಭಿನಂಶಾಂಭುದಾಳುನುದಿದನ್ನೆಂತವರಿಂಗೆ। ಪ್ಪೆ ಭಿದನೆವಂದನಮಂಯದಬಲದಕ್ಕಂಸಂದಲ। ಮೊದಲಾದವೃಶುಂಯಿಳ್ವುವ್ಯಾಪಿಯತರುವಿದ್ಯಾದಲಿವಂದನಮವೆ
ನಲುಲ್ಲವಶಾ॥೧೨॥ ಯೆದ್ದ್ರುಬಂದಾಂದಿನಾಕವೆಂದಲದಕ್ಷವಿನಭಿಲ। ಯಿದನೆಂಕ್ರೆಇಶ್ರೀಪರುಷನಸ್ವಂದಲವಾಗಿ। ಮುದ್ದ್ರುಮಣಿಖಾದೆಂತನಾಪ್ಪಿದನು ಆದರಿಂದಜಂಗಮೂರ್ತಿಗೆಯಿರ
ವನಾ॥ ಉದ್ಧವಾಗಿಯಪ್ಪೈಕ್ಷಿಭಿಲ್ಗುಮಾಶಿಗತ್ತುವಮನೆ। ಸಿದ್ಧಲಿಂಗನನಾತಿಯಲಿನತ್ರಿಬಿಂಶ್ಯಾಚಿಸಿಯೆ। ನದನೆರವಿಮಾಡಿನುತಲವರಿಂಗೆಂಯಾಗಪುಂಚೆದಿದುದಕ್ಷಾದುಃಶಿದಭೋಗಿ॥೧೩॥ ಗನಾ
ಅಗಿಲ್ಲದಪುಂಪೆಮತೆಗತ್ತಿಪ್ಪಹು। ಲಾಲಭ್ರಿಂತ್ಯಾಶುಕ್ಕಾಪಿಯಲ್ಗಾಲಾಗನು ದಿವ್ಯದ್ರೈಕ್ಷಿಭಿಟೆನ್ನೆನಾಂತ್ಸಂದಶಿಗನಿಯನು। ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಶಿಭಿಕ್ಷಾಂಭುಭು॥ ಶ್ವಾಭಿದಕ್ಷಿಗವನಿವಗುಸಾನಪ್ರಿ
ಂಪ್ಯಾಶವಾಗಳು। ನಾಲಿಗಿಲ್ಲದಪುಂಚೆನುದಿವ್ಯದಾನದಾ ಪ್ರಯೋಗ। ಬಹುನಾಕ್ಷ್ಯಯಂನಪುಲಕ್ಷವನಪುಲನಾರಿಯಲ್ಲವೆಂದೆಭಿನಲು ಪರನುನಗಾ॥೧೪॥ ಗಳಾರುವರುಯಲ್ಲರುಬಂದುಂದುಪಾ
ದಾಗ। ನಾರಿಯರುಗಳುಗದಿಗೆಶಾಭಿಮಾನವೆಂಯದಾಭಾಗವಾಶಪರಜಂಗಮೂರಾಪಿಂದುವಂದುಗಿಕ್ಷಾಂಯನಲುದೆವಿಶೆಭಿ। ಪಾರ್ವತಿಯಯೆದ್ದ್ರುವಳಿಶಾಕ್ಷುಅಂನ್ವವನಾದಿದೆ। ಶ್ರೀ
ಶಿರಲುಗದಿಗೆಗಳೆಕ್ಷಿಶದುಮುಕ್ತ್ರಿಯಹುದಿ। ವಾರ್ಗಾದಿಶಂದುಯದಪಗನಾದಾಗನುಸದಿಜಂಗಮುಶುಶ್ರುಗೋಳಲಾತ್ಯಸಾ॥೧೫॥ ನಾ ಅಗಿಲ್ಲದಪುಂಪೆ ತುರುಶುಶುತ್ರಿಗೆನುದಿಯೆಕ್ಷಿಭಿದಭಿ
ಯೆಲ್ಯವನೆಪು ಪ್ರಾಣನುದಿವ್ಯದ್ರೈಹಿಭಿನಲುಶ್ರವನಾಶಕ್ಕಾಪಿವಾರುವರುಂದಪಲವೆವಸಜಂಗಮಪ್ಪ॥ ಅಲೆಯಿಂಶುತ್ತುನಾಲು ಅವರಶಕ್ತಿನಾರಿಯನಲು। ಹಿಭಿಮನನಾ ಇತ್ತುತ್ತವಿ

ಪ್ರಾಚೀನಸೀಯ ಜಿಷ್ಣು ಮೊದಲಾದವರಂಗಮರಿತನಿವಾದ ಕೊಡಗಿ ದಳದರಾಪಾಲಕೆ ಭದ್ರಂದಮ॥೧೩॥ ಗಾಲವ ರಾಯ ಕ್ಷಾತ್ರಮೆಂಬ ಕ್ಷಿತೀಶರ ಸನ್ನಿಂ ಮಿಂದಾವ ಶಮಪಾವನನಾದನೆಂದು
ತಿಶ್ರಾಕ್ಷನಮಿ ಹಿತಶಮುಗಿದಬಾಲ್ಯದನಿಯ ಕೊಂಡಾಡಿ ಮತ್ತೊಂದಾಚಿತಿಲುವಬಿಂಬಾಗಮಾಡಿದಾ॥ ಶದಿಕಲ್ಪನೂರಾಗಪೀಠತ್ರವಾಗಿ ಕ್ರಾನಿಗೆ ಪರಬಿಲ್ಲ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಾನಾಮವ್ಯಾಳಕೆ ಬಂತು ಧರೆ
ಯೊಳಗಿದ್ದ ನಿವಾಸವೆಂಬವ್ಯಾನಶಾಸ್ತ್ರಂತ್ರಯವ ಪ್ರಸ್ಥಾನಲುವಮುನಿಯು ಪೇಳ್ದ॥೧೪॥ ದಶಗಾಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಶಿವಸೂತ್ರ ಮಾರ್ಗಯನಿನಗಿವಸುವಶರು ಗಾದಾಳು ತಿಳುಮುವನಿನ್ನೊಳಗಿನಲಿರಿಯಾಪಾಲಕೆ
ಶವುಗಿದುನತ್ವವಂತಿಗೆಡಿಂದು ನಾಥನಾಥಂನನಾದನೆಂದುದನೂ॥ ವರವರಿಯಪಾವಗಳು ಜಿಂದುವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗುರುವೆ ಪಾಲಿಸಿದಾತ್ಪತ್ರಿಶಿವಮಾದುನಿನಿವನುಯನಲಾಗಧರ
೧೫ ಗುರಿಯೊ ಭಕ್ತಿದಿನ ಪಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗದಾಲವಿಂಪಿತ್ರಿಸೂಗ॥೧೫॥ ಗಲಂತ್ರನಂದಿಗಣ್ಯ ವದನಸು ವಿಲಕ್ಷಂಮಂಗನಮಾತ್ರ ಕೆಕೆಕೆಗಳುರಾಜ್ಞಿಂನ್ನಾವು॥ ವಾದಿ ನಿಗಣಶದಿನಲ್ಲದ ೭೦
೭೦ ಶದಲಿಶನುಬಿಲ್ಲಮರಾಯ। ಧರೆಯೊಳಗೆಜನಿಬದವರಿಯಗೊಯಜನಿವಾರ। ಯಶದಶಮೂಲವನುಗಂರ್ತಿಕಭಿದರಿಕ್ಷಾತಮನುಪಿಳ್ದನಾಲಿದೂ॥ ವಿಳಿತಾಮಿನಿ॥ ನೆಲಮುಗಿಲನಾಳಿಕೆ
ಂದುಜಲದಾ। ಪ್ರಭೆಯದಲಿತ್ರೈಮೂರ್ತಿನಾತೆವಲು। ಮುಖದಮುಖಗಿ ಯಮುಖಲಿಶಿಖಗಲಂದಿನಾಶರದಿ। ನೆಲಿಯಗಾಗಾದೆ ಪಲುಬಲತ್ಮಗ। ವಲಿದವಿಯಬಲದಾಳುಶೆಗದಾ। ಇತಲಿ
ವಬಾನವನನದಿಮಪಾವಿಯ ಶ್ರೀವಿರೂಪಾಕ್ಷ॥೧೬॥ ವಾದಿನಿಕಾ। ರಿಯಾಪಾಲನ್ನತ್ರಿ ಮೊಕ್ಷಮಾರಾಯನೆ ಭಕ್ತಿಲಸ್ಥೆ। ಅವಶಭಂಪ್ಸಾಗಲಿನಿತ್ಯಸ್ಥೈರ್ಯಂಗಿಭಾಧಿಪದ ಅವನಿತನನಗಲಿವ
ಶಿರ್ವ ಭುವಶಜಶಗಿರಿಶವ್ವಿಲಲ್ಲಿಮೂರು॥ ಶಾಪಾಲದಶಗೆಂಯೆ ಗಿಳ್ಲದಬಿಲ್ಲ ಪ್ರತ್ಯೇಗಣಕಾಶಾಗಬುಳ್ಳಿ ವಿಷಪ್ಪಮೂಶಿನ ಳಿತರುವಂದು। ಯಿಪ್ರಕಾರದಿದ್ರೈಯವ್ವಯಿದರಿಂಗೆವಂದನ
ಭಬಿಲ್ಲತನುಯಿರುತಲಿಪನ್ನ॥೧೭॥ ಯಶಪಾಲಿಯನೆಳ್ಳಿಯಿಲ್ಲರುತವನಗಳು। ಕಾಶನ ಅವತಾರದು ವಾಸಿಸತಾಂದಲ್ಲಿ ಮುನಿ। ಯಿರುವಪ್ಪ ಮತ್ತಾರಿವನದವಲಮುನಿಸ್ವರಸುಯಿನ

ವನದ ಪ್ರತಿಷ್ಠದಾ॥ ನೆರೆ ಭಜಿಸೆ ಹಸ್ತೆಂ ತೃಪ್ತನಾಗಿ ವಸಿಷ್ಠ ಮುನಿ ಪ್ರೀತಂಗೆ। ಯಿಂತು ತಿಳಲು ವಂದಾನು ವಂದಿವಸ ದಾಳ್ಯ ತಂನ್ನ ಶಿಶುನಾಳದ ಲಿಂಗ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ ದೇವತೆಂದು ತೆಕೆಲೆಯ ಬಿಲ್ಪತ್ರೆ ಗೊಳ್ಳಿಗಂಡಿ

ತ್ರಿ ಶಾಖೆಂದು ನೆ ಮಿನ ಲಾಗಲ ಅವಸಾನಗೆ। ಅತಿಂತು ವಿನು ಯಂದಕೆ ತ್ರೈಗೆ ನಿಲು ಕದ ಯಿಕಲು ಹಾತ್ರ ಚಿತ್ತೆಂದಕೆ ದೋಷ್ಯಕ್ಕೆ ಅಂಜು ಕಾ ಶಿರುಗಿ ತಾಬಕ ಲಾಕದೀ॥ ಅತ್ರಿ ತೆನಾ ದಲ ಕವಂದು ವಂತೆಯ

ವಾಗಿ ಭುಜ ಮುಕ್ತೆ ಬಿದ್ರಾಕೆ ಯಲ್ಲಿಂಯದ ಮೆಷ್ತ್ರ ಕಾನಿಂದು। ಅವತ್ರಿನ ಶ್ರೆಂಯುತ ಕಂದು ಗಲಾಕು ವಿಂಗೆಕಾ ಡಲಾಗಿ ಕಳಿದ ವನಕ್ಕಾವಿ ದಿಂದಾ॥೪॥ ಯಿಲುವನಿ ಮೆಷ್ಟ ಯಾವತ್ರೆ ಯಿಳು ಪ ಲಿವ ಹಾಲದಿ

ಹಾಲಿಯಕ ಹಾಷ್ಟೆಂ ಯೊ ಭುಜ ಹಾ ಷ್ಟೋ ಪ್ರಗೆನ ಲಾಗಿ ಬಲು ಶಿಷ್ಟನಿಂದ ದು ವಾಗಿನ ಷಾಂಡಲ್ಲಿ ಮುನಿ। ಯಂದರಾ ಮುನಿನಾಥಗೆ॥ ಶಿಬಿಯಂದೆನೆ ನಕ್ಷ ಮಾಶಿ ಬಾವನು ಕಾಗಿ ಗಾತ್ರ ಹಾಲಕ್ಕ ದ್ವೈತ್ರದ

ಗಂದ ಶಂಕರನ ಕ್ಷೇತ್ರಾಕಿದ ಕೆಬಲು ಕಾವದಿಂದ ಪಾದ್ಯಬಕ ಲಿನಿನ ಗೆನಲು ನಿಕ್ಷ್ಯವವೆಂದಾಗ್ರಂದಾ॥೫॥ ಧಿಂನಾಯ ಯಿತ್ತು ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಕಾನ ತ್ರಿಕಲು ನಿಂನ್ನೆಲು ವಾ ಪ್ಯಂನಂ ತ್ರದೆ ಪಾಲವ ಮುನಿ ಶ್ರೀಕರನ ಶ್ರೇಷ್ಠನ

ಚಿತಂನ್ನಾಗ ಬೇಂನ್ನ ಪುರಿಯನು ಹೆ ಷ್ಟ್ರಿಯ ತೆಕೆಲೆಯ ಬಿಲ್ಪದ ಪ್ರಕಾಶ ಹಾತ್ರಂದಿಗೆ॥ ನಿಂನ ಪಾತ್ರ ಹಕ್ಕದೆಂದು ಶ್ರೀ ಮಿನ ಲಾಗ ವು ಯಿಂನ್ನು ಯಾ ತ್ರಕಾನಾಗಿ ಬಿಷ್ಟ್ರ ಕಲು ಯಿವನಿಂದ ಬಿತಂನ್ನಾಗಿ ಶಿವಬದ ವಹಂದು ಬ

ದುಕಿದೆನ ಲಾಗನಾದ ದಾಡು ವಕ ಹಿಂಗೆ॥೬॥ ಯನಲು ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ಹಾಷ್ಟ್ರಿದ ಕೆ ಹಾಷ್ಟ ಶಿಧನ ಪಾಲನಾಗಿಕರ ದಿಕ್ಷ್ಣ ಮರದಕ ನು। ಯೆನಿನ ಆತ್ರ ಕ್ಷೇನಾಮದಾಳ್ಯ ಮೊರೆಯ ಅಯಂದ ದಕ್ಷ

ಹರೆಂದರ॥ ಮುನಿರಾಯನ ನಿನ ವಗೆ ಗಲ ಕವಾಗಿ ಯೆ ಹಾಷ್ಟ್ರಿ। ಅನುಮಾನ ವಿಲ್ಲದೆ ಕೃತ್ಸ್ನ ನ ಮಾರ್ಗ ವಿನುರ ಬಾನ ನುವಾನದಾ ಭುಜ ಹಾದಿ ಕಾಂಡ ನಿಂನಾ ವಿಕೆ ಭಾಕಿನಲು ತ್ರೈಕಾಂಡನು

॥೭॥ ಯಿತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರ ರಿಯಾ ವಕದಿ ಕಲ್ಪತ್ತ್ವನಾದ ಕತ್ರ ಮಾಂದಾಕಾಯನು। ಗಂದು ಮಷ್ಟ್ರಿಗೆ ಮುಕ್ತೆ ಕಂಶಿನು ಕಿಳಲು ಅಂತನನ ತಿಬರಿಯ ಹೊಂನ್ನ ಮತ್ತ್ವ ವದವ ಭುಜ॥ ಮುಕ್ತೆ ಬಾನುರಾಗ ಲಿಕೆ

ಅಕನು ಕಾವಿವ ಕಾಳ್ಯ ಮುಕ್ತೆ ಯಾಗಿ ಅಕಿಯ ಹೊಂನ್ನ ಹದದಕೆಯ ಯಿತ್ತು ಕತ್ರಿಗೆಯ ಕಾಯನ್ನು ವಿನ ತಿ ಪಾಕ್ಷ್ಯ ಜದೆಂಯೆಂದಾ ದಿದನು ಮಂತ್ರಿಗೆ॥೮॥ ವರು ಗಲು ತ್ರಿಕಲು ಕೆ ಬಿ ಮುಕ್ತೆ ಹೆ

ಗಾಂವ ದಿಯೆ ಶ್ರೀಶ ಬಂದ ಕರ್ತಾನನೆ ತೆರಾ ಂಡಾ ಶ್ಯಾರಾಳಗೆ । ತಿಶು ಗದನು ಯೆಲ್ಲ ಶಿಗಂ ಬಾಲ್ಯ ಘಾಪಾಲ ಷ್ಟ್ರ ಶದ ಯೆಂದು ಅರ್ಕನಲು ಕಾಣದೆ ॥ ಪಾರಗಳ ಕ್ಷೆರಿ ಮನೆಗಳ ನೆಲ್ಲ ಅರ್ಕನಿತ್ತ

ಬರು ಶಿರಲು ದೆವಾಲ ಮುನಿ ಶಿಷ್ಯರ ಪಾಷ್ಟ್ರಲು ಚರು ಗಾದರಾ ಳುಬಳ ಸ್ತಾನ್ಯ ಯಾಶ್ಯರು ವ ನಲ್ಲಿ ರಿಗಿ । ಅರಾ ಬಾಲಸವರಿ ಕಗೊಂಡು ॥ ನಗಬ ಂದು ಉರಾಶಿಯವ ಕ್ಷ ಲಾಳೆ ಗಿರಿಗಿ ಗಾಬ್ದಿ ಯೆಸು ತಂದು ವ ದೆಯಗೆ

ಪೆ ರಿ ಮಾಶ್ಯ ಂತೆ ೂದಿ ತಕ್ಷೆ ಯೆನು ತ ಬಂದು ಕ್ಷಾಗಾಬ ತಾಗ ಷಾರ ಕ್ಷಾಪ್ತಿಂ ಡೆಹಾ ಶ್ಯ ಪುಗಿ ಕ್ರಿಂ ವಾಪರಿ ನೆ ನವ ದಾಸ ॥ ಷಿ ಂದು ವುಂದನು ನಾಡನ ಗ ಕ್ಷ ದಾಲ ಗಾಶೆ ಯಿಕ್ಷ । ಅಂ ದು ಬಂ ದಿಗಳ್ಳಿ ನಾಕ್ಷ ಶೆಷಾ ಚೆದ

ಹಾ ವುಂ ಡೆ ಬಿಲ್ಲ ಮಾಡಾ ಯೆನೆಂ ದು ಹ್ಯೆನ ರ ಷ್ಟ್ರ ನಾ ಮಕ ಗಾವ ವಾ ದಿನಾಂ ಖ ಮಿ ವ ಹಾ ॥ ಗಂಗಾವು ತ್ರೆ ಬಿಲ್ಲ ಮ ರಾ ಯೆ ಸೆಂ ದೆನಲು ವ ಶಂ ದಾ ಶ ನ ಕ ಬಾಯೆ ಂ ಮ ದು ವೆಯ ಮಾಡು ವ ಷ್ಟ್ರ ವ ಸ ಷ್ಟ್ರ ಟ ತೆ

೬೧ ಪ್ರಾರಿ ಯ ಮಾರ ವ ಹರಿದನು ಮಾ ಗನಿ ತೆ । ನುಖ ದಿರಾ ಜ್ಞ ವ ಸಾ ಳು ಕಾ ॥ ನ ತ್ಯೆ ದಾಳಗಿ ಶು ಶಿರಲು ರು ರು ವೃ ದ ವಾಲ ಮುನಿ । ಮ ಕ್ಷೆ ಲಿಂಗ ದ ಮು ಷ್ಟ್ರ ಜ್ಞಾ ತ್ರೊ ಡೆಂ ರು ರಿನಿ ಖ ಷ ಹಾ । ತು ಕ್ಷ ದಾ ಳು ಬಂ ದು ಶ್ಯ ವ ೬೧

ಮಾ ಗಾ ಶಿವ ವ ಕೆ ಹ ನ ಳ ಮಾ ದಿ ಮಂ ತ್ರ ಗಳ ರು ಷಿ ನೆ ಗ ವ ಕ್ಷ್ಯಾ ॥ ಣಾ ವ ರ ಗ ವಿಂ ಯ ಶ ಲ ಕಾ ಳ ಲ ತ್ತ ರಾ ಜಂ ಗಾ ಗ ವ ರ ಮ ಕ್ಷ್ಯ ಸ್ತ್ಯ ವ ಷ್ಟ್ರ ನ ಖ ದಿಂ ದ ಲ ರು ಶಿ ರು ಲು । ಶ್ಯ ರ ವ ಬಾ ಗ ದೆ ಮಂ ತ್ರಿ ಮ ಲ್ಲ ಶ್ಯ ಗೆ

ರು ತಿ ರ ಲು ಅ ದ ನ ರ ಕ್ಷ ಕಾ ಗ ರಾ ವಾ ॥ ನ ರ ಟ ಕಾ ಪ ಭ ದ ನು ಯೆ ನ ಲೆಂ ಯ ಬಿ ಲ್ಲ ದ ಳ ಕ್ಷ ರಿ ನ ಕಾ ದು ಲಿಂ ಗ ವು ಜ ಗೆಂ ಯ ನ ಲು ವ ಲ ತೆಂ ದು । ವ ರಿ ಪ್ರಾ ರ ಕ ರ ಗೆ ನೆ ಮಿ ನ ಲಾ ಗ ಅ ವ ರ ರ ಶ್ಯ ಬಂ ದು ಮಂ ತ್ರಿ ಗೆ ಲ

॥ ೧೨ ॥ ಷ ರ ಮು ಗ ದು ವೆ ಭ ದ ರಿ ಕ್ಷೆ ಭ ವಿ ಸ್ಮ ತ ನಾ ಗಿ । ಧ ರ್ಗ ಬಿ ಶಾ ಲ ಕ ನ ಕ್ಷೆ ಡಿ ಗೆ ಬಂ ದು ಬಂ ಕ್ಷೆ ಶ ದ ರಿ ಷ ರು ಗಾ ದಂ ಶೆ ಭ ನು ಷ ಬ ನುಂ ಯ ದ ಷಾ ವ ನ ಕ್ಷ ಪ ಭ ದ ರಿ ನೆ ನಾ ವ ನೆ ॥ ಯಿ ರು ವ ಬಾ ಗೆಂ ಯ ನು ವ್ವ ನು ರಿ

ಷ ರು ಷ ದಾ ಳ ವಾ ಗಿ ತಂ ದು ಕಾ ಷ್ಟ್ರ ಯಂ ಯ ನ ಲು ಉ ರ ಷು ಭ ಗೆ ರ ಬ ದೆಂ ಯ ದೆ ರಂ ದು ನಾ ಕ್ಷ ದು ವ ನೆ ನೆ । ಯಿ ರು ವ ಬಾ ಗೆಂ ಯ ನು ವ್ವ ನು ರಿ ಕ ಳು ಷಿ ದ ರಿ ಅ ರಿ ಬೆ ಗ ವಾ ಪ್ರ ಷ್ಟ್ರ ದ್ವಿ ದಿ ಗೆ ಬಂ ದಾ ॥ ೧೩ ॥

ನಾ ದ ಲ ಅ ಕ್ಷ್ಯ ಗೆ ಯಿ ದ ಲ ನಿ ಲು ಕ ದಾ ಗಾ ರ ಲೆ ನ ವ ಮಾ ದು ವ ನು ಯೆಂ ದು ಬಿ ಕ್ಷ ತಾ ನು ಶ ಲ ರ ಲ ತ್ತ ಲೂ । ನಾ ದ ಲ ಉ ಪ ಕ್ಷ್ಯ ಷ ಳು ಷು ಬಿ ಕ್ಷ್ಯ ರಿ ಕಂ ದು ನಂ ತಾ ಪಿ ದಿಂ ದ ವ ಷ್ಟ್ರ ॥ ನಾ ದು ವ ನೆ ಸು ತ ಲ ರ

ಲು ಮುನಿಗಳಿವೇಶಕಂಡು ಬಾಗಿದ್ದೆಲ್ಲವ್ಯೋಯಿವರದನ್ನೆಲ್ಲ ಹೆಲ್ಲಿಸುತಿರುತವವನು ಮಾಳ್ಪುದೆ ಪಾಲವಮುನಿಂದ್ರರನರಿಯದೆಯೂ ಯಿಲುವ ಪೆಂಪ್ಪಿನಕಾಯ್ದಿ ॥೧೪॥ ಗುರುಕೃಪಾವದಿಂದ ಪಾಲಿಯೊ
ಪಾಗ್ನೆಯೊಳು ಪಾಕ್ಷಿನರದಿಕಲ್ಪಪ್ಪಣ್ಣಗಳಿ ಅರಸಿನ ಗಿರಾಜಿಸುವ ಶರು ವಿನಾ ಹಿನರಳಿಸಿಹೆರಕ್ಕಕ್ಕ ಆಪ್ಪಿನ್ನೈ ಗುರುಕೃಪಾಶಾದೆಯರಾಗಿಸಾರನವಾಗವನರು ಹಿಂಯವಸಿಸಿವನ ಮಾಡಿ ಪರರಕ
ಂದುಬಂಧುಮದಲಂತ್ರಯಿ ಪ್ರಶ್ನದಾನೆರಹೆಲ್ಲಿಸಂ ವಂಶ್ರಯಿರಚಿಪ್ಪಂತಿರೆಂದು ದೇವಾಲಯಿನಿ ಪೊಗಿದ ಪೊ ॥೧೫॥ ನೀನು ಮುತ್ತಲು ಬಾಗಿದಾಚಕ್ರಯತ್ರಲು ಬಾಗಿದು ಪಾಸದಾಬುಬಂದಂತ್ರೆತ್ರೈ ಮುಗಿ
ದು ಶ್ರೀಯನಾಥನೆದಿಗೆ ಬೇಗದಿಬಂದುಪ್ಪೈ ಮುಗಿದು ನಂತ್ರವಮನ್ಯ ನರಿತೆದವಾ ॥ ಪಾನನಿಧಿ ನಿನಾಲದುನಿ ಮಾಳ್ಪವ ಮಾಡಿದಿರಿ ನಾನುನಿಂತ್ರಯ ಪಾದಪಾಂದಿದವನೆಂದ್ಯನಲು ಶ್ರೀಯನಾಥನ್ನೈ ವಿದಿದುನುರದೆ
ಬಿರಿಸಕೊಂದುಶ್ರೀಯಸಲಕೆಳೆಳೆಂದನು ॥೧೬॥ ಜಿನಿವಾರ ಬಂದವನು ಶ್ರೀಯಾಪಿನ ಕ್ಷುಮನೆ ಮುನಿರಾಯ ರಾಜಂಗೆ ಪೇಳಿಬಂದವನಲ್ಲನಿನಗೆಕಿಳಿ ವಂಶ್ರೆವಿನಾರವಾಗಿ ಪೇಳುವೆನು ಊದಿಯೊಳು ತ್ರಿಶ್ರೈ ಮು
ತ್ರಿನಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀವಸಾ ॥ ಪುನಕೃಷ್ಣೈ ಲಾನಪ್ಪೈಸುಂತ್ರನಶ್ಯೆಲಾನಿಪವಸೆಗಪ್ಪಿ ಮೂರ್ವ್ರಿತಿಗೆನಾತಿಪ್ಪಿ ವಿಶ್ವಶವ್ಪಿನ ಪರದು ಮೂರುಬಂರದ ಪ್ರಕರಿಯನು ಮಾಡನಲು ಯಾರ ರಾಜಿಮಾಡಲೆನಲು ॥೧೭॥ ವಾನ
ಗೆಯಯಿಸ್ನವವಿರವಂಶಗದುಶ್ರೊಡಲಾಗಲೆನಿನಂದಲಿ ಮೂರುಮಾರವನ ಪ್ರಕರಿಯ ಮಾಡಿ ಬ್ಯಾಗಾರದೆ ಹದಿನಾಲ್ಕುಲೋಕದಾ ಪ್ರಕರಿಯ ಮಾಡಿ ಬಂದುಶ್ರೀವಪದನೆನಮಿಷಿ ॥ ಪೈನುಶ್ರೀದಪ್ಪಸ್ವಾಮಿ
ಯೆಂದುವೆಳಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಲೆನುಲೆಕ್ಕಪ್ರದಪ್ಪವೆಳ್ಳನ ಲಾಗಿತ್ತೈಲಾನಿ ಪರಮುಂಸ್ವಾರು ಯಿಂಪ್ರಕ್ಷನಾಲ್ಕು ಊರಯಿತವು ಹದುದಾ ॥೧೮॥ ಅಕ್ಷಿಯಲಾ ಪಡಿಪ್ಪಸ್ಪೈಸುಂತ್ರವಂಸ್ವಾರು ಪ್ಯಕ್ಷಿಯಂಬಿತ್ರಂವ
ಗಾರ್ತ್ಯಲಾಕಿಸ್ವಾಗೆಶ್ರೀಲವಪದಿನಾಲ್ಕುಲೋಕಗಳು ಶ್ರೀದಪಂತ್ರನಲು ಅಪ್ರಕರ ಮಾಡಿದದಾರವಾ ॥ ಶ್ರೀಲವಾಗಿ ನಿಂತ್ರಯಾಸರಿಬಂಗೆ ಧರಿ ಪಿಶ್ವಳಿಗಾಲನಂದಿಯಾದಾಗ ಅದುನಾವಗೆಸುರುಶ್ರೆ
ನಲು ವಳಿಶಂದುಮಾಲೆಯಂಧರಿಸಿದರುಯಲ್ಲವರು ಶ್ರೀಯಪಾಲಕೆ ಕೆಂದನು ॥೧೯॥ ವಾನಗಿಂಯಯಿಪೂರಗೆ ವಂದು ಗುಂಶ್ರಗಳಿಶೆ ಯಿಪ್ಪರನು ನಿಂಪುರಿಬಿಂಬಂಶ ಪಾಶ್ರೀಯನ ಪದುಲೆಂದ

ಕಲ್ಪಪಾದಬೀಜವನು ಬಿತ್ತಾಗ ಕಾಲ [illegible] ನೂಪು॥ ಲೆಸಾಗಿ ದಾಶವನು ಮಾಡಿ ಯುಡ ಹಸ್ತಾಕ್ಷಿ ಯಿ [illegible] ನುಸಾಕಂ [illegible] ಗುಪ್ತ [illegible] ಯನು [illegible] ಯ ವಿ ವಹಸ್ತಾಕ್ಷಿ ಯಡದ

ಅಳಿಕೆಯನು ಮಿಡಿದಾಗುತ್ತಿಹ॥ ಬಲದಕ್ಷಿಣ ಕೆಯನು ಯಡದ ಹಸ್ತಾಕ್ಷಿನು ತ್ರ ಲಕ್ಷಿ ಬತ್ತಿಲುವ ಮುಕಳಿಯಿಂದಾಗಿ [illegible] ಬಲದ [illegible] ಯ [illegible] ಬಶಿರ

ದಿಪರಿಯೊ॥ ಬಲಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಲಹಸ್ತಾ [illegible] ತ್ತಿಲುವನು ತ್ರ ನುಸಾಕಿ ಅದಕಳಿಕೆಯನು ನಾಡಿ। ಬಲಹಸ್ತಾ [illegible] ನುತ್ತಿ ಯಡಚ ಳಿಕೆಯ [illegible] ಮಲು [illegible] ಗುಡಿ॥೧॥

ನಡೆಯುತ್ತಿರೆ [illegible] ಗಡನ [illegible] ಹಸ್ತಾ [illegible] ಕಡೆಯ [illegible] ಗದು [illegible] ಗಲು॥ ಯಡದ ತರ್ಜನಿ ಗುಲದ

[illegible] ಯಡದ ಹಸ್ತಾ [illegible] ದಿನಿ [illegible] ಕದು [illegible] ಗದಿ [illegible] ದಾಶದಾ [illegible] ॥೨॥ [illegible] ॥ ೩೨

೩೨ ಪಾದ। [illegible] ಬಲದ [illegible] ಯಡದ ಹಸ್ತಾ [illegible] ಕಡೆಯ [illegible]

[illegible] ಗುಲದ [illegible] ಬಲದ [illegible]

[illegible]

ಯನು [illegible] ಯಡದ ಹಸ್ತಾ [illegible] ದಿಗೆ ಬಲ ಹಸ್ತಾ [illegible]

[illegible] ಮಾಡಿದ [illegible] ಮಾಡಿ [illegible] ಮನಾಗಿ [illegible] ವಾಗಿ [illegible] ಮೊದಲ

ಂಟನ ಪ್ಪಾಲಿ ಅರ್ಪಾವಲಿಶಬಿ ಗಿಶ್ವರಾ ಡಾಯಿ ಶ್ಪಾ ವಶಬ್ರಂಹ್ಮಾಗಂಪಿ ಲದು ಪಿಗಿರಿ ಪ್ಪುರದ್ರಂಗೆಶಿಟಿಶಭಿಂಗಿ ಸ್ಲಾವ ವಿಶವಪಾಷಿದಪಾರಸು। ಪರಿಯುಂಗ್ಲವನಂಪ್ಲಿಲ್ಲನೂ ಪುದಾಶವ ವಾಡಿಯ
ಡ ಪಸ್ತದಲ್ಲಿಯ ಗಾಂಶ್॥ ಮಶಿಂಯ ದೆಶ್ಯ ಗಾತಾ ಶನಸ್ತನುಶ್ರಿಬಲಶ್ಪಪಾಷ್ಪದಂದದಶಳಶಿ ಶಂದು ಮತ್ರೆದಶಿ ಶಶಿವಶಿಮ ಶಬಲಿಶ್ವಜಾಶ್ರವನಂತ್ರೆ ಧಾರಿ ಮಾಡಿ। ಮೂಶಿ ಧಿಂಯ ಗಾಂತ್ರೆ ರಯಳಿಗಧಿತಿ
ಛಸುವಾ ದಿ ಮೂಶ್ಯಿ ಭಿಂಯ ಗೆಸಂತಿ ವಾರಿಮಾಡು ಶ್ರಿಬಲಗದೆಂಯ ಮೂಶಿಭಿಂಯ ಪಿ ದಿದುಷ್ರೆ ದಿಶಿವ ಲುಶನಾ॥
॥೨೫ ಮಂತ್ರೆಶಗಾಲಿಂಶಾದಿಂತಿ ಭಸಿಯ ಗುತ್ರಿಶ್ವ ವತ್ರಿಶ ಡಿಯ ಚಾಬಿ ಯಭಿಂಯಲಿಶಿಬಿ ಗಿಶ್ವದ್ಯಾವ
ಶ್ರೆದನ ಅದಶಂತ್ರೆ ಮಾಡಿ ವಲಿಶಗೆಗಂಪಿ ಪಾಗಿಸಿ ಭಿಂಯಲಿಶಿಬಿ ಗಿವದೂ॥ ವತ್ರಿತಿ ದುಲತ್ರಾಗ ವಿಷ್ಣುಗಂಬಂದದಶಿವ ಮತ್ರೆ ಪೆಗಶನೆ ಯಿಷ್ಟ ಯೆಸ್ಲಾವ ವಿಶವ ಮಾಡಿ ಮತ್ರೆಶಾಶಭಿಗೆದ
ಶಿಬ್ಬಿವಶಿದಶಾಂದಾನುಶಿ। ಶಶವಯಗಿದುನಿಂ ದಿವ ಸ್ನೂ॥ ಬಟ್ರಮುದವಲಿಂಶ ವಯಿಂಶಾಗಿಬ್ರಂಹ್ಮಾಪರಿಯಂಶಿಲ್ಲನದುಬಿಗೆ ದಿಂದಾಗಬ್ರಂಹ್ಮಾಗಂಪಿಂದಿದಶಿ ಮಂತ್ರೆಪಾಶ್ಯಗಾರಸು ಯಿಷ್ಟಯಿತಿ
ಸ್ಲಾವ ವಿಶವ ಮಾಡಿ ಶಗಶಳಂಗೆಧರಿಂಶ್ರಾಂದಾ॥ ಮುದನಪಿಗೆ ವಂದಿನಂಶಶಶವಯಗಿದುನಿಂ ದಿವಾಸನುಗದವಿಶ್ವತ್ತಮು ವಿಷ್ಣು ಭಿನಗಂಪಿನಶ್ಶೆರದಿಂಯ ಡಾಬುಲವಪಾ ದಿಷ್ರೆ ದಿಶಿವಿಮಲುಶಂ
ಮಾಡಿ। ಪರಿಯಗಂಪಿದಶಿ ಯಿಷ್ಟ॥ ೨ ॥ ಬಿಗಿ ದಿಶ್ವಶ ಮುಗಿಂಪಿಂದದಶಿ। ಪಿನರಿಪ್ಪಾ। ಬಗೆಂಯ ಯೆಸ್ಲಾವ ವಿಶವಶಾಭಿಂಗೆಧರಿನುಶ್ರಿ ಅಷುಪರಗೆ ವಂದಿನುಶ್ಶಶವಯಗಿದುನಿಂದಿದನಾ
ಲ್ಲಶನು ಶಿವನು ಸ್ನಾನ ಡಿ॥ ಜಗಮೊಡೆಯನುದಿದನಾನಿಂ ವಶ್ಯ ಶಂಭಶಿಂಗೆ। ಜಗಳಬಾರದಶಿ ದಿಯಿದ ಮಾಡಿಶಾಂಡಾನಿ। ಜಗದ ಸಡೆಗಭುದಾರಶುಲದಾಗೆಗೆಜ್ಜೆನಿಖದಗೆಜ್ಜೆನಿ ವಾರಯಿ
ದೆಯಂದಸೂ॥ ಧಿಂ॥ ಪುಲದಲ್ಲಿ ಬ್ರಂಹ್ಮಾಗನ ಶ್ರೀ ಮಹೇಶ್ವರ ತಾನು। ಪುಲದಳಿ ವಿಷ್ಣು ತ್ರಿಯಂನ ನಾರಾಯಣನೆಂಬುವನು। ಪುಲದಳಿಶಾಮಪಿಗಗನ ಶಿಶುಜ್ಞಾನವ ತಾನು ವಂಭ್ಯತಾಳ ವಿಶ್ವಶವಾ
॥ ಯಿಭಿಂಯ ಯೊಳಗೆ ಬ್ರಂಹ್ಮ ಪ್ರುಶ್ರಾದವಶ್ಯಿಲ್ಲಪ ಬ್ರಹ್ಮ ಯಿಭಿಂಯ ಶಾಲಶಶ್ಯಿಲ್ಲಪಾರವಂಭ ವೈದ್ಯ ರಿ ಗನಿನಾಥ ಪನ ವಂಭ ಪಾಂತ್ರ ತಾಳ ಶೆ॥ ವಿಶ್ವಶಂಮುಂಭಶಿ ಭಿಂದನು॥ ಲ್ರಿಣಾವಶಬ್ರಂಹ್ಮ

ಗಂಟೆಸೆಸ್ಥಾವ ವಿಶಭ್ರಂಷ್ಯಾಗ್ರಾಗೆ ಚರಿಯಗಂಟೆ ಸ್ಥಾವ ವಿಶವೃತ್ತ್ರಿಯರಿಂಗೇನಶ್ಚಿ ಜಾಸ್ಥ್ಯವಸೆಸ್ಥಾವ ವಿಶಪ್ರೈಶ್ಚಗೆ। ವಿಶ್ಚಶಮ್ಮನಗಂಟೆನಾ॥ ವಶವಯಿತೆಸ್ಥಾವ ವಿಶತಂಬಾಳದವ
ಶಿಗೆವಶಕ್ಷ್ಯವನರುವಬಂ ಶಂಹೊಂಡವನು ನಿಮಿಚರೂಷಬಂದಿಶುಶಕ್ಷ್ಯಬದಶ್ರೈಯಿದರಾಳಗೆವಷ್ಣನದಶಪ್ಪಿಧರಿಸಿ॥ ೭೨॥ ಚುಲಲಚಾಶಿ ಈನಸಿದ್ಧವಷ್ಣನಶಿ ಜನವುಖವಯಿಬಳಿಂತಿಯೊಳಗೆಸಾಮಿದ
ವರಿಗೆದಾಳ ಶಪ್ಪಿದ್ರೈಶುಲವಾಗಿದಾಳುನದರೆ ಶುಲಕ್ಷ್ಯಂಭ್ರಷ್ಟ ಗಳರವಚಿಸಿ। ಮುಶ್ಚಿವರದವಕ್ಷ್ಯಂ ಸಳುನಾ॥ ಚಲಪ್ಪಕ್ರೈಶ್ಚಂದವಡೆಯಸೆಸ್ಥಾವ ವಿಶಶ್ವ। ವೃಳದವವ್ಯನರಿಂಯಲ್ಲಿಬನಾಶವಾದಿ
ನುಡಿದವರಗೆ ಗ್ರಿಶಕ್ರಿವದಷ್ಟುರಶನಶಶ ವೃಬಿದರುಗ್ರಿಯಾಶಲಗಂತ್ರಿಶರ್ರಯಾಪಾಲಕ್ಷ್ಯೆ ಭಿಳಿಂದನು॥ ೭೪॥ ವಶಗಂಟಿಸೆಸ್ಥಾವ ವಿಶಸುದತಶ್ಚೈಗಾರತುಶಬಾವಾಕ್ಷ್ಯೆ ಹಾತ್ಸ್ವ ಮಿವದಶಲ್ಲುವ
೭೭ ಶಮವಂಚಾತ್ಮರಿಯ ಧರಿನುತ್ತಿಯರದನೆಯನಾಡದೆಸ್ಥಾವ ವಿಶಾ॥ ಶರಿಬವಶವುತ್ರಿಶ್ರಿಯಲದನು ಧರಿನ ಚಿಶಂ ಅರಿಂಯವರಿಶಾಸಿವವಾಕ್ಷ್ಯಾದಿ ನುಡಿವವಕ್ಷ್ಯೆ ಧರಿನವಿಶ್ರೈಂತೆಸ್ಥಾಯ ೭೭
ನುಡಿವ ಪದಿನಂಪು ವೃಳದಾದವರು ಲಕ್ಷ್ಯದನು॥ ೭೫॥ ವಾಸ್ಥನಗಂತೆಸ್ಥಾವ ವಿಶಕ್ಷ್ಯಕ್ಷ್ಯಂಯಕ್ಷಿಂದ್ರಿ ಶಸ್ತ್ರಶಿಚಿತ್ತಸಮಗ್ರಾಮಿ। ಶ್ರಿಶಂಯೇ ವೃತಶಿಯಾಶ ವಿಸ್ತ್ರಿಯಾವತ್ತಿ ಮಶಸಿಸಂವಂಚಿವವಂವತಿ
ದಾವಂಚಿಳಿತ್ತಿಂದ್ರದಾಷಂನ ವಿದಶ್ರೆ॥ ಗಳವ॥ ಧರಿನ ಚಿಶ್ರೈಕ್ರಾ ಶಸ್ಮಶಿ ಸೆವುಸ್ಸೆರದ ಧರಿನ ಚಿಶ್ರೈಸಾಂಶಿ ಯಯಿಶಿಶಶ ಬಲವಂದ ಧರಿನಚಿಶ್ರೈ ವಸ್ತ್ರಿವಶಲಾಂದುಬಾಳಿವರಿಸುಶವ್ಯಯಿಂತ್ರಿದನ್ನು॥
ತಿಳಿದು ಧರಿಸಿದ ಭ್ರಂಶಾಗ್ರಾನುತಿ ಶಕ್ಷ್ಯಪ್ರರಶಿವನಂ ಭ್ರಿಶಗ್ರಾತ್ಮೆವಂದಬದವಂಗೆಪ್ಪು ರಿಶವ್ಯಸಾಳಿಧ ಕರಿತೊಳಗೆಯಿದುವಾಂಬಿಯನಲ್ಲಿಸಶಶವರಶಿಯನಲು ಬಿನಗಾಂದಸುರುವಾ॥ ೭೬॥
ದಿಶಾಲಯಿಯ ಮಾತಾನುವಿಶಿಶಿಸ ಮುಖಿ। ಬಂದೀನದ ಶಾಳಿಸಿಂದ್ರಿಯಯಿವೊಂದಲಾಗದೆ। ಅತೆಂದಿಗಾದವ್ಯಗಳಲುವೆಯಂನಲುಂಗಾ ಶವುಗೆಶ್ರೈ ಭಿಗಳ್ರಿಶಗರುಪಿದನವಂ॥ ಯಿಂದು ಧರಸರಾವ
ನಶ್ರಿಶವಯೋಗೆಂದ್ರನಂದಂಗೆದಯಮಾಡಿಂದನಲು ತ್ರಿಯಾಸಿಗಶ್ರೆವಬನ್ನೆಯಿಂದುವದನೆಯವಿಂ ಶಾಶಪ್ಯಾವಿಶಾಶಾಷ್ಟಲಿಂಗದಾಲವಿಂಪ್ರೈತಿನು॥ ೭೭॥ ಅಂತೂ ಗಂಧಿಗಳ್ಲವದನುಂಭ್ರಿಂತ್ರಂಹ

ಂಗಳಿವಂತಾಕಿ(ಳ)(ಕಿ)(ಕಿ)ಕಿಗಳಸಹಿತಳ್ಳಿಂಸ್ರವಹಿತವಾದೀಶ॥ನಂದಿಯಪ್ಪಜವರೂರ್ಮವರು ಶಾಂಭವಿಶಿತಿ ಮುಖಿ ಬಂಧಿಸಿದಶಾಂಭ ಗಳ್ಪಶಿಂಸ್ವರಿಯಹಿ ಮೊದಲಾಗಿ ಯೆಂದಿಗಾದವ್ಯಾಗಳುವ ಪೇಳಿಂದ
ಗಂಭೀರಶಕ್ತ್ಯೈವಹಿಗಿಯೆಮುನಿ ಪೇಳಿದಾ॥ಶ್ರೀಮಿನಿ॥ ಲಾಕವಂವಂಷ್ಟೈಸುವಕಾರಗಾತ(ಕಿ)(ಕ್ರ)ಂ ವ್ಯಾನಾದ್ರೈ।ಶಾಸುಶಂವ್ಯದಿವಿಶಾಕಿಯ ಲಾಸ್ತ್ರ।ವಿಷ್ಣುಸೂಕ್ತ್ರೈ(ಕ್ಕೂಶಸನುಸಂಪ್ರಾಕಿವತ್ತಾಕ್ಕಾದಿ ಧೀಗಮಾಷ
ಪ್ರಾಕಸುಲಾಧ್ಯೈಗ್ಧಾರುಗಾಳಿಗೆಶೈವಮೂರ್ತಿ ಸ್ಪಾಪಿಯ(ಕ್ರ)ವಿಶುತಾಕ್ಷ॥ಗಾ॥ಹರತ್ತುಪ್ಪೈದಿ॥ಶ್ಲೈಕ್ಕಾ ಕುಚುಕಾಯ ಪೇಳಿದಂಬವಸ್ತ್ರೈಷ್ಣ ಬಾಳವರಿಯಿಂದ ಬಾಳವರಿಯಿಂದ ವಿಶ್ವರಿಸ ಪೇಳುವಸನಾಧಿನಗೆಯ
ಸನಿಷ್ಠ್ಯೆಯ ಬಿಲಾಬಿಸು ನ್ಯಾಸ್ತದಿಂಕ್ತಾಂಶ್ಲಾ॥ಶ್ರಿ॥ಶ್ಲೈಕಿ(ಕ್ರ)ಯಾಸಿತ್ತವಪ್ತಿನಂದಕಾಲಿನಮೂಲಪೇಳುವೈ ಲಾಕವಯನೆಂಬಾ॥ಷ್ಟಾಭಿರಕ್ಷನಕಾನುಧ್ರಕಿಂಯೆ ಲಿಗಿದಾನು ಬಷಳಬಳ್ಳಿದನಾಗಿಸಾಕ್ಷಿ॥ಧಿಗಾ
ಶರಿಗಳಿನಗಳಿಗೆನ್ನವ ಪಳಿಮಾಡಲು ನಾಶಕ್ಕಿಳ್ವನಕ್ಕರುನ್ನೆದುಮಾತಾದಿನಾಕವತಿಗಳುಪ್ಪಾವನದೆಯೆ ಲದುಬಂದಾಗಪರುಪ್ಪದಿಂದಲಿಯದ ಗೆದೆದು॥ಸನ್ನುಶರಾಜಾ ಯು(ದ್ರಾ)ನೆಮಾಕಿಯಲಾಗಿ
ಶ್ರೀಯಶ್ಯಾವುಕುಳಾಶಕ್ಕನ ಲಾಕ್ಷ್ಮಾವಂಯಸೂ॥ವರಿವರಿಬಾಧೆಯ ಬಂದು ಮಾಡುಶಲಪನೆ ಯಿಶಗಾದಿಸಂವ್ಯಾವ್ರಾಕಾಳಗೆಗಾಳಿಂಯೆಂದುಪೇಳಲುಶೈಳಿಯೆ ಬಾಗೊನವೆಲ್ಲಾ।ಚಂದಾದ್ರೈಕಾವಶ
ವಶಂಸೀ।ಯಿಂದು ಬಾನಾದಿಹಗುವೆಲವನಾಗವ್ರಸನಾವಸ್ಕಾಯೆಂದಾಗಾವದಾ ನಿದ್ದನದದಾ॥ಶ್ರೀಷ್ಟಿದಿಕಂದುವಿಂದೆ ಸಂದಿಶಗೆ ಬ್ಯಾನಿಯಪ್ಪತ್ತಿ ಶದಲಿಯ ದವರುಕರ ಪಾದಿಶಾಂದು॥ನದಗದ
ನೆನದವ್ಯಕ್ಕಕ್ಕನಾನಿ ದಿಶಂಗೆನದುತಾವಾನದಿಶಾಗಿಸಿಲಲು॥ಶ್ರೀ ಕ್ಷಂದು ಶಕ್ಷನನಾ(ಕ್ರಿ)ಯಾವಂದಾಲ ಬಿಶಿವಂತೆ॥ಕಂದಾಂಶೆ ಬಾಯ ಮಾಡುಶಲಿ॥ದಿಂದೆಯ ಬರುವಾದಕಂದುಗಾದೆವೆಂಪ್ರಾನ
ಕುಂದವೆಲಾಗಿಯೆಬಿದ್ದು॥ಬಗಯೆದ್ದುಸಂಚರವೇಗಿಗಷ್ಟು ಲಲ್ಲದಬಿ ಲಪ್ಪಾ॥ಸದಾಧಿಕಾವಿಗೆನಾವ್ಯಕಾಗಿ॥ಬ ದ್ವಿಯ ಶಥಾದಬಿದ್ದವಾಗದುಯೆಂದು।ಯೆದ್ದುಗೆಕಳಕಿ ನಿವ್ವಂದೆನುತ॥ಗಾಬಿ
ಗಾನೆಬಂದುಬ್ರಹ್ಮಂಗೆಲರುವಾಲಿ।ಲಾಗಾಲೆ ಶರಕಾಂದು ಪ್ಪಾಗಿಶ್ರೀಸಾಗಾರಿ ಪಾಪಸನಸಾಕಾ॥ಸಲುಕ್ಷೈಕಲುಗಿದು॥ಲಾಗಯಲ್ಲವನುಷ್ಠೆಳದರು॥ಗಂ॥ಶ್ರೆ ಬಿಕಾರುದನಯೆರಿಬದು
ಶಕ್ಷನಸಾಭು।ಪೇಲಗಾಳಿಗಸನಪ್ಪ ದ್ಗಾಲದು॥ಬಾಳಿಕ್ಷನಾವ್ಯಾಕವು ಯಿದು ಶ್ರೀಕದಿದುಂಯೆಂದು।ನಿಲಮೆಃಕುಧ್ಯಾಪ್ಯಾವಸ॥ಗಗ॥ಶ್ರೀ ಕಂದಪ್ಪದಿಗೆ ಬಂದಾವಂದಿಯ ಪೇಳಲು।ಲಾದಿವಾಕಲಿ

ನೆಭಿಚೆಗಾ॥ ಅಂದಿಬನ ವಸಂತೋರಿ ಬಂದುದಕನ ನಸ್ಥೂಳಶಳಿ ದಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಣಾರಂಗಗಳ್॥೧೯॥ ಶಿವನಾಗಳು ಮುಕ್ತಿ ವರವಾಚೆ ಪ್ರೆಂತ್ಯಸಲು। ಅವನ ಯೊಳ್ಗೆಂಸ್ತಕಾ ಯವಸು॥ ಶಿವನ ಪಾವ
ನವ ಮಾಡನ ಲಾಗಶಳ್ಗಾದಿ। ಯವನಾ ದಿಬಿ ಶದಾಮಾದಿ ದಸು॥೧೬॥ ವಂದಿಗೆಲಕ್ಷ್ಮಿ ಯಶ್ಯಗದುಕಾಲನ ಹಾದಿ। ಮಂಚೆಯ ಶಳ್ಗಸ ವಮಾದಿ॥ ನಂದು ಭಿತ್ತ ಮಾಗ ಪಾಕಾಶೆಯ ವಾ ದಿದಾ॥೫೦
ದಾ ಮಾಶುಶಿಸಂದ ಪುದ್ರಿ॥೧೪॥ ವಶ್ರಿ ನಂದಿಯ ಕಾಲಿ ಮಾದಿ ನಂದಿಯ ಮುಂದೆ ನತ್ಯಶರಣಾಶಮಲುಂಡೆ ನಡಾಗೆ॥ ಮತ್ತೆ ಬಳುತ್ತಿ ಶಲು ಶಿಭನ ಸ್ವಂ ಗಿಯೆಂದೆಂಬುವಳು। ಅಶ್ವರ್ತ ದಿಂದಾ ಶೈಲಾಕದ
ಭುಕಾ॥೧೩॥ ಜಗಶನುಕಾವದಿ ಯವಭ್ಯಾಶ್ಯಶವಾತ್ರ ಶಿಶಿಗಾಲು ವಶವಾಕ್ಷ ವಶವುಗಾಲ ವೆಂದಾಗ॥ ಜಗರುಷ್ಟಾದಿ ಕಾಂದಾ ಚಿತ್ತಶರಣಾದಿ ಮುಕ್ತ ಶಾವ ಶವಾ ಶಿವನು ಚೆ ದುಯನ ಲಾಗ ೧೨॥ ಯಿಲೆ
೭೪ ದೇವನಂಪಾ ಅಂಗಾನನ ಶವಾದ್ಯನಲು॥೧೫॥ ಲುವಾನಂದಯದ್ವಜದ ದಿಗೆ॥ ಶಲೆಂಯಾನು ಮಾಯೆ ಮಾ ತಾಲೆಯೆಂದು ನಜನುತ್ತಾ ಚಲುವ ಗಣ ರಾಜಸಶ್ಶೈಲ ಸೋ॥೧೭॥ ಅಶ ಮಾನೆಯನಾ ೭೪
ಕ್ಷಪರಶಿಪಾಶನುಭ ಮಿಶಿ ಧರೆ ಯೊಳ್ಯಶದು ಬರದಾವ ಮಿಗಪರನುಕ್ಷ್ಯಪದಮುಂದೆ ಬಶ ಮಾರ್ಗಿಕ್ತಾ ಶಲ್ಪಾಡಿ ವಿಶ್ವಶನುತ್ತ ಲಾಪರಾಗ ಗಂಭೀರ॥ ೧೯॥ ಪರಂಭದನು ಜನಗೆ ಪ್ರ
ಜ್ಞಾದಸುಮ ಪ್ರಾ॥ ಪುರಿಭಕ್ತಿ ವಾದಾ ಲುಬಿ ಶಸು॥ ಪುಶಭಕ್ತಿ ಮಾದೆಂದು ವಶವಿಭಾಧೀಶ ಹಾದಯ ನಾದುನುದಿಯಾಲ ಶಿ ಭಿ॥೧೫॥ ಸಶ್ಯಂಕ್ಷಾರಾಪಿಲ ಶಂಭಾದಿ ಬುದ್ಧ ವಿಭಾ॥ ಪಿರಂಭಾದ
ಸುಜನರ್ಶಿಭಿ॥ ಶರು ಭಕ್ತಿ ಶಗದುವಾನ ಮಾಲೆಯ ಧರಿನಂತ್ಯಾ ಸುಶಂದು ಶಾರ್ವ ಪಿರಿ॥೨೦॥ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾದ ವಶಿಶಂಪ್ರಯ ಮಾರ್ಗಾಂಗಭಾ। ವೃಷ್ಟ ಶಿಭ ಶಿವಶರಣಯಿದುಕಾ॥ ಸ್ತೋತ್ರ ದವ
ಶಪಲ್ಲಿ ವುಲಿ ಶಾಶಂಶ ಶಶ್ಚಿಭ। ಕೃಷ್ಣ ತ ಕಾವ ವಶಾ ಪದಾ ಭೂ॥ ಬಾಶ್ರಿಯ ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವ ಸಶಾಗಾಲ॥ ನಾಶಾಯ ಗಾನ ರವನ್ನ ನಾರಿಯ ಪಲ್ಲಿ॥೨೧॥ ಧಿರವನ ವಪಗ ಮಿಶದವ ನಪಲ್ಲಿ ಶಾ
ಕಾದೆವುಲಿ ಶದಾ ಬಾಶೆ ನಲಿಕಾ॥೨೨॥ ಭಕ್ತರಾರಾ ವದಿ ಬಂದಾ। ಪರಿಯಾಪತ್ತಿಗೆ ವುಲಿ ಶದಾ॥ ಶಿವ ದಿಂದಾ ಶಶ್ರಲಕ್ಷ್ಮಿ ವಲಿಯೆ॥ ಶರಣಾ ಪಾದ ಬಂದು ದಕ್ಷ ನಶೆ ದೆಯಾಲು। ಶಾಶ್ವತ ಯೆಂದುಕಾ

ಂದಾದ್ವಿ ॥೨೪॥ ಪರಮೇಶ್ವರ ಪುಷ್ಪವರ ವಾಚಿದ್ದನಲಾಗ। ಧುರಧೀರನಿರುವ ಧರಣಿಯನಲಾ॥ ಶಿವಪನ್ನಿಕ್ಕೆ ತೀರ ಮೂರ್ತಿ ಪವಮಾನ ಧರಣಿದಾ। ಹರಿತ ಮಾನಿಸ ಸಮಾದಿ ॥೨೫॥ ಧರಣಿಯೊಳಗಿದರ
ಶ್ರೀಂ ಪ್ರಾಣನ ಸವೆಂದು ಮಾತ್ರಾ ಪ್ರಗೀವ್ಯಾನರಾಗಿ ಪರಮೇಶ ವಾದು ನಿಂನ್ನ ಉಪಾನನ ದಿ॥ [illegible] ಸಂಗ್ರಹ ಕನಾಡೆಂ ದು ಕಾರಣ [illegible] ಯಿಶಗ್ಗ ಯೆಂದಾ ॥೨೬॥ ಸಂದಿಯ [illegible]
ಭುಗಳ್ಗ ಉಂದಾ ಪನಾಶ ವಿಭ್ಲಲ್ಲನಿ [illegible] ಯಿಂದ ಶಿವ ಪನ್ನಾನ ವ ಕಾಶ ವೆ [illegible] ಂದಾದಾ [illegible] ಮುನಿ ಯೆಗ ॥೨೭॥ ಶರ ನಾಮ [illegible] ಯನ್ನೆಲ್ಲ ಮುಂದಾ ಗಿ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ಬಂ ಕಾ॥೬೪॥ ಷರಿಂತೆನಾಕಾಂತೆಗಾನೇ। ಧುರಿಶನೀವಾಶಗಾನೇ। ಶಕುನಾ ಬಂಧ್ಯನಗೆನಿಸಾಲದಾ॥ ಯಶದಾ ತಾಳುಗಳುಕೂರ್ಮದಲಂಶಿನಲಹುದಶಿ। ಯಿರುಭೂಷಗಲುನಿಂಸ್ಥಾನ್ಯನವೆ॥೬೫॥

ಂತೆಂದಾನು ದಿಂಯಲುಕೆಳು ಯತಿಲೆವ್ಯಾನಮಶಿ ಹಿಗುವಮುಂದರಿಯದೆಬಗಳುಯಿಯನಗೆ॥ ಶಂದೆದಾಶಿವನೆಗನಾಸುಜಗದನಕ್ಷ್ರೆ। ಯಿಂದಾಧರಸುಯಂನಕಕ್ಷ್ರೆ॥ ೬೬॥ ಅಂರಾಕಾಸು ಶೆನದಿರ

ನಾಸು ಕಾಗಿದಾವದುಂಷೆ ಶ್ರೀ ಶಿರ್ಸಾ ಶಾದಾವಶ್ರಿತ ಜಿನಾಳು॥ ಅಂರಶನಾಲದ ನಿನಗೆದಂಯವಮಾಡುವನೆಗಾತ್ರಿ ಶಿ ಯಿಲ್ಲದೆಸಗಿಗೆಂಯನಲೂ॥೬೭॥ ಶ್ಲೋಕ॥ ಸಂಬಕೆಧುಬುದಂ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ತ್ರೀ

ಧರೂವಶ್ರಿತ ಪೆಕ್ಷಿಶಂ। ಅಂಕಾಗಗಾಪಿಲ್ಲಿಂಶಾಯಂ। ಬಕ್ಷ ಕ್ಷ್ಣಮವಿನಶ್ಯತಿ॥ ನಕಶಕನ್ಯಂ ಮನಕನ್ಯಂ। ಶದ್ರು ಕೇಶ್ರೀರಜ ಮಂತ್ರನಂ। ವೆದಶಾಸ್ತ್ರ ಪರಂನಾಸ್ತಿ। ಯಶಕೆಶಿವಃ ವಶಃ। ಅವಾವ್ಯ

ನವಶಿರಿತ್ಯಕ್ಷ್ಯ। ಕಂದಾಶಿವಮಮ ಧಿಯ್ಯತೆ। ಅಷಂನ ವಸಕತ್ರೆನ್ಯ। ಮಮನಶಂವೊ ಪ್ರೆಕ್ಷರಃ॥ ೬೮॥ ವ॥ ಷರಿಯಾಪಾದಕನಮಿಖಾಪಾಶನಾಬಳಗಂಬಂದು। ಜಶಗ್ಯಾಕ್ಷಗೆಶಕ್ಷ್ಯಂ ಗವ್ಯರಗಳ

೭೩ ಕಶವಾಮುಗದುನಿಂದಾವ್ಯಗೆಶಕ್ಷ್ರಸಾದಿನಶ್ರೀ ಕಿಶೊವಶಮೆಶ್ವರಶಾನಾ ಲಿದಾಗಾ॥೬೯॥ ಗಬಂದಾವಲಶವನವಿಷೆ ದಿಕಾ ಯನಲಾಗ। ಶಂದೆ ಸಂಸ್ಕರದಾ ಬಾವ್ಯಗಳಾ॥ ಕಂದಾಗಾಶ ಪ್ರದೆವ ೭೩

ಕಾದವಿಕೆಂಯನಲೂಗಡ ದಾವಾಕ್ಷ್ಯಾ ವಿಶ್ರಾಂತಿಶ್ರೀ ವನಾ॥೭೦॥ ಗನಂದಕೆಧುರಕ ಜಿಧಾಲಿಷ್ಟಂ ತ್ರಾ ತಾಳುಗಳಾನಂದಿಂಯಧ್ವಜತೆಬ ಲದಿಗಳಾ॥ ತಂದಾದಿಂದಲಿನ ಷಿತ್ತ್ವಾನಿಕಲ್ಲು ಗಾದಾಳಿಂ।

ಅಂದಾಪುರನಾರು ಪಕ್ಷ್ಯರ್ಶ್ಯದರು॥೭೧॥ ಮಲಿ ಜೋದಿದಾ ಕಗಳಾಸು ಕಂದಾ ವಿಮಾನಕ್ಷಿಂ ಧಿನಿಅದಶಗಳುಕುಳಿಕೂ॥ ಯಿಂದಾಧರನಮಲಿಕ್ಷ್ರೆ ಶಿವಧಾರಗಾಶಿರಾನ ದಾದಿ ಪರಿಗಾಲತಿ

ಅಷರೂ॥೭೨॥ ಶಿಂಶ್ರೀಯಾಯಿಶವಾನವಶವಿಗಂ ರಿಕಾನೆ। ತಂಸ್ಥಾಪಾವಕಶಿಯನಿಂವಸ್ಥಿಂದಾ॥ ಶ್ರೀಂಸ್ಥ ವಿಲ್ಲದೆಬಂದುಕಾಲ್ಲಮೂಶದಮಾಯಿ। ತಂಸ್ಥಾ ಗಿಕುಷ್ಟಿ ಚಿತ್ರ್ಯವುರಲ

॥೭೩॥ ವಕವರಿಯ ಮೆಶದಾಳುಗ ಮುನಿಗಾ ಳಗ ದಿಸ್ಥಾದ್ಯಗಳ। ಷರಲಿಶ್ರೀ ಯಿರವಾನತಂ ಗದಳಗೆ। ಪ್ರಶದಲ್ಲಿ ಅಂರಾಗೆಮೂರುಮೊಲೆಗಳ ಪವ್ಯಾಮರುಷಾರೆದೆಳಾಂತವಾಗಷ್ಟು॥೭೪॥

ಹಾಲು ಬ್ರಂಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಪರಾಯಣನಾಗದಕಾವ । ತರಹರಿಗೆ ಲಾಕಾಚಿವಂದ ॥ ಹರನೆಂಗೆಲ್ಲ ಹಾಗಲು ಬಲು । ಶ್ರೀನಾಂದಿಯನೆರಿ । ಗಿರದಾಂಡಾ ಬಂದ ಮಾಯಿಯನು ॥ ೪೪ ॥ ಶ್ರೀನಾಕಾಲ
ಅಜಾದಿಯಾಕೆಯಿ ದಿಕ್ಪಾಲರು । ಬಗೆ ಭಾನಾಯಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಕೆಂತೆನುತಾ ॥ ತ್ರಿಗಾತಿಯನೆ ಕಾಹ ಅವಳ್ಗಳ ಕವಚಿತೆಂಡಾ ಪಲು । ಮಣಿದು ಬೆಸೆದಾ ಭೂಷಣಾಂ ದಾಪೊ ॥ ೪೫ ॥ ತಿರಿದಿಯಾದಿ
ವರವಿವಿಚಿತ್ರದಿನಾಯಸಲಾಗವಪದಿಯನಿಪ್ಪನವ ಮಾಡ್ಯನಲು ॥ ಪಿರಿದಪ ಭಾನಾಲಿಗೆಯ ಕಿತ್ತು ಊಡ್ತ್ರಂದಾಪ್ಪಹಾ । ಅದಿಯಪ್ತಿ ಮಾಡಿ ಪೊಪ್ಪಿದನು ॥ ೪೬ ॥ ಮಾರುಲಾಕ್ಷಾದಿಕ
ಅದಕಕಿಂಕರಿಯೆಂದು । ವಾರ್ತಾದಿ ಪೈನಾ ಸುಂಯಿಷ್ಟ ॥ ಗ್ರಾಮಗಾರಾಮೊರದಾನು ಗಂಗೆಕೆಕ್ಷೆಂದು ಮಾರಾರಿಗಾವ ಕಾಕಪನು ॥ ೪೭ ॥ ಗಷ್ಪೋಲಂಪ । ವಿನಕಳಿಲ್ದಾ ಕಿಷ್ಟ್ಯನಲ
ತಾಳಹರ ಧಿಯನೆಂತು ಪಡೆದ ॥ ಮೂಲಾವಕೆಗೆ ಕವಿಕ್ಯರವಾತುದಿಮೊದಲಾನು । ಕೈಭ್ಯನಲು ಬೆಟ್ಟದಾ ಮುನಿಪಾ ॥ ೪೮ ॥ ಶ್ರೀ ಭುಗ್ರೀಯ ಪರಾತ್ಪರ ಮುನಿ । ಅವನು ವಿನ್ರಗನಾವಿ ಲಾಲಿತಾಗಿ
ವಯೆಂದ್ಯನಲು ॥ ಬಾಲಾರ್ಕ್ ವಿ ಮಾಡಾ ಲಯನಲು ಪೆಳದ ಹಂಪಿ । ಲಾಲಿತ್ರೀ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂದಾ ॥ ಗಂಗಂಶ್ಯಾನಂದ್ರ ಶ್ರೀ ಪುಷ್ಪ ಹಂ ಮಂಗಳ ಮಹಾಶಿ ... ನಮಃ ॥
ನಾಚತಸೃಷ್ಟಿ ಪಿಸಿ । ಗುರುವಿನಾಕ ಪಂಪಾಲ ಹರಧಿಯ । ಹರಿಯು ಪಡೆದಂದವನು ಕೆಗಿಸಿ ಪಕ್ಯರವ ಮೂಲವ ಪೆಗ್ಯನಲು ಗುರುಕೆ ಬೆಟ್ಟ ॥ ೫೦ ॥ ಹರಿಯೆ ಹರಿವಾಹನನ ಮಿತ್ರನೆ । ಹರಿಹರಿಯ
ಹರಿಹರ ದಾಸ್ಯಾಂತ್ರನೆ । ಹರಿ ಹರಿಯ ಜರಿಂದ ವಂದಿಸಿಕ್ಕೆಂ ಬಹಂಕರನೆ । ಹರಿಯ ಗರ್ವ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಬೆಳ್ಗಿದನೆ । ಹರಿದರ್ಶಿಸುತ್ರೀಶದಿ ತಾಳ್ದನೆ । ಸಂಸಯ ಉತ್ತರಗಾದಾ ಭಸಿ ನಿಶ್ರೀನ ಹಂಪಿ
ಯತ್ರೀ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಾ ॥ ೫೧ ॥ ಶ್ರೀಲಪ್ಯಾಂಗ್ರಿಯಪಾಲವ್ಯತ್ತಾಮ । ಬೆಳಿದನು ಮುನಿಯ ಹೂಪಿದೆಲ್ಲವ । ಹಸ್ತಪವಿನೂಚಿ ಕೈಲಾಸಲ್ಲಿಯೆ । ಗ್ರಾವನುದ್ಧದ ತಿ ॥ ಮೂಲಕೆ ಇತ್ತಾತ್ಯರಿಯಸ್ವಾನ ವಾಪ
ಲುಹಕಿರಿಯರವರುನಾಥ್ರಿಯ । ಪ್ಪಿಲೆಗಳುಗವನಿಷ್ಟ ಅದರ ಹಮ್ಯಲೆತಲೆಯೂರಿಗ್ಗಿ ॥ ಯಾಳಿಯೊಳ್ಗೆ ಶಿಗರಿಯ ಕವ್ಪಲಿ ದಾಳಿಗೆ ವಿಶ್ವಸ್ತ ಕವನ್ನ ಮಾಡು ಕಿ । ಅಭಿಷ್ಟಯಿಲ್ಲದ ಗಂದನ

ಸುಜ್ಞಾನದ ಮಹಿಮೆಯಂದು ಬಲಿಯಸುತ್ತೆ॥ ಅತ್ತೆಲುವೆಂಯ ಶುಕ್ಲಂ ಸ್ವರದಾವಶುಕ್ಲಾವ್ಯ। ಸಲವ್ಯವರಿಂತೋಳು ಮಾಡುತಿಶಿವ। ಶಿಳಿದುನಾಂಕ್ಷಮನೆಯಿಸಿಜ್ಞಾನದಿಯು ಮಲ್ಲರಿದು ಬಶಲೂ॥ ೩॥ ಶ್ರೀ ದಕ್ಷ ಪಾವನೆ ಕಿ
ಯುಳ್ಳಿಶಿವನನು। ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣಿಯೆಲ್ಲ ದೇವರೆನಲು ನಾಗ ಶಟಿ। ಶ್ರೀದ ನುಡಿಕ್ಷತ್ರಿಯರು ನಾಲ್ಕರು ವರ್ಣರೆಂದು ಶಾಲು॥ ೧॥ ಅಳಿಶವನನು ಯನಾಗ ವಶು ರೆಮನೆಕ್ಷೆಳಮ ಶಂಗುಶ್ರವರ ಯುಕ್ತಿಯು। ಮೇಲು ದಯಿದ ನಾಮಕ್ಷಾ
ದುವನೆಂದರೆ ಪರನುಸಾಗೆನಲು॥ ೪॥ ಪರಿಯನೆರಿಯು ಬಂದು ಅವರಿಗೆ ವರವ ಬೇಡಿರಿ ಶಾಡುವೆನೆಂದೆನಲು। ಯುತಿಶಾ ಯೆಂದಿಶಾದ ಲಾರ್ವೆರಾಗು ಯನಲು॥ ವರಗಳನು ಶಾದ ಲಾಶ ಬಿದ್ದಂದೆ। ಪರಿ
ದುಸಾನಿಲ್ಲ ಬಾರವೆನೆ। ಮಾಶು ಭುಕ್ತನದ ವಾಗಿಶಿ ಬಿನಿಂದ ಮೊರವ ಬೇಡೆನಲು॥ ೫॥ ಶರನ ಅದಾಂಗವನು ವಪದಳಿ। ಶರೀರ ಮುಖ ನವಳೆತ್ತು। ಶಿವಜನನಿಯೊ। ಧರಿಂತೊಭೆ ಮಗೆ ಅಳಿವು ಯಿಲ್ಲದ ವರು ಪಾರನು
ಯುಯತಾ॥ ಬಿಶಶುಂಶಭು ಶಂಸ್ಕೃ ಮನದಾಳು। ವಶಕ್ಯಂತೆಶು ವಿನೋದವದವ ಬೇಡಲು ಶ್ರೀರದಿಶಾದು ವೆನು ಯೆಂದು ಬಂದರೆ ಶತಾ ಕ್ಷಣದ ವರವ॥ ೬॥ ಯಿವರು ಬೇಡಲು ಯಾವೆನೆಂದರೆ ಶಿವನ ಪಾ ೭೬
ರಕಾ ಅಳಿವು ಯಿಲ್ಲದ ವಶು ಲೋಕದ ಯೆಲ್ಲರು ಯಿಲ್ಲವು ಯಿಂತ್ಲು ಯಿವರಿಂಗೆ। ಶಿವನು ಯಿವರಿಗೆ ಗುಡುಸಾಗನು। ಶ್ರೀವನ ದಾಳು ನಗೆನೆದು ಆಯಿ ಶುಕ್ರಿವಶ್ಯವಾಯೆಂದೆನುತ ನಿಂದು ದಕ್ಷಿತ್ರಿಯರು
ಶ್ರಂದು॥ ೭॥ ನು ಬಿದಶಾಮ್ಯ ದಾನತಿಂಯ ನಿನೂ। ಗದಗದ ನಬಂದೆಂಮ್ಮ ಶವನ ನುಡಿದ ಬಿಳಿದರೆ ನಾವು ಶಿನಗೆ ಶಾಪಿನಾಬರ ಚತಾ ಶಾರಿಯೆ॥ ನಡೆಂತೆ ಶುಭವ ದಲಂಶೆಯು ನಾಗಲು ತಡೆಯದೆ ಶಿವನ
ಬಿಗೆ ಬಂದದೆ ವೃದುವ ಶಿದ್ಧ ಶಿನ ಬಿಜದ ಶ್ರೀರಾಪಾಲಕ್ಷೆ ಅಳುಂದಾ॥ ೮॥ ಅವರ ಶಕ್ತಿಂಯ ನಿಶ್ಚಯ ಯಿಂದಡೆ ಶಿವನ ಶಿರದು ಯೆಂದು ಆದಲು ಶ್ರೀವನು ಶಾಪವ ವಶಾಳಿನು ಬಿದನು। ಆಗ ಬಿ
ಶಿನಿನು॥ ಅವಶ್ಯ ಬಿಗೆ ನಿಶಿಗ ಬಾರದು ಅವರ ಶಿವನ ನುವ್ಯಾಪ್ತ ಮಾಡಿದೆ। ಅವರೊಶ್ಯಕ್ತೈ ಗೂಡಾಗಿ ಶಿನ ಶಲೂ। ನಿಸನ ದೇವಿಯ ಅಶಗ॥ ೯॥ ಯೆಂದೆನಲು। ಗದಗದನೆ ಸದು ಗುಶನಂದಿರ
ಲು ಆನಮೆಯ ದಾನ ಸಾರಿ। ಬಂದು ಶಿವವ ದಶಾಂಬನು ಶನಿಂದಿರಲು ಯೆದುದಲ್ಲಿ॥ ಮುಂದೆ ಶಾವ ಶಿನದು ಗುವದನು। ಅತ್ತಂದದಾ ಭುಶಾಗಾನು ಶಂಬೆಗನೆ ಬಂದು ಪಾದ ಕ್ಷೀರ ಗಿಶರಗಳ

ಮುಗಿದು ಕೆಳಿದನು॥ ೧೦॥ ಶಿವನ ಕರಾದಿ ಯತಿನ ಯಶಕೆಬಿ ಷ್ಠಿರ ಶಿವದಿಯೆ ಪೆಸೆನೆ ಬಂದದೆಲ್ಲವ ಶಿವನ ಮಿತ್ರಗೆ ಕಳಿಸಿ ಲಷ್ಣ। ಕೆಳಿಷಕಿನು ಬಿದಾ॥ ಅವನಿ ಯೊಳಗುವ ಮಾಂಡವ್ಯ ಮುನಿವನು
ವ್ಯಾಪ್ರಾವನು ಅಭಿವೃ ಊಾ ಕಗೆ। ಶಿವನ ಕರುಣಾದಿ ಯೆಂದಿಗಿಲ್ಲವ ಪ್ರಂತು ನಲ ಪ್ರಸನ್ನಂಗೆ॥ ೧೧॥ ಸುದಿದ ಭಾಕನು ಯೆಲ್ಲಿಲಿದರ ವ ಮುಚ್ಛಾಶೂವಾ ವಮಾಂಡವ್ಯ ಮುನಿವನು। ತಪ ಕೆಡೆಯೊಳಿ ಸು
ಕವನ ಮಾಡುತ ಮೂರು ಲಿಂಗಳಿಗೆ॥ ತಮು ಚೆಲುವ ಸಂಗ್ರಾಜ್ಞಿಕರು ಸಾಧುವ। ಸಚನು ವನು ಕವಾರು ಮಾನಕೆ। ಕಡೆಯಿದ ಮುಗಿನು ವನು ಸ್ವದು ವಾಷನಕೆ ತೆಳಿಂದಾ॥ ೧೨॥ ಮಾಂಡವ್ಯರ ದುಳ ಶಿಂ
ದು ಗದವಾಲನು। ಚಿತ್ತನ್ನನಾಗಿಯೆ ಪಿಡಿವದಾಂದು। ಮಂಗ್ರಾಬಷ್ಟಲು ಯಿಕಲು ಕಾನೆ। ಯೆತ್ತ್ರಕ್ಷಿ ಕವನು॥ ಪ್ರಂತ್ರಕ ಬಿತುಂಬು ಕತ್ರಿ ತುಬಿದು। ಮಂತ್ರಾದ ಕದ್ವ್ಯನ ದಾಳ ಗಿಪ್ಪ ಸಾಂಸ್ಥು ದಿನಾಷಾಗಿ
ಕನ ಕರುವೆ ಕಾರ ವಕಿಗಾಳ್ಳ॥ ನಿಂತಮ ಗನಾ ಸಲ್ಲವೆನು ಕಲಿ ಚಿತ್ತನೆ ಪಾವ ಕಿಚಿತ್ರ ಗಾಳಕರಗು ಕಪ್ರಂಪ್ತ ಕದವಷರ ಕಿಂಮನುಕಾಪಾ। ತಭುವಿದಾದೆ ಪಾರಿಯು॥ ಪ್ರಂತ್ರಾಗ ರಯನೆರಿ ಬಂದ ಭಿಡುಂಪ್ತರ ದಿಕರ
ಮುನಿ ದು ಅಪ್ರವಮಾಂಡವ್ಯ ಮುನಿ ಯಿಬಿರಂಗೆ ತುಳಿಕನು ಶಿವನ ಕೆಳಿಂದಾ॥ ೧೪॥ ಅಂದು ಮುನಿವನು ಸಂಗ್ರಾಹ್ಯಕಿಯಲು। ನಿಂದ ವನಕಿದಕ್ಕೆ ಯರಗಲು। ತಂದ ಯೆತ್ತ್ರೆಯೆಲ್ಲಿ ಮುನಿನು ಅದಾರು ಯೆಂ
ದೆನಲು॥ ಕಂದಿ ತ್ರಾಯಿ ಗಳಿನಗೆ ಅಂತ್ರವ ಚಿತ್ತಂ ದದಾಳು ತಂಬಿಕ್ಕ ಲಾದೆ। ಕಾಂದು ಅಷ್ಟ್ಲು ನಿಂತ್ರ ಕಿಂಕರ ನಾಗಳಿ ಕೆಂದು॥ ೧೫॥ ಬಂದೆ ನಾ ಗುರು ರಾಯ ತೆವೆರಿಯ। ಸಂದಗೆ ಚೈತ್ರ ನಾನು ವದು ಯಿಂದಲೆ
ಮುಂದೆ ನಿಂದಿದೆ ವನಕ್ಕೆ ಪ್ರಿಯೊಳು ನಾದಿ ಕರುಣದಾಭಾ॥ ಯೆಂದಸ್ತ್ರೆ ಯೆಬಷ್ಟಲಾಯ್ತು। ತಂದು ಕಾದು ಪೊಳ್ಳ ದುಳವಾಲನು। ಯೆಂದೆನಲು ಯದುಕುನ್ನದಲ್ಲಿ ಬಷ್ಟಲನು ಪಿಡಿದಾಂದು॥ ೧೬॥
ತಂದು ಮುಂದಿದೆ ಮುನಿಯ ಘನದಯ ಬಿಂದ ಬಷ್ಟಲನೆತ್ತಿ ವಾಲನು। ಚಿತ್ತಂದದಾಳು ತಿಪಿನು ಕಪಪಿ ವಶ್ಯ ಪ್ರಿಕಾಳಿಕೆನಲು॥ ಕಂದೆಯಂಜಲು ಯನಗೆ ಕರದು ಯೆಂದೆನಲು ಮುನಿರಾಯ ಕಾಪಿ ಸಿ।
ಬಂದು ಕಂನ್ನಾನಿ ಜವರಾರಿದರಿಯಾವಿ ಕೆಳಿಂದಾ॥ ೧೭॥ ಹರಿಯ ಮೂರಿ ಕಂದು ಮುನಿವನು ಶಿವನಲ್ಲಿ ದಿನು ಕನು ಬಿಡನು। ಹರಿಯೆನಿಸು ಬಂದು ಸೆವಿಯ ಮಾಡಿದಾ ವರಿಯಾ॥ ಅರುಹಕೆ

ತ್ತೈಯ್ಯನಲು ನಗಲ ಶಲಿ। ಪರಿಯಲಿನಡಿದನು ಕ್ಷೀರಸಾಗರದ ಯಶಸ್ಸನಾದಾಗಲು ಯನಗೆ ಯ್ಯತಿಕ್ಷ್ಯೈ। ಯನಲಾಲಿದು ಶಾಸ್ತ್ರ॥ ೧೪॥ ಬಳಿಕ ಯಲ್ಲರ ಬಾರದೆಂದು। ತಿಳಿದು ಶಿವನ್ನಾಶ್ರಣಾಲಿಯನು

ಮಾಡುತ।ಶುಭಿಲಸೆಮುನಿ ಯೆದ್ದು ಹರಿಯೊಡಗಾ ಲಾತ್ತೈಲಗೆ।।ದಾಳಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ರಮನಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರೆ। ತಲುವ ದಾಂದೂಮ ಂತವ ವಶ್ಯಾಗಾಶ।ಸಳಿಸನಾರಿನು ಮುನಿಂಯಡಿಗೆ ವಂದಿಸಲಕ್ಷ್ಯೈ ಮುಗಿ

ದಾ॥೧೫॥ ಯಿಲ್ಲಿನಿ ವಿರಿನಾಸುಗಿರಿಜೆಯ।ವಲ್ಲಭನ ನಾಮ ಯರಿದು ಬಂದು।ನಿಲ್ಲದಿಶರಶಾಂದು ಸಾಗುವೆನಿಸು ಶಲದಾಣಗೆ।।ಪುಳ್ಳರ ಜಶಾ ಬಂದು ಶಾವಣಿ।ಗಿಲ್ಲ ಉದುವಲಂ ಕೆಳಿ ಶರ್ವ್ವಾ।ನಾಲ್ಲರಿ

ಯ ಪ್ರತಿಶಿವರಶಿವಿದಿದೂಶಪ್ರಿಯ ಡಾಗಿತ್ಯಾಶಿನ ಶಿವಾ॥೧೬॥ ಬಂದು ವಂದಿಸಿತ್ತೈ ಯ್ಯ ಮುಗಿದು ।ಇಂದವಂದಲಿ ನಂದು ನಿತ್ಯ ತವ।ನಂದದಿಂದಲಿ ಮಾಡಿದರೆ ಮುನಿ।ಮ್ಹುತ್ತಾವಶಿಗೆ॥ ಯಂದನಾ ಜಗನ್ನಾಥ

೭೨ ನಿಸಿದಾ।ಬಂದ ಕಾರಣವಾವುದೆಂದರೆ।ಕಂದ ನಿಂನ್ನಯ ಬಳಿಯ ಲಾಂದೂವನು।ಪ್ವಂ ಪದನ್ಯ॥೧೭॥ ಬಂದವೆಲ್ಲರ ಯನಲು ನಗುತ್ತಿಂತೆಂದವನು ಶುದ್ಧ ಕ್ಷೇತ್ರಿಯರಿಲ್ಲ।ವಂದು ಭದಾವರಿಯಂತ ೭೨

ಮುರಳವನ್ನು ಗಳು॥ ಯಿಂದ ಮುನಿ ಯತಿ ಯಿದರಣಗೆನಿಸಗಂದವಾದುದಬೇಡು ಶಾದೂವನು। ಯೆಂದುನುಡಿಯಲು ಕ್ಷೇಳಿ ಯಾತ್ರಿ ವಿದಗಳ ನಾನಾಲ್ಲೇ॥೧೮॥ ಮತ್ತೆ ಯಿವ್ವಾಸಾರಶಾಗಿ

ಯಿದ ದ್ದೊ। ಯಿತ್ತಿ ಪಿನು ನಿಂಬಿದು ಯಂದವೊ ಮತ್ತ್ಯ ಲಾಡಿದಿ ಅಭಿಕ್ಷ ಯಿಲ್ಲದ ಗಂದರನುಂತೆ ದ॥೧೯॥ ಶಿವಿನು ಸ್ಸ ವಶುತ್ತ ಯರುನಿ ಶರ್ವ್ವ ಮಾರ್ಕ ಶಾರಬೆದಿರವನಸು।ನ ಶರ್ವ್ವ ದಾಳ ಮಾಡುತ್ತ

ಅ ಪರಾವುನಿವ ಕ್ಷೇತ್ನ॥೨೦॥ ನಾಲ್ಪು ಶ್ರುಶಿ ಯರಶವನನು।ಬಾಳ ಬಗೆ ಶರದಿಂದ ಮುಖ್ಯರಾ ಕಾಲ ಸರ ನಿನಾಲಿದು ಅವರನು ಮಾಡುವೆ ಲಾಗೆನಲು॥ ಕ್ಷೇಳಿ ಶಂಕರವ ಮುಕ್ಷ್ಯೈ ತ ಮುನಿಯು।ಬಾ

ಲೆ ಯರಸಾನಾಲ್ಲಿ ನೆಂದರೆ।ಕ್ಷೇಳಿ ದಳ ಮುನಿ ಸಾ ಯರಿರಾತಿ ಯ ಶಾಪ ದ ತಪ್ಪಿದರೆ॥೨೧॥ ಬಾಲ್ಯಕಾಲದಿ ಯಲ್ಲ ಪ್ರಿಶಮ ಯಂದರೆ।ವಳಿ ಕುಲಾಗಲ ಪಿಂಗಳಾಲ್ಲೆನು।ನಳಿನನಾಭನ ಕರಿ

ಯಂನ್ನನು।ಶರಶಿಕ್ಷೆ ದಶೆ॥ ಬಲುವಾದವನಿನಗೆ ಶಾದುವೆನು।ತಲುವ ಮುಂಜರಗೊಳ್ಳೈನಲು ದಿಕ್ಕಿ ಯೆಲೆ ಮುನಿವ।ಉರಾಶವನು ನೀ ಯನಗೆ ಶಾದು ಯನಲು॥೨೨॥ ಬಲುವಾ

ನಾಲ್ಕು ತೆರದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯರು ಬೆಳುವ ಸವದು ಗನ್ತ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯರು ಕಾಲವೃದಯ ಇತ್ತಂತಾ ಷಿಕ್ಕ ಯತಿಗೆ ಗಾಣಿ ಜಲದ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಗಾಣಿಯರು ॥ ರುಚಿಯೊಳಗೆ ನೆನಾಗಲು ಯೆಸು ಕಲಿ ಹಂಕರಸು ಯಿದ್ದನೆ ದಿಗೆ ಬಂದ
ನಭಿಸದಿವ್ಯ ಯತ್ತಾಗಂ ದಿಸುತ ಯೆಲ್ಲವನು ಅಸುಹಿದಸು ಶ್ರೀ ದ್ವಿತೀಯ ಭಾವರ ಹೋಲ್ವ ಸುಶಸ್ತ್ರಗಾದಿ ಪಿಡಿದನು ದ್ವಶಯೊಳಗೆಯಂನಾ ॥ ಮೇಲುರಿವತ್ತ ಸುಯಿಷನು ವ್ಯಾದಾರಶಾಂತ್ಯೆಯ ಗಾಲಶನ
ನಿನಾಗಿವೃದನಲು ಧ್ಯಾಲವಂಶರ ಮುಂದೆನಾ ಸಿಂಹಾಲಯ ದಿನಂ ಸ್ವಾದನೆ ಬಿರದಂಬು ಶೇಷರ ಕಸುವ್ವೆ ॥ ಬಿ ॥ ಯೆಸನಲು ಕೆ ಭಿಕಶ್ಯವಗೆ ವಂದಿಗ ॥ ಯೆವನಿ ಯೊಳು ವ್ಯಾದಾರಶಾಂಸಗೆ ಕನೆಯನಾದನ
ಹಶಗಾ ಬತಂತ್ರೈಯ್ಯನೆಂಬುವ ಸಾಮದತಿ ಗಮನಗ್ಗ ಇರಾಶ ಯಿಪ್ಪ ದವದ್ಯವಾವುನ ದಾಳಿಗೆ ದ್ವಾನಿಸು ಕಲಿದನು ॥ ತ್ರಿಸುಮಂಯ ನಶಾನಂಬಿ ಕಾಂ ದಿಷ್ಟರೂವ ಕೈಭಿಂ ದಾಳ್ವ ॥ ಯು ತ್ರೆಷ್ಟೈಯು
ಮೊತ್ತಿವ ಅಶ್ವಧಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರರದೆ ಹದಶ ತಶಕ್ಲಾಯ ಶರಾಜನೆಂಬುವ ಮತ್ತುಬಿಲ್ಲದಲಿ ಗಂಧ ತ್ರಿಶಂ ಶಶ ಪಿಂಡದಶಜಾವಿವ ಷ್ಟೆತ್ತಿ ಅರಾ ಭೂತ್ತಿರಲ ಗತ್ತ್ಯಸು ಸುಶಾದೆ ಹವ ಇತ್ತೆರಿಬ ನಾಡುತ ಬಶಲಶನು
ಸಂದುರಾ ॥ ಗಿವಂದಿನ ಕೆಕಶಕಾಂದುಷನ್ ಯೆಕೆ ಬಂದುವ್ಯಂ ಸ್ವಾಗ ನವನೆಕಿಗೆ ॥ ಗಂಧ ಅಕ್ಷತೆ ಕುಸುಮ ಜಲ ತುಂಬಿದಕ ನಕಶಾ ಶ್ರೀ ॥ ಶಂದುರಿ ಸಾಕ ನೆಯನೆಗ ಗಿನಂದ ಕೈಧಿ ದ್ವಿಗೆದ
ಹವಿಗ ॥ ಅಂದದಾಳ್ವ ಶ್ರೈಮು ಗದುಬಿಂ ಶ್ರೀ ಹಾಮಾಡಿದನು ಕಶಪ್ಪಿರಗೆ ಗಿಂ ಗವು ಂದೆಯಂನಯ ಪಿನರದೆವವನಾಂದಗಾ ದಡೇಶ ಜಗ್ಗವಾ ಭುವ ॥ ಸಂದನ ಹೆಬರಿಯೆಂ ಸ್ವಾಪ್ತೆ ಭಿರಿಯನಲುವ
ನಿನಾ ದಿ ॥ ಯಂದನಾ ನಂಶಾನ ನಿನಗೆ ಯಿಂದಿಗಿಳ್ಳ ವ್ಯಾಹಿಂ ॥ ವುಲವ್ವ ॥ ಮುಂದೆಕ್ಕಾಲಂಶರದ ವೈಲಿಯೆ ಯುವಂದು ಅರಾಗುವದು ॥ ನಿಸುದಕ್ಷಿಣಾದೆ ಹದಳ್ಳಿಷ ॥ ಸಾಸಕ್ತಿ ಯೆರಸ ಗಕಾಲ್ಲಿ
ರ ಮಾನನಿಧಿ ಮುಖಂ ಬಿಕೆಯ ಬಿರಸಾ ರವಿಂದಕ್ಕೆ ಗಸಾನುರಾಗದಿ ಹಾಗಿ ಕವಗಳ್ಗೆ ನಾನ ವಿಳ್ಳದೆ ಮಾಡಿಕನೆಯ ಭಕ್ತಿ ॥ ಶರಾಜನೆ ವಡೆಯೆ ನುಶ ತಂಸ ವಮಕೆ ಮುನಿಯಾ ॥ ಗಿಗ
ರಿಯ ಆಕೆನಾಲ್ಕು ತ್ರಿವ್ಯಂದರಾವೆರಬ ಕಾ ವುಡ್ಡುಂ ಬಿಕೆ ಯಕ್ಷ್ಯೆ ಶ್ರೀ ಕೆ ॥ ಕಸರು ದಿಂದಲಿ ಬಂದು ವ್ಯಾಸ ಕ ವನ್ನ ಮಾಡಿದನು ॥ ಪಾರಿಗೆ ಶ್ರೀ ಗಾಲ ಮುನಿ ಹಾವದ ಹಿರಿವ ವಾ ವಿಕಲು ಶಿವ ನಿಗೆವೆ

ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನು ಧರಿಸಿಯೊಳಗೆ ಶಂಭುವೆರವ್ವ ದಶದಿ [illegible] ಬರ್ಪುದು ॥ ೭೭ ॥ [illegible]

ವವಾಂಸ್ತು ॥ [illegible] ವವನ [illegible] ಹಿಡಿದರೆ ವನು [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
೪೭ [illegible] ೨೭
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ಖನಾದಾಕಲಿಬಿಕಲಿಶಂಗನ್ನಿ ದಿಕಾಯ್ತು ಲಾ ಗಿರಿಯಾ॥ ಭಕ್ತವವಶಕ್ಕೆ ಬಿದರುದಾ ವಾಗಿರಿಯ ನಲು ಶ್ರೀ ಕಾಮಹಿಂಗೆ ನೆಲಕವಮು ಗದು ಗಿರಿಯೆ ಕಪ್ಪಾಗಿಯೆ ಮುನಿಯ ನಾಂಕಳು
ವಾ॥ ಗತಿ ಬತ್ತಂದಮ ಮುಖಿಕ ಕಕಾಗಿಸಾಗಿಯೆ ದಿಂದುಗೆದವೆಯಲುರುಷಿಯ ಯಕಾಗಾ ಶಿವಮಂಡವೆಯನು ವನವನದು ಕ್ಕೆ ಭಿದನೆವ್ಯ ದಾಕಿಂದಾ॥ ವಂದ ಲೆಕ್ಕರಕೆ ಗಾಬಿ ತ್ತಾಷ್ಟ ಭಿಂದವಮು
ಹುಳನಿಂಶ್ಕ್ರಸಾದ ವಕ್ಕಂದು ದಂಸ್ಕೃಶಿ ಲಾದಿವ್ಯನಾವ್ಯ ಯಂದರು ಭಿಯಾಸ ಕ್ಕೆ ಬೆಂದಾ॥ ಶಾಬಿ॥ ಕ್ಕೆ ಬಿದನ ಮುನಿ ಬಂದಕಾಯ್ತವೆ ಹೆಗ್ಗೈಯೆಂದೈನಲು ಹರುವ ಬಿಕ್ಕೆ ಬಿದರು ಯಂಮ್ಮೆ ದೆಯನಾಮು
ನಾಂಛಿಕೆಯವಕ ವಿನತಿ॥ ಮಾಲಿನ ಭಿಕ್ಷದಿ ಹಾನು ಲಾಕಿಗೆ ವೆಲುವಕಗಳು ಶಿಭಿಯದಾ ಗಲಿ ಕಾಲಹರನ ತಿಯೊಲಿ ಬಕ್ಕೆ ಬಿದನಿಂವ್ಯ ಶ ಬಿದಭ॥ ಭಗ ಮೊಲುದಯದಿಂದು ಲಾಗಭಿ॥ ಮು
ಲ ಮುಹುಕಿಯ ಬಿಗೆವಂದಿಭಯಾಲಯದ ಬಾವ ಬಿಕೆ ಬಂದು ಹುಳಿ ಕಾನಭ್ರಿವೆ ದಿ॥ ಭ ಹರಪ್ರಿ ತನಾಗಿ ಭಿಯಾ ಕಿನ ॥ ಬಾವ ಹ್ಲಿಯ ಕೃಪ್ರದೆನು ಕಲಿ॥ ದಿ ವಕ್ಕಕಕದಾಗ ವಂತ್ರಿಗ॥ ಭಿ ವಕ್ಕೆ
ಬಿಸ್ವಾದ ವಂಛಾಂ ಮುಭಿ ಕವನ್ನು॥ ಬ ಬಿಹ್ನಿ॥ ಭಿ ॥ ಭಾ॥ ಭಿ ಬಂದಿ ಕಸಂವ್ಯ ದೆ ಹಕ್ಕೆ ವಭಿ ಕ ಲಾಯಿ ಕೆಂತಿಂದು ಬಿಂಷ್ಟ್ರಕ ಹಲವ್ಯ ವಕಿಯಲಿಷ್ಯ ವಛಿರಿಸಿ ಗಾತ್ರಂ ಮಾದನ ಕಂಸ್ಸಾ॥ ಭಿಯಲಿ
ಕ್ಷುಕಾಂದಾಕದೆಯ ಲಿಛಿಲುವಲ್ಗವ ಕಗ್ಗನ್ಯ ವಾಲೆಯ॥ ಬಿಗಾಡೆಯ ಶಿ॥ ಕಗೆವಕ ಪಕ್ಕ ಭುಂ ಹಿದನು ಮುನಿಪಾ॥ ಗಗ॥ ಚೆಗಧಿಂದಲಿ ಬಂದುವಾಲೆಯ ಹನಾ ಗಕ್ರಿಯ ವಗೆಕಾದಲು
ವಂತ್ರಿಯ ಚೆಗದಾಭು ಕಕತ್ತಿ ತಾಕೆ ದಿಟಕ್ಕೆ ಭಿ ಲಾಷ್ಟ್ರನಾದಿ॥ ಲಾಗಚೆಗದಿಯಲ್ಲನತಾ ಕಗಾಭಿ ಕ್ಕಿ ಪ್ರುದಾ॥ ನಂಗದಿ ಕಷೆರಿಕೆ ॥ ನಾಗಹಯ ಕಥ ಪಾಯದ ನಿಛಿತಂ ಕಂಸ ಗುಣ ಲವಿಗಿಲು
ದಾಕವಸಾನಾ ವಾದ್ಯ ಮುಸಿ ದಿ ಭ್ರಿಕ ಬಿಕತುನಿಯಾ ಭ್ರುವ ಕೆಬಿಂದು ಮಾ ಹಕಾ ಪ್ರದಾ॥ ಜ ವದನಿ ಮುನಿವಗೆ ವಂದಿನು ಕವಂಗಲಾ॥ ಧಕ ಗಾಬಿ ವಕಮು ಬಿ ದಿದಾ ಶಿಯ ನರದಕ್ಕ
ಕದಾ॥ ಭಸ್ತ್ರಾತ್ತು ನಗಳಕವ॥ ಭ ಕಕತ್ತು ದಿಂದಲ ವಾಗಿ ಕರಿದ ಭಿಂವಕ್ಕೆ ಬೆಂದಾ॥ ಕಭಿ॥ ಲರಿಗೆ ಸಂಗಾತಿಯ ಹೃತ್ತಿ ದೆವರ್ತಿ ಯೊಡು ಲರಿಗೆ ಸಂಗಾತಿಯ ಕ್ಕೊಂದು ವಾದಪ್ಪ॥ ಧ ಕಿಯೊಳಗೆ ಮುನಿನಾಕಿಂಯ

ಶಾಸುಟಿ ದುಂದೇಶ್ವಾ ವಿಗಿಯ ಶುವ ಶುಪ್ರಾಗಿ ಶಿಶಿಇಗಳಿಂತಿರಾಭುವಿ ಭ್ರುಗಿ ಶಿಶನ ತೈಂತ ಶಮ ಶಾಂಬುವಾ ಲಿಗಾಜಿನಬಳಿಯನಿ ಹಿಹಗು ॥೩ ಬಗ್ಗಯಿತ್ರ ಬಾಜಮ ದಣ್ಣ ಮಳಿನಿವನು
ಚಿತ್ರವೃತ್ತಿಯ ಪಿಡಿದುನದವಷು ।ಮತ್ರೇನ ವನಸ್ಯಂ ಚಿನ್ನ ಗಿಮ ಲಾವಾಗಳಿ ಮಳಲು ॥ವತಿ ಹಂಗ್ರಿವ ವಮಾ ಬಿ ವ್ರದುಶವಮತ್ರೆ ಬೆಗದಿ ಶಂದು ಶಂಸ್ರಯನೆತ್ರಿಯಲಿನಿಶ್ಚದ ಲಿ ಬಾ ಶತ್ರ ಗುಪ್ತಸ್ಪಲಿದ
ಷವ ಭಗಾ ॥೩೫॥ ಪಲಕ್ರಮ ಬದಾಗುವ ಮಾಪ್ತಶಿ ವಿಯಾಚಿಲು ವಗೀಗಿಶಿ ಮೂದುತ್ರ ಶಲಿಶೆ ನಲಿನನಾರಿನನು ಯಿಶ್ವಯಿಯುದ್ಧದಿ ಮಂತ್ರ ಚಿತ್ತಿಂ ದಗಿ । ಯಿಬಿಯ ಗ್ರಾಶವನಿ ಭುವಲಾನಾಗ ।ಬಲು ವೆಯವರ
ಗುಣನಾ ಗಿಯಿ । ನಲಿನ ಮುನಿ ಯಲಿ ಶಾಗಿದು ಯಿಶ್ರ ಚಿತ್ರ ನು ಶಶ್ರಗ ॥೩೬॥ ವ ದದಬು ಲಿನಲಿ ಅತ್ರಿದು ಹಿಂಗನು ವಶದ ಭಾದ ಕ್ರ ಮತ್ತ ಭಾದ ವೃ । ಪ್ರಯದ್ವಾರಗ ವವ ವಮಣಿ ಗೆ ಬವ್ಯಾನ ಗಿಶ ಘುನವಾಗೆ ಗತಿ
ಜಿಯ ದಿಂ ಪನಸ್ತ್ರೈಂ ಯ್ಯ ಶ್ರೀನುವಗಾ ದಗರ ದಿ ವ ದಶ್ಚಗಿಂ ದು ಯಿಶುತಲಿ ಶಾದ ವಿಪಾಲಕ್ಷ ಶಾ ತೀ ವಿಲ್ಯ ಸನಾ ಶಲ್ಯೆ ವಶಗೆ ।೩೭॥ ಗಜಗಜನಿ ಪಿಂ ಗ್ರಾತ್ರಿ ದಚಾರಿಯನ ದುಶವಶದಿಂ ದ್ರೈ ಶದು ಶಾಕ್ಷಿನ
ಪ್ರದಶ್ರೈ ಚಿಯ ಶ್ರವರನು ಶತುನಪ್ತ್ರಿದು ಯಿಂ ಪ್ರಂ ನೆಗದ ಧನು ವಿನದ್ಯವನು ಷಲಿ ಸಿಂ ದಾದಂ ಬಡಿ ಜಶರಿವ ಮಿ ಗೆ ವಶನು ವಪಿಡಿವ ವಿದ್ಯವಶ ರಿಸು ಶಂತಿಂನ ಪವ ಮಾ ದಿದನು ॥೩೮॥ ಪದು ಷ ದಿಂ
ದಲಿ ಬಂದು ನಾಲ್ಕು ವಶ ಮಾವಗಿ ಷದನು ಶರಿಗಾಲಿ ದು ಗ್ರಿಶ ದಪಿ ಬಿದ ವೆದ ಪಾತ್ರ ಮಿ ಶಾಗಾವೆ ದಲಾಗಿ ಷರು ಗಾದಿಂ ದಲಿಯಲ್ಲನ ಲಿಂಗ ದಂ ಯಶ ಳಿಗಂ ಗಳಿ ಗುಗಾಶೆ ಪಿಸ್ವಾ ಶಿ ವ್ಯರದಾ ನೆಗೆ ಷರನ ದಿಶಿ
ಗುಶಗಾತಿಂಯಾ । ನಾಶ ದ್ವ್ಯನವಾ ಪು ಗ ॥೩೯॥ ಯಿಶು ಶಿಶಲು ವಂದಿವನ ಮುನಿವನು ಪ್ರಶದಿ ನದ್ರಾಂ ಗನೆಯಿ ಭೊಂದಿಶಿ ಶಶಗಾಳಿ ವ್ಯಕ್ಷ ವಾದಿ ಗ ಪ್ರಯದಶಂ ದು ಶಿಗಾಶಿ ಯಾ ॥ವಶಮಾಗೆ ಯಂ ಶಾಲದ ಪ್ಪನ್
ಷಿ ಶಶ್ಗಾಳಿ ಪಾರಿದ ಬಿನ ಲಿತ್ರ ಶಿ ಪ್ರಶದಿ ಶಾ ಪಿನಿ ಪ್ರಶ ಮಾಶಿಂ ಚಿತ್ರಿ ಪಿ ದಶಿನ ವಾಲದೆ ॥೪೦॥ ಯಿಸು ಶವ ಮನ ದಾಗು ಪಂ ಶಿಂ ಶಿ ಗುತ್ರಿಶಿ ಯಿನನು ಮುಳು ಗುವ ನಮೆಯಶಾಗು ತಿ ಘುನ ದವ್ಯ ಶ್ರಿ ಬನ ನಿಯ
ಬಾಶದು । ಶೊಂದಶಿ ಶಾಲತಿ । ಯಿನ ಶಮ ಪಷನ ಮುಳುತ್ತಿ ಯಿಪ್ಪಿ ಶಿಶನ ಲಿವ್ರಗ ದಿನ ಶಿಗೆಂಯಂದನು । ಘುನ ಶಶದ ನಾದ್ರೆಯನ ಷಿ ದಿ ಶದ ದ್ವಶ ಗಾಳಿ ನೆ ಗಲು ॥೪೧॥ ಗಜಗಜನಿ ನದುಗು ಶತ್ರಿಪ

ಳ್ಳಂ

ಗ್ರಾವಾನವಮಲಾಕ್ಷಗೆಮಲಿ ಗದೆಂನು ಬಿಡದೆ। ವಡುಮಾನಿಳಸದಿಂತೆರೆಗಲು ನಂಧ್ಯಾಕಾಲಮಿಂಚು ತಿಶಿ॥ ಅವಶ್ಯದಿಂ ಪೊಳ್ಳೆತ್ತಿಕಿಬಡ್ಡಿಂದ ರಶಿವ ದಮುಖ ಯೆಂನೆಯಂ ನಕ್ಷತ್ರಯ ಶದಶಶಯ ದೆಬ್ಬಿಸಿದೆಂಯ
ನುಂಯ್ಯೆನ ಷ್ಪುವೆ ನುಗ್ಗ೧೨ ಶಾಲ್ಪದೆಂಯ ಶಶಿಗಳಾದೆ ನೆಬಲ್ಲಿದ ರಶ್ಮಿಯ ನು ತಿಳಿಯನೆ। ದಿಕ್ಕಿನು ವೆನಗಾಡನು ತಷು ಜಾಗಿನು ಬಿಡ ವಮುನಿರಾಯ॥ ನಿಲ್ಲೆ ಲಕ್ಷ್ಯಂ ನಷ್ಪುವನು ನಿಕ್ಷಾಷ್ಪದಾಗಲು
ಇಳ್ಳಿದವೆಂದಶಿ ಅಲ್ಲಿ ಮಾಶುದಿವನ ನಿಂದನು ಷೊಗಲಾಶದತಿ॥೩೩॥ ಮುನಿಗಳೆಲ್ಲರು ಬಂದು ಮುನಿವಗೆತ್ರ ನುವನಿದ್ರಾ ಮತ್ರನಾಂಯ್ಯಗೆ ಷುನ ತೆರದ ಅ ಷ್ಪುವನು ಕ್ಷೊತಾ॥ ಶಬುಷ ಬೆಶಿಸಲು॥ ಯಿನ
ನೆಅಷ್ಪುವ ಕಾಡಲು ಪ್ರಾಶ ದಮನೆಯ ದೆವಿಯ ಭ್ರಿರಯದಿ ನಿಂದಿ ಶಿಶನ ಲಿಸಾಲ್ಯ ಕನ್ನ ತಶಶಶದು ಯಿವ ಬನಿ ಗೆಶಲು॥೩೪॥ ಯಿತಿ ತಿಬ ಶನೆನಂ ಪ್ರೆಂದ ಕಾಂಯನು ಕಾಲುವದಾಗದು ಮಾತ್ರ ಪತ್ರ್ರ
ಯಿಾಬಲಿ ಕೆನಾಪ್ಯಬಿಸಲು ಶಿವ್ಯಯನಲು ಜಮದಗ್ನಿ ಸಲವಿನಲ್ಲಾವರನು ಶಾ ಮನ ಶೆಲುವ ನ್ನಾಶ ಗಾಶಿಯ ಮಾಡಿ ಬೆಗಶಿಶಿ ಇದು ಬಂದು ಜನಕಾ॥ ದಿಖಾಂ ದಶಲು ಯಿವಳ್ಗೆ॥೩೫॥ ಶಿಶಿಯವಾ
ಬಿಂಯ್ಯೆಮಗನೆ ಯಂದಶಿ ಶೆಲುವ ಶೆಗಾಶಿಗಂ ದುಗೆಂದ ಭುವ ಪಿಶ ಮಾಡಲು ನಾಗ ಬದೆಂಯಂ ನ್ನಾಡೆಂಯ ಮಾ ಬಿಜದ್ದಾಗಿ ಬಲು ಮೆದಾ ಷುವ್ಯಕಾಶಬ್ಬ ಗಂತ್ರ ಲಿ। ತ ಬೆಯ ನಿಂನ್ನ ದು ಕ ಶದು ಶ್ಗಾ
ಲಿಯಿ ಭಿಯಿ ಭಗೆವಾಜ ಯಾಗೆ ವ ಶಿಕ್ಷಶಿಯಲ್ಲನಾನೆನಲು॥೩೬॥ ಬಿಯ ಶಾವಿವಕಾ ಭ್ರಮುನಿಯ ಶಬಿಯಿ ವಶ ನಲಶಿದು ವೆಂದಶಿನ್ನೊಂದು ಲಿವ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಯೆತ್ತಿ ತ್ರಿಶವನು ವಾದಿಂರೆನೆಲ
ಷುಷುಶಿ ಲೆ ನು ಬಿಯನೆ ಭಿದೆನುಂ ಶಿಶನಾಲ್ಯ ರಷ್ಮ ಬಿಂತು ನಲು ತಂವ್ಯ ಗಳುಂ ತೆಂದು ಮಿದು ಶದಾಗಲು ನಬಿದು ಶಿದ ಪಲು ವಷ್ಟ ಮುನಿರಾಯ॥೩೭॥ ಶಿದು ಮಗನೆ ಬಿಡಿದಾಶಗಳು। ನಿದುವೆ
ನುನಾನ್ನೆನಲು ವನದಾ ನಾ ಬಿಮುಶುವ ಶವಶಿ ಬಿದಶಾ ಯಿಶೆಗಾಶಿಯಾ॥ ಗಾದು ಬಜಿಶಿನು ನಾ ಲ್ರಶನ ಬಿಶಗಾ ದಷ್ಪಾವೆಂಯದ ಶ್ರೋಧವನು ಬಿದುರಾ ಡಿಯೊ ಭುನಿನಾ ಲಿದಕ್ಷೆ
ಪ್ಪಶಿನಾ ದುಷ್ಪವಿವಶವಾ॥೩೮॥ ಯನಲು ಲಿಕ್ಷ್ನಾ ಮುನಿಯ ಭ್ರಿರಾವ ಬಿಶನೆಂಯ ಗೋಶಗಳ ಕಾದಲು ಶೆಗಾಶಿ। ಷುನಶ್ಯ ಶಷ್ಯ ಮದಲಂ ಶಶಿನಾ ದಲುನಿಪ್ರಿ ಶಿ ಲಿದೆಪ್ಪ॥ ಮನು ಮಂಕಾರಿ

ಯೆಪಾದವದ್ಯವ। ಮಹದಾಳಗೆಸ್ಸಿ ಸವೃತಾಪ್ತಿಭಿಲು। ತನೆಯ ಶಿಷ್ಯರು ಶಾಯಿಶ್ಯರದಾ ಪ್ರಾರ್ಥಿಯಾವಕ್ಕೆ ಭಿಂದಾ॥೨॥ ಪಿಡಿದ ಕಾವಿವೃ ನಾಡೆಲ್ಲ ತ್ವಾಯಿತು। ಮಹದಿ ವತ್ಸ್ಥದ ಬಂದು ವಂದಿಸಿ॥ ಪಿ

ಡಿದು ಮಂಡೆಯ ನೆಕ್ಕೆ ದ ದ ಕಾಡೆಯ ಲಿಪ್ರಾಕಶಭದು॥ ಮದದಿಂಯ ಸುಹುಭ್ಯಶಿ ಬಲದ ಕಾಡೆಯಲಿನಾಲ್ಕು ನುತಶನು। ತಡೆಯ ದೇಹುಭ್ಯಶಿ ಕಾಳ್ಗಲು। ನಗು ಶವ ಶನು ಧರಾ॥ ೪೧ ತಂಡೆತ

ಯಿಗೆ ಬಂದುವಂದಿಸಿ ನಂದು ಶಶಗಳ ವಲಿಗಿ ದುಲಿಸು ಜರು ಅಂದು ಅಗ್ರಜಗೆದ್ದು ವಂದಿಸಿ ಯತಿತ್ರಿಶಕ್ತಿಸ॥ ತಂಡೆಯ ಸ್ನೇಯ ಕಾಂಡಲ್ಪ ಸರಸ್ವತಿ ನಂದಾರದೆ ತಾವಗಿ ವದ್ಯ ವಾಡತಾದದಾಳಿಸ ಅಪ್ಪತಿ

ಅದನ ಸುರಿಯ ಶಾವಕ್ಕೆ ಭಿಂದಾ॥೭॥ ಗಾಯಿತ್ರಿ ಮಹಾನ ತಿಸಾ ತಶಶಹರುಷಾದ್ಗಿತಿ ಪ್ರಾಜ್ಞಾರಿಯ ಸಂಬಿಯಿರು ತಿಶಿ ಹಾತ್ರಾಪ್ಯ ಭ್ರದಿಶೆ ಭಿಕ್ಷೆಯ ಶಾಳ್ಗೆ ಶತಗ॥ ಸಂಬಿಯ ಸಾಗನ ತ್ರಿಯಿಯ ಭೂತಾನ ಮತ್ತಂ ದಾ

ಭ್ರಮಿಸುದವ ಲಾವನ ಧಿಂಯ ಸಿಶಗೆ ಮತ್ತಾಗಿಲು ನಾತ ಶಾಂತಿಯ ಬಶಲು ರಿಯಾನು ಶರುಣ॥ ಗನ ತಿಯ ಶಕ್ಕ್ಷಮ ಲಾವ ಕಾರಿಯೆನು ತಿನು ತಯಿ ಬಂದ್ಯಲ್ಲ ಯೆಸ್ವನು ಅತಿ ಚತಿಲವ ದೆ ಷ್ಟಕ್ತಿ ಪತಿಗೆ ೪೧

೪೧ ಮಂ ತ್ರ ಧ್ವನಿ ದಾಳ॥ ಅತಿಶಿಲುವೆಂಯಿರು ತೀ ಭದು ಪ್ಯಂದ್ವನು। ಅ ತಿ ವಿಚಿ ಕದಶ್ರಿ ಕಿ ಮೂಪ್ತಿ ನಾನ ತಿಂಯ ಶ್ಲಿಲ್ಲರು ವೃಷ್ಟಿ ಕಾಮ ಅಭ್ಯಶಿಗಗಳ ನಿಷ್ಠಾ॥ ವಳಿ॥ ಗಂಧ ಕಸ್ತೂರಿ ಶಂಕುಮ ವನಾ॥ ಯಿ

ಂದು ಮಿಶ್ರ ಯೆ ಶುದ್ಧ ಶಿ ಸ್ನಾನ ದಿಷು ಅಂದವನು ಶಾಶಂದಾ॥ ಶ್ರೀಗಿಶಿ ತಂತ್ರ ವಮ ನದಾಳಗೇ॥ ಸಾ ಂದು ಕಾಂ ದಕ್ಷಿಣ ಪಿ ಮನಿಗೆ ತಂದು ತಂಡೆಯ ಕಾಮ ಕಾದನು ವಂದು ದಿನವಾ ಭ್ರಶಗಾವ ಭಿಶ್ರೆಯ

ಶ್ರೀ ಶಿಷ್ಯ ವೃಕ್ಷ ವಾ॥ ವಶಗಯಿಮ ಕಾಳ್ಗಲು ಯಿಲ್ಲ ಸಾನಗ॥ ವ್ಯ ಮತ್ತ್ವರಿಯಲಿ ಯಿಲ್ಲಸಾನು। ಕಾಮ ನಾದಲು ಯಿಲ್ಲಸಾನು ಗಂಧ ಶಂಖ ಮ ವಾ॥ ಯಿ ಮ ತಿ ದ್ವಾಲು ಯಿಲ್ಲ ಕಾಮನಗನು ಮವನ

ನ ತಿ ಕಾಶದೆ ವಿಯ। ಮುಪಿನಾ ಂಬಿಯ ನುನನಾದನು ಅದಶಯಿ ಶತ್ರು॥ ವಶ್ಯ॥ ವಹೋಗ ಕನ ಕ್ಷ ರಯ ನಗಾಯಿತಿ ನತ ಫಲ। ಮಿಗಿಲು ದುಃಖ್ಯ ವಶ ಭಿ ತು ಮಾಡಲು। ಗಗನದಾಳ ಶವಿಯದರಿ

ಬಹು ತಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಗಿ ಶಿ ಯಿ ತಂದು॥ ದು ಗು ದಳ ಲವನು ವರ್ಯಶಾ ಯ ತಲ ಗಿ ಬಿಗಿ ಂಯ ತಿ ಮ ಫಲ ತಂತ್ರಿತ ವೃಕ್ಷ ಭೂಗತಿ ಯಿ ಶಲು॥ ವಸ್ತ್ರಗ ಮಿಂದಿ ಕಿಪಾ ವಿನ ಕ್ಷಂಡೆಯಿ ಪಾದ ಹಿಡಿದಿಯ ಪಾಗ

ಟಿಕೆ ದಿಂಯಶಕ್ತಿಶ ದಿಂಯ ಬಿಶಲ ದಶಂ ದು ಶಿ ರಿಗಿ ಬೆಗ ದಾಳ್ಗೆ ಮುನಿಯಾ ॥ ಅಂತದಿಗೆ ಬಂದೂ ತ್ರೈಂಲೋಕ್ಯ ಮುಗಿದು ನಡು ಪಕ್ಷ ಲಿ ಪುಲಿಂ ದಿದ ನಿವತ್ತಿಯ ಕಡೆಯ ಗಂಗಾಪೊಳ್ ನೋಡಿ ನುಡಿಗೆ

ದರಿಯಾವಕೆ ಭಿನ್ನದಾ ॥ ಪಕ್ಷ ಅಂತು ಲೆಗ ಶಿಯೆಸಾನಿಂ ನ್ನಯಿ ಶವನು ಶಿ ಇ ದೇಶಂ ಗ್ಯ ಡಬ್ಬ ದಿಬಂದಕೆಂಯ ।ನಲಾನುವನು ಹಿಡಿಯೆನುಶಂಗದ ಕಲಿಯ ವ್ರಾಲದಾನ್ ಬಿಳಿಯ ಕೆಂ ಪುಲವಂದುಕಾಳಿ

ನುವಲಮೆಯಿಂದಲಿ ಕಾತ್ತು ನಿದವ ಲಿಯ ನಗಕದ ರಾಜಗಿತ್ತು ।ಯಿದ ಕನಮ ಶೂಕಾ ॥ ಬಗಳಿಂ ನ್ನವನು ಯಿಗುಕಾಂ ದಾಬಂದೆ ।ಇಂನ್ನ ವಿಲ್ಲದೆ ಲೆ ದಿದಾನು ವಂಯಂನಗಂ ಕಾಪುದಲಿ

ಮಾದಿಳಿಕಾ ದುವನಿಂದೆನಲು ॥ ವ್ಯಂನ್ನತದಿವಂ ದಾನುಶವುನಿನ ಶಿಶಂ ನ್ರಿರಾಜನಂಯದಿ ಸಿನ ಗಲು ।ಪ್ಯನ್ನತದ ಗದ್ದುಗೆಯನಿ ಇದೂ ಬಂದುವಂ ಬಿನಂತಾ ॥ ಪನಿಕ್ಕ ಶವಿದಿ ದು ಕರ ಕಾಂದಾ ಪಾಗಿ

ಪರಿಯ ಊಕಾನದಲ್ಲಿ ಯಿರಿನುತಶರಿ ಇಗಂ ಧಾತ್ರಕೆಯುಕುಂ ಪುವು ಜಲದಿಂದಲಿ ದಿದಾಳಿ ದೂ ॥ ವರಿ ಆತ್ಮ ವಿಧಾತ ನನ್ನೆಯಂಸಾ ಭರಗಾ ಬಿವನು ಮಾಡುತ್ತ ವಂದಿನಿ ।ಕಮುಗಿದು ಬೇನಗಾಂ

ಬಕ್ಕನ್ನಾ ಕದೆ ವಿ ನಿಸಾಲದೂ ॥ ಂ ॥ ಬಂದಕಾರಗಾವನೆ ಯಂ ದಡು ಕೆಂದ ಕೈ ತ್ರೈಯ್ಯನಗಲಂ ಕರ ನಿತಂದದಾ ದವರಿಯ ಮೂದಿ ಸಿ ಕಾದಾಂ ತೆನು ಕಲು ಮುನಯಾ ॥ ನಂದು ಕೈ ಬಿಲು ವಂದು ಅಕ್ಕೆಯ

ನಂದದಿಂದ ಲಿ ಕಾ ಪು ನಿಂ ನಂತ ।ವಂ ಧಿರ ಕೆ ಕಪು ವಿದನಿ ದಕೆ ಬಂದ ತ್ತ್ರ ನಮ ತೂ ಕಪ್ಪುಂ ದ ತ್ತ್ರ ॥ ಗಗಳಿಂ ನ್ನವನು ನಿನಂದು ಕಾತ್ತರೆಯಂ ನವಾಪು ನಾರಿ ರಗಾ ವಾದಿಯ ।ಪ್ಯಂನ್ನತದ ಕ್ಪಾಪಿಯಿಂ

ದಕಾದಾವನು ನಾನಿ ದಾವೆನೆನಲು ॥ ಪ್ಯಂನ್ನ ಕದಿರಿ ಯಾ ಪಾಲನು ಡಿವನು ।ದಿಂ ನಕರು ಗಾದ ಬಾಲನು ನಾ ।ನಿಂನ್ನ ಅಕ್ಕೆಯ ತೂ ಕಳಿಂನ್ನ ವೆನೆ ನೆನು ಕ ಕೊ ದ ಅಗಿ ॥ ತ್ರ ॥ ಯೆಂದು ವೆಂದ ರಕ ರ್ಯ ಪ್ಪೆನಲು

ಯಿಂದು ಮುಖಿಯರು ಬಂದು ಕೆಗ್ಗಿ ಕೆಗಾಂ ದಾನು ಶ ವರಿ ವರಿಯ ಊರಿ ರಗಾಗಳ ನೆ ಕಂದಾ ॥ ಮು ಕಡೆಯಿಪ್ಪ ರುಕಾ ಯಿದರಿನು ತಾ ।ಯೆಂ ದು ಪೆ ಬಿಲು ಕೆ ಬಿನ ಗಾ ಪುಲ ।ಯಂ ದ ನವರಿ ಗೆ ನಿಪ

ಕಾಪ್ಪದನಾ ಯ್ತಲಂಜುವನು ॥ ಗೆ ॥ ಯಂ ಮ್ಮರುಕ್ಕಿ ಗ ಪುನಂ ವ್ಮ ಕಾಲ ನರ ಗಾ ಪು ಂ ಮ್ಮನ ಕ್ಕೆಯ ತೂ ನ ವಿ ಕ್ಷಿ ಶಿ ಪು ಂ ವ್ಮನೆ ನಾನಾ ಯ್ದು ಮಾ ದಿನಿ ಕಾ ಬುವೆನು ಯನಲು ॥ ಪ್ಯಂ ಮ್ಮಯದಿ

ತ್ರಾಗಿಗಾಂದಕ್ಕೆರಿ ಸಾರಿಕಂವ್ಯಸ್ಥರುಷ್ಠ ದಿಕರಾ ಗಿಸಾದಲು॥ಗ ಯಕ್ಕನೆ ನೆಲಬಿಷ್ಟಯಿತದೆ ಅಕ್ಕಿ ಯಾವರದಿ॥ ಳಿ॥ ತ್ತಿಲು ವರ್ತನನು ಬಿಷ್ಟುತಕ್ಕದು। ಯೊಳಗೆ ಯಿರನುರಿ ತೂಗಿಸಾದಲು। ನೆಲನಬಿ

ದದಿಕತ್ತೆಗಡುಕ್ಷನ ಕರವಾದಲಿಂಕಾ ಲಾಬಲು ವೆಮಕನೀಕ್ಷಪಿ ತೂಗಲು। ನೆಲವ ದಿದುಬಿದದಿಕಲುರ್ತಿಯವನು। ಸಾಲಕ್ಷರ್ಕಿಂದಾ ಕಗಬವ ದಿಳ್ಕರಿಕಿ ಕಾಕಿನಲು॥ ನಿಳ್ಳಿಗನ ಕಲವತ್ತಾ ರಿಕಗಾವಿ

ಕ್ಷಲು ಗನಕಲವಾಂಸ್ವತ್ತಸ್ಸಾಗಳಾಪ್ಷಲು। ಗಕಲವಾ। ರಿಕರತ್ತ ವೆರೆದಲು। ಗೆಲ್ಲ ಹೆರಿ ದಬಾ॥ ನಕಲ ಮನೆಮನೆ ವಾಸ್ತಕ್ಕೆಕ್ಷಿದನಕಲವೆ ಮವ್ಯಬೆಳ್ಳಿತಾಂ ಬ್ರದಂಯಿತುರಿಯಲಿತಂ ದರಿ ನಂಯರ್ತಲು। ಮಿಗ

ಕದೆಯಿಕಲು॥ ನಿ॥ ಮಿದಿಕೆ ಮನದಾಳುರ್ತಿಕವಾಕಿಂತಿಗೆ। ಮದದಿಂಯಕಕರ ಕ್ರೈದೆದಾ ಲಿಯೆ ಕ್ರಶಿಯದಾಗಲು ಸರಿದುವಾಸು ಕೆಂಯಿತಿಗೆ ನರಿಯಾಗೆ॥ ಗದಗದನ ಕ್ಕಿಗಳು ಕಂಯು ತಂದಾತ

ದುಸಗರುತಾದಾ ಭಂತಿತ್ರ್ಯನಾ ಕಿಯೆರಾ ದಿವಿಯಿತುಬ ನಗಿಸಗಾವೆಮಂಗಳಸಾ ಶಕ್ತಿನಿಯಿಲ್ಲ॥ ಕಿಂದಿಂದು ಮನದಾಳು ಕಿಳಿದು ಅವನೆ ಛಂದದಾಳು ಯಿಲ್ಲ ನಾಕ್ಕೆ ದಾರ್ಯತ ಗನೆ ಬಂದುಮಲಿ ೪೨

೪೨ ನಿಗದಿಕಪ್ತುವಂದಿ ಕ್ಷಿನಿಂದು ಕರಮುಗದು॥ ಅಂದು ಅದರಾಳು ಬೆದಿದಾನ್ತವಾಲತ್ತಂದದಲಿ ಮಾಡಿ ಖಂಯಿತಾಷಕೆ ಅಂದುಕ್ಕಿಗಳು ಕಿಯಿಷ್ಟೆಗಾ ದಳುರ್ತಿಯಾವಕೆ ಳಿದಾ॥ ನಿ ನ್ಮಾಯಿತಾರ್ತಿಯಾವನಗೆ

ಕಿಂಯಿಕೈಕ್ಷಿರು। ಮುಕಲಿದಕೆನವ್ಯಸ್ವಕಾಳಿಯ ವ್ಯತ್ರವರ್ಯಕ್ಕಿಗಳಿಕಿಯವಾದವ ಮಾಡಿ ಕಿಂಜೆನ ತ್ರಾ॥ ಮಂತ್ರ ಚೆವಿಯ ಚಿಕಗಾದಾಳಿ ಂಯುಪುತ್ರ ಮಾಡಿ ಕಸಚಿ ಕ್ಷಾಂದರ ವ್ರತ ವೇತ್ರ ಮಾಂಯಕಾರ್ಯ

ವಿಯ್ಯಕ್ಕೆನೆಂಬವನು॥ ನಿ ಕ್ಷರರುರುಗರದ್ದಯದಳನ ಷ್ಣರದುನಿರಿಂ ಯಿತ್ತುಂಯ್ದ್ಯಂ ಷೆಂಯಾದು ಕರ್ತಕಗಾಜಲ ವಾಳ್ಳನಲು ಬಳಹನು ತ್ರತಿ ಸಳಿಂದಾ॥ ಕಿರಿಗಿಬರುರ್ತಿ ಕಿಜಮದನ್ನ ಮುನಿಯ

ಚಕ್ರಗಾಗಾ। ಗಾಳಿ ಕಾಗಿವಂದಿ ವರವಮುಗದುನಿಂದಿಕಲು ಕರುಗಾದಿ ಮುನಿ ವಿಚಾರಿ ಕಿದಾ॥ ೧೦೦॥ ನಿ ಸಂದತ್ತ್ರೈರಿತಂದುಕ್ಕೆಳಲು। ನಾನು ವಲ್ಲಿನಗರದಗೆ ದೆಯಗು ಮಾನನಿಧಿ ಕೆಲ್ಲಿಯ್ಯನಾ ಕೆಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯ

ನೆಂಬುವನು॥ ಸ್ಥಾನನ ದಿಬ್ಬಂ ಪಿಯುದಾರ ತವಾಗಿ। ನಾನು ಸಾಗು ತ್ರಷ್ಟಿಯದೃಮುಳಿವತ್ರಾಸುತ್ತೆಜ ದಿಬಾದಿ ಬಂದರಕೆ ಲಕ್ಷಂಯ ನಗಾಯ್ತು ॥ ೧೦೧॥ ನಿಂವಾದವ ತಂದ ಮಾತದಿ। ಯಂ

ಪಸುಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಲ್ಲಿಅದಗಿಹ ಶಂಪ್ಮತಪ್ಸ್ವೃಷರಿದುಣ್ಣಾಯಿತು ಯೆನಲುಮುನಿನಗುತ್ತಾ॥೧೦೨॥ ನಂಪ್ಮಮನೆಯೊಳುಗಶಲಕೆನೆಯು। ಪುಂಪ್ಮಕ್ಕೆಲ್ಲರು ವೃಂದಾರಕರ್ಗಿರಿ। ನಿಂಪನಾರಿಸಾವಲ್ಲಭ

ದವರುಯೆನಲುಗ್ರಾಹಾಲಾ॥೧೦೩॥ ನೆನೆನಸುಕಲಾದದನುವಮುನಿವಗೆ। ಅನಮನ್ಪ್ರಸನ್ನಸುಕಾಪೆರೆವನು ಧಿವನುನಾನಹುದುನಿಂಪ್ರಪ್ರಸಂಗಾವದೊಳೆನಲು॥ ವ್ಯನುರಿದನುಶ್ರೀಗಾಳಿಗೆಮುನಿ

ವನು। ಯನಾವಲಶವೂಂಪ್ರವಂಚಲಿತ್ತವಪ್ಯೋವುಂಶಿಯೆ ನವೂದನಿದನೆಗಾವಧ್ಯೇನುವಿಗೆ॥೧೦೪॥ ಶರವರು ಗಿಯಲುವೆದಿದಶ್ಯವಶರದರಿಯುಶ್ರೀಗಾಳಿಯುರಾಜಗೆ। ಪ್ರಶಧಿಪನಿಗೆಸರನರಗೆ

ಕಂದಿಕ್ಕೆಪ್ಯಗಾಳಿದಭೂ॥ ಕ್ಷಶಕ್ತಿನಿಶನುಯರದುವಿಧ್ಯವನರುವಳಿಗೆಮುನಿಶಾಪುಶಧುಷಲು। ವರವರುಶ್ಯಜವದಶ್ರಿಯನುಶ್ರೀಂದಾದುಶಲಿತಾಗೆ॥೧೦೫॥ ಚಲುವಲೂಶಭುಮುನಿಯ

ಮನೆಯ। ವಳಿಗೆಶಕ್ತಿ ಪತ್ರೋನಶಂದರು। ಯಿಳಾವತಿಗೆಪೆಳದರುಶ್ರೀಗುಶತಿಶಗಿಬಂದದನಾ॥ ಪಲವೃಶ್ರೀದಾಘುಂಶಿದಿಶಾದದಶಿಯುಲುವಿಂತೊ ಭುಕ್ಕೊರಭುಕ್ತಿ ಶಾದಿನಲು। ಬಲುವೆಮು

ನಿಯರಾನಾಶ್ರೀ ಶಿಶು ಗುಶಬಾರದೆಂಯಿಶಲೂ॥೧೦೬॥ ಅನುಶ್ರೀಗಾಳಿದೇವಿಗಾಂದಿಶ। ಶರವು ಗಿದುಚೈಗಾಗಾಂದನಾಶಭು। ಬಲುವಶಿರನನುಪೆಳೆನಲು ಗ್ಯಶಗದಿದುಶಾಶಳಿಂಗೆ। ಗುರುದಶಕ್ಷ

ಬಶುವದೆಂದರಿಶರದುಬಂಧಿಶ್ಯತಶ್ರೀಳಿಶು। ವಂಶುಗುಶಅಧ್ರಿತಾಶಲಶಶ್ರಿಯವುಶವಗಿಶದನೂ॥೧೦೭॥ ಗುರುವಿಶ್ರೀಶಾಗಂದನಾಶ್ರೀಶಾರದುಬಾಧಿನುಯಂಶದ್ಯುತಶಿ। ಬಿರುಪಾಬೆ

ಶ್ರೀಯಶ್ನಿನಲುಶಾಶವಗೋಲದದನುಪೆಸ್ಸು॥ ಶಶುಭಿಪ್ಪುಲತ್ತಿದವಾ। ಭಿನ್ನಾದಿ। ಧರಗಾದೆವಶುಯಲ್ಲದುದಿವಶವುವಾಖ್ಯವಶ್ರೀದರುಶಂದಾಗಿಮೂರುದಿನಾ॥೧೦೮॥ ಅಶಿಂತೊಳಗೆಳು

ಭುಜಿಸುಳಿವನಾ। ನರತ್ಯಗಾಬಿಂಮುಶ್ರೀಪದೆಯರಾಗುಶ। ವಶ್ಯಶಲಿಯಿಶಬೆಪ್ಪಂಯೆ। ಬುದುಮುವ್ಯಂರಯಲಾಗುವದೆವಶನುಶಾವುನಶರದುಯಾಶೆಯ। ಧ್ಯಶವಧಿನುಪ್ರೆಯೆಂದುನೆಮಿನ್ನ। ಶ

ದುಗಾಳಿಶ್ರೀಪುಶಶ್ರೀಶದಿಗಂದಗೆಳಾವವನುಶಾದಲೂ॥೧೦೯॥ ಯೆಶದುಶ್ರೀಸಾಶಾದಿಯೆಳೆಳಿಕ್ರಿಶದಿಶ್ರೀಗಾಳಿಬಾಯಶಾಸ್ತ್ರಶಾಶಾವವಲ್ಲದೆಯುಶಿಗಂದನಶಾಲಿಸಿದವಳ್ಳು॥

ವಶವೂವತ್ರಿಪ್ರಕಿರ್ತಾವಾ ಅನ್ನರ ಗ್ರಿಸಡಕಿ ಶಜಸಗಾಛದಿರುವ ವಿಧ್ರಗಣ ಸಾಲಕ ಪಿಛನಲು ತ್ರಿಮು ನಿದುವು ಸದಗಾದಾ ಗಂ ಗಿ ಶ್ವೆಧದಾಕಿಮು ನಕಾಯಕಿಧದಾ ಷಾ ಧಿಯ ಶಾಧ್ನಂದಗಿ ಆಗಿ

ಲಯಿಂದ್ರನಯಿಬದನಿಳ್ಳಲು ಗಳಕಿಕಪಿದುದಾ ಬಾಲಕನು ತ್ರಿವರಗುರಾಮಸುವೊಲುದತಿ ಶಂದೆಯದುಂತೆಂದೂ ಶ್ವೆಧದಕಿ ಧೈನಿಲ್ಲ ಪ್ರಿಸಲು ದುಃಖ್ಯ ಘನ ಪಾಗಿ ೧೧೦ ಶಂದೆಕಾಂದನಯಿಂ

ದುಕದಿವಿ ನೆಂದು ತ್ರಿಸದಾಧುವಂದುಕಾಂಯನು ಬಂಧಾನು ಶಂತಿಗ್ರುದಾಳುನೂಕಿ ವಾಣ್ವಲಿಂಯು ಮಾಕಷಿ ಬಂದುಕಾಕಿ ವೀರ್ಯ್ಯನಾಕಲಿ ತಂದದಾಳು ಶಿತಂದಾ ದಿವ್ಯ್ಯತಿ ಬಂದು ಕವಿದರ

ಮನ್ತ್ರಕವಕ್ಷದಿಕ ದುದುನಿಗತಿ ೧೧ ಗಣು ಷ್ಯಂಗುಗಂದಾ ಗಳ್ವಂಜಿನ ದುಗುತವುಂಗುಸ್ಯೆಂ ಡಿಸಲ್ಲು ಸ್ವರ್ಗವನು ತ್ರಿಂಸ್ವ ವಿಲ್ಲದೆ ರಾತ್ರ ಶಾಲ್ಲು ಸ್ವಪ್ನಯ ಸುಕಸ್ಥಿ ಪ್ರಿಸಿ ಗುಬಶ್ವಲಿಬಂದು ನಿಲ್ಲ

ಲು ತಥಾಮುಚ್ಚ್ಯ ಕವಕ್ತನೂರಾಮಸು ಗಂಗಾಪಿವಿನ ಶಾಪ್ವಲನು ಬಗಿನಿಯ ಶಾಪ್ವಲನು ಗ೧೧ ಶಂಸ್ವಸ್ತೆಂಯ್ಯಲಿ ಕದಿದು ಖನು ಪಲು ಷ್ಯಂಗುಗಂದಾ ಗಸ್ವಗಳು ವ್ಯಕ್ತಾ ಪ್ರಂಪ್ರಶದನಲಷಿ ೪೨

೪೨ ನುಕಕಂದಾದಿದರು ಷಹುದಾಧು ಅಂಗಾಕಂ ಗಿಯಖ್ಯಾಯಿಕೆ ದಿಯ ತ್ರಿಂಸವಿಲ್ಲದೆ ಗಂದಪೊಂದರು ಪ್ರ ಸ್ವಕದಿಶ್ರತ್ರ ಧಿಯಕ್ರಲ್ಲನೂಸಂದ ಮಾದಿದನಗ ೧೨ ಇಂತೆಲ್ಲ ಬಂದನಲು

ಶಾಪಿಸಂದಶ ಶಿಲ್ಪ ಮಹತ್ತನು ಹೊಂದನನುಕಥ ನಿಲ್ಲದೆ ಥಾಮನಲು ಕಿಧುಶ ಯ ಶಿಗವನು ಗ೧೨ ಗವತ್ತಿದಾತ್ವದಿವು ಬ್ಯ ವಿಂತ್ರಿಗೆ ನಿಲ್ಲ ಹಂಸ್ವದ ಪೂರಕಂಬಕಿ ಬಲ್ಲಿದಸ್ವದಿಬಿಗಿವ್ಯ

ಕ್ರಿಶಿಲು ಷವಕಪ್ತಿ ನಲು ೧೧ ಶ್ವೆಧಿಯಕ ಧುಪಿತಿ ಶಗಿಗದು ಬಿನುಮವ ತೆಲುದೆಯ ಕಪ್ತ್ರಿಶಾಶ ರೂಪಲಯಿ ಭಂತಿ ಭಗಿ ತೆಂಗ್ವಂದು ರವತಲಿ ತ್ರಿಂಗಬದುನು ಶಲಿ ಬಲುವಿ

ತ್ರಿಯಾಕದಪಿಂದರಾವುಸು ಪಧು ಪಾಲಕಿ ಅಂದ್ರಿ ದಿಗಿಸುಕಿ ಗಚ್ಛಿ ಕಲಿಗಪದುವ್ಯಗಾಂದಿನಲು ವ್ಯಗಾನಲು ಆಪ್ತವಾಗುವ ಕ್ಲೀಗ೧೨ ವರಸುರಾವುನ ಕಾವದಿಂದಲಿ ಧ್ರಸಂ ಯೊಷವರ

ನು ಶಂದು ಕಾಯಾ ಪ್ರತ್ರಿಯಕ್ಕಾಂದದಿ ವಾಗಿನು ವನುವಾಕಿ ಯಿದಲು ಯಿಭಕಾ ಬಾ ವರವರಯ ಭಾಕ್ಷಿ ಗಳವಾದು ಕಿಯಿರು ತಿಕಲು ಶ್ವೆಧಿ ತಂಗಿ ಗಾ ಕಪ್ರಯಿಯ ಕಾಂದವಿರ್ತ ಕಿನುದಲಿ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ಶರಣಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸುಪ್ರಸನ್ನರೆಂದು ದ್ಯಾನಸ್ಥರಾಗಿರ್ದರೆಂದರು ॥ ಪರಮರಹಸ್ಯವೆಂಬ ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದವ ಪಡೆದಂಥ ಬಂಚಲಿ ಮಾಡಿರ್ಪ್ಪಂಬಂತೆ ಪರಮಸ್ವಾದವ ಪಡೆದಾರೆ ನೆಲ್ಲಾ ಕರುಣಿಸೆ ಅದು ಪ್ರಸಾದ ॥
ಯುಕ್ತರಾದ ಶರಣರಾದಮನೆಯ ಬಸವ ಮಂತ್ರವ ನುಡಿದಾಡಿದರೆಂದು ಮನಿಲ್ಲಿ ॥ ಮಂತ್ರರಾಜ್ಯಂಗವ ವಸೆ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಸಾ ॥ ಪ್ರತಿ ಪ್ರಮಸಾದಪಾದವ ಪ್ರಕಟದಿಂ ಚಲಿಸಿ ಪಂಬೆಯ ಮತಿತೆ
ಪ್ರಾಣವ ಪಾದವನ್ನೆರಿಯಲು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಂಡಾ ೧ ಶೂನ್ಯ ನಡೆವೆ ಪ್ರಾಣ ಲಿದವಾಗ್ಯ ಪಂಗಳು ಪಂಚಪ್ರತಿ ಪಾರಿಯ ಶರಣಾದಿಂ ಚಲಿ ॥ ಮಂತ್ರರ್ಯ ಪಕ್ಕವಂ ಪೆಸುವೆ ಲೆಪ್ಪದ ದವನದ್ಬ್ರಾಣಪಂಯಾಗಾಯಿತೆ
ಶರಣರುಕ್ಕೆ ಭಿಕ್ಷೆಗದು ಮತಿತ್ರಿಗಳಿಕ್ಕೆ ಸರಿ ದಿಕ್ಕಾಂಡು ॥ ಮಂತ್ರ ಜಂಗಮದಂಗ್ರಾಯ ಮಣಿನಿಯ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಶಿವಪದರು ೧೧೯ ಪ್ರಮುಖಿಗೆ ಯುಯಿ ಪದಪತಿಗೆ ಬೆವಿಸಬ್ಬ ದುನಿಯ ಸುಮಣಿ ಪ್ರಸಾದವಿಂದ
ಬಿದಿ ಮೇಲಾಗಿ ಸರ್ವ ಸಿಗಪ ಸಮಾನರ ತಗೆ ಸರ್ವಗಳಿಸಂಪಡ್ಕು ॥ ಯಿ ಬಲಿಸಿಗಳಿಕೆ ॥ ಪಕ್ಕ ದಸಾರಿ ॥ ಅದಿಗೆ ಪಂದಿ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಭಿದ ॥ ಪ್ರ ದುನಿಯೆ ರತಾಯಸಲ್ಪ ಸಂಗಾತ ತಗಿನ ಶರಣೆಯ ॥ ಶರಣ ೧೧೯ ಸಿದ ೪೪
೪೪ ಶರಣೆ ಸೇನೆಂಬಾದಾದರೆ ಸ್ವಾನುಭಿವ ಪೆಸುತಿಯ ಸಲ್ಪ ತಗಿದದೆ ಗಾತ್ರ ಸೆಯ ಪದಯುಗಳ ಶರ ಪ್ರದ ಲಾಗಿ ದಿವ ಪತಿಗೆ ಬೆ ದೇ ॥ ಮಾನನಿ ಧರಿಯ ಭಿನ್ನ ಸ್ವಾಮಿ ಬಿವಿಸ ॥ ಪ್ರಾಣಾವ್ಯ ದಿಗಿಂಯ ಪಟ್ಟದು
ಶ್ರೀಶಿಯ ॥ ಶ್ವಾಸುಪ್ಪತ್ಪ ಮಹಾಮೇಲಣ ಪ್ರತಿಗ ಶರಣ ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸ ೧೧೯ ಸಂಗಧರಿಸ ಸಗಾಶಂಭಾವಿ ದಕ್ಷಿಣೆಯ ಶರಣರ ಪರಮ ಗಳ್ಳಿ ಚಲಿ ಮಾಡ್ಡಲಿ ಮಂಚದ ಜಂಗಮರಿಗೆ ಕಾಣಿ ಚಲಿಸಿದ ಶ್ವಾಮಿಯ
ಮಾಡಿ ॥ ಧರಿಬಿದರು ಗಪ್ಪ ವಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ॥ ಶರಣಾಸಾದ ಪರಸಾರಮಸು ನ್ಯಾಸಿಗ ಅನಿ ಪರಮನೆ ದಿವಪ ಪ್ರಸಾದಗಳಿದರು ೧೧೯ ಗತಿಗೆ ಅಂತಲದುಜುಮ ದಕ್ಷಿಣೆ ಪಾಯ ॥ ಅತಿಶಯದಿ
ಮಾಡುತ್ತ ಅವರ್ಗಳು ಶರಣ ಲಿಪ್ತ ಪರ ಸ್ವಾಮಿಯ ಪಂಡೆಯ ಪ್ರವೇಶ ನಗಳ ಶರಣರ ಶಿವಯ ಶರಣ ಪ್ರಕಾರ ಮತಾಯಿಗೆ ॥ ಅತಿಶಯ ದಿವ್ಯ ಸಪ್ತ ವರ ದಿದ ಗಣ ಶಿಸು ಶರಣ ಬಾಯಿ ಬಿ
ಗಲ್ಲಿಯ ಪರೆಂ ಪ್ರಚೆಂ ನಿ ದಿಯ ॥ ಗಂ ಪಕ್ಕ ದಾಸು ರಿಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಶಿಷ್ಯ ಲಿಂಗ ಪರವ ॥ ಭಾಸ್ಕ ದಿದು ಅವರ ಸಾ ದಿನ ॥ ಶಿಷ್ಯ ಮಾಡಿದಗೆ ನಿಸೆ ಲಾಗವಿ ಯದ ಸಾಲಾದುನ ಜವ ಸಾ ॥ ಮುಸ್ಗಲ

ದೇವರಿಂಗೆ ವರಗಳನೀವ ನಗನೇತ್ರ ಶ್ರೀರಾಮ ಪ್ರಭುವರನಿಪ್ಪ ಬಿರಿಯಪಾದ್ಯನಲು ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ಮಹಾದೇವ॥ ಗಿರಿಜಾಪತಿ ತ್ರಿವಿಷ್ಟಪಾಸನನೆಂಬ ವೇದ ಶ್ರೇಯ ರುದ್ರ ಶಿವ ಮಹಾಸ್ತವ ಮಂದಿರ

ಪ್ರತಿಗೆಯ ಮುರಿದ ಪ್ರತಿಭಟರ ಶಿರಸ್ಥಾನದ ದೇವರ ಮುತ್ತಿನ ಪರಿಗದ ಲಿಂಗಾಂಗ॥ ಪರಾತ್ಪರ ಪ್ರಕೃತಿ ಪುರುಷ ಗುರು ವಿನಯ ಬಿನ್ನಪ ತ್ರಿಪುರಾದಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ಬಾಳಲು ಶಾಂತಿ ಸಿದ್ಧಿ ಬಂದು

ಮಹಾ ಪರಶಿವಾನಂದ ಭ್ರಾಂತ ದೇವಾಲಯ ಶರಣ ಆದವರಿಂದ ಶಿವಭಕ್ತಿಯ ಲವಣಾಗದ ಶಿವ ಆ ರೀತಿಯ ವಸು ಶಿವ ಶರಣರ ಮುಂದೆ ವಚನ ಶರಣರ ಗತಿ [illegible] ಯ ಪಾದ [illegible] ದ

ಬದರಿಕೆ ಬಂದು ಕೈವಲ್ಯ ಶಿವ ಲಿಂಗನ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮಲಪಹಾರಿ॥ ಗಿರಿಜೆಯೊಲ್ಲಭ ಶಿವಲಿಂಗ ಭಕ್ತರಾಗಲು ಬಲ್ಲಿದ ಶ್ರೀರಾಮ ಪಾವನ ಶಿವಯೋಗ್ಯರ ಮಹಿಮೆಯ ಮಾಡಿ ಬರಲು ಶಿವ ಭಕ್ತ

ಬಲ್ಲಿದವರಾ ಶಂಗಿತರ ಪಲ್ಲವ ಶರಣ ಶಿವ ಗಿರಿಜೆ ಪಕ್ಷ ಬಿಸಾಡಿ ಗಬರ ಗಾಯದ ಸ್ವಾಮಿ ಶರಣರ ಗಿರಿಜಾ ಸರ್ವ ಶರಣ ದಾಸ್ಯ ವರ ಗಿರಿಜೆ ಶಂಕರೆಯ ವರನು ರಾಮ ಸುರಾನಂದನ ಲಿಂಗ

ಪಾವನ ಪವಿತ್ರ ಶಿವಲಿಂಗ ಶಿಶುವಿನ ತ್ರಿನೇತ್ರನ ದೇವಗಿರಿ ರಾಮ ಬರುವುದು ಶಿವಸಂಗ ಸ್ವಾಮಿ ಲಿಂಗಪ್ಪ ಪಾದ ಪೂಜೆ ಮಾಡಲು ಪೂಜೆ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಯ ಪುನರ್ವಸು ದಾನ ಗಿರಿ

ಮುದ್ದು ಪಾರ್ಗಿ ವಿಶ್ವದ ಪೂರ್ಣ ಮಹಿಮೆಯ ಬಿರುದು ಅರಿತೆಂದ ವಿಶ್ವ ಶರಣ ಭಕ್ತ ವರ ಲಿಂಗ ಬಾಗಿಲ ರಾಮ ಪ್ರಭಾಗಿ ದುರ್ಗಿ ನಸು ತಾರೆಂದು ಪಡಲು ಕರುಣ ಶೈವರು ಯಂತ್ರ ಪ್ರಕ್ಷ

ಪಾಶ ಪುಂಜ ಲಿಂಗ ಶಿವನಾಗದ ಕಾಯದೊಳು ಅರಗಳ್ಳ ಪಾಶ ಗಿರಿಜೆ ಶಿವಲಿಂಗ ಬಂದು ಶಂಕರ ಕಾಯ ಶಿವ ಶರಣ ನಾಂದಿ ಬಂದು ಆಪ್ತ ನಾಶ ಶರಣ ಶಿವಪೂಜೆ ಮಾಡಿದನು ತತ್ವ ಮಹಿಮೆ ನಂದಿದಾಗ

ವರನು ರಾಮನ ಸನ್ನಾಡು ಶಿವಲಿಂಗ ಪ್ರಮಾಣ ಶಿವ ಶರಣರಾದ ನಡೆದ ಪರಿ ಬಂಧು ಬಂಧನ ಯನ ನಿರ್ಧಾರ ಶ್ರೀ ಗಿರಿಜಾ ಪುಣ್ಯ ಸ್ಥಳ ಗಿರಿಜೆ ಪರಮ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರಸಾದ ಸರ್ವಜ್ಞ ಶಿವ ಪ್ರಿಯರು ಶರಣರ

ಶಾಶ್ವತ ಗಾದಿ ನಂಮ ಶಾಂತಿ ಮಂಗಳ ಮಾವಲಿ ನಗರದ ಜನರಾಗ ನಂಮ ನಿಶ್ಚಲ ಪಾದ ಬಂದು ನಂಮ ಭಕ್ತಿ ಸ್ವರ್ಗದ ದಿವ್ಯ ಲಿಂಗ ದೇವರ ಪ್ರಿಯದ ಬಾಳು ಶಿವ ಪ್ರಿಯ ಅಂದರೆ ಶರಣ ಪೂಜೆ

ಷಟ್ಸ್ಥಲದಿಂದಲತೆರಳರಾಮನು । ನಿರವಲಗಳ ತ್ರಿವಿಧ ಭಕ್ತಿ ಬಿಂದುಗಳ । ಧರ್ಮಾರ್ಥಯೋಗ ಮಹಾಪಿ ಶರ ಚೆನ್ನಿ ಸ್ಥಿರೋಭಕ್ತಾದಿ ದೂಳಗಂಧಲ ರುದ್ರಶಕ್ತಿ ವರು ವಿಶ್ವಕರ್ಮಾಗ್ನಿ ವ ಶರ ಮಹಾಪ್ರಸಾದನಾ ಶರಣ
ಯೆನಿಸಿ । ಮಿಶ್ರದಣ ಬಾಗಾರರಾಗ । ಭಿಯಾವ ತೆರದಿಂದಾ ॥ ಆಶ್ರಿತ ಯೆಂದು ಶಾಂತ ಮರ ಪಂಚ ಸ್ಥಲ । ಮಹಿಂದ ಶಿವಲಿಂಗ ಕಲಶ ಲಿಂಗನ ಲಿಂಗವನು ತೆರೆದ ಶಿವಿಧ ದಯ ಸಲಕ್ಷ್ಯ ಪ್ರಮಾಣಗಳಾಯಿ
ಂದ ದಯ ಮಾಡ್ದ ನಗ ವಂತೆಗೆ । ದ್ರವ್ಯ ನಿವಸ ವಿಯ ನಲು ಕ್ಷೇತ್ರ । ಯಿಂಚಾದ ರಸಪಂಚಿಯ ಶರಷ ಗಾವಿಶಿಷ್ಟ ನಿಂ ಪ್ರೈ ॥ ನಲ್ಕಂ ॥ ಪ್ರಂ ಶರಗಂಧ ಗಳಿಸ್ತ ವದನ ಪ್ರಸಂಸ್ಕಾರ ವಂಗಸ ಮಾಗ್ರ
ಗಸಾಧ್ಯತೆ । ಭಾವಿನಿ ಬ್ರಹ್ಮಣಿ ಯೋಗ ಮರವ ತ್ರಿವಿಧ ಲಿಂಗ ದಾಶ್ವತ ಶೈಲ । ಪ್ರಾಶ ಸತ್ಯ ಯ ನಲು ಸಂಶ್ರೀ ಗೆ ಮಹಿಮೆ ಪ್ರಿಸ್ತ । ವಾಗ್ಮಿಯ ಸಿಕಾರ । ಗಾಂಶಕ ಭೂದೆನಿಸಿದ ಗುಣಗಳ ದ
೪೩ ನಲ್ಲ ಮಶೆಯ ಆಶ್ರಯ ವದ ತ್ರಿಶಕ್ತಿ ಶಿವರ ಗವರ ಸಗಳ ಸಾ ಚಿಂತನೆ ನಿರಿಂಗ । ತ್ರಿ ಮಹಾನದ ನಿಜ ಮೂರ್ತಿಯೆನಗೆ ನೆಲೆಗೆ । ಪ್ರಾಶ ಚಿ ಕಾಲ ಗದ ಶ ನಾಳಿ ದೆ ಸುನಿಂ ವಸ್ತುದಿ ಲಿಂಗ ಸವ ಸಂಪಿಯ ಶ್ರೀವಿ ೪೩
ಹಸ್ತಾಕ್ಷ ॥ ನಾಂತಿ ಂ ಪ್ರಸನದ ಯದಿಂದಲಾ ಲದು । ಬಂದು ನಿಂ ವಸ್ತುಯ ಮೂಲ ಮೂರ್ತಿಯ । ಶಿತಂ ದಬಿಂದಲಿ ತ್ರಾಣ ಪದಾ ದಶೆ ತಿಳಾಗ ದಾನು । ಬಂದಿಸ್ತಿ ಯಿತ್ಯ ನಿಮಾಗೆ ಸಾಧುದಿ ಶಂ ದೇಶರ
ಗಾಢ ಬಾಲ ಶರಿಗೆ ನಿಂದು ಕಾಳ ನಾ ಚೆಗಸ ಪಿಯ ಶ್ರೀ ವಿಶಾಸ್ತ್ರಾಗ ॥ ಹರನೆ ನಿಸಾ ತ್ರಾಶಿದ ದಶೆ ಪ್ರಾಸ ಸ್ಯಂಲಿ ಯಾಗ ಸಕಲ ಮತ್ತ । ಹರ ನೆನಿಮ ಶಿವ ತತ್ವ ತ್ವವಿಳ್ಳದ ಮೂರ್ತಿ ಯೆಂಬುವತ್ತ ॥ ಷ
ರನೆಬಿರಸು ದಿಂಯ ಂ ಸಗಾಡದೆ ಪ್ರಾಶ ಷಟ್ಸ್ಥಲ ದಿವ್ಯ ಂದು ಮೂರ್ತಿಯ । ಹರನೆ ತಾ ಶಿವ ಸಂ ಪಿಯ ವಿಶಾಸ್ತ್ರ ಶ್ರೀ ಪಿ ಯಿಂದಾ ॥ ಭಿಗಧರ ಗಾಳಿ ಲಕ ವ್ಯಕ್ತ ವಸ್ತೂತ್ತಮ । ಸಾಸ್ಯಾಶ
ಮರಾಯ ಗಾನಾರಿದ । ಯಿ ಶರವಸಾ ನಿನಗೆಲ್ಲ ವರವೆನು ಯನಲು ಶರಣ । ದಗು ॥ ಗುರು ವಸ್ತ್ರ ವಂತೆ । ಗಿಂದ್ರ ಮಹಿಮ ಸನೆ ಪ್ರಶಸ್ತ್ಯಾಶಂದಗೆ ಪ್ರಿಸು ತಲದಿ । ಗೆರ ದಶೆ ಸ್ಥಿರ ವಿಚಾರ ವಸ್ತು ಲಕ್ಷ
ಯಿ ಶ್ರೀ ಮಹಿ ಪ್ರಿಸ್ತ ॥ ೪ ॥ ತ್ರೈಲ ವ್ಯಾಸಗರಿ ವಕನು ಪಿ ಶರಿಯ । ಸಂಬವಯಿ ಶಲು । ಪ್ರಪತ್ತ ನಾ ಪ್ರೇ ತ್ರಿಕಾಂಡ ನಶಂ ನಲಿಂಗ ಮಾಜಿನ ವೇಯ ತ್ಮೈ ॥ ವಾಕ್ಯ ಸ್ವ ವಾ ಳ್ಯ ಶಿವ ವಲಸ ಗ ತಿಯೆ

[illegible]

ಅಂದರಿಂದಲಿ ತೋರುತ್ತಿಪ್ಪ ಮಲ್ಲಿ। ಮುಂದಿನಾಳ್ವರು ವೆತ್ತಿಕೊಂಡಾಗ ಯಿಂದು ಮುಖಿಂದಿರು ಮಾಲೆಯನಿತ್ತರು ಗ್ರಂಥವನೆಂಬುದಾ॥ ೧೭॥ ತಾಳಿದಿರ್ಪ ಹರಗಾಪಿಯರ ಮಲೆ। ವಾಲಸಂದ್ಯಾಬೆಳ್ಳ

ದಬಾಲನಿತಾಳಿ ಬಲ್ಲೆಂರಯ ಪಲ್ಲಿಯಿರಲದರಂದು ತ್ರಿವೃಷ್ಟ್ಯಬಾಳಿ ನಂತಾವಿ ದಾಳಿ ನಾಡಿ। ಕಾಲ ಪರಗೆ ತಾಳಿ ಯಿವನಿ ಗೆಲಿ। ಮೇಲು ವ್ಯಾಪಾರಗಳ ಕ್ಕಾಡಿಸುವೆನೆಂದು ನಂಗದದಾ॥ ೧೮॥ ಕಾಡಿ-

ಕೊಂಡು ಬಂದು ಶಿವನಾ। ಪಾ ಡಿಗಿ ಕ್ಷ್ಯಂಗೆರಗಿ ನಿಂದಾ। ಜ್ಞಾ ಡುಲ್ಲರಗಳ ಮುನಿ ವೃತ್ತೆಂದನು ಯಿವನು ಯೆಂನ್ನವರಾ॥ ನಾಡಿಸ್ಯವ್ಯೆ ಲೂರನೆನು ಕಲಿಗಾದುದಿಂದಲಿತ್ತಂದು ಕ್ರೈಯ್ಯ। ಕಾಡಿಕ್ಕಾದಾ

ಕಲಿವಂದುರಾವಿಯ। ವ್ಯಾಲೆಯಿ ದಿರೆನಲು॥ ೧೯॥ ಯೆಂದ ಮಾರನು ಕ್ಕೆಳಿಬೆಗೆದಿ ಬಿತ್ತೆ। ದ್ರನಂತಿ ಪದಾನಾದರನ ಕ್ಕಿಗೆ। ಅಂದು ವ್ಯೋಲೂರಂಗೆಸಾಡಿ ಸ್ಸದಾ ತಂನ್ನ ಭಾವನಿ ಶಲ॥ ಯಿಂದು ಮೊದಲ

೪೩ ತ್ರಿ ತ್ರಿ ಪಾಗದೆ ಬಂದು ನತ್ತಿಗೆ ವಿ ದಿದು ಯೆಂನ್ರಾ। ಮುಂದೆನಿಂದಿರು ಯಿಂದು ಕೇಳಿದರಿರೂ ಪಕ್ಕೆತಿಂದಾ॥ ೨೦॥ ಕ್ಕೆ ಳಿ ಪರು ಪ್ರಿತನಾಗಿಯ ವನು ನಾಲ ಪರವಿರು ಪಾತ್ರನಾಕಲೆ। ವ್ಯಾಲೆನತ್ತಿಗೆ ಹಿಡಿ ೪೭

ವವ್ಯಾಳಿಗವ್ಯಯ ನಗಾಯು॥ ೨೧॥ ತಾಳಿಬಲು ಮಿಗೆ ಶಸ್ತ್ರದಾಯಿ ಪುಯ್ಯೆ ಜಲ್ಲದದಾವಿ ಸವ್ಯಸ್ಯಾಗಾಳಿಗಾಡ್ಡಿದ ನೆಗಾ ಜರದಾಯಿ ತೆ। ಧುಂನ್ಯನಾನೆಂದಾ॥ ೨೨॥ ಯಿರು ಶಿರಲು ಶಿವಮೇರು

ವೇದನು। ವ್ಯರುಗವ ಶಿಷದೆ ಪರಿಯ ಬಾಗಾವ। ಪಾದಪದಿಂ ಪಡಿ ವೃತ್ತ ಗುರುಶ್ರಿ ಮಾಶಿವನೆನದುಕ್ಕೆದ ಹಿಗಿನರದು ವಹಿಲೂರಂಗೆ ಬಿಲ್ಲ ಸುಕರ್ಮಗಾದಾಳಿ ಕ್ಕೋ ಲ್ಯೆನಲು ವ್ಯಾಕ್ಯರಗ್ರಂದಿ ಬಂದದಯ

ದದ ಪಿಗಲಾರ್ಗಾಂತರುಂತರನಾ॥ ೨೩॥ ಪಾಗಳಿಕ್ಕಾಚ್ಯತ ಪರನ ವುಂದಿಶಿ। ನಗಧರನು ನಾಡುತ್ತಿಕ್ಯೆಂಯನ್ನ। ವುಳಿಗದುಳ್ಳ ವನೆಂಯೆಂನ ಮಗನಿ ನಗಾಪ್ಪದನು ಯಿಂನ್ನ॥ ಅಪ್ಪ ಪ

ರನೆನಿರಾವವೆನಲ। ಲಗಬಿಗಿಯಲಿಕ್ಕೋದುವದೆಂದರೆ ಜಗವರಕ್ಷಸು ರಾಕ್ಷಗರಗಂ ಪ್ರಾರನಾಳಿಗೆ ದಾಳ॥ ೨೪॥ ಯೆಂದುಳ್ಳವನು ಪೆಳಿಸಖ ಹಿನಿ॥ ತಂದದಾಳ ಮುದ್ದಾರಕ್ಕೆ ಗೆಳ್ಳಗಲು

ಅಂದುಗಾಪಿಂಯ ಕ್ಕೆಲ್ಲ ಸಾಡಿ ಪಗನು ಬರಲಿಲ್ಲ॥ ಯೆಂದುಕೆ ಬಲು ತಂನ್ನ ವೃಬಿಲಿ। ಯಿಂದು ಧರನಾಳ್ವರ ಕೆನ ತ್ತಿಗೆ। ತಂದದಿಂದಲಿ ಹಿಡಿದು ಯೆತ್ತಿಕೊಂಡು ನಿಂತ್ರ ಪಾನು॥ ೨೫॥ ೭೦॥

ಕೈಲಾಸ ದಪ್ಪಣ ಹಿ

ಯೆಂದು ಪೇಳಲು ಕೇಳಿ ಗಾಳಿಯ ಕಂದ ಆನಂದದಲಿ ಯಿದಿರ್ಗೆ ಬಂದು ಮಲ್ಲಿನಾಥನನು ಯೆಂಬುವ ಧನುರ್ಜನ ಶರವ ಗಾಳಿ ಬಂದು ದೇವಕಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರವಪಥ ತಂದ ತಂದದಿ ಪೊಗಳಲು ಅವ

ರಿಂದ ಬಿರುದ ದೇವಿಯವನು ಕಷ್ಟಯಿಂದ್ರಗರುಡರು ಮದರು ಅಂಜದಿರಿ ನಾವು ಬಳಸಿ ಮಾಡಿ ಸಂಜನಿವನಿಗೆ ಪೈಶಿವನು ಕರಿ ಸಂಜರವ ನೆಶುತ್ರ ಬಂದು ಬಿಂಪಾನಾವು ಬಂದೇ ಅಂಜಿಕೆಯ ಬಿಟ್ಟಿ

ಲ್ಲವರು ಪಾಲು ಸಂಜನಿವನದ ಕೇಳಿ ಯೆಲ್ಲರು ಸಂಜನಾರಿನ ಬಳಿಗೆ ಪೋಗಿ ಯೆಲ್ಲವರು ಮದರು ವ್ಯರು ಗರುಡ ನಾಪಿ ವತ್ರನಾದಿಯ ಕರ್ಣ ಪಾಟ ಪ್ರನಾನಾದಿಯ ಕಲ ಅಪ್ಪಳಿ

ಯೆನುತ್ತ ಶಿವಾತ್ರನಾವಂಶ ಜಶ್ರೀಗಳ ಜಾಡ್ಯವ ತಾನುಳಿಕೆ ಯಿಂದೇಕ ಗಿದನು ಅಂಬಿಯ ತ್ರೈರಿಕ್ಷಿ ಯೆಶ ವ್ಯದಾಕದೆ ನಾಶಬಂಸ ಪಾಲ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೆನುತ್ತ ಪರಿಯ ವಾಹನ

ವೆಗರವಾಹನ ನಾರಭಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಮಾತ್ರವಾಹನ ನರನವಾಹನ ನೆಗಳ ವಾಹನ ಪಾರಿ ವಾಹನರು ಕುಲಗವಾಹನ ಪ್ರಿಯ ಶಿವಾಹನ ನರರು ಮೊದಲಾಗೆಲ್ಲರು ಕೃಗಳು ಪಾರಿಯಶ್ರೀ

ಚರನಾರ ವಿಂದಕೆ ಬಂದು ಯೆರಗಿದರೆಲ್ಲ ಕರುಣಾದಯ ದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ನೋಡಿ ಜ್ಞಾನಕ್ಕವ ಯಿಂದ್ರ ಮುನಿಗಳು ಶರವನೆಲ್ಲರು ಮುಗಿದು ನಿಂದು ನಿರುದಿಂ ನಮಾಮಾಡಲ ಶಿವರರುದ್ರಿಯ

ಪಶ್ಚೆಂದಾ ಕಾಶ್ರಿಮಲ್ಲಿನಾಥನು ವಿಚಾರದಿಂದಲಿ ಬಂದು ಕಾಳಿವಧಾರು ಯಿಂತು ಶರಣಾದನು ನಿಪ್ಪು ಅವನ ಕಾಲಿನದಡಿ ಸಾರಜಪತಿ ವಾನಾಮ ನಿಕ್ಷ್ಯಯು ದ್ವಾರಪತಿ

ಯಿವೆಲ್ಲವ ದೇನು ಕಲ ಶಾರಿ ಆ ಪಿದರೆಲ್ಲ ಪರಿಗೆ ಆವಕೆ ಕೇಂದಾ ಕೃಷ್ಣ ಕಾವ ವತಾಳಿ ಕುತ್ವನ ಆಲಯವ ವ್ಯಾರಪಾಂಡು ಗರುಡನ ವ್ಯಲೇಖ ಶುದೇವಕಿ ಕಳು ಪ್ಪದಗಾಶಿ

ಮದ ವಾದಾ ಕಾಳಿ ರಿವಿಲ್ಲದಂಗ ಪಂಬ ಪಾರ್ಗ ಭುಜಗ ವ್ಯಾಕಲನರ ನೆಡೆಗೆ ಪೋಲ್ಲನಳಿಗೆ ಪಿಡಿ ನಿಕ್ಷಿಂದು ಬಂದು ತಾನಿರಲು ಶಿನಾದಿದನು ಸಂಗ್ರಾಮಿಯ ರಕ್ಷನ ಪೋದಿನ

ವೆಯಿವರಿಗೆ ಲೇನು ಕಲ ಗಾದ ದಾಳಿ ತಾವದಗಿ ಬಂದು ಅರ್ಜುನ ಪಿಡಿನಿಲಲು ನಾಗ ಪಿರಕ್ಷನ ನಾಯಿ ಬಾಗಲು ಬ್ರಾದೆನು ಕಪ್ಪೆ ದುಮುಳಿ ಯೆಲ್ಲವ ಮಾಡಿದನು ನಾಯೆನವೆ ಬಲರಿಯ

ವಕ್ಕೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾ॥೩॥ ಗಾಮೇಲುವೆ ಲಾದವರನಾದಿ ಇಂತೆಂಬ ಕಾಟ ದ್ವೈತ ತ್ರಿಶನು ಕಂನಾಭ ಮಾಡಿಕಾಂಡಾ ಯಿರ್ದನು। ಅವರು ತ್ರಿಪುರಿಯಾ॥ ಮ್ಯಾಲೆ ಕಿವಿಯಲು ನುಕವನುಕರೂ। ಷೇಳಿದಾದು
ಕೃಭಿಂ ಹ್ಯಾದೆವರು। ಕೈಲೆಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತರದಲ್ಲಿನಿಂತ್ರ ಕಟ್ಟಿಯಾವಕ್ಕೆ ಭಿಂದಾ॥೬॥ ಗಾಷಾಲವ್ಯ ವಿಧವಲಿ ಷಾಲವ್ಯಪಾಯದಿ ನಭಿನಸಾತ್ರನು ಯೆ ಭಕ್ತಿಕಾಟಿಯ। ಬಲವನ್ನೆಲ್ಲವ ಕಾಂಡು ಪರ್ಣಾರಿ ಮಲ್ಲಿನು ಕನು
ಯೆಂಬಂವನಾ॥ ಕಲೆ ಪರಿಯ ಚಿತ್ತೆ ಶ್ರದಾ॥೫॥ ಯಿಷ್ಟ। ನಿಲಲು ರುಂಡವ್ಯ ಮ್ಯಾಲೆ ಬರುತಿಕೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳುವ ಕ್ಕರದಿ ಕಾ ಅಲಾವದ್ರುವ ಕನು ಕಲೆ ಹುಯಿಂ॥ ಬಾಳಗೆಲ ವಿಲತಿರಿಗ ಅ ಮಕರು ಮ್ಯಾಲೆ ಷಾಲ್ವಿ
ನಮುಚ್ಚಿಯ ಕರದ ಕಾ॥ನಿ ಲವ ಷುರ್ವ್ಯಾಮ ಯಿಂನ್ನ ಕಂತಿಂನ್ನ ಕೆಲಲ್ಲ ವನಯ ಕದ ಡಿಯನು॥ ಮ್ಯಾಲೆ ಬೆಳಲು ನಾಡಿನು ಕರಿಗೆ ಯತೆ ಬಿನು ಕ ಹಸ್ತನ್ರ ದಾ॥ ನೆಗಪಿ ಕಾಳ ಚಿತ್ತೆ ಕರದಿ ಅಪ್ಪಿಕಾ
ಂಡನು ತ್ರಿಪುರವಕ್ಕೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾ॥೭॥ ರಾಯಲ್ಲ ಬೈಯ ಗಳು ಕ್ರಿಯಾ ವಾದವ್ಯ। ಯಿಷ್ಟ ಪಾದುನೆ ವೆಂದು ಪ್ರಾರಕ್ಕೆಗೆಲ್ಲ ರೂನಡೆ ಕಂದು ಹ್ವಾಷ್ಣ ನ ಪಾಹಿಕ್ಕ ಹಿಂತಿರಿಗಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಕಾಕಂ ಮ್ನನ ಕರವ। ಅ ೪೭
೪೭ ಲ್ಲಿ ಗಲ್ಲಿಗೆ ಕರಿಕಾಂಡು ಬಿಟ್ಟದರು ಕಾವೆನು ಕಿದಕ ಕಟ್ಟಿಯಾವಕ್ಕೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾ॥೮॥ ಯಿಕ್ಕ ಕ್ಕೆ ವಂದಿಕೆ ಕ್ರವ। ಪುಕತ್ರೆ ಪರ್ಣಾರಿ ಮಲ್ಲಿನು ಕನು ಯಿಪ್ಪ್ರನ ತ್ರಿವರನೆ ಬಿನು ಕ ಬಂದಾ। ಯಿಂದ್ರ
ನಾಮಕ್ಕೆ ॥೧॥ ನಾ ಕತ್ರಿ ಮು ಕ್ರವ ಪ ಭಕ್ತ ವಾಡಲು॥ ಶಕ್ತ್ರ ದಾ॥ ವಿಸ್ತ್ರಕನು ಅಂಗು ಕಾಪಾಲಿಕ ಶ್ರೈರಾ ವಕವನು ಕಿರಿ ವಿಕ್ರಾಪ ಕಲ್ಲ ಪಾಗಿ॥೨॥ ಚಿತ್ತೆ ಗ ಅನೆಯನಿ ಕದು ಪ್ರಿಂ। ಹಾಗೆ। ಅ
ಗಅ ರು ಕಲು ಹೂಡಿಕಾಂಡಾ ನಾಗ ಕಿಯನಗೆ ವಾಗಿ ಕೇಳಲು ಮುಂ ಚಿತ್ತೆ ಬಂದಂತ್ರೆ॥ ಚಿತ್ತೆಗ ಬಂದಾಯಲ್ಲ ದ್ವೈತ ತ್ರಿಕನಿಗಿ ಹಾಗಲು ಮದಲು ಆತವ್ಯ। ಅ ಗಳವದು ಹಾಸ್ಸರದು ವರ
ಷ ವ್ಯಾಕಾ ಬಿದರು ಯನಲು॥೪॥ ಚಿತ್ತೆ ಪ್ರಜ್ಞಾವ ನೆದರು ಕಾಪ್ತನ ಕಂಡ ಮ್ಯಾಲವನೆಷ್ಟು ಪಾರಿಗೆ ಬಂದು ಕಾಲಗ ಕಾಡು ವನೆನಲು ಕಾ ಕುಮನು ಪಿಸ್ಟು॥ ವಂದು ವರಕಾ ಯ ವ ವೆಳದ। ಅ
ಂದಬಲ್ಲನು ನಾಬಿವನನಿದಾ। ವಂದು ಬಹಿಯಲಿ ಗುರುತು ಮಾಡಿಷ ತ್ರಿಯಾವಕ್ಕೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾ॥೯॥ ಯೆಲ್ಲ ಕಾಟಿನಾ ಯತ್ನ ಗಾಳಿ। ಬಾಳದ ಯದಾ॥ ಕೆಕಾಂ ಡಿಹ ಕಾಲಗ ವೃಬರ

ಉಂಡು ನಾಯನು ಜೀವನಶವ ಮಾಡಿ। ಕಾಳಗಕಳಿಲನುವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ಮುಕ್ತಾಳಗದಿ ಕಾಮಶಗಾವಾಗಲು। ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯ ವಸ್ತುಗಳು ಮಂತ್ರಸ್ನಾನದಿಂಬದಾಳು ಮೊಗಸುವಾಗ ಚಿತ್ತಾಗಂತುಮೆದ್ದರ ಗಾವೆಲ್ಲವನು

ನಾಡಿ। ಬುದ್ಧಿ ಶಿಕ್ಷ ಶಬ್ದರುಗಳೆಲ್ಲರನು ಗೆದ್ದುವ್ಯಾದನು ಕಿತ್ತುಮೆನುಶಲಿ ಕಂನ ಅಗ್ನಿಗಳು ಚಿತ್ತಯಿದ್ದವ ಮೂಜಿನಾಡಿ। ಬದ್ದದಿಂದಲಿ ಶಕ್ತಿ ಕಂದು ಯಿದ್ದವಾ ಕೆಲ್ಲವನು ತಾಂದಿನ ಯಿಪ್ಪಾಬಗ

ದಾಳುಗತಿ। ಉದ್ದಾಗಿನಲ್ಲಿ ಜೀವನದ ವೃತ್ತಿಯ। ಬೆಗ ಶಂದು ಕಂನದ ಪಕ್ಕೆ ನಾಡಿಯಿಡು ಕಲಿಮಲಗಿ ಕಂಪ್ಪ ಮಂತ್ರವನು ಜೆಪಿಸಿ। ಬೆಗೆ ಕಾಯುವ ಪ್ರಾಣಂತೆ ಯುಕ್ತ। ಆಗ ನಾಡಿ ಧನು ಜಕ್ಕುಲ್ಲದು।

ನಾಗಯೆಚ್ಚತ್ತ ಕಾಳು ಮಲಬರುವನು ತಿರುವಂಕೆ ಬೆಂದ। ಭುಗಿಗೆ ಮುಂ ವಲ್ಲ ಸಿಸು ಮಾಡಲು। ಆಗಲ್ಲ ಸರಿ ಕಾಂದು ದಗಾಯಲು। ನಿಗಲರ ದೇನರನ ಮೂಲವನೆಲ್ಲ ಕರಿದ ನಾಗ ವಾರ್ಗೆ

ಮಾಡುವ ಬಿನ್ನ ಜೀಯಂದನು। ಆಗನಂತು ಕಾಡನು ಬಿಡರ ವಾಗಿ ಪರಮೆಶ್ವರಗೆ ಜೆಟೆಲಿ ಬೆಸ ಯೆಂದೆನು ಕಾಗಿಗಂದಮಾತನು ಕೆಳಿ ಪರುಪದಿ। ಯಿಂದು ಯಾಗನೆ ಕಾಗಸುವಾ

ನ ಜೆಯೆಂದು ಯೆಲ್ಲರ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಬರು ಪ್ರಾಲ್ಲವನಾಗ ಮುಂದೆ ಬಿಡ್ಡು ಅವನು ಮಾಡುವ ಚಿತ್ತಂದ ದಾಪವನೆಲ್ಲ ಅರು ಹಲು। ನಿಂದು ಕರಗಳ ವಮಗಿ ದುಃಕೊಂಡಾಡಿ ದರು ಘಾನು ಕರುಗಳಿಂಗ

ನವ ದೇವರ ಕಂಡೆನೆ ನೀನವ ದೇವರ ಕಾಯಿನಿ ನೆ ನವ ದೇವರ ಬಂಧು ಬಳಗವೃನೆ ವಿರುಪಾಕ್ಷ ಬನ ವರನು ದರುದಿಂದ ನಾಡೀ। ನ ವರ ಹುಬೆ ಬಿಡದವರ ಗಳ ನಾವ ನೆಬಗೆಯಲಿ ಕಾಪಾಡಿ ಲಾಲಿ। ಯಿಲಿ

ಂದು ಕಾಗಳಿದರು। ಗಣನಿಂದ್ಯ ಮಸರ್ಗೆ ನಾಳಿದ ಬಯಕೆಯ। ಗಂಗ್ಯನೆ ನೀ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಬಿಡ ಕಾಳು ಶರಿ ಬಾಂಧ್ಯ ಪರಿಗಳನು ಬಿಡರ ಮ್ಮಾ ವಲ್ಲ ಕಕ್ಷನ ನಾಗ ಗಂಗ್ಯನೆ ನೀ ಕಾಲು ಶಿಕ್ಷೆ ಬಿಯಿಂ

ದೆಗ್ಗ ವಸ್ತ್ರ ಯಲು ಬೆಸ ಯೆಂದರ ಕಂಗ್ಯ ಬಳಿಯಲಿ ನಿತ್ತಿಕೆಯ ಪಿ ಬಿಕ್ಕಾಂಡು ನಿಂ ಬಿಡಾರ ಗಳ ಕಲ್ಗ ಬಾಲ ವಿಷ್ಣು ಲಾರನ ಮುಖವನು ದೇವನಾದಲು ಬೆಗವಂದಿನ ದೇವ ದೇವಾ ಧಿಕರೆಯಂತ್ವನು

ಯನೆನಾಡಿದ ವೃ। ದೇವ ಜ್ಞಾನ ವಚೆಂದು ನಿಲ್ಲಲು। ದೇವನು ಬಿಡನು ನೀನು ಕಾಗಿ। ದೇವ ಕೆಗಳರಿಯಾ ದವ ಸಾಮ್ಮಲ್ಲ ನಿಲಕರ ಕಾಂದ ಗಳಿಗ ಪರಿನು ಕರಕ್ಕಾಯೆಂದ ಲಕ್ಷೆ। ಪರಮಮಿ

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕನೆನಿಸುವ। ಪುರುಷನಾಲ್ಕೆತ್ತೆ ಷೇಗಳು। ಮಂಗಳನ ಪಿಂಡಸ್ತ್ರೀನ ಶರಶಪಿಂಡಯದಕ್ಕಾಭಿಗಹಿರಬಲವಾಷರದಪಶ್ಚಿಮೋತ್ತರಂಗೆಶ್ಯಾಮ॥ ಷರಕ್ಕೆ ಪಿಡಿದಿವಾಯುಭವಷ್ಟಾಪ್ತ॥ ಮಂತ್ರವಸ್ತು
ಅಕ್ಷಿ। ಳಳ॥ ಷರಿಸುರಬಲವಂಸ್ಥಕಾಂಡಿ॥ ಗರುಷ್ಟಿ ದಿಂದಲಿ ಕಳು ಪಿನಾಗಾಪ್ತನು। ಧರ್ಮಾಂಬಿ ಗಿಳಿದುವಾಗಿ ಮಗ್ನಾಬಿ ಮಲ್ಲನೆಂಬರ ಸಂಸ್ಥಾನಾಡಿ॥ ಮೊರವ ಶಂಬಪ್ರತೀರಿಕ ಷಟ್ಟಿಯಿಂ ಗಳ ದಿಶಾಂಗ ಬಗನ ದುಂ
ಮಖಿ। ವರವರಯಿವಾದ್ಯಂಗಳ ಘೋಷಾಪ್ರಾಣಿಯನೆಗಗದ ದರೂ॥ ಳಶಿ॥ ಶ್ರೀಕಾಂವ ವರಾಳಿ ಶತ್ರುನಯೆ ಭೀಮಕಾಪಿಡ್ವೈತವರೂಗಳ। ವಸ್ತುವನು ತಾ ಮಾಡಿಸ್ತೋಂಡು ಬಂದು ಪುಜಿಸಲು॥ ವಳಿಸಿಸಾ ಯಿ
ಯಿವದರ ಬ್ಬುಡಿರೆ। ಬಾಳ ಶ್ರೀಸತ್ಯನದ ಗಾಭಿ ಪದಂಶಾ। ಶಾಭಿ ನ ಹುಂಡಿ ಪ ನಿಂಪ್ರನಾ ಆಗ್ನೆಯ ಭಿಕ್ಷಾಬಿ ಜಾವನು॥ ಳಶಿ॥ ಯಿಮುದ ಕ್ಷೀ ವಶ್ಯಲಾನು ಬಿಂದಲು। ಬಂದುವದೆಂದಲು ಅವನ ಪಿಡಿದು। ಬಂದಿ
೪೮ ನಿಂತಿದೆ ದೇವಪತ್ತಿನಾಂ ಪ್ರವಸಾದ ಲಿಖಿ ಗಳೂ॥ ಸೋಂದಿನ ಸ್ವಾದದಸು ಕೆಂಡೂ। ಬಂದು ಶತ್ರುನ ಶಲ್ಲನ ವಿಂದಲು। ತಂದದಾಷ ಪುರಿಯನು ಪ್ಪಾಗಿ ಪದ ಕ್ರಮಾಪತ್ತೆ ಬೆಂದಾ॥ ಳಲ್ರಿ॥ ಷರ ದಿಪ ದಿದಾಯ ದವ ೪೮
ಸ್ತ್ರಾ ದಿ ಪ। ಶ್ರೀಗಳನು ಕ ದಿಪೂ ಪ್ರೇಮಂಡವ। ಪುರುಷ ಕಾಟರ ದಿಂದೋ ಜೆಂದು ತುಳಿದ ಸಂಡು ಕೆತ್ತರದಿ॥ ಸುಶರುವಾಳ್ವಿನ ಮೂರ್ತಿಯ ನಾಗಲು। ಸುರಿದರು ಮಲ್ಲಾರಿಯ ತೆಂಸ್ವರ। ಪರಿಯ ಜರೂಂಯಿಂ
ದ್ರಾದಿ ಪೊಂದಲು ಗೆಲ್ಲಪಾಗಳ ದರೂ॥ ಳಗ॥ ಗಂತುಂಡುವ ಕಾದ ಗ್ರಾಸಲ ಬಾಧೆಯು। ಶಂದೆ ಮಗ್ನಾಬಿ ಮಲ್ಲಾರಿ ನಿಸೂ। ಬಂದು ವ ಆದುನ ಕಲನ ವದ ವರ ವಷ್ಟಾಪ್ತಂ ಶತ್ರು॥ ಯಿಂದು ನಂಪ್ರಗಳರಿಗೆಯ
ಯಿತೂ। ಮುಂದೆಯ ವನಾಳಿ ದ್ರುತಿಯಲ್ಲಶ। ಕಾಂಡು ನೀಗುವನೆಸುತ ಬಿಸಾದ ಕನೆತ್ತರನ ನಲೂ॥ ಳಗ॥ ಅಂಜದಿರು ತಿಂತನೆಲಾಗಲ ಕ್ರಿಯವ। ಶಂಜ ನಾರಿಗೆ ಶಾಪ। ಅಳ್ಳಿಗೆ। ಅಂಜದೆ ಪ್ರಾಣಿ ಶಿರಲು
ರಕ್ಷನ ಸಾಯಿರ ಕಾನಾಗಿ॥ ಸಂಜುತ ಕಿತ್ರಿ ಯಿ ವಳಿಪಿ ನಾಡಿ। ನಂಜುಬಾಯಲವಕ್ಕೆ ಶಂಡು। ಅಂಜದೆಲ್ಲವ ಷಾಡಿಪ ಜಾತಲ॥ ವಾಗಿ ಮಲ್ಲಾರಿ॥ ಗಾನ ಭಿನ ನಾರಿ ನು ಶರದ ಪಕ್ಷಿದ। ಯಿಲು
ಪ್ರಗಳನೆಲ್ಲವನು ಸುಪ್ತಾನ ಬಿಯೆನು ತಮಂತ್ರವನು ಚಿತ್ರೆ ಪಿ ಪಿ ಕಾನುಸಾಯ। ಗಿಳಿಕ ಶಿರಕ್ಷನ ನಾಯಿ ರೂಪಿ ಆ ಚೆಲುವ ಗಮನ ವಿದ್ಯೆ ಶಕ್ತಿ ಆತ್ರ ವಂಗೆ। ಶಿ ಬಿಯೆ ಪ್ರೈಯನು ಶದಾರಿಯೆ

ಅಪ್ಪುಗಕ್ಕೆ ದನು॥ ೫ ॥ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ನಾಯ್ದಿ ದಾರಿ ಬಿಡು ಬಿಡು। ನಕ್ಷತ್ರ ಶಾಲ್ಮಲಿವನೆಂದುನು ಡಿಯಲು। ನಕ್ಷತ್ರ ಬ್ರಹ್ಮದ್ವೈಪೋಗ ಸುವಕ್ಕಾರಣಾವ ಪೇಳೆನಲು॥ ಅಕ್ಷತನ ವ್ಯಾಲೋಕಿ ಬಂದು। ಸುಚಿತ್ಯ ನಕ್ಷೆ

ನು ಯೆಂಸ ಮಾಡಿದ। ನಕ್ಷತ್ರ ತರು ವನು ವಾಗಿ ಗಂಜೀವನ ವನಾನಿಂದು ಗಾಳಿ॥ ಯೆಂದೆನಲು ದಾರಿಯನು ಬಿತ್ತನು ಅಂದು ಸಂಜೀವನದ ನಕ್ಷತ್ರಿಯ। ಇತ್ತಂದ ಬಿಂದಲಿ ನಕ್ಷತ್ರಾಂಡಾಳಶಂಕ್ರಯಲು ವ್ಯಾಗ

ಭಾ॥ ಬಂದು ನಾಗದಲು ಧಗಧಗನೆ ಶಿಕೆನಿಂದನಾ ಬಳಿ ಕಾಗಕ್ಷ್ಣ। ಶಂಬಿಶೇಕ್ಷೈಯಿಂದ ಬಂದನು ಕಳವಲ್ಲರಿಗಳಿಗೆ ಶಂದಿವ್ಯೆಂಯವ್ವಾಯೆಂದನು ಡಿಯಲು। ಅಂದು ಬಾಯೊಳಗಿದ ನಕ್ಷತ್ರಿಯ।

ನಿಂಬಿಕದೆ ಅದು ನ್ಯಾಲಕೆ ವೃದು ಕಲು। ನಕ್ಷತ್ರಾಂಡಾದಿಗೆ ಬಂದು। ಪರಿಶಕದಾ ಬಿಪ್ಪ। ನಿಂಬಿಕದೆ ಬೆಂನ ಬಿವಾಗಿ। ಕೋಂದು ರಕ್ಷದನಾಯ ನಿಗಿದ ದಿಕ ಮಲ್ಲರಿ॥ ೫ ॥ ಅಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ ಮಂತ್ರ ಜಪಿ

ಖಲ। ಬಲ್ಲಿದ ಪುಪ ದಾಳಿ ಗಿರಿ ಗಾನಕ್ಕೆ। ಮೆಲ್ಲನೇ ಶಂಗ್ರಾಹಿಕ ದುನಾ ಡಿಂದಿ ಪ್ರಾನಿಂಕಾ॥ ಯಿಲ್ಲ ಸಾಯ್ವೆ ವ್ಯಳ ಯಿಲ್ಲ ಕಿರಿಶು ನಿಲ್ಲದಿರಿ ವಾಹನಗಳಿರಿ। ನಾಳ ಕೆನು ಶಾಪ್ತಿ ಮಲ್ಲ ಪರಿಯ ಕರಿಬೀಜ

ಶೆಂಸ್ರದಾಪ್ನಲ್ಲ ನಾವು ಅದಕೆ। ಬೆನ್ನ ವ್ಯಾಲೆ ಬಿಗಿದಲ ಯಿಪದು ಶಂಕ್ರ ದಾಕ ಡಿವಾಗ। ವಿಕ್ಷೆ॥ ಕರ। ಸುವಲು ಜಾಲ ಶಲೆ॥ ಪುಂನ್ಯ ವೆಶದ ಕುರುಳ ಗವೆಕಲು। ವಿನ್ನ ಗಾರಿ ವೃಕ್ಷರಿ ಕೃತ್ಯ ಗಾನು ಕ್ರಂಸ್ರ ಪಂನನ

ನೇರಿ ಶ್ರೀ ರಂಬ್ಬಾನು ಬದಬಲದಿ ಬಿಕಲು॥ ೫ ॥ ಗಳಿ ಕರು ನು ಶಿಯ ಮನುಷ್ಯರು ಶಿ। ವ ರ ಗಾವಾ ಯೊವ್ವರ್ತಿ ಕಸು ಪ್ರಾಳು ಕಾಕದ ಯಿಪ್ಪಾಂನ್ಯ ಶಂವನ್ನ ರಲ ವಾಹನಗಳಿರಿ। ಬರು ಕೆಕಲು ಮ

ಲ್ಲರಿ ವ್ಯಾಲೆ ಗಿರು ಕರು ಬಾಳು ವ್ವಿ ನಮ ಶೈಲಿ ಕಾವದು। ವರಿವಾರಿಯ ವಾದ್ಯಂಗಳು। ಪೊಂಪುನ್ನ ತಿಯ ಕರಿಗದಾಳ॥ ೫ ॥ ಬಂದು ರ್ಗ ವನಾ ಮುಂದೆನಲು। ಅಂದು ಕುಂಭಿ ಶರಗಾಂಗ ಳೆಲ್ಲರು।

ಯಂದರಾಗಾ ಬಿಯ ಕವ್ಯಾಲಿಗೆ ಯೆಲ್ಲಿ ಯಿವ ವಾಳ ಷ್ಟಿ॥ ಬಂದದಲ್ಲದೆ ನಾಯಿಯಂ। ಜಲ। ಶಿಂದ ಬಾಯೆನು ತಾಳಿಯ ವನು ಕನ। ಕೊಂದದಾ ಪುವ ಕಳಿಯದ ವ್ಯಾಲೋಕ ಬಕ ಬಾಪ ದೆ॥ ೫ ॥ ಗಳಿ ಯೆಂ

ದುಗ್ಗವ ಗಣಾಸಿದ್ದನು ಡಿಯಲು॥ ಅಂದು ಬಕಗಾದ ದವಕನಲ್ಲಿ ಯೆ। ಧಿಂಬಿಕ ಲವ್ಯೆಂಯನು ಕನಿಂ ಶುಗ್ರಾಂಗಳೆಲ್ಲರನು॥ ಇತ್ತಂದ ದಿಂದಲಿ ಸುಖಿ ಬದಯದಿಂದ ವ್ಯಾಲೋಕನನು ವ್ಯಾಪಿದ

ಯಿಂದ್ರ ಪರಿಯ ಜನುಕರವಂ ದಿಕ್ಕಿವಗೆ ಬುದ್ಧಿಯನು॥ ಶಿವ ಕೇಳಿದನು ಯಿಳಿ ಯೊಳಗೆನೆ ನೀನು। ಬಾಳ್ವಲವ್ಯಕ್ತವನು ಅಂತರದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶಿವಜ್ಞಾನ ಸ್ವಾಂ ದಕ್ಷರ ಸ್ವಾಮಿ ಯ ಮಲ್ಲಿಣಿ ಗಿ॥
ಬಾಳ್ಪ ಪ್ರೀ ಮದನಾಮ ವಿದು। ಮುಕ್ತಿ ಕೊಟಿಗೆ ಅರಸಿ ನಿತ್ಯ ನಿನಾಮ ಪ್ರಾಗ್ರಪರಿಯ ನಿಂತ್ರ ಪ್ರಧಾನಿ ಬರವ ಜನು॥೩೦॥ ನೂರರ ವಸ್ತುವ ಕರಾದಿ ಕಾಂಡ। ಧರೆಯೊಳಗೆ ಸುಖದಲ್ಲಿ ನಿನಿರ।
ಯಿರುತ ಲಿಂಗವ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದ। ದಾನ ಧರ್ಮಗಳಾ॥ ಪಾರುವ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಬಂದರೆ। ಪರಮ ಮರುಷಾರ ನಿಷ್ಠ ಮಾಡು ವವ ಶಿವ ಶಿವ ಯ ವ್ಯಾಪಾರ ಧರ್ಮ ಮಾವ। ನಾಲ ಆದು ಕರ್ಮಗಳಿನ
ವೀರ॥ ನೀ ನಂತ್ರ ಕೃತ್ಯ ಬಲದ ರೂಪ ಲಾ ಮಾನ ನಿಧಿ ನಿಶಾಗ ಅನುಕರಣಾ ನನಕೆ ಶಿಮಿಯಾಗಿ ನಿನಿರು। ಯಂ ನರ್ತಿ ಜಾವ ರಿಗೆ॥ ಹಿನಬು ಕ್ರಿಯ ನ್ಯಾನ ಗಲಾಗದು॥ ನಿನು ಅಂಗ ಭಾವ ನಿಷ್ಠೆ ಲಾಗದು॥ ಮತಾ
೪೮ ನದಲ ಯಿರು ಯಿರದೆ ಯಿದಂದೆ ನಿಂಸ್ಪರ್ಶ ಭಾನು ವೇಗ॥೨॥ ಯಂತ್ರ ನರಿಯದ ಪಾ ಪಿನರಾ। ತೆಂತ್ರ ಜ ದಿಂಯ ಲಿಖಾಂಯ ಜಿಗದಿ। ವ್ಯಂಸ್ತ ಶದವ್ಯ ಶಿಗಾಂ ದದಲಿ ಕ್ಷೆ ದಶ್ವಾವದ ತಂಜಿದುದ ವರಾನಂನ್ನ ೪೯
ಗಸ್ತ್ರ ಶಕ್ತಾಲ್ಲಿ ವಂದದಿ। ರಂ ನ್ಯತ ಬಕಲ ಚೆಂನ್ನ ಪಾದನು। ಯೆಂನ್ನ ಡಾಕ್ಸಿ ಪಿ ಕಂ ನ್ನಿಯಂ ಶೈಭಾನ ಭಿನು ನಿನು॥ ೩॥ ವ್ಯಂನ್ನ ಶದಲ ಹಾ ಯಿರಿ ಮಾಸವ। ಚೆನ್ನನಾ ಗೀಳ ಬದುಕಾಂಡು॥ ಬಂನ್ನ ಬದಿ
ನೂರಾರು ಮನುಜರೆಲ್ಲರನು ನಿನು॥ ನಿಂನರ್ತ್ರ ಕರ ಮಾಡಿ ಕಾಂಡು॥ ಮಂ ನ್ಯಯೆ ನು ನಿನಾಗಿ ವರಗಳ ಶಿಕ್ಷಪ ವಿಲ್ಲದೆ ಕಾಪ್ಪನದಸ್ರ್ಯಂ ತೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ॥ ೪॥ ವಚ್ಛಿ ಕೈ ಮಹದೇವ ಯೆನು
ಕಲಿ। ಯಲ್ಲರು ಅದು ಗೆದದು ನಿಲ್ಲಲು। ವಿಶ್ವಯ ಪಾವ ವನಿತ್ಯ ರಕ್ಷ ಮಸಲು॥ ವಾಗಿನೆ ಲಗಳಿಗಂ ತೆಲ್ಲಿ ವಾನಾ ವಾಗಿ ಯಿರುತಿರೆ। ಅಲ್ಲಿ ಹರುಬರವ ಗಳ ಮಾಳಿಯ। ವಳ ದಿನ ಮದವಾಗಿ ವ್ಯರದ
ನರಾಯ ಮಲ್ಲಿ ರೀ॥೫॥ ಸಾಮನೆ। ಬಂಬಿ ಗನು ಮಗಳಿಗೆ ಪ್ರಿಯದಿಂದಲಿ ಪಾರವ ಗಂಗೆಯ॥ ನಾವದ ಲಿಶರ ಕ್ಷೇತ್ರವಂ ದಿನ। ಸುರುಳಿ ಕರಿವ ದಕೆ॥ ಸ್ವಾ ಮಿನಿಯ ಕಮಹಿ ಬದನ ಮೊಲದಿ
ಅಂ ನಮ ಪ್ರಾಮಲ್ಲಿ ರಿಷ್ಯ ಕಷ್ಟೆಯ। ಪ್ರಿಮದಿಂದಲಿ ಪಾಗಿ ಬರುಕದಾರಿಂತೊ ಳುಕಂದು॥ ೬॥ ಕ್ಷಿದಿಮನ್ನೊಂ ದಾಲಬಂ ದನಗಂ ಗೆಯ ನಡಗರದ ಮಾಳಿಂತೊ ಳುಕ ನಾದಿಗೆ। ಪತದ ದಿ ಯಿಶ್ವರ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಗ್ರಹಿಕ ಶವನಿದು ವಿಶಂತ್ರೆ। ಪ್ರಾಣಿದಾ ಜಿಗೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಮಂತ್ರೆ। ಗ್ರಾವಸ್ತಾಂಗ್ಯಾಭವಿ ಶರೀರದ್ರ ನಪಿಕನುಳಿ ನಂತ್ರೆ॥ ಪ್ರಾಣಿಲಿಯ ದವಶ ಪ್ರಾದನುವಂತ್ರೆ। ಪ್ರಾಣದ ವಶ ಪಾಲ್ಗಾನು ವಿಶಂತ್ರೆ। ಕಾಲ
ಗ್ರಾಕಮದಪ್ಪೋಶಿದ್ದಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ನಿನಂತ್ರೆ॥ ೨೫॥ ದೇವದೇವರ ದೇವನಂತ್ರೆ। ದೇವಗ್ರಾಪನು ದುಗ್ಗಾಜಲಂತ್ರೆ। ದೇವನ ಚಿದ್ರೂಪತ್ವರಗೆ ಕುಪು ಚಿವಿರೂಪಾಕ್ಷ॥ ದೇವನಂದಿಯ ನೆರೆ ಕಾಳ್ವಿಕೆ ದೇವಪೀಠಗೆ
ಬಂದು ರಕ್ಷಿಗು। ದೇವಯೆ ಸುಕಲ ಷ್ಟಗ ದಿಮಲ್ಲಾರಿ ಪ್ರಾಗಳಿದರು॥ ೨೬॥ ಯಾತ್ರಿಕಾರದವರು ಶಿನಿಜದಾ। ಶರಾಮದಾರದೆ ಯವರೆಗೆ ನಿಸ್ಸಾ ಪಾಪಿಗಳು ಯಿವರೆಂದು ಶಿಳಿದು ತಲ್ಲ ಮಸಿಗಾಂದಾ। ಪ್ರ
ವಶನು ನಿಸಾದರನಮಗಾವವರ ಗಳಿಷ್ಣೋದು ಪ್ರದೆನು ಕಲ್ರಿ ವ ಶಿರಿಯು ಮಲ್ಲಾರಿ ಮದಲಾಗಲ್ಲಪಾ ಗಳಿದರು॥ ೨೭॥ ಪಾಗಳ ಲಾಷ್ಣಾಪಾಷ್ಟ್ರ ರಿಯ ವರಿಕೆ। ಅಸಂಪ್ರಿಗ ಮಿಕಲು ಸಂಬಂಧಿ ಶಿಲಗಿಬಿಗೆ
ಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ವರಗಳಿಶ್ವವನು ಶಿದ್ಧ್ಯಾನಲು॥ ಅಕ್ಷುಪಾರನೆ ನಾಡೊದರೆ ಮಾಡುವ। ಮಿಗಿಲು ಶಿವೆಂದು ನಿತ್ರವಲಪ್ಪ। ಜಗದಾದಿಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಲಿಂಗನೆ। ಯೆಂದು ಕಾಂಡಾದ್ರಿ॥ ಗಶದರಿಯ ದಾರ ೫೦
೫೦ ಗಳಿಕಾಪ್ರಯಲ್ಲಿರನ ದುವಕ್ರಿ ಮಲ್ಲಾರಿ ಶರಪಿಗಳಿದಿ ಬದನೂಗತ್ತಿಗೆ ಯಪಿ ದಿವ್ಯ ಕ। ಬಂದು ಶ್ರೈಲಾಗ॥ ದೊರೆಯೆ ಸಾಗಿಸ್ವವನು ವ್ಯಾರದನು। ಪಾದವಿಯೊಳು ಪ್ರೈಲಾರ ಲಿಂಗವ ಪೂಜಾಮಸ
ದಿ ಯಬೆಸನಲು ಶ್ರೀಶೈಲಾರ ಲಿಂಗ॥ ೨೮॥ ಪ್ರಾಗರು ಶರಾಗಿಯು ಯಿಧಿಯಮ್ಯಾಲೆ। ಆನಮೆಯದ ಬ್ರಹ್ಮ ತಿ ಪತ್ರಿದ। ದಶರಥನನು ಕನನು ಕನಾಂದು ಲಿಂಗ ಮಾಜೆಯನು ಪಾಡಿ॥ ನಗರದ
ನಾಬದದಾಗಿ ಪ್ರಾಗರು ಆಯಿತರಾಮ ಲಿಂಗವ್ವ। ವನುಧೆಯೊಳು ಆ ಲಿಂಗವನು ಶ್ರೀರಾಮನೆನ ಬಹುದೆ॥ ಬಂಗ ಕಂದಕ್ಕೆ ಶ್ರೈಲಾರ ಕಾರಿ। ಅಂದಮಲ್ಲನು ರನಬಗೆಬಗೆ। ಕಂದ
ಕಾಲ್ಲಲು ದಗಕ್ಷ ಪತ್ರಿಕು। ಅವನನಂಸ್ಥ ರಕ್ಕೆ॥ ವಂದು ಲಿಂಗವ ಮಾಜೆ ಮಾಡಲು। ಅಂದು ಶ್ರೀಶ್ರೈಲಾರ ಲಿಂಗವ್ವ। ೨೯। ಕಂದ ಪಾಯಿಶ ಲಿಂಗವಾ ಪ್ರೈಲಾಸನೆನ ಬಹುದೆ॥ ಬಗನ ಪೇಳು ಕೇಳು ಕ್ರಿ
ರನೆನಲು॥ ಆ ಬಗೆ ಅರಸಿಂದು ನು ದಿವಸೆ ಲಿಂಗವು ಗಿಯಿ ತಂದೆಯನಲು ಮುಂದೆ॥ ಕೈದನು ದುಗ್ಗನಯ। ಮೂಲವಶೆ ಭಿಚಕ್ರನಲು॥ ೩೦॥ ಕಾಲಪರನವ ಕಾರಕ್ಕಾಕು ಮಾ। ಬಾಲ್ಪದಯದಿ

ಷಟ್ಸ್ಥಲ

ರಿಯಾವಶೇಷೆಂದಾ॥ ೧೪॥ ಸಮಗ್ರಭಾಗ್ಯಪ್ರಕಾಶಕತ್ವಾನ್ಮೂಢಮನುಪಯ ಶಂಕಾಂ ಪತ್ರಾಪತ್ರೇ ನಪಶ್ಚಿಯಸು ನಿರ್ಮಾಣಿತಾಂ ಮಾನುಶಕಚಿಂತ್ಯಾಗಿ ಇವಡೆಯುಬಂದಿರುತ್ತಾ ಪತ್ರಸಂಗಾ ಗಾಡವೆಂಬಿಲ್ಲದೆನಿಸು

ಅಮಕಶಬದಿ ಪತ್ರಾಶಕ್ತ್ಯಾನಿಂಪ್ರತಾಂ ಮರಿಯಾತಕ್ಷಣಗಳಗೆಗೀ ಭಾವಂಮಪ್ಪಿವ ಮಾಡಿನಲು ಇತ್ಯೇಕ್ಷೆಂದೆ ಬಂದೆನು ಯನಲು ಶಕ್ತ್ಯಾನಿಂ ಜಶಜ ಪಿಂದಿರಿಗಿನ್ನು ಮುಳ ಶಪ್ಪೆ ಭುಕ್ತೆಯು ಶತೇ॥ ಮುಂದುಗಾಣಾದೆ

ವ್ಯಾದಿಮಶಲಾಯಿಕೆಬಿತಂದ ಪೆಂದಲಾ ವದಗಿಕೆ ವರ್ತಿ। ಬಂದವನಮುಂದಪ್ಪು ನಪ್ಪಿನೆ। ಪಂ ಕೆ ಭಿದಭು॥ ೧೫॥ ವಂಮ್ಮದೆ ಪತೆಗಳಸು ತ್ತಾಲ್ಲವ ಪ್ರೇಮ್ಮಯಪ್ಪೆ ಅಕಭದೆನೀನೂ॥ ಗಂ ಮ್ಮನೇನು ಬಿಯನಲಪ್ರಾಂಗ

ದಿಯುರಿಯ ಬಶಲಾಗಾ॥ ಪ್ಪಂ ಮ್ಮಯದಿ ಗಗನಪ್ಪತನೆಗದಾ॥ ವುಂ ಮಾನೆಯನಮುಬೇಂತ್ರಿ ಗಿರಿದಳು। ಅಂ ಮ್ಮ ಅಂ ಮ್ಮಯ್ತೆಂದು ಪದಪು ತಪಿಂಯಬದಲಾಗಾ॥ ೧೬॥ ಪ್ರಾಶ ಪತ್ವೆ ಯೆಪ್ಪಾಳಗಿದ ತಂದಾಲ

ಶಕನಕಂಡು ಪಿಡಿದು ಗಾಗ್ಯಾನುಸಾ॥ ಕಿ ಶಿವಿ ಮೆಷ್ಟಲು ಕಾಮದಾಳಿಗದು ಗಿದನಕ್ಕನಕಾ॥ ತಕ್ಕಗಾಕೆ ಶಗಗೆ ಶಿಯ ಮಾದಲು ಪ್ಪಕ್ಕಾದಿಂದಲಿ ಪಪ್ಪತ್ತಿಯ ಪರಿಗೆ। ಪಕಪಬೆ ದೀಕ್ಷಾ ಪ್ರಕಿಂದಳು ರಿಯಾವಶೇ

ಷೆಂದಾ॥ ೧೭॥ ಕ್ಷರ್ಕಾಭ್ಯಾಸಗೆದುರ್ಗ್ಗನಿಂಪ್ರಾಯ। ತಕ್ಕಾಕಮಲದಶಿವೆಯಸಲು॥ ಪಕಪತ್ರಾಪ್ರಭುಪಾಶಿಯ ಬಿಂದ್ಯಾದಿ ಸರ್ವ ಮೊದಲಾಗಿ॥ ಸಕಲನೆಲ್ಲರಪೂಜಿತಾಂಡು ಮಾಬಿದು ಪಂಗ್ಗಯ ಬಿಂಕ

ಪಗೆ। ಪಚಪ ದಾಳು ಕ್ತಾಕಿನಲು ಬಂದಳು। ರಿಯಾವಶೇಷೆಂದಾ॥ ೧೮॥ ಬಕವ ಅಪ್ಪಶಂಡು ಕ್ಕಾಕು। ಮೆಶದು ಯತ್ತ್ರಿ ಜೆನು ಅರಿಗಶಿ। ಹಾಕನೆಯಂದಕೆ ಮಾಗನಲಿಬದನಲ್ಲಿದು ಗಿರಿಯ ನೂ॥ ಧ

ಕ್ಕಾಬಿಯ ತೋಳು ಯಾಕೂಬ ತೆನ ವೃಕ ಪೆಕದು ಮಾಜ್ಜೆಯ ತ್ತಾಂ ಡುಯಂಪ್ಪಯ। ತಕ್ಕಾಕಸುವಿ ರಿಜಿಬ ತ್ತೆಂದದಾ॥ ಪವನು ಕಬ ದ್ದೂ॥ ೧೯॥ ಬಂದಕಾಲಕ್ಕೆ ನಿನಗೆದರು ಪದಲಿ ತಂದದಾಳು ಕಾಡೆಯಿಂ

ಬಂಗಾಜೆ ಪೆನು। ತಿಂದು ಪಿಳಲು ಯಲ್ಲಮಾ॥ ಕೆ ಗಳ ನಿಗೀ॥ ಅಂದದ ಲಿತಕ್ಕಾ ಪ್ಪಾ ಪನ ಪ್ರಂದ ತಕ್ಕಾವರಿ ರಜಿಬಕಾವ ಪ। ಪಿಂದು ಗಳದು ಬಂದು ಪಂಬಿದೇಂಶಿವ ನಾಲದುನಾಡಿ॥ ೨೦॥ ಯೆ

ಬುಯೆ ಪಲೆಗಿ ಕಜೆ ನಿನೂ। ಬಾಳಬ ಪಲಕ್ಕೆಂತೆಂದು ಪನ್ನಿದಿ। ತಾಳ ಪಿಡಿದು ಮುಂದುವದ ಕಾಜೆ ಯೆಂತು ಪುಳ್ಳ ಕಿ ಬಿಕ್ಕಾಂ ಜಾ॥ ಮೂಲದು ಗಿರಿಯಲಿಂತೆ ನಿಬಿಕಾಂ ಪುಳ ಕ್ಷಪುತ್ರಿ ಗಳಿಶಿಕಬಿಯೆಸುಕಲಿ

ಷ್ಟಿದನುಕ್ತಾ ಹುಮ ಸುದಂತದಾಗ ಛರ್ರಿಯಾವಕೆ ಥಿಂದಾ॥೨॥ ಗಾಲಶುವಪ್ಪ ಭಾಗ್ರವಹದೆವಕೆ ಪಕ್ಷ್ಯಶವಹಾಶಗ ಮೆನುಕ್ತಾ ತುಮ ನಶುಪಿದಂಡವನೆನುಜ್ಯೆನಾನುವಡೆನಲುಮುನಿಪ್ಪಿಷ್ಟ॥ ಶಶವಲು
ಗಿದುಕ್ಕಿವರುತೋ ಗಿಶುಪ್ಪಿಯೋ ವಶಿಯಬಿಕೆ ದ್ಯನಲುಪೆ ಭಿದವಾದಹಾ ಪಿಯಶಾಯಶ್ರೀ ಪಿಶುಶಾತ್ರಿಪ್ರಪಿಯಿಂದಾ॥೨೪॥ ಅಂತ್ರುನಂಧಿ ಗಳತ್ತು ವದತತ್ತು ಮಂಗಲವಮಾಡಾ ಇತಿ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಗಾ ಶುಭ್ರಾಯಂಷ್ಣಿಹ॥
ನುಶಬತನೆ॥ ಶ್ರೀಮಾ ಮಿನಿ॥ ಧಾಶುಗಳ ಯೋ ಭುಗಶುಷ್ಪನ್ನಾರಿ ಗೆ ಪೂರದೆವಕೆಯಾಗಿ ಮೊಲವಡಾಶಗಾವಸಶುಷಿನಲು ಗಂಗಿ ಶಂಗೆ ಮುನಿಪ್ಪಿಷ್ಟ॥ ವಾ॥ ಕಮಲನಾಭನೆ ಇಶಿಖಯನೆತ್ರನೆ ಕಮಲಜನ ಗಿಶಶದವತ್ರನೆ
ಕಮಲನಾಭಿಸನಯನಕ ಕಮಲದಿ ಯುಳ್ಳ ಧರಿಖದಶೆ॥ ಕಮಲಕಮ ಧಶನುಶುಕ್ರಿಯಾ ಷನೆ॥ ಕಮಲಸೆತ್ರಿಯ ರಿದವಿರವನೆ॥ ಕಮಲದಿಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯ್ಯಾಷ ಕಿಪಿಯ ಶ್ರೀ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ॥ ೧॥ ಲಾಲಿತ್ಯಯುತ್ತರ
ನೆಡೆವಿಯ ಮೂಲವಮುನಿಯಶು ಪಿದುದಪ್ಪೆ ಲ್ಲಿ ಮ್ಯಲಿಕೆಗೆ ಲಾನುಶನು ವೆಶ್ಯಾನುಶನು ಜ್ಞಾಲಾನುಶಾ॥ ಭಬಲ್ಲಿದಶನಿ ನಿಶ್ಯವನಾ ಕ್ರ್ಯಲವವ ಕಿದಲ್ಲಿ ಲನ್ಯಾಕಾಲನ್ಯಗ ಶವನ್ನ ಮಾದಲುತ್ರಿಯಾವಕೆ ಥಿಂದಾ ೫೨
॥೨॥ ಲಲನೆಪಾವ ಶಿರಯುಶ್ರ್ಯವನು ವಲಾದುನಂದಿಯನೆ ರಿಬಂದು॥ ನಲಲುಲ ಅವರೂಯೊಪ್ರವಿ ಬದವ್ಯಲಿಯದನೆ ಜದು॥ ನಲಲು ಕಲಿತ್ಯೈಮುಗಿದುನುರಿ ಶಿನಾಲು॥ ತಲುವವಶಗಭದಿ ಶಿಂದರಿವ
ಲಷರಕ್ಕೆನಿವೆಶದಲು ವ್ಯಾಪದಮಾಶುಶಾಸ್ತ್ರಿಯಪ್ಪ॥ ೩॥ ಗಣಾಂಯದಾಶಗಳ ಶೂಡುವ್ಯದನಲು॥ ಮಾಯದಿಂದಲಕ್ಕಾಪ್ರಿಶ್ಯವನು ಶಾಂಯಬನವನಂಯೆರಿಶಾಂಜುಬಂದುತ್ತೈಲಾಗ ಗುರಾಯನಾಗಿ ಸುಭ
ದಿಶಿ ವಾ॥ ಗಾಂಯನವಕೆ ಭಕ್ತಿ ಲಿದನೆಗು॥ ನಾಯಿರಕ್ಷನಶವಶುಗಿಕ್ತೆಯಿಂದ ನಾಮಾಶಕೆ॥ ೪॥ ಬಂದುಮುತ್ತಿಗೆಯಿಷ್ಟು ಲಾಗಾ॥ ಯಿಂಪದಿಶ್ಯಾಲಿಕಶು ಅವಶರು ವಮುಂದುಮಾದಿಶಾಂಡುಕ್ಯಾದಲು
ನುಶರುವಮುರಿ ಮುರಿದಾ॥ ಬಂದುನುಶವನ ವಶಿಂಯವಿ ಥಿಲುನಗೆಂದುಕ್ಯಾವಿ ದಿದಗಳಿದುಬಂದು॥ ಬ್ರಂಹ್ಯಾನ ಮಾಶವವಿಗಕ್ಕರುರಿಯಾವಕೆ ಥಿಂದಾ॥ ೫॥ ಬಂದಬ್ರಂಹ್ಯಾನ ಮಾಶವ ಮುತ್ತಲು॥ ಅಂದು
ಬ್ರಂಹ್ಮೇಂದ್ರದಿನುಶಶು॥ ಚಂದದಲಿ ವಾಶವಾಗಂಪುಕಾದಲು॥ ಅವಶನಾಗನಾಗಾಭ್ಯದೆ॥ ಬಂದುಬಾಗಿಲಲ್ಲಿವಮುರಿದುವಾಗಿಲು॥ ಅಂದುಯಲ್ಲರುಲಿಂಜು ವೈದಲು॥ ಬಂದುಪ್ರೈಕುಂತಿವನು ವಾಶಕ್ಕರುರಿಯ

ವಕ್ಷಿಭಿಂದಾ ॥೭॥ ಸನಕಸನಕಸನೆಬಂದಾನೆ ಮುತ್ತಲೂ ಪರಿಯ ಜರುಯಿ (ದ್ರಾ ಬಿಸು ಶರಿಗಾ ಪಾರವಿ ನಾನಾತ್ಯ ಶಿದಂತಿ ಉತ್ತುವ ಮಾದಲಿಕ್ಕೆ ನಾದೇವ ಮರವ ಪಾರಾತ್ಕನಾತಿನು ಕರ ಪ್ರೈರುಶಿಯ ನಾಯ್ಯಲು ಸಂದಲ
ಪರಿಂಯಾಗಳಶುಧ್ರ ನಾಬಿನ ಕಾಂಡುಮನೆಗಿ ಶಿವಗೆ ವಿಶೆಂಯಿದಲು ॥೮॥ ಪ್ರವಾದ್ರಿ ನೆಗಳ್ದು ಶಲೆ ಪರಿಯ ಶಲಿ ಪದ್ಯಾಲ ತ್ತಿಯ ಪತ್ರ ಮಿಗ್ರನಾಥಿಯ ಪ್ರದೆ ಸಂಸ್ಥಾ ಕಿನು ಶರು ನುಶರು ಗಳ ಬಾಳ ಬಗೆಂದು
ಅಭಿದಿನ ಕಾಡು ವನೆ ಸಂಜ್ಞ ದಿಶ ಯೋನು ಶನಂತ್ರೈ ಬಿಶ್ವವನಾ ॥ ಮೂಭಕ್ತನ ರಕ್ಷಾ ಅನುವ ದಕ್ಷೆ ಪಾವನ ಶಿಗೆ ಸ್ವೆ ಭಿದನು ನಿಂಸ್ವಾವಿಧಾನ ಗಿತ್ತಿಯ ಶಾಪಗೆ ಪೋಲೆಂಬ ಜಯ ವಿಜಯ ದೇವಿಯಿಪ್ಪ
ಶನುಸ್ಥಿತಿಗದಾ ಭಕ್ತನಂಯನಲು ॥೯॥ ಹಕ್ಕ ಬವಳಿ ಜಯ ವಿಜಯ ದೇವಿಯಿಪ್ಪರು ಬಂದು ಪರಪಶುವ ಪದೆ ವನಮಗೇ ನುಪ್ಪ್ರನಗಿನು ಶತ್ರು ಭಿಕ್ಷ ಗಾಕಾಂದಿಸಿ ನಿಂದು ಶರ ಮುನಿ ದೂತೆ ಶ್ರವ
ಸುಬಪ್ಪರ್ತ್ರಿಕಾ ದಿವ ಮಾಡಲು ॥೧೦॥ ನರಲೇಕ ದಾಳಿಗೆ ಮೂವ್ವರು ಭಕ್ತನರ ಸ್ವಾಗಶ್ಚಿತ್ರ ಶಿಯ ನಾಯ್ದರು ನಂಮ್ಮ ದೇವ ಶಿಗೆ ಭಿಲ್ಲಿಸನು ಶಣ್ಣಾಬಿಂಯರು ನಿ ವಿಷ್ಣು ಶರ್ಣಗೆ ಹೋಂದ ವರಶ್ರೀ ರಗಬಿದು
ಶಶು ವದ್ದನಲು ॥೧೧॥ ಗಯಂದ ವಾಶ ಸುಕ್ಷೆ ಭಿಪ್ತ ರುಷ್ಟಿ ಶರು ಕಾವಾಗಿ ಯಿಂದು ನವ ಗಣ್ಣ ರಿಯ ಜಗ ಭಕ್ತ ಪಾಪ ಪ್ರಾಣ ದುರು ಕಂ ದುಷ್ಟ ವಾಹನ ವನಿತ್ರ ಅಯ್ಯದ್ಧ ನಾ ಪತ್ರಿಕ ಸುಮಿದ ಶಿವ ವಿಪ್ರ
ನಲು ॥ ಅಂದು ಅವರ ಗಿರಿಯ ಜ ಪಧಿ ನಾರು ಅಯಿಯುದ್ಧ ವಿಪುಂದ ದೇಶ ಪಾಪ ಶಾ ವಿಪ್ರ ಶಪ್ತನಕ್ಕರ ಇಯಿಂದು ಮುಕ್ತಿಯ ರಕ್ಷ ವಾಹನ ಗಳಿ ಶಬ್ದ ಶಂ ಪ್ರಗಳ್ಗೆ ನಿಮಿತ್ತ ನಲು ॥೧೨॥ ಅರಿವೆ
ಗದಿಂದ ವನ ಮಾದು ಶಿಜಯ ದೇವಿ ಮತಿ ವಂಶ ಬಂದ ನಾದು ಶವಿಪ್ರತ್ತ ವಸ್ತ್ರ ಗಳ ಅರಿಪ್ರ ದಿಂದ ಭಿತ್ತಲೂ ವಾಹನವ ಮಾಡಿ ಕಾದು ಶಂದೆ ಯೆಂದಾಕ್ಷೆನು ಬಿಯೆ ॥ ಮತಿ ಶಿನಕಾದವರು ಬದಗೆ
ರಮುಗಳಿಂದು ಮುಕ್ತಿ ನಿದಂತ್ರ ವಕ್ಕಿಲ್ಲ ಯಮುನ ನಗರ ಕಥೆ ವರು ಮತಿ ವಂತ್ರ ಪ್ರಕಿತ್ರ ಮನೆ ಶೈಲಿಯಿಪ್ಪ ಅವನ ಗಮಾಂಡವ ಪವರ ಮುಂದೆ ಅಬಿದಲು ॥೧೩॥ ನಾದಿ ಶರ ಪಾಂಬ ಪರಿಶ್ರವ ನಾ ಶಿವ
ದಶೆ ಶರಣ ಮಾದಿ ಕಾರಿ ಗಳನೆ ರಿಕ್ಕಾಂದಾ ಲಿಯದು ಬಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾದು ರಿಷೆ ರಿಯಿ ಶಪಾಳಿ ತಂ ವಸ್ತ್ರ ಮುದಂ ಗಶಂಸೆ ಭವಾದ ಗಳಿಂದಾ ॥ ವ್ಯೋದಿನ ಕಾಳ ಶಕಾನಿ ಮೂವ್ವರು ಭಕ್ತನರಸನೆ

ಬಿಕ್ಕಳದೆ ಯವರು ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿ ಬಂಧುವ ಮಾಡಿದರು ದೇವಿಯ ಶರಣಂಗದವಿ ಯತ್ನವನು ಪ್ರಿಯವಾದೆವಿ ಶಲ್ಯನಾದಿನ ಲಯಾಗ್ರ॥ ಅತೆನ ಸಹೋಳಿಲ ಶಿವನನೆ ಡೆ ಗಂಗಾವೃತ್ತ ಪುಷ್ಪನಾಸು ಪಾಡಿಸೆ
ಅದುಭ್ರಮಣವೆಂಬುದ ದಾಳವನು ದಿಂತಿಯ। ನಿಸುದಾಗಸಂ ಯತ್ನವಲು ಅತಿ ವೇಗದಿಂ ಶಾಗಿ ಯವರಾಳಗೆ ಶಾಸುಷು ಡಿಗ ಸಾನಾತ್ರೆ ಶಿವದಂತ ಯತ್ನ ಮಾಡಿಸಾಲನು ಶಸಾ ಮಾನಪ್ರಸಂಗವ ಮಾಡಿಸೆಂದವನ
ನಿಗಿದ ಭಮಣಾಗಾರ ತೃಣನಪ ಯದೇವಿ ವಿಜಯದೇವಿ ಪ್ರಾಲನು ಶನಸಾಂದ ಭಾಗ॥ ಅಧಿಪ ಶರಿಯನಕಿನಾಶ ಶಿವದೇವೇಂದ್ರವ ಹೋದ ಲಾದವರಾ। ಭೂಶಿಯಾಬಿದಿ ಖಸೋಂಡು ಗದು ಬದಿನಾಶ ಆಬರಲು।
ವೀರದುಂಡಿತ್ರುಪ್ರಶ ಗಸನಾದಿ ಪ್ರಸರತ್ತಾ ಶ್ರವಣವಾಸನ್ಯ ಯಿಶಲಶಿವೆಂದು ಮಾ॥ ಶಶವಿ ಬದುಕ್ಕವನಾಗಂಯಳ್ಳಿಸನು ಪುಳ್ಳಿರಿ॥ ಬಶಬ್ಬ್ಯದ ನಿಶ್ಚಯಂದಾಗವಶಸೆನಿ ಅಣಿ। ಪ್ರಶಿತೋಳಗೆ ಯಾಶಾಪಿನ ಖಿವಾಜಿ
ಖಿಸಾಂದು ಸಡೆಗಾಲ ಲಿಂಗ ಮಾಜಿ॥ಳ॥ ಮಾಡಿದಾಶಿವನ ಭೇದು ಬಂದಶಲಕ್ಷಣಿ ಒಪ್ಪ ಮಾಡುಶಿದೇಹವೆಂಯಳ್ಳವನು ಸಳದು ವಿಗಾ। ಬ್ಯದವಾ ಗಿರಿಯನಲು ಅದಾಗೆರ ನಿರ್ಧರ ಗಾತೆಂದು ಶಿಶು ಗಿ ೫೭
೫೭ ಪಾಗಲು ಮಹೃಶತ್ರುಗಾಡದಾಳು ಪರಿಶದು ನಿಮಸಾಗವರೆನ ಮಾಡುವರು। ಸಾದಿ ಬಾಶೆಂದು ಸಳನು ಪಾನ ಲಾಗ ಬೈಡುತ ಲಾಣ ರಶಾಳ ಗೆಸ್ಥಾದಿ ಯವರಿಗೆ ಶಾನ ಅರಸಾಗಿ ಮೆರವ
ಶಿದಾಸಗಗನ ಕ್ಷುಯಿವರು ಶಿವರ ಶತ್ರುನಸೋಂದರಾ ವಿಂಗೋ ಶಿವಪೂಜಿಸನೆ ನಿಸುವದ ಪ್ರಿತಮುನಿ ವೆಂದು ಶಿಂ ಯವನಿಯೋಳು। ಬಾಂವಸ್ಥೆ ಬಾದಾನ ಸನಾಶೆ। ಬಂದಿವರ ಪೂಜಿನ ಲಾಕ್ರಿಯೆ ಯಿದಾ॥
ಅವರು ರಾಶಿ ಗೆಪತೆ ಶಿವರವ ಬೇಡ್ಯನಲಾಗ ಶಿವನು ಮಾರಭಕ್ತ ಯವಿಜಯದೇವಿ। ಶಷನ್ನೆ ವರಿತ್ತು ಯಿಂದ ನಿಂವ್ಯದಿಶೆ ವೇಶಾದಿಯನಲು ನಾಪ್ತ ರಾಷ್ಟ್ರದಾಳವರು॥ ಗಾಳಿ ಬಿಸ್ತ
ಶಂಶರಿಯೆ ಇತಾದೆ ಶ್ರೀರಿಂಯೊಶ್ಯವನಾ। ಮದದಿಯ ವಿಲಾಸ ಜಂಯದೇವಿ ವಿಜಯದ್ರಾಮ ದದೇವಿ। ದುಶವಸ ಬಂದ ವಿಜಯಾದೇವಿ ಪು ನಡುನ್ನಿ ಯೆನಿಗೆಸಾಂದು ಮನ್ನಿಸರಾ॥ ಅದಿಗ ಬಗಸು ಮಾ
ಜ್ಞಾನ ಶಯಿ ಬಿಶಂಗೆ ಮಾಶಂಗಿ। ನದುಶವನ ಬಿಂದ ಸಾಳ್ಳ ರುದ್ರ ಶ್ಯಶಿರಲಕ್ಷ್ಮೆ। ಮದನೆರಿಯ ಶಪಿಶಪಿ ಥಾತ ಗಸುವಂದವರ ಚರಗಾಸ್ತ್ರ ರಗೆ॥೧೨॥ ಬಿನ್ನಿದು ಸಶಗನ ಮು ಕಾದು ಯಿಂದು ಕಾ

ಷಡ್ವಿಕೃತಾಯೋಗದಿಂ ಬೆಸಲು ಶಂಗಸಾಮುಂಡವೃಂದಿನು ವೆವೆಂದು। ಕಾಂದ ಶಕ್ತ್ಯಾಶ್ರಿತ ಖಂಡ ಪಂಗಂತಳಂ ಶಠಖಂಡದ ಮಾಡಿ ಬಡಿಕೇ॥ ಅಂದು ಯಲ್ಲಪ್ಪವುಂ ದುಃಖಂಗಳಿಗೆಂದಾದ
ಚಿತ್ತಂದದಾಶಿಸುಶಂದು ಶಂಗಸು ಕೊಳಲೂದೆ। ಯಿಂತ್ರಿಷಲ ಗೆಯಬಡಿ ವಶಾಂಗಿಗಸು ವಿನಾಶ ರಾಜ ಸು ವಶಂಗಸಾ॥ ಗಕಾಲವಗರಿ ಮಾಡಿ ಶಕ್ತಗಾಶ ನಿಷದ ಪೊ। ಪ್ರಲಕ್ತೈ ಪಾಶಿನಲು ಧೀಶಗಳು ಪಿಡಿ ಕಾಂದ
ವೆಲ ಮೇಲಾಗಿಸಲಿಸಲದು ಶಂಗಾದಾದು ಶಲಿ ತಿಂದು ಶೇಗಾ ದುತ್ತಿಶಲು॥ ಮೆಲುಸೆಗ ಭೋ ಪದ ಶುರಿಶಿಸು ಅಗ್ನಿಗಳು। ಕಾಲಾಪಧಿ ಶತ್ರುಕಷ್ಟಭಿಂಯಂತ್ರಿ ಸತಿ ಇದರು ಗಾಳಿ ದವನು ಸ್ವಾಂಖು ವೃಬಿದವ
ವಶಿಶಯವಾದ್ಯಗಳ ಬಂದಿನದರು॥ ಗಣಿತ ಭಿನ್ನಯಾಶಾಸ್ತ್ರ ಮನವಿಕ್ರಿಶ ಮಾಡಿ ನಶಳ। ಮುಖಸಕ್ತನ ಶಬ್ದ ಶಿಗೆ ತ್ರಿಶ ಮರ್ಪವತ। ಮೆಲಾಗಿ ಮಾಡಿದನು ಜಕೆಯದೆಂದು ಬಿರಿವಂತ್ರಿ ವಾದ್ಯ ಘೋಷಂಗಾತಿ
ಯಿಂದತಿ॥ ಮೇಲಾದ ನಶ ಮಿಗಾಯಿ ವ್ಯಾಶ ಮಾಡಿದ ಸ್ತೋತ್ರ। ಗಾಲ ಧ್ಯಾನಗಳ ಶ್ರೈಂಯ್ದಲಿ ಪಿಡಿ ಖಂಡ ಬದರು। ಮೋಕ್ಷಂ ಬಕ್ತ್ಯಶ್ರೈ ಪಾದವ ಗಿರಿನಮು ಗದಕ್ಕು। ಸಾದು ವರು ಬಿಶಗಾದರು॥ ೧೦॥ ಗದಿ
ವಸ್ತುಕನ ಶಿಯಲು ಭಕ್ತ ವಶಮಾಂತ್ರ ಗರ್ಭ ವಿವಶ ದಾಳು ಮಾಡಿದ ವಿಂಯಶು। ಮೊದಲಕೆಲ್ಲ ವಿವಹ ಮಂತ ಪದಂ ತ್ರಿಣ ಕ್ಷಿದರ್ಶ ಪಾದಶದೆ। ಶ್ರೀಷ್ಠ ಸಪ್ತ ಬಿಶುವುಂ ದರು॥ ಧ್ಯಾವನ ಸಂತೃಪ್ತಿಯಿಂ ಬಿತ್ತಿಬಿತ್ತ
ಉಂಗಲ॥ ಧ್ಯಾವನದಾಳಿಗಿದನು ಶಿವನೊಳ್ಳವನು ಶಶಿಗಾನವ ಶಾಸನಿ ಪಸಗವ ಶಬ್ದ ಶರದಂತ್ರಿ ಮಾಡಿದ ಶಕ್ತಿಬಲು ಸೆಬ್ಬದಾ॥ ೧೧॥ ಯೆಂದು ಪಿಭುಶಲಾಗ ವಿಸ್ತ್ರಿಶಿ ಮಾಸ ನಶಶ್ಯಾಶಂದದಾಳು ಶಂಮ
ಶದ್ರಾವಮಾಶಿಯ ಮಾಡಿ। ಪಂದದೆಲ್ಲ ಪ್ರಾಯ ವ್ಯಾಶಂಗೆ ವ್ಯಾಶದವ ಶಿಯೆನಿಸಿ ಮಾಡಿತ್ತು। ಅಂದದಾಳು ನಿವಮಾಜಿಯ ಮಾಡಿ ಕೊಂದು ಯಿಶುಯೆಂದು ಶಿವಲಿಷಿ ಮಾಶಂಗಿ ಯೊಟ್ಟಿಗೆ ದೇವಿ ಬಂದು ಶಿ
ಶಗಾಸ್ತ್ರಗಿನಿಂದ ಶಶಗಳು ಮುಗಿದು ವೃಬಿದಾದಶಿವೆ ಗಳ ಸಾ॥ ೧೨॥ ಅರ್ಚಕ ವಿಂಗಂಯಂ ಸವಂತ್ಯಲಿಗೆ ನಿಶಾಪು ವೃತ್ತ ರಿಸಾಪ್ರ। ಧ್ಯಾನಂ ಶಕ್ತಿಶ್ರೀ ನಿವಗ್ಯ ಸಲು। ಮುಂನ್ನ ಶಾಸ್ತ್ರ ದಿನಾ ವೃಷಗಿಷ್ಟ ಶಿವ
ಶಂಗಿಲಿಯಿಪ್ಪ ನಿವೆಳ್ಳ ಸಾಳ ವಿಷದು॥ ೧೩॥ ಯೆಂದು ಪಿಭುಶಲಾಗ ಮುಂದಿದ ಸ್ಥಾಲಗ ಸಂತ್ರಂದು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಬದಿ ಗಿಯಿಕತ್ತಿ ಶಚದೆಶದು ಮುಖ್ಯ ಶಿವ್ಯಾದ ಬೆಂದೆ ಶೊಂಬು ಶವಯಂದನಿ

ಪ್ಪಿಲ್ಲನಂ ಪ್ರಮ್ಮಿಷ್ಠ ॥೨೪॥ ಮಂದದೆ ಮರೆಯಲ್ ಎಂದು ಹರಶೆಯ ಶಾಸ್ತ್ರ । ಯಿಂದು ಮಣಿ ಯ ಶು ಮಯ್ಯ ಶೂನ್ಯ ಜ । ಅಂದು ಶಂಗನ ಶರದಾ ಮುಂದೆಂತು ಬಿಡಿಸೆಳ್ಳು ಯಿಂದಿಸ ವಶಿಂಯೆಂತ್ರ ನಿಂನ್ನ

॥೨೫॥ ನಿಂನ್ನ ಪಾಶಶು ನಾವೆನೆ ಮಾಡ ಅಲ್ಲಮ್ಯ ಲಾಶಂಗನ ಕುಳು ಹೇಳ ಕುನಂ ಪ್ರಮದಿಗಾ ॥ ಪಾಶ ದಲಾಶೆ ನ್ಯನಾನ್ಯ ಪಾಶಗೆ ಹೇಳಿಕೆ ಬಹಳ । ಶಿಂನ್ನ ಶರದಾಗ ಡೆಯ ನಾಡದು ಕ ಗಂಡೊ ॥೨೬॥ ಹರಿ

ನಿಂನ್ನ ನೆನದ ಧುರಿಕ ವರಿ ಪಾಶ ವ್ಯವೊಶೆಯ ಲಾಲಿ ಇನ ಸಂಪ್ರಮ ಬೆಗ ॥ ಶರಣಾ ಯ್ಯಹ ಶರನ ಶಿಂದ ವಡ್ಡಾರಿ ಕಾಡ ಎಂದು ಹರಿಯ ಒತ್ತರ ನಾತ್ತು ಬಡಶಗದ ಶ ॥೨೭॥ ಎಂಬು ಹುಂಶ ಶಿ ತಾಂತೆ । ಎ (ಇುನಿಜ

ಯದವಿ । ಯೆಇುವಿಜೆಯಾದ ವಿಚೆಗ ॥ ಬಾಳಲ ಅತನನ ಶಾ ನಿನುವೆನೆಂದ ಪಶ್ಯಶ ದಪ್ಪುಲಿ ಶಾಶ ವನಿ ಜುಕಲ ವಶಾ ॥೨೮॥ ಗಂಡೆಲ್ಲಿಕ್ಕಿ (ಹರಿಕಾನು ಬಿಂನ್ನಗ ಡೆಯ ನೋಡದು । ನಿಪ್ಪು ನಾದ ಹಂದರ ವನು

೫೪ ಪ್ಪುಂಶಿಲ್ಲಿದನಾಶ ಅಶ್ಚ ಕೆರಾನು ಪರುಶ ವೃಶ ವೃಷ್ಪುಲಶ ಶಕ್ತಿ ಡಾಲ ಬಂದಾ ॥೨೯॥ ಮೇರು ಪರ್ವತದ ಲಿಂಗವನ ಪ್ರಶಿಕ್ಷ್ಯ ಇ ವಾರಿಜನಾಭ ಹಾಜೆಂಯ ನಾಶ ಶದಿಂದಲ ಮಾಡಿದೆ ವಿಯಶು ನಾಡು ಕ । ವಾಶ್ರ ೫೪

ದಪಾಜೆಯ ಸುಮಾಡಿ ॥೩೦॥ ಎಂದ್ಯನಲು ಕ್ರೈ ಮಣಿ ಗದು । ಅಂದ್ಯೆಲ್ಲ ಕು ಬಿತಾರು । ಯಿಂದು ಧರನೆ ನಿಂನ್ನ ಪಾದಾ ॥ ವಿಂದು ತಾರಿ ಬಿನಂಪ್ಪು । ಹಿಂದೆ ನಾದು ವರವೆ ವಿಶಂದೆ ಹುಂಶ ಶಕ್ಷ ಶಣ್ಣಾ ನಿನ್ನ ನಲಿಯ ॥೩೧॥ ಅಂ

ದುಅವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿನಂ ದಿವಾ ಹನಕಾನು । ಇಂದ ಬಿಂದ ಆದವರ ॥ ಮುಂದೆನಿಂದು ಪರವಚೆ ದಿಪ್ಪ ಬಿಂದಾಶೆ । ಅಂದು ತ್ರಿಪುರಿಕಾನು ಎಂದ್ಮು ॥೩೨॥ ಪಂದಿ ಇನು ಬಿಡಾನು ಯಿಂದ ಚದೆ ವಿಯ ಕಿ ಗ । ಹೊಂದವ

ಬಿದಾ ಕ ಪ್ರವನು ॥ ಪುಂಪಾದೆ ಕಾಡು ಯನಲು ಕ್ಷಾ ಪ್ರಾಶ್ರಿ ವನವರ ಗಾಳಿ । ಇಂದಾ ದಿಶರಕಾಂಪ ಹಾಗಿ ॥೩೩॥ ಇಸ್ರೈಲಾನ ಮಾಶ ದಲ್ಲಿ ಜಯ ವಿಜಯಾದೆ ವಿರಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ಲಾನು ಕೆಂಯ ಪಾವೆಗ ಪ್ಪು ॥ ಬಾಲೆ ಶಂ

ಕರಿಕಂ ಪ್ರಮ ಅಂಗ್ರಾನ ನಾಕ್ಷಿಹ ಪಾ ನಾ ಬಿಂತೂ ಅಗೆ ನಾಶೆ ವಿಪಭು ॥೩೪॥ ಹರಿಯ ರಾಜಕುದ್ರ (ದೆವೆಂ ಪ್ರಾವೊದಲಾದ ವರಪ್ರವ ರಿತಾಗಿ ಬಿಂದ್ಯಾದ ಬಲ ಬಿಶೆ ಶಪೂ ಶಿವನ ಮೂರ್ತಿ (ಶ್ರೀಗುರು ಹಂ ಪೆಂಯ ।

ವಿಶು ಪ್ರಮ್ಮ ಲಿಂಗಕಾನಾ ॥೩೫॥ ಕ್ಷಾಗರು ಕೃತಿ ನಿಂ ಶಿವಧು ದೆ ವಿಮಾಪಾತ್ಮೆಯ । ಮಣಿ ಗ ಯಿಂಶಗಂಧಿ ಕಾಯನಲು ॥ ಜಗದಾಗ ರು ವೆಶಾ ತುಮ ಪ್ರಾಣ ವರಾಸ । ಬಗೆಯ ಪೆಲ್ಯನಲು ಪೆಳದನು ॥೩೬॥

ಯೆನಲು ಸ್ವತ್ರು ಮಹಾಯೆಪ್ಪಗಾಣಿಯೆಸಿದಕೆ ಬಿತ್ತಾ ಜೀ ತನೆಂಬಾಗೆ ಪೆಭ್ರಿಯದನೆನಲು ॥ ಮನವಲಿದು ಶ್ರೆಭುವೆಭುವೆಸಾನುಗ್ರಹಂ ಪೆಂಯಾ ಇಷ್ಟನವಿಶಾತತ್ವನದಯೆ ದಿ॥೩೧॥ ಅಂತಸ್ಥನಾ ಥಿರಾತ್ತೆ ವದನು

೨೦ ತ್ರಿಕ್ಷಂ ಮಂ ಗಭಸುಹಾ ಕ್ರ ಕ್ರಿ ಕ್ರ ಕ್ರ ಗಾಲಶುಬ್ರಿಷ್ಯಂ ಸ್ಥವ ॥ ಸಾಚತನೆ ॥ ತ್ರಿಮಿನಿ ॥ ದಾರುಗಾಣಿಯೊಳು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಜ್ಞಾನ ಮೂರ್ತನೆ ಬಳವಾರು ಶ್ರೈತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ವಶನೆಂಯನಲು ಗಂಧಿತೆಂಗೆಮು ನಪೆ ಇದ್ದಾಗ

ಶಬಜ್ಞಾನ್ಸ್ವವಿಷ್ಣುಶುದ್ರರು ನಾವ ರಾವ ಶಿಂಯಿರ್ರಿಪ್ತಿ ಖಿಲ್ಲಿಂಬೋಧ ಭೂಮಿನಂದು ॥ ಶರಣ್ಯಾದಾರಾಧನೆಯ ಮಾಡಲು ಮಚ್ಚೆ ೯ಯತವ ಗಾಣ ಆದೂ ॥ ವಶಗಳ್ರಿತ್ತುಪ್ರಶ್ನೆ ಶಿಲಯೆಧ್ಯಶಯೆ ಪಷ್ಟಿಂ ಗಶ್ರೀಶರ ನಾದಿಪಾಶಿವಪ

ಂ ಪೆಯಕಾಯಚ್ಛಿಂದಶಶಾಸ್ತ್ರನಾಲಶ್ಚಿನ್ನಾ॥ ೧॥ ಶ್ರೆಭುರ್ರಿಯಶಿಂಗ್ರೀ ಮನೆ ಹಾಲುವಾದಿ ಪೆಭುವೆನುಮುನಿಪೆಛಿದಂಡವ ಲಾಲಿಸ್ರಿ ವಿಷ್ಣುಂ ನಜ್ಞಾನನೆ ಬುವನುತ್ತುಣ್ಣ ॥ ಯೋಗ್ಯರು ಪೈಗಳಿಗೆಲ್ಲ ವೆಷ್ಟಿತ್ತಿನಾ ಉ

ಲ್ಲಿನಿನುವನು ಬೆಗಡಿ ಬಾಳ್ವಳ್ಳವನಾಗಿ ಯತ್ತೀಶರಾನಂ ವಿಧಾನದ ಪ್ರೀಣ॥೩೧॥ ಯಿರುಶಿಕಲುವಂದಾನುವಂ ದಿನವರ ಮಶುಪ್ಪಿಗನು ಮಷ್ಟಿ ಕಾರ್ಶಿವನಕ ಶ್ರೈರಿವ ಮಿಗಿ ಲೆಸುಕ ತೆಂ ಮೋಳಗೆ ಶಾಂ ಜಾಮೆ ಕನುಕರಲೆ

ಪ್ರಭುಂ ಬಾಧಂ ಮುಕ್ತೆ ಸ್ವಾಸ್ಥಶಫಂ ಯರಶ ದನೆಲಶಿಯಾಸ್ತ್ರೆಯಶ್ಯಾನರುವಶ ಮಾಂ ಸ್ರವಂಚ ಪಷ್ಟ ವಷ ಮುಕನವನುಂ ದಾಗ॥೧॥ ಜಿಂಪ್ತಲೆಂ ವಪಿರಾಗಿ ಮುಂದೆ ಸುಂತಾಗಲೆಂ ವತನೆ ಭವಿನಿಯ ॥ ಗುರುಶ್ರೀ ವನುಷಾಗ

ಅಶುಭುನಾದು ತಿರುಗಿನಾವ ಶಾಲ ಮೂ॥ ೩೦ ॥ ಸ್ಪಶಾನೆನ್ನಗಿಂಯಾ ಸೆಂಯ ॥ ಜಿಂಪ್ಲಿಗೆ ಹೊತ್ತದ ತತ್ವರದಾಳು ॥ ಸರ್ವಭಾವ ಜನೆಂ ಲಿದ್ದದವಶ ಶ್ರೈಯಪ್ಪ ಮಶ್ ಪಪ್ಪಾ ॥೧॥ ಪ್ಯಾಣಿಯನಲು ಪ್ಯಾಣ ಪ್ಯಾಣಿ ದಂಪ್ರ

ದುಃಪ್ಯಾಣಿಯನಲು ಪ್ಯಾಣಿ ಮಗ್ನ ಬುಂದಜ್ಞಶ್ರೀದು ಪ್ರಣಾಧವಾದವನಾದಿನುವ ಶ್ರೈಜ್ಞ ॥೧॥ ಮ್ಮೆಸುರಾಗ ಪೃನಾವಶಾಪಲು ಳನಕರ ಯಾವರಿ ಷ್ಟನಾಗವೃಕ ಕದಬಳಿಕಲ ವರ್ಶಾ ಬಗಾಗೆ ನಾರಾಯಣಾಗಿನೆಸುಕ

ಬದಿದಕ್ಷ ದಶನೆ ಪ್ಪಾ॥೩೧॥ ಪ ಮುಲ್ ಪಪುಚಿಯೋದಿಂ ಸ್ಪರೂಪಿಗೆ ಶಿವ ಮಿಲ್ಯಿಯಾಂ ನಾಚಿ ಕಾಶಿ ಸಂದದಿ ॥ ಅಮಮುಂತ್ರ ಶಿಯ ಮುಗಿಗೆ ಜಿಹ್ವಾ ಬಾಯಿ ಪ್ರಶಿವಂಶ್ರೀ ॥ ಶಪಾಣಿ ನಿಂನಯ ಶಾಮಲಂಗ ಶಿಗಮನಿಶಿ

ಪಲ್ಲವಪ್ಪಿ ಶರಣರ್ನಿ ॥ ವಿಪಲಕರಕ ಶಿವೆ ವಿಯಂಚಿಶೀನಾಗ ದಿಮಕುಪಾಗಿ॥೬॥ ಬಲಗೆ ಬಿಕ್ಷ್ಯೆಪ್ರಾಶದ ಲಾಶ್ವಪಲೆಯಿ ಮುನುಲಷ ಅಂಜಿವರಭಾಷು ॥ ನೆಲೆಯ ಸರಿಯದೆ ಪ್ರಾಶ್ವಪ್ಪಾ ಶಿವ ದಿನೆಪಿಂ

ಸುವರ್ಣ॥ ಲಲಸೆ ಮತ್ತು ಶಿಬಿಷ್ಟ ನಿಂವಸ್ಥಾ ಬಲಗೆಕಾದಗಿ ದರಿಥು ವಿಸು ಕಲಬ ಪಲವ್ಯಬಗೆಯಲಿ ಪಂಬಲಿಸಿ ಬದವಾಗಿ ಕಂಪ್ಯತವಷ್ಟ॥ ತ್ರಿ॥ ಕ್ಷಾಯಿ ಸತ್ಕರ್ನ ರಿಯುಯ ಯಂ ದಂಸ್ಯಾಂತ ದಿಂದಲ ಪಾಗಿ ನಿಷ್ಠೆ

ಕದಂ ನಾಗ್ಯ ಯಕೆ ಗಾಲರಿಯಾ ಗಿಂತ ಮನನಗಕಪೆಕ ವರಾ॥ ಕಾಂಯಂತ ಮಠಾನಾ ದಿಂಯ ವಕಂ ನಾಕ್ಯಯ ವಿಜ್ಞದೆ ಕಿಕ್ಕೆಗೆ ಯಜ್ಞಾನಾಯಿ ನಕಿ ಜಸ್ಮತ್ಸೆ ಪ್ರಾಪಾತ್ಮರನು ಕಾಕಿಸುವಾ॥ ಬ॥ ಯೆಂದು ಕಂಖ್ಯಗಳು ಮಾ

ಕನಾದಲು। ಚಂದದಿಂದಲಕೆ ಭಿಜ್ಞಾಕಸು। ಮುಂದೆ ನಾದದೆ ಯೆಷ್ಟು ವಂದಿಸಿ ನಿಂದು ಕಕಮು ಗಿದಾ॥ ವಂದೋಕ ವಕಾದಿ ಮತ್ಸ್ಯೆಂಬಾಕದ। ಭಕ್ತಂದ ದಾಪೆ ವನಾದಿ ಬಕು ವೆಸು। ಅತಿಂದುಯಂ ಸ್ವಸುಕಭುಷೆನ

ತ್ರಸುಶಿಕ ನುತಿ ಕಾಂದಾದೆಗಿ। ಗಿಷೆ ಜ್ಯಲಿಷ್ಠಾ ಸಿಮತ್ಸ್ಯ ಕಿಭದಕೆ। ಪೆಲುಯ ಜ್ಞಕೆದಲ್ಲಿಸಿ ಸಿಪು। ಷಾಭಗತ್ಮಕಿಂಯಗ ಗಿಥ ದುಕನ। ಪಮುಂದಿದಲು ಪ್ರ ನಾದೆಗಿಬಾಲೆಂಯಕನಿ ಕಂದು ಸ್ಥಾಲದೆ। ಅಲಿಂಯ ಸವನಾ

೨೩ ದಿಶಾಪಕೆ। ಬಭಿಬಾಕ್ಷ್ಯೆ ಯೆಂದುಕುಬ್ಧಿ ಗಭುಬಂಕ್ಷ್ಯಾಯ ಸುಕೆಧಿ॥ ೧೦॥ ಬೆಗದಾಭುನ ಮತ್ತಿಕಿ ಬಿದಾ। ಪ್ರಾಗಿ ಬಾಕ್ಯೆ ಯೆಂದು ಮುನಿಗಳು। ಅಾಗತ್ಸಭುಪಾಲು ಯಿಭೆಂಯನಾದಾಕೆ। ಬಸುತಿಕಲುಕಪಿಯು। ೨೩

॥ ಬೆಗಪ್ಪಾ ಪಕಿಯ್ಯಂತಿಂದಾಂಜೆಯು। ಅಾಗಲಾಕಂಗ್ಯದಾಭು ವಸ್ತಿಗೆ। ಪ್ರಾಗವಿಜ್ಞದೆಂ ಯೆಂ ಬಿನುತಿಸಿ। ಮುಂದೆನಪ್ಯದಾಂದುಗಾ॥ ಮಾಪಿಗಾದಿಯಸುಕಂ। ದುಕಗಿ। ಭಕ್ತಾಕುಭಕಗ್ಯಾಕೆ ನಮಿಸಿಸುಭಿಧಾ।

ಸಾಕದಂ ಮುತ್ತಿಕನ ವಿಯತ್ನಾತ್ರಬತ್ತಿ ಯಕಾಗವಸು॥ ವಾಕ್ಯಾದಿ ಅಸುಮಾದಿ ಕಾದಗಲು। ಮಾಕಕೆ ಭುಂಕಗಿ। ಕೆಂ ದಿನನ। ವಾಕದದಿಗೆಂಯ ಮಾದಿ ವಾಂತ್ಸ್ಯಕಿವಾಗ್ಯದಾಭು ಬದಿಕಿ॥ ೧೧॥ ಕಂದು ಮುಂದಿಷ್ಟೆ

ವನನಾದಲು। ಯಿಂದು ಭಕನಾಕೆ ಪವನಾಯಿವಷ್ಣಿ ಂದುಮುಖಿ ಭಾಕಭಯಕಪ್ಯನಾಯಿಂದ್ರ ಮಂನ್ಯಥನಾಗಿ ಂತೆಂದುಕುಪಾನಿಗನು ಕಬಾಗೆ ಬಗೆ। ಯಿಂದವನ ನಾದುತ್ರಲದಿಗಳು। ಮುಂದೆ

ಭದೆಬಕತುನಿಂದಭುರಿಮಾಪಕೆ ಲಿಂದಾ॥ ೧೨॥ ಯಂದೆಯಸುಂದಕಿನಂವಸ್ಮರುಪ್ಪಿ ಗಳು। ಬಿದಿಕಾಲ್ಲೆ ವಕಂದು ಗಡಗದ। ನದು ಗಿನಾದುಕಸುಂವನ್ಮ ನಿದಕ್ಕೆ ಯದಕವಾಗನೆಯು॥ ವದನೆನಾಗ

ಮುಪತ್ಸೆಂಯನದಾ। ಅದಶಿವಾಮೆಂಯ ಪಾಗಲು ಪ್ರೆಂಯ್ಯಹ। ಹಿದಿದುರಿಸುಂ ಜಿಸಿ ಮಾವಕಮಕದನು ರಿಮಾಪಕೆ ಭಿಂದಾ॥ ೧೩॥ ಪ್ಪುಂದವಸ್ಯತಿಕ್ಷ್ಮೆಗೆಪಂಸ್ಯದ। ಗಿಂದಿಯಲಿಂಯೆ ತ್ತುದುಸನೆಯಲು।

ಹ್ರಂದಜಾನ್ನನು ಪನ್ನಿದಾ ಭವ್ಯತ ಮಾರಿಯಾ ಮುಖವಾ॥ ಶಂಡು ಗಿರಿಜೆಂತೊ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊ ಗ್ರಿಯಾಪಂಡಲ ಪನ್ನಿ ಪ್ರಿಕ್ತವನ ಶ್ಯಾಣಿಯೊ। ಪಂಡಲ ದಿನೆದಾ ಶಂಯೆಂದನು ಗ್ರಿಯಾ ಪಕ್ಷೆ ಭೈಂ ದಾ॥ ೧೨೫॥ ನಾಸುಮ
ರಿಯುಯೆಂದು ವಿಭ್ರವೆ ಪಾನದಾಭು ಮದಿನಿ ಷ್ಣೆಕಾದು ಶಿಕೆ ಂತೆನ ಪೆಭಿತಿ ಮಂ ಸ್ಸಧನು ಲಿಯಾನ ಪೆಂಯನಾ ಡಿಲ॥ ಬಾ ನಾವನು ತೃನ ಶಗದು ಯೆಹೆಯಲು। ಪ್ರಾ ನ್ನಾಜ್ಞಾನನು ಶಾಭಲಾಶದೆ ಪಾನನಿ ಧಿಮಾರಿಯನು ನೆಶ
ದನು ಗ್ರಿಯಾ ಪಕ್ಷೆ ಭೈಂದಾ॥ ೧೨೬॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ಯ ಸೋಪಾನದ ಶುಕ್ಲಪ್ರಕಾಶ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ॥ ಚಂದದಾರ್ತಿ ಶ್ರೀಗಳ ದಾರಿಯ ಯನ್ನು ಕೆ । ಯಿಂದು ಬಾಲೆಯು ಸಂಪುಟವ ಹಿಡಿ ॥ ಮುಂದಣ ಶಿ ಯದೆ ಶುದ್ಧ ಬಳಸ್ಸ ಶಿದನ್ನು ಶ್ರೀ ಪಾದ ಕೆ ಶಿ ದಾಯ್ಯ ಶಿವ ॥ ಯಿಂದು ವಚನೆಯ

ಬಾಯಮಾಡಲು । ಚಂದದಲಿ ಶ್ರೀ ಪುತ್ರ ನಗರದರು । ಬಂದು ಕಾಣುತ ಕಲ್ಲಿನ ಲೆಕ್ಕೈಗಾದಿ ಕೆಯಿಂದಾ ॥ ಹಿಂದು ಮುಂದನ್ನು ನಾಗದವನಾಶ ಗೊಂಡು ಕಲ್ಲಿನ ಬಾಧ ಶಿ ಶಾವಲು । ಅಂದು ಮುನಿಗಳು ಕೂಡಿ ಕಾಂಚರು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸೆಂಬ

ವನಾ ॥ ೨ ॥ ಯ ಶಿವ ಸಲು ಗಂಗಿ ಕೆ ಶಿ ಬಿಡ । ಯಿಂದು ಧರಸೆ ನಿಶನಗಾಂದರೆ । ಶಂಬೆಯಗೆ ಕಶ ಶೂದಿ ಕಾಂಚರು । ಪೊಕ್ಕಿಸಲು ಪೊಕ್ಕ ॥ ಅಂದು ಜ್ಞಾನಸು ಯಿಂದ್ರ ಮಾರಿಗೆ । ನಂದಕಾ ಶಗನು ತನು ಜನಿಸಿದ । ಬಂದು

ಕಳಿಯಲು ಯಿಗಾನು ಸಂಗ್ರಿಶೆಪ್ಪ ಲ್ಲಿ ಯಿಂದ್ರಿಯ ಸೂ ॥ ೨೩ ॥ ಯಿವನ ಬದಿಯಲು ಯಿಂದ್ರಿಕಾಗಲು । ಯಿವನ ಬದಿಯಲು ಯಿಂದ್ರಿವಾಗಲು । ಅವನ ಅಲ್ಲಿಂತಿಸು ದಿಕ್ಕಾಂಚರು ಯಿವಕೆ ಶ್ರೀ ಶಂದಕಾ ಯಿದರು

ವಗಿನರು ಯಿದ ಅಲ್ಲಿ ॥ ಅವನೆಂದೊಳು ಗಿವಜ್ಞಾನ ಮಹಾ । ಅವನ ಮಾಗನೆ । ಬಳ್ಳಿ ಬಿಂದು ಪ್ರಿವರ ಹಿ ಕೆಗಾಶುರಾಯ ಕಾಶಮ ಬಾಗಿದಗಲು ಮುಂಚೆಗಿ ॥ ಗಾವ ನಾವು ಬಿಶಾವು ಸುರವದ । ಕಾಮಕಾ ಕನನ ಗರವು ಶ್ಲೋ

ಶ್ಲೋ ಭುಗಿದ ಕೋ ಮಧುರ ಗಾರು ಕಿ ಭುಪಿ ಸಲು ಕಿಭು ಪಿದನು ಮುನಿಂದ್ಯೋ ಅಮಾ ॥ ಕ್ಷ ಮಿತ್ರವಂದೆಗೆ । ಇಂದ್ರಯನ ಗದ್ದಿ ಮುದಂ ಪೊಳ್ಳನಲು ಪೊಳಿದ ಗ್ರಿಗೂ ದಿಂತೊಳ್ಳಲ್ರಿಕ ಭುಪಿಶಾಂ ಪಾಧಿಸಕಲ್ಯಾದಾಭು ॥

೧೨೨ ॥ ೨ ॥ ಅಂಶಾಗಾಂಧಿ ಗಣಿಕ್ಕಾವದನು ವಿಲಿಂಕ್ಷಂ ಮಂಗಳ ಭುವಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಗಾಲ ಶ್ರಿ ಬಿಡ್ಡ ಪ್ರಿಪ್ರು ॥ ಸನಾತನೆ ಗ್ರಿರಾ ಮಿಶಾ । ಗಾಳವೆ ಕಾಮನು ಪೂರು ಪೂರಿಗೆ । ಪೈರದು ಪುರಿವದು ಕ್ಷಾ ಶಕ್ತಿಯ ಮಾರರ ಧಿಗಿಳಿ

ದುದವೆನಲು । ಗಂಭೀರಂಗೆ ಮುನಿಪೆ ಪ್ಪು ॥ ವ ॥ ಪಾರಿಯ ದರ್ಪ ವಹಾರದ ತಲೆಗಳ ಕಾರ ಭು ಶಿ ಮಾಲೆಯೊಳು ತಾ ಪ್ಪನೆ । ಪಾರಿಯ ಪ್ಯರಿಯ ಸೆರಿ ಚರಿಸುವರ್ಗ ವನೆ ಪಾರಾರ ಸೆ ॥ ಮಾರಹರ ಸೆನ್ನುರ ಹಾರನೆ

ಗಿರಿಜ ಪ್ರಾವರ ಸಕಾಲಾಂ ಪ್ರೀಕನ ಪ್ರಿಂ ವ್ಯಾಸ । ಗರಕಾರ್ಗ ದಿಪ ದಿದರ್ಪ ಪಿಯೆ ಶ್ರೀ ವಿರು ಪಾಕ್ಷ ॥ ಗಾಮೆಧಿ ನಿವಶಿ ಪುತ್ರ ಹಾಶಿ ಮಲ ಅಂಧರಿ ಬಶೆಲ್ಲಿ ಯ್ಯ ಕಾಶಮ । ಮೇಧಿ ನಿರಿಗೆ ಪೆ ಳಿದಂದವ ಸೈಲಿ ನಿಸಗಾ

ಶವೆ । ಅಂದಿಯೊಳು ಶಂಕರನ ಪೆಸದ ಶ್ರಿತೆದ ವಿಲ್ಲದೆ ಅಧರ ಗಿರಿ ಗವಗ್ರಿ ಧಿಜ ದರ್ಪ ಭು ಪಾಗಿ ಶಂಬೆಯ ಯ ಪ್ರದಾ ಭಿಗ ಪ್ರಿಯೆ ॥ ೧೨ ॥ ಪಾರಗಿ ನಾರದ ಮುನಿವನ ರುಪಾಲು । ಪುರಿಯ ಗಂಗಾ ಮೊಳು ವೀರಶ್ರೀ

ತ್ರಿನಾಗ್ರಿಶರವಿವಷೆಖ್ಯತ ಅರ್ತಿಯವಿತ್ರಶಿ। ವಾವಿವವನುಶವಿಡಿ॥ ಮಶಭಿದಕ್ಷಪ್ರ೦ಹ್ಯಾಸಾತಲೆ। ಯೆಶಿದು೦ತು ಸ್ಥುವಕ್ಷಿದಿಬವ್ಯ ಭದಶ। ಇಶಗಧಾಭು ಅಕ್ಷಿಯಸ ವಿಾಶಜ ಸಾ। ವ್ಯವಾ
ಮುತಲೆ॥ ಅ॥ ಆಶಂದುಶ್ರೀವಗಣಪ್ತಿನಲು ವಾವಗೆ। ಅಂದುಷುಶು ದೆಲೆಯಿ ತ್ರಿಶಕ್ಷಿ॥ ಬಂದವಶಭರವಾತ್ರ ಶಾವವಿ ಪ್ರತ್ಯದಾಕ್ಷ್ಯಭಸೆ॥ ತಂದದಲಿ ತೆವ ಯೊಗನಿಕ್ಷ್ಯಯೊಭಂದುಮಲಿ ಶಿಶೆ। ತ್ರಾಶಕಾ
ಸುಶಭಂದು ಪೆವಶೆಗಳನು ಬಾಧಾನಲವನವಕ್ಷೆಗಾಗಿಗಳ॥ ಪಶಲಕ್ಷ ದಾಭು ವಿಾವ[illegible]ಯವ್ಯಾ ಗಿ। ಗಿಶಿ ಯಶಾಜಗೆ ಜ್ಞೆನಿನ ಬೆಸ್ತದಭಾ। ಪಾಶನಲಂತನು ವಧಾಂದು ಬಗೆಂತೆ। ಯೆಶದಶಾಂಯ್ವಕ್ಷಿ
ಪಾಶಿಯೆಜರುಮಾತಾದಿಕಾಂಬಾ। ಪುಶಸಯೆ ಭೃಗುಂತೆ ಂದುಶಾವಾಗೆನಶದುವಿ ಭಿಕ್ಷುಭುವಿ[illegible]ಶಿವಂದು ಬೆಗದಾಭ॥ [illegible] ಮಲಬಾಗಾವಶ್ಯ ವಗೆಯೆಶ್ವೆಯಲಾ। ಶವಶ್ನಸ [illegible] ನ ಮಿತ್ರಶಾವ
ದಿ। ಗವಾಶದಿಂನಬಾಗಂಗಾಕ್ಷಶಿಯಲಂಬಿಂಬುಭಾದ್ಯಗ॥ ಯೆವುನಧಾಶಕುಶಾಶಿಯಸುತನ। ಗವುಶದ ಅಶಗಂಬಾಂಯ್ವಿವಲ್ಪಶ್ನೆ। ಯೆವುನುನಾದೀ। ಚಿತ್ರ ಗುವಾಶಶ ಶದುಶೆ ಭಿದಶ॥ ಗಯಂ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ನಿಜನಾಗಿಸ್ಥಂತ್ರನು। ಎನಲು ಪಾದಾರ್ಥ॥೧೮॥ ಅಂದದೆ ಪಂಗಳಾಗಿ ಎತ್ತಲು। ಇಂದುವದನೆಯು ಸಾಧಿಪಾಳಿಂತು ಇಂದ್ರಾಗರಿದು ಅತಿಪ್ರನಾದಗಳು ಪಂಗಾರ್ಲೆತ್ತಾಗ ಪೇದು ದಿನದಾ
ಳುವಂದುಪಾ ಪಿಗಿ। ಬಂದು ಮತ್ತೆ ನೆಂದು ತೆಳಲು। ಪಂ ಪನಿತೆ ಸಾಪತಿ ಸ್ವರ್ಗಾಪತಿ ಪಲಿವೆಸಾನೆನಲು॥೧೯॥ ಅಂಬೆಯ ಆಂತದಕ್ಕೆ ಳದಿಪಾಂಸ್ರನು। ತಂದು ನಾತ್ತಾದ ಗುಂಡಾತಿದನು। ಅಂದು
ರಿಂದಾರದಲಿ ಇದಾನ ಪಾಗಂಸ್ಕ್ರಶರ ಲತೆ। ಇಂದುಬಾಲೆ ಸಾಳಿಸಾಡುವೆನು। ಅಂದದಾತೆ ಯುವಳುದಾದಳು ಪುಂದಿನಾಗ ಮಾಪ್ಪನಲು। ಅಂ ಸಾದನೆ ಪ್ಪಂಗಾತೆನಲು॥೨೦॥ ಭುವಳಿಕಾ ಅಂದು ತಿರಿಯ
ತವುಪ್ಪಂದು। ಬಳಿಕ ಕುಲಗೆಷ್ಟಂತಬಿಂತೆಯ। ಗೆಳೆಯರಾದವರಿಂಗೆ ಪೆಳಲು। ಅವಕಶೆ ಬಿತ್ತು॥ ತಳುಪ್ಪ ಮಾಡದೆ ಅಂಬೆಗಾನುಶಲು। ಪಲವು ಪರಿಯಲಿ ಪಿ ದಿಶದನು ಪಾದಾಳಗೆಸಾದ
ಲು ಪಂದು ಪಗಾವು। ಇಲ್ಲದೆ ಇರಲು॥೨೧॥ ಅಂ ಸಯತ್ತು ಕ್ಷಸಜಂಯದೆನು ಶಲೆ ಪಂಸನುಲಕಮಾವೆನು ಶಿಳಿಗಿ। ಪುಂನಿಸಂತೆ ಸುಖದಾಳಿದನು ಪಾವನೆ। ಬವಗೆ॥ ಶಾಂಸು ಪತ್ತಲು ಪಾರಿಕೆ ೫೭
೫೭ ಪಾಪಲು। ಪುಸ್ರಮಾದಿದ ಪಿಮಾ ವೆನುತಲಿ ಬಸಿದು ಶಪಪಂದು ಅಳ್ಗಣಿಂದೊಳಗೆ ಬಿಟ್ಟಿರಲು॥೨೨॥ ಸಾದರದ ಮಂತ್ರ ಕಶ್ಲಿತಾಗಿ ಪುದಿಪಾಂದು ಶಾಬು ಬಾನೆವ ನೆದು ತಿರಲದನು ಪಾ
ಪಾಂಗಾಸುವೆ ದಿವನಗೆ ಯಲಪಾ ಸಾದಿಗೆ ಬೆಯ ಪು ಮಿಂದಿಳಿಯಳು ಪುದ್ದಿರಾಶ್ಲೆ ಲಮಾನೆಯ ಪಿತ್ತಲಿ ಮಾದಗಾ ಖಿನಬಾನೆ ಪನು ಬೆಗೆ ಸ್ತಳಿಯಲ ಶಂದು॥೨೩॥ ಭುವದ ಕಾಳಿಯವನ
ಪಲಗಿನಿಗಾದಲ ಸ್ತ್ರಯಪ್ಪಾಸು ಪಾಸೆತಿಳಿಸಾದಿಪಾದೆ ಪಾರಗಳ ಪಾಶಿ ಪಾತ್ತ ಸಿಳೆ ಪುಂದೆ ಲ್ಲಿಗಾ ಬಿಯಳು ದಗಾಸು ತಾ। ಗಾದಸ್ಮದು ಗರಿಯ ತ್ತಪು ಅಂದನೆ ಪ್ಪಿದಿಸು ತಪಲಗಿದನೆ
ಪಾಳಿಯ ತರದು ಯಿ ಪಳಂದಾ॥೨೪॥ ಸುಸೆಳೆಯಗಾತಿ ಸಾ ಇಪಳಸಾಯ್ದು ಬಿಟ್ಟಲು ಪಗಾ ಪನಾದ ಗಾದಿಸುವೆ ಸಿಸುತ್ತಾಳ ವಿಪಾರದ ಪುತಸಾದಿ ಪುಂಬಿತವನು ಯತಿಕ್ಕೆ॥ ಗತಿ ನಿಯತಿಲ್ಲ ಸುದಾಂದ
ಬಸಿರಿನ ಳಿನಮುಳಿಯ ಸ್ಟಪತ್ತು ಪದರಲು। ಪಾಲೆ ರಿಯ ಕಾಬೆಂಸಳಿ ಬಂದ ರಾಯಲು ಪ್ಪಗಳಿ ಲದು ತಾ॥೨೫॥ ಖಿಳಲು ಬಿಪ್ಪರು ತಂದು ಪಾವನಾಸ್ವರ ಪಟೆಂಳೆ ಪರಗೆ ಪಾಪಲು। ತಕ್ಕುದಿನಾಯ

ಲಿಂಗಾರ್ಚನವ್ಯಾಪಾರಕ್ರಿಯಾಕಾಂಕ್ಷೆ ।। ಚಕೋರಪ್ರಿಯ ಶಿವಪ್ರಬಂಧನಾಮೆಯ ದಿವ್ಯ ಶಬ್ದ ಮೇಶದಳು ಕಾವ್ಯಗ ಭರಂ। ಶಬ್ದಾಣಿ ಕೃಪೆಯೊಳ ಪತ್ರನಕಲು ದಾದಶಕ್ಕಿಲ್ಲ ಬಾಳಿಷ್ಟು।। ಗಳ ಬಿಚ್ಚುತ್ತಿಹ್ನಾದಿ ಪಾಠಭಿನ
ಶಬಿತ್ತುದಾ ಪವನಾ ದಿಗಂಗೆಂಯು। ಯಿಪ್ಪ ದಿಗೆಸುದಲ್ಲಿ ಪಾಗಿ ಪತ್ರೈಯಿ ಗಳ ಕಾಳ ದಾ।। ನಂದ ಪಾಸ್ತ ಮದಿಯ ಪತ್ರ ಪಾಡ ತ್ರ ಕಾಂಡಾ ಬಂದು ಮನೆಂತೊಳು ಯಿಪ್ಪತ್ತೈ ಜನದಾ ಖ್ಯಗೆ ಪಾಳಿ
ಯವಾಂಗಾಳಿವೆಂದೆಂಬಾ।। ಗಳ ವ್ಯಾನಕು ಲಿಂಗಾ ಯಿಶು ವ್ಯಾಕುಪ್ಯಾರಿಗೆ ಪಾಣ ಯಬಾಶದು ಯೆಂದು ಕೌಶಿಯಶು। ಪ್ರಸನ್ನದಾ ಪತನಾದು ಪಶುಶ್ಯಪದಾ ಪವನುಷ್ಪದಾ।। ಲಿಂಗ ವಾಸೆ ತ್ರನ ಪಾದ ಪವದ್ಯ ಪಾವಕ್ಕಿ
ದುಶ್ಶಿಕ ಕನ್ನಬದಾಳಿ ಪಸ್ಸಾವನಾ ಧಿವನೆ ಶಿವಿ ಎಂದು ಪೆಳದ ಗುರುವಶಿ ಶಿವಂ ದಾ।।ಂ ಮತ್ತತ್ವ ರಶಿ ಮಲ್ಲ ನಿದಂದ ಪವಿತ್ರ ಶಿನಸಾ ತು ಮನುವೆಳದ ಸತ್ರಶ ವನಿಸ ಗಾಶ ವ್ಯ ಕೃತ ಮಶ್ವ ಲಿಂಗಾದಿ
ಯತಿಗಳ ಶಿವ ಧಿಕ ಕ್ಕೈಲಾಸ ಮಶದಲ ಸಕಲ ವಾಶ ಪೆತ್ತಶ ಸುಖ್ಯ ಪರಾಜ ಮತ್ತ ಪಾದಾತ್ರಿ ಕಲು ಬಲವು ಶಿ। ಪಂಚ ಲಿಂಗ ಪುಷ್ಪ।। ಗಳ ಸು ಂದೆ ಪ್ಯಾವ ಶರಣಾಗಳು ಯಿಪ್ಪತ್ತ ಲಿಂಗದು ಗುರು ಪಶ ಪಿಂದು ಕಂಡದ
ಶಂದಶಿ ಭಿಂಯದೆ ಪಾವನ ಪಶಿದಾ ಸಶಗಳ ನುಮಗ ದಾ।। ಶಂದು ಶಂಧರ ಯಲು ವಿನಂತ್ರ ದು। ಮು ಂದೈ ನಪ್ರ ದೆಸನಲು ಸಾಪಿಬ ಪಂದು ಶಲ್ಲ ಶಿಯೊಗಿ ನ ದು ಗದ ಲಾಭ ಗೆ ನಿ ಲಿಂಗ ತ್ತ।। ಯೆಂದು ಪಾವ
ಪತ್ರಿ ವನು ಸ್ವಾದಲ ಸಾ। ಶಂದೆನ ಮಗ ಪಾವ ಪೀಗು ವಾದೆಂ ದಿಗೆನೆಯಾ ಪು ಶಬ್ದದನಿ ಸೆಳಿದೆಂ ದಿಗೆನೆ।। ವಂದಿನ ಲತ ಶಾ ಬ್ಬ ದಲತಾ ವಿಗೆ। ಬಂದು ಕಲ್ಲ ಶಿಯೊಗಿ ಜೈನನಲು। ಯಿಂದು ಧರನ ಶಶಕ್ತನ ರಪಾ
ಪತ್ರಿಗೆ ಕಾಬಂದು।। ಚಿಗನಾದಿಬ ಕದೆಂಯ ಪ್ಯಾಲೆ ಮಾಶವನು।। ಗಾದನಿ ಪಿಳೆ ನಾದಿಂಯ ದಕ್ಷಿಣ ಶಿ ಯೊಳು ತ್ರಾಶಕ್ಕಿಯತಿಯೆಂದು। ದ್ವಿಗ ನಶನಾ। ಯಿಷ್ಟು।। ಗಾದ ದಿಂದಲ ಮಂದದಿ ಮಶ್ವನು।
ಸಾದಿ ಬಂದಲ್ಲಿ ಶಿ ಶಿವತ್ತಾ ನು ದಾದಿ ಶಕ್ತ ನಾಶನ್ನ ಸಶಿ ಜ।। ನುಶ ಶಿಲಾನು ತಾ।। ಳ।। ಯಿಶು ತಿಶಲು ಫಲ ಕಾಲಿನ ವೆಯಲು। ಪಶ ಶು ದಲ ಪು ಂಶ ಶನು ರಾಜನ ಪ್ಯಶ ನಾಚಿ ಶಂಡೆ ಗುಣ ತನಶ ಗಾದಿ ಸಾರದನ
ಸಶದಾ।। ಯಿಶು ಪಶ್ಯಂ ಶಿವನಿಗ ಪ್ಯದ್ಯೈ ಲಿಂಗ ನಿಜ ಪಾನೆತ್ತು ಬರುವನು ತ್ರ ತಿತ ದಾನು ಪಾಗಿ ಸಲು ಮಲಿನ ಪನು ದಿವ್ಯೈ ಪಂ ನಾಗ।। ಗ।। ಪ್ಯ ದಿಗೆ ಯೊಂದ ಪನದು ವಿಗ ಪಶೆ ಗದ ಗದ

ನಿಜವೈಶಿಕ್ಯಗಳಿಂದ ನುಲಿವಾಶಿಶು। ಮಡದಿಯೊಳು ಭಕ್ತಾ ತುಂಬು ತಿಶುವನವಿ ಯದಾಳು ಶ್ರೀ ಪ್ರಿಯ ಸದುಚೆಲುವೆಯನು ತಂದು ವರೆ ಹಿಗೆ। ತಡಿಂದ ದಾಗಳು ಬಂದು ಶರುಷಾದಿ। ಸುಬಿಳಿ ದನು ನಿನಾ
ಶುಷ್ಪ ನಿನಲವ ಭುವನನು ಸತ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನ ಯಡವೆಯೆಲ್ಲಿಯಿರುವಾ। ತುಂಬುಶರಗಂಧ ಮಣಿ ಶಿನಾ। ನಂಬುಜಾಕ್ಷ ನಿಶ್ಚೈಸು ಶುರುಳಿ। ಪ್ರದಗಿ ನಿಗತೆ ನಲು। ಅಂಬಕ ತ್ರಯ ವಿರಿಸಿದ ದಾ। ಅ
ಂಬುಜದ ನ್ಯಂತು ಪಡಿದಿ ಯತ್ರ ಲು। ತುಂಬಿದಂತಾ ಪ್ರದಿಶಿ ಮ್ಯಾಲಕಿನಿಮೆ ಧಡೆಂಬಿರಲು॥ ೨॥ ಅರುದ ದಶ ಸ ಗಾವ ಚ್ಛಾಚ್ಚೆಯ ತ್ರಲು। ಪ್ರದಿನಿಶದಲಡೆ ಯಿರಲು ಶು ಭವ। ಸಡೆಗಿ ಶಿಖ ಪ್ರ ಯವ ಸ ೨
ದಾಳು ಶ್ರೀ ಹರಿಯು ನೇಗಪಿದಾಡೆ। ಮಡದಿ ಕಿಂಚಿಂಯು ನರಿದು ಬೆಳಲು। ಪದಿ ದೈಜಿಂಚಿಯನು ತಲೆಗಳಿವ ದಿ ಶಿಶ್ಶೆಂಬುಶೆನ ಶಿನು ತ ತ್ರಿಭ ಗಿದನ ಶಂಭವ ಸು॥ ೨॥ ಗಪಿ ದಿ ದುಷ್ಯಂದಲು ಬಂದೆ
೫೮ ಶರಗಲು। ನಡು ಶರದಿ ಯೊಳು ಮುಳುಗಿ ನಿದ್ರಾಶಕ್ತ ಮಡದಿ ದಿವ ತ್ಸ ಶು ಯಲ್ಲಿರು। ಉತ್ತುಶರಪಾಲಾಗ॥ ಪೂಡವಿಪಾಲಕ ವಿಂದ್ರ ಧ್ವಾವರಾ ದನಿಗಳ ತಶಂಸ್ತನಿ ಜದಾಳು ಶ್ರೀ ಪಾದನ ಪಾಯ ವರಿದನ ೫೮
ದೇವರು ಪ್ರಿಯನಿ ಜವಾಗ॥ ೨॥ ಹರಿಯ ನಾದ ತ್ಸ ಶಿಗಿ ಪಿ ಶಿದ ತಾವರ ನಧಾವದಿ ಅರನು ನಿಶ್ಚೈಶ ಶರ ಧಿಯೊಳಗಾಗಿದರ ಯಿಶಂ ಶಿವ ಸುಧ್ರ ನಿದ್ರೆಯತ್ಯುದ್ದ ಶರಿಭವಿನು ಯಿಂದಿನು ತಶ್ಶಿವನು ಗಡರಲ್ಕಾ
ದಿಂದ ಅಂಯಂತ್ರ ಶಭಷಲು। ಧರಿಂತೆಲಗೆನ ತಿಂಯು ಗಿಬಂದು ಷವಿಂದನು ತ್ರ ಶವಾ॥ ೭॥ ಮಾಡದೆನು ಮುಂದೇನು ಚಿಂತಿಯ ಮಾಡಬ್ರಹ್ಮ ಶ್ರೀ ಪ್ರಿಯ ನು ಶಗಾದವ ಮ್ಯಾಲಕಿನ ಗಡು ಪಾದ
ನು। ಹರಿಯ ಯುದು ಶಿಶ್ರದಾಗ॥ ೭॥ ಮೂಡಿ ಮುಳುಗಿ ಗುಶಲದ ಪ್ರ ದರ। ಪಾದು ಯತ್ಸ್ನೈಯಿಂ ಶಿವನ ವಿ ಧಿಶ್ರಾಡಿದು ದನಾ ನಿನ ಹೆ ಲಿಶಾಯ ಗಂ ರಿ॥ ೭॥ ಅಯಿಂದು ತಾತುಮಾರಪ್ರಿಯು ನುಡಿ
ಯಲು। ಮುಂದೆ ವೇದಿಯು ತ್ತ ವವ ಶಿದ್ದಡೆ। ಅಂದು ಮುನಿದಯ ದಿಂದ ಪೆ ಬಿದ ನೆನಲು ವ್ಯತ್ರಮನಾಗ॥ ತಂದಗರು ಶ್ರೀ ಗ ತ್ರಿಭ್ಯವಯೊರಿಂದ ಪ್ರವಳು ನಿಂಯ ನೆಶಿ ಭಿಷಂಪಿಯ। ಇತ್ತ ಪ್ರಧರ ವಿರು
ಪಾಕ್ಷ ಲಿಂಗನ। ಷರುಣದಾಳು ವೈಶಿ॥ ೨೨॥ ಶ್ರೀ ಶರಾಂಧ ಗುಕ್ತ ವದ ಸು ೭ ೮ ೯ ೮ ಲಿಂಗ ಪ್ರನಲಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಗಳು ಬಾಳ ವಲಿಂಗಾಯನವ ಶಿ ಜನಾಬಿತನೇ॥ ೭॥ ಬಾಮಿನಿ॥ ೭॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಪೋದೆ ಗಸ್ತ್ರೈ ಪಾಲತ್ರಿದವರಿಂಯ ಪೆಚ್ಚ್ರಿಯನಲು ಕ್ಷಾತುಮ। ಸುಖವ್ಯ ಗಂಗ್ರಿಶಂಗೆದಂಯ ದಾಣ್ಮ। ಪೇಳಿದನು ವಲಿದೂಱವಾಗ ನಾಗಭಾಷನಬ್ರಂಡ್ಹವಂದಳ್ನೆ। ನಾಗಧಯನನಗ್ರಿ
ನಿಯನಾದನೆ। ನಾಗಸ್ವೈರಿಯ ಮಿತ್ರನಾಗಲಿ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಭ್ವಿತವನೆಗಾ ಗರವಾನಾಶನಕ್ಷೆಯುಳ್ಳನೆ। ನಾಗವೆಂ ಪತ್ರರಿಶಗಾರಿಯಾಪ್ಪನೆ। ನಾಗಳ್ತವಾಗ್ರಿಶನೆ ಹಂಪಿಯ ಶ್ರೀವಿರೂಪಾಕ್ಷ ॥ ಗಾಳ್ರಿಯ
ಮಿಾವತಿಯುತ್ರಿ ಮನೆಶ್ವೆಸ್ರೆಯ್ವಾಸುಹಾವಮುನಿ ಪೇಳಿದಂದವಾಪ್ರೆ ಮದಿಂದಶುಪದನೂವರವೆಶ್ರಶನುವಿನೆಯದಲಿಗ್ರಿಯಾ ಮಿಂಯೊಳು ನಾಕ್ಷ್ರ ಶರಾದಶುಣಿವವಿಕ್ಷಿಯ ನಾಡಿಂವೆಡಿದಾಕ್ಷಾ ಮಿತ್ರಾ
ಥ್ರನವನಿಕ್ಷೆತ್ರಬಾಷನದಂತೊಸುಶನಂದಿಯ ತೂಗಿ ನ್ನಾ ಗಿರಿಜೆ ಶರನಂತಗಿರಿಜೆಯಾ ಅಗದದಯೊದಗಾಡಿಂತೆ ಶುಶಿಮಂಗಭಾತ್ಮಕರಜಶಗಿರಿಯಿಂದಿಳಿದು ಮತ್ರ್ಯವನಾಳ್ವಂಗಳಲಿಯಾ
ಕ್ಷೇಸುಶಬರುಶೆಶೆ। ಗಂಗೆಕ್ವಾದಿಯೊ ಪ್ರವಾದಶ ದಿದ। ಅಂಗನೆಯ ವಿಪರಿಖ್ಯಾರನುಶುಲಕ್ಷ್ಮೆ ವಾಳಿಶಲು ॥ ಗಶಂಡು ಬೆರಗಾಗುತ್ರೆ ಪಾವತಿಗಂದು ಸೋತ್ರೆ ಮುಗಿದುಯಾ ವಶಾವುಂದಲದಿವ
ದಿದು ಪೆನಿಂತ್ರದಶರಗಾವಾ॥ ಶಂ ದಶಂಗಾನೆಬ್ಬಿ ನಾಮಯನಲಾಭ್ರಂಡ ಮಾರಶಿನಸಾ ಶಸುದಿದನ ಭ್ರಂದು ಬನವಗೆಲಿನಲು ಆಯಿತು ವ್ಯಾಪ್ರವಿಷ್ಲ್ರನಲು ॥ ಳ ಮತ್ರೆ ಪೇಳುವ ವಾತ್ರೆ
ದಾವದು। ಚಿತ್ರಬಾಶಿಂಯೆನಲು ಶಿರಿಗಿ। ಅಶ್ವಧಿಕ ಕೈಲಾಸ ಶಿವದಬಳಿ ಶಯಿದನಿನಗೆ ॥ ವನಿರಿಸ ಪೇಳುವನೆ ಸುಶಬಲಾ ಪಾನ್ರಿಯ ಯ್ವಶಶಿತ್ರಗದನದಭ್ರಿಶಾಶ್ವೆಲ್ಲಾರಿತ್ಯ್ರಗಳನ್ನ ಲಾಸುತ್ರೆ
ಬಶಿವುಂದೆ ॥ ಶಿರಿಗನಿ ಜನಾದನಕ್ಷೆಬುಶಿಶಿದು ಶುಭದಾನವಶೊದಗಿಸ ವಿಂಯಲು ಭೃರಗದಿದುಂ ತೆಂದಾ ದಿಶಾಗಳಲು ನಾದಿನಂಶೆಲಿಸೆ॥ ಗಿರಿಜೆ ಶರಘಾನು ಬಂದುಬೆಗದಾಮಾಡಬಗ
ಲಿವಾಕ್ಷ್ಯನಂದಿಯ ಬಾಶನಿಳಿದು ವಳಿಶೆಾಕ್ಷವುದದಿಯ ಶರದುಶ್ರೆ ವಿದಿದು॥ ಶ್ರೀತೆಲುವಶಾಗಾಬಿಯೊಳಿದು ಪೆಪ್ತ್ರಿಗೆ ವಳಗೆಶಪ್ರಿಶಿಗಿದ ವಂದಿಂಯಾತೆಲುವವತ್ರಿವನೆಶ್ರಿಳಿಶಿಗದಿ
ನಾಶರುವಶಶೆ॥ ಷು ಬಿಲನೆ ಶಿವಾ ॥ ಗ್ನೈವೈದಾಳದುಡಿಕಾದವ ಳಲಿಶಿಲ್ಲವಶ ಳದು ಬಶುವೆನೆಷು ಶ್ರೀವ। ಬಿನುತ್ರಿಯಾ ವಶೆಳಿಂದಾ ॥ ವಳಿತು ನಡೆಯ್ಯೆಂಯ್ವನಲು ಪ್ರೆವಾಸುನದಾಳಗೆ

[illegible]

ನಿಂತ್ರನೋದಲುಂತುಂತ್ರಪಾದವಚ್ಛಿಂಶವಿಲ್ಲದೆನಂಬಿನದದು। ವ್ಯಂತ್ರಕದಶಳನಾಳಿಗಳವದಶಜವನುಶಗಿಯೆ॥ ನಿಂತ್ರಶಿವರ್ಣನಾಥಶಿಂದಶಿ। ತಂನನಾಣಿಯರಗೆಸ್ಥಿಸೆಮಿಣ। ವ್ಯಂತ್ರಕದ
ಹೋದಲನುಶಷ್ಟಿಬದ್ಧಿವಂಶೆಂಬ॥೧॥ಳಿಗಹಶಗ್ರಗಳನಿಶಾಶಕ್ರಶಗಾರಂಷಿರುಯ। ಯಾನವಶಜವನುನೂಶೆದಾಪವ್ಯನಳಿದುಕಾಯಿಲನಿಗಿರಿಜೆನ್ನಶವೆ। ಮೊದೆಯಗಜ್ಞಾಗಿ॥ವನುದ್ರೆಯೊಳು ಜಿನನಾವ
ದುಶಾವದಕನವಶಳೆವದು(ಪ್ರ)ರಾಪ್ಯಾರುಶಾ। ಯಾನವದುಂಜಿಯನಾ(ಶ)ಗಪ್ಪಲುಪೋವನಾಗಾವಶಾಣ್ಗಿಳಗಲನಾವಕ್ಷೆತ್ರನಸಾದಶಿದ್ಧಾಶೆ। ಯಾನವಪ್ಪನಾವಮುಗಿದುಶಾಶಶೆಣೋಂದಶನಯದದಾದೆ
ಯಾನೆಶನುಹಿಬಿಯಿಶುಶಿಶಭೂಮಿಪ್ಪನಾವನಾಪ್ರಿಶನುಯಿಂದಮುನಿಶವಿಶೋಳಿಯಾನಂಬ್ಯಶಮಧ್ಯಗನಾದಾಳು। ಯಾನದಿಪಾಶುತ್ರೈಜಗಷಿಮಾಕಾಪಿಶಶುಶಾವಾಗಿಟ್ಟಿ॥ಯಿಶಿಂದುಗಂಭೀಶಂಗೆಪಿಭಲಾ
ಮುಂದೆಗ್ಯವಶಥೆಗಭ್ರ್ಯಕಾಯ್ದಾ। ಉಂದವನು ಪ್ಪೆಸ್ಯನಲುಂಪಿಶಿದನೆಂದನುತ್ರಿಮಗೆ॥ ಪಂದವುತಿಗದಶಿಸುಷಚೆಶನುಶ್ರಾ। ದಿನಲುಶಶಶೆಶಾಗಂವಿಯ। ಇತ್ತೆಂದ್ರಧಶವಿರುಪಾತ್ರಲುಂಗನಶರುಣಾದಾಳುಪೆ ೬೦
೬೦ ಶ್ರೀ॥೪೬॥ ಉಂತ್ಯಾಗಂಧಾಗ(ನಿತ್ಯ)ವದನು ೭ ಭಕ್ತ್ಯಾಮಂಗಳಸಾವಿ(ಶ)(ಶ)(ಶ)(ಶ)(ಶ)ಗ(ಶ)ರಿವ್ಯಂತ್ರಮಃ॥ನಾಶತಸೆಗ್ರಿರಾ। ಮಿನಿ(ಗಿ)ಗುಶುವಶಾಮುಮುನಿಶ್ರಶನಾಗರಿಗಾಷ್ಯಗಾಶಿಶವಶಾಯ್ಯದ। ಯಾಗ್ಯನ
ಗಿಪೆಳ್ಯನಲುಗಂಭೀಶಂಗೆಮುನಿಪೆಟ್ಲಾಬಲ್ಲ॥ ಪಾಶಮಹೇಶ್ವರಗಿರಿಶಗಿರಿಜೆಯ। ವಶನದಾಶ್ಯವಶ್ರಿಶತ್ರ(ಶ)ಯ। ಪಶಪರಿನಭಗಣಾವಕೆಗ್ಯಾಶಿವಶರಿದ್ರುಪಶಾ॥ಶಶಿಪಾಲಲಿಯಿತ್ತಮಹಿಮೆಗ್ಯಾದ್ರೆ
ಪುರುಗನಪೆನಾತ್ರವನುದಶಿಜದಾಶರಿಯಿತ್ತಮಾಗನದಿರಾಜಿವಹಂಪೆವಿಶುಪಾಶ್ಯಾಗಾಗಿಪೆತ್ರಪಿನಾರಾಜ್ಯಾಶ್ರವಗಸೆಮುನಿ। ಮತ್ರೇಶ॥ಜಗೆಪೆದಿಶ್ರ್ಯಲ್ಲವ। ಶಿಶ್ರ್ಯಶೆದಾಳುನಿಸಗಾಶವೆಶ್ರಿಶಳ್ಳಾಗಾ
ಮಾಶವಲ್ಲಿ॥೪೭॥ ಶ್ರೀಜಾಶಿಯಶರಗಾಗಿಗಶವೊಶಿದಾಳುಬಪಾರಾವಲುಯ್ಯೆಸುಗತ್ರ್ಯಪಂಶ್ಯಸುಶ್ರಿವಶ್ರಿಶತ್ರನಾರುಗಾವಶ್ಶಿ ಶಿಂದಾ॥೧॥ಯುಳಿಯೊಳಗೆಶಗಾಮಾಲೆಶಾಯಿಶಾಶ್ಚೆಶ್ರೀಗಳಜಾವದಾಳಿ
ದ್ರ್ಯಂದಂಶವಚೆಶ್ರಿಗಿಮುಳಿಮುಜನವಮಾಡಿ। ಲುಂಗಮಾಜೆಯನಾ॥ಶಾಲವ್ಯವಿಧದಾಳುಮಾಡಿದಾಳ್ವನಾಲಲನೆಶ್ರೈಯೊಳುಬದಿಜಶಾಲಗೆಬಲುಂಪಶಿಬಿಶದನುಶತ್ರಿಶ್ಯವಗಣವಾಲಯನೆಶೆಗ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ೬೧

೬೧ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

೮

ಬಪ್ಪುಶರಾಶಿ॥೯॥ ಸಂಸ್ಥಿರ ದಸುತ್ರಿಗದು ಕಾಡುವ ನಿ। ನೆಂಬ್ರಮನೆಂತೊಳ್ಳಗುಣ ಕೀರ್ತನವು ಯಿಂಸ್ಥಿ ವೀರಗಲುವದೆಸೆಯುಂ ಚಕ್ಷುವಿ ದಲರ ಯತಿಸಾಸೂ॥ ಗನುಮ ಶಿವಾಗಮ ರತ್ನ ಆದರ್ಶ ದೇವಂಸ್ಥಿತ
ದಗಗ್ರಾನಿತ್ಯಕ್ರಿಯಾಗಿಯೆ। ತಂನ ಸಹರುವ ದಿಕ್ಕಾಷ್ಟ್ರ ಶರಗರ್ಭಮಗ ದುಃ ದಿಶಲೂ॥೨॥ ಉದಾತ್ತನಾನಾ ಬಗೆಯ ಬಲಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲವನು ತಲೆಯೊಳ್ಳಿಪಾರಿಂ। ಬಲ್ಲಿದನುವದಗಗಾಂಡು ಮಣಿಗೇ ಬಂದುಗ
ದವಿವಾ॥ ಮೆಲ್ಲನೆ ತಿಕ್ಕೊದಕಾಂದು ಕಾಗಿ ಬಾಲ್ಲನಿತ್ರಪ್ಪಿಯೂ ದಿಶ। ನಿಲ್ಲದೆ ನಂಜಿಗೆ ಹವ। ಯೆಂದು ಕ್ಷಿಪ ಪಾದಸ॥೨॥ ಆತನಾಗಿ ಮನೆಯ ತಲೆ ನೆ ಕಿಯಿಂ ದಿವ್ಯ ವಿಷ್ಣು
ಯಾತ್ರೆ ಶಿವಿಭಲಕಾಲ ನದೆಯಲು। ಮತ್ತೆ ಬಪ್ಪು ಅರ್ತನಿಶವನು ತಿಳಿದು ಮರುಗಿ। ವಾಗ ತಿಪಿತ ರಾಯ ತೈವರೆಗಾಂಬದು। ನಿತ್ಯ ಮಾಗ ಪ್ಪಲ ಜೀವನು ತಲೆ। ಮುಂದಕೆ ಶ್ವರದೂ॥೨॥ ಆದುವ
ನಡೆನೆಪ್ಪುನಾಶ್ಯ। ಜ್ಞಾದಾಗಾಡಿಯೆ ನುಡಿ ಬಿಡದಾ। ಗಾ ದವನ ಮುಂದಿದೆ ಲು ತಲೆ ಬಾಗುತ್ತ ದೆಕ್ಕೆಯಿಂಯೃ॥ ಆಗ ದಿದನು ಯಿಂ ನಾಗರಿಯನಗೆ ಆದುವದ ನಾನಾ ಜೀವೆಯ। ಮಾಡಿನು ಶಿದಾಪ್ಪ
ದುಯಿರುವದು ಬೆನುತೆಂದೆನಲೂ॥೨॥ ಆದುದ ತಿಮ್ಮುಡಿ ದೆಕ್ಕಾರಿಯನು। ಗಾದನಂಗದ ತಲೆಂತೆ ಗೆಪಾರಾಗೂಡಿವ ಶಿಬಾನ ವೆತ್ತಿರ ನಮ್ಮನೆ ತನ ನಡೆಯನಲೂ॥ ಗಾದದ ನನ್ನಾ
ತ್ರಯಪ್ಪು ಯಿರಿಸಿ ತಾನಾ ದಿ ಬಪ್ಪು ರೂಪ್ಯ ಯನ್ನಾವಿತೆ। ಬೆದಿದು ದನಿದುತ್ತಲದ ನಸುರ್ತಿಯಾವತೆಯಿಂ ದಾ॥೨॥ ತಗ॥ ನಂದಿತೆ ಶಿರ ಮುಗ್ಧ ಗಳರೂ। ಮುಂದೆಯೂ ಮತ ಯಿವನವು ತೂವೆಂಯ। ತಂದದಾಪ್ಪು
ವಾಗ ಭಕ್ತರ ಬಿದಲಾ ತನ ತನಲ್ಲಿ॥ ವಂದು ನವದಾಳು ಬಂದುನಿಂ ವ್ಮಂಯ। ಮುಂದೆ ಗಿ॥ ತೊಸಂ ಮತ ಕ್ಷೇತ್ರ ಯಿಂದುದರ ತಾಕಾದುಕಾಂ ದಿಪಚಿದಿನಾ ಬಾಗವೆಗೂ॥೨॥ ಗ॥ ಬೆಂದನೆಲುಸಂ
● ಧೀರಪ್ರಮಥರು। ಅಂದುಂಡೆ ಪುತ ದೇವ್ಯಾವಗೆ। ವಂ ದಿನು ಕ್ಷೇತ್ರ ಶ್ರವನು ಮಾಡಲು ತೆಂನ್ನನಿಜ ರೂಪಾ॥ ತಂದು ಗಾರವನು ತಾಳಿ ನುತರೂ। ಆ ದುಮಾಪ್ರದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಗತಿ ಪ್ರ ತಿಶಂದನ್ನೈದೆವಿ
ಯತಿ ಮಾತ್ರ ಕರಿಯಾವಳ ಬೆಂದಾ॥೨೩॥ ನ ಭಾನಾರಿನ ಮಿತ್ರನಾಳದು। ಪುಬಿಲನೆ ಬಪ್ಪುರು ಮ ಅತ್ರೈಯೃ ಗಿಂತಲು ವವರ ಗಳ ಬೆದು ಯಂದರೆ ಅದಿಗೆ ರಗನಿಂದಾ॥ ನಪ್ಪಿನ ಪ್ರತ ವವು ಗದುತಿ

ನಷ। ಯಿಛೆಯ ಜನಕ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಅಭಿನಗನ। ಬಲುವೇಕಾ ಯವ್ವನ ಪಿಶತಿಶ್ರೈಲಾನವಷ್ಟ್ಯಾಗಾಕೆ॥ ಷಮಿಲನೆ ಶಿಖಯನಲು ಶ್ರೈಮಾಗಿತಲು ವಗಗಾವದದಾಳಗೆ ಯಿಷ್ಟಸುಬಯಿಸಿಗಾದೆಯಶ್ರೈಲ್ಯಿಯಂ
ದಕಿಶಿಳದನುವುಂ ದೆಗನಳಕಿಕಿಹಂ ಶರಿಕಂ ದನಾವವ್ಯಾಗಿತಲೂವತಿಹೂಶಿಗೆ ಬಲ್ಲವಶಿರೆಯ। ಯಿಬಿಯೊಳಗೆ ನವುನಾದವರಿಯ ಹೆಸುವೆನು ಷಿಪ್ಪಣ್ಣಗಯನಲು ಶಿವಯಿಗಿಂದ್ರಮುನಿವಗೆ ಅನವರತ ಕೃ
ಶುಭಮನುವಂದಿಖ। ಷುನವಯಾನಿಥಿಯನ ಗೆಬೀಗನ್ನಿ ಯವ್ವನಲು ಧರಗಾರ್ಗ। ಮಂನದಪಾರುಷುವನುನಿ ಅಬಕಿಬೀ। ಆನಗಿವಂದುಬೀಯದಾಲು ಪಿಭುವೆ। ಅನಲಲಾಗಿತನಷಂ ಪಿಂಯವಿರೂಪಾಕ್ಷನರು
ಗಾದಾಳುಗಾಣ್ಗಣಲಿಂತಲಾಗಂಧಿ ಇಷ್ಟವದನಗುಣಗಳಿತ್ತುಮಂಗಳಮಾದಾ [illegible] ಗುರುಲಿಂಗಪ್ರದಕಿ। ನಾಥನೆಳಿದಾವಿಗನಿ। ಜಾಗಿಳಿಹಂ ಶರಿಗಂ ದನೆಂಬುದ। ಹೆಸುಗಾ ಶುಮೃ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಿಗೆ ಶಿವ
ಕೃ ಶಿಪ್ಯಾಗನಲು ಗಂಟ್ರಿಶನಗೆ ಪಿಷ್ಣುಖಾವ। ನಿರಗೆಳನುಷಾರಗೆ ಬೀಯ ಂದದಿ। ಪ್ರುರಗಲಾವಳಿದಲ್ಲಿ ವರ್ಗ್ಯಾಖಿ। ತಾಶಖ್ಯಾಗೆ ಭೂರಾನು ತ್ರಿ ಪ್ರವರಿತ್ರಗಳ ವನಸುಳ್ಳಿಖೀ। ಇತಕಾಗದಾಗಿಗೆ ತವಗನ ಕೃ
ಬಕಖ್ಯಾನ ಕೃಶುವಷ್ಟ್ಯಾಗಿ ಇಂಬ್ಯಾಗಮಪ್ರ। ವಕಲಾಶವ್ಯಾಸಂಭಾಗಿಕ ಗಾನೆ ಶಿದಾಹಂ ಪಿ ವಿರುಪಾಕ್ಷ್ಯ। ಗಾಲಾಕ್ಷೆಯ ವನಿಷ್ಕ್ರಶುಮ ಪ್ರಭುವೆನು ಷುನಿವಾನ್ಯ ವಿಲ್ಲವ। ಕಾಲಪಾಕ್ಷೈಲಾನ ದಾಲಿಗತಿ
ವದಿವಭಗೀ। ಮೇಲ್ಲೂ ಹರಿಯ ಕಾನ ಬಿಷುಳಿಕೂ। ಬಳಲಾಗಿತನಪಾವ ಕಿಂದಯಗ್ಗಗಾ। ಮ್ಯಾಳವನು ವದಗೂಡಿವಂ ದಿಲಿಯಿರುವನ ವೆಂಯದಾಳಗು ಗಳರುಷುದಾಳು ಪಾಪ್ಯಾಶಿಯ ಯನಗುಶಿ
ಅ। ಷಾರಗೆನು ದಿವಳು ವಂದು ಮಾಕನು। ಭಿರಕನಿಂಸ್ತದು ನಾಲಿಲ ಯಂಸ್ತದು ಲಾಗುಳವೆಂತೆ। ದೆನಲು। ಇಪಾರನು ನಗುಳಲಿ ವಿಶ್ವಿಷ್ಟಮನ ಶಿಶುತ್ತಾನನು ತರಿಖತುಗೆನೆ ನಶನಿಯಾಗಳುಶಂದು ಷಾ
ಶಗಿಶ್ರಿತೆಯನು ಷೂಗಿದಕೆ। ಪಾರನ ವಷದೆಯಲ ವಲಪ್ಪು ಲಾಗಲಿ। ಗಿಶಿತೆಕದೆಯಲಿ ವಂದು ಪ್ಪಾಳವ। ಯಿರಿಬದಕಿನವನಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲು ಗಿರಿಜೆ ಶಿಳಿದಪೂ। ನರಿನಾವ್ಯಲೂ ಯಿ ಶಾಯಿಲ್ಲಶ್ಯಾ
ವಕೆಂಬಲು। ಉ ವಿಶ್ವಕಷ್ಮನ ರುದ್ರಶಬಿಂಯಾದಿವನಾಂದುಪಾಳ್ಯವ। ಶೂಷ್ಯಾವಶಿಸ್ತ್ಯಾಗಿಷ್ಣುಯತೆಂ ದೆನಲು ನಿರನು ಶೆಯಮಿ ಶಾಪಿನಿ। ವಂಧ ಮತಿಯದಶಾಸಯಂದಕೆ। ಮುಂದುಗದಿಯೊಳುನಾ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ಪೊಮಾಡಿದನು ॥೧೨॥ ಹರಿಯ ಹಾಸಿನ ಶೇಷನೆಂಬುದಿಲ್ಲ ಕಣ್ಣ ಕಾಣದ ಶಿವಶಂಕರ ಸಂಪನ್ನರು । ಪರಿಪರಿಯ ಹೇಳುವ ಬಿನ್ನಹವನ್ನು ಕೇಳಿ ಶಂಭು ಗಿರಿಜೆಯೊಡನೆ ಆನಂದದಿಂದ ಹರಿಗೆ ಧರೆಗೆ
ಯನಲು ನಸುನಗುತ । ಧರೆಯೊಳಗೆ ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ತಂದಿರಿ ಎಂದೆನಲು ॥ ನಿಷ್ಕಾರಣ ಶಿವನ ಗೆಣತಿಯರು । ಶಿವಧರ್ಮವಿರಲೆಂದೆನಲು ನಸುನಗುತ ದೇವಿ ಗಿರಿಜೆಯು ಮಾತನಾಡಿ ಶಿವ ಹರಿಯ ಬಿಡದೆ
ಸಹ ॥ ಯಿಂತು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ತಿಳಿದು ಭುವನಕ್ಕೆ ಸ್ಥಿರವಾದ ಪ್ರಭುತ್ವ ಕಾರಣವಾಗಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಉಳ್ಳವನು ಯೆಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದಳು ॥ ಶಂಭೋ ಶರಣೆಂದಾಗ ಯೆಂದರು । ನಿಂತು ಕೇಳುತ್ತಿರೆ ಬಂದವಾಗಲೆ ।
ಗಂಗಾನದಿಯ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಗೆಲುವಿನ ತಾಣವೆನಲು ॥ ಗಂಗೆಯ ಪದ ತಂದು ನಿಲ್ಲಲು । ಶಂಭುವ ಪಾದವೆಂದೆನಲು ॥೧೩॥ ನಿಂತ ಸ್ಥಿರದಿಂದ ಪಂಚವಕ್ತ್ರರು । ಯಿಲ್ಲಿಗೆ ನಲಿದು ಬರಲು ॥ ಗಂಗಾಧರನು ನಸುನಗು
೬೭ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಾಗಿ ಯೆರಡು ನಾದ ಪಡೆದಿರುವ ಶಕ್ತಿಯು ಚರಣವ ಪರಿಪರಿಯ ಪಾತ್ರವೆನಲು ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪವಾದ ಲಿಂಗ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಮರೆದಿಹನು । ಶರಣರಿಂ ಕಾಲವನು ಮರೆಸಿದ ಶಿವದರ್ಶನಾಕಾಂಕ್ಷಿ ೬೭
ಕಾಲು । ಸ್ಥಲವನಗಲದಿರಲು ॥ ಶ್ರೀಮತ್ತ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಯೆಲ್ಲರು । ಮತ್ತೆ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಲಿಂಗವನು ಶಿವ ಪತ್ರವಾದ ಲಿಂಗ ಪೂಜಿಸಲು ಪಡೆದಿರಲು ॥ ಮತ್ತೆ ಸಂಪನ್ನರ ಪೂಜಾಸನದಲಿ ಸಹ
ಸ್ವರೂಪನಾದ ಶಕ್ತಿ ವಿಸ್ತರಿಸಲು । ಅತಿ ಶ್ರೀನಾದದಲಿ ಧರ್ಮಾರ್ಥ ಬಿಡದೆ ಸಂಪನ್ನರು ಮನವನು ॥ ಭಕ್ತಿ ಶ್ರದ್ಧಾ ಪೂರ್ವಕ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ ಶ್ರೀಗುರು ಪ್ರಸಾದ ದಿವ್ಯ ದರ್ಶನ ಶಿವನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರ ಶಕ್ತಿ ಲಿಂಗಸ್ವರೂಪ ತಮ್ಮ
ಸ್ವರ ಗತಿ ನಾ ॥ ಮತ್ತೆ ಲಿಂಗ ಪ್ರತಿಮಾಸಕ್ಕೆ ನಕ್ಷತ್ರ ಭಾವದಲಿಂದ ಸ್ಥಲವನರು । ಪಡೆದನು ಪದವೆರಡು ತಾಯಿ ಶೇಷಲಕ್ಷ್ಮಿ ವನಮಾತೆ ॥ ೧೪ ॥ ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವಂಭರ ಶಿವನಾಥ ಗುರುಲಿಂಗ ತಿಳಿದು ಕೇಳ
ಜನ್ಮನಾಯಕ ಬಸವ ಮೂಲ ಪ್ರಭು ಶಿವಯೋಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿದನು ॥ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಸ್ವರೂಪ ಮಹಾಶಿವ ಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧವನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ಶಿವಸ್ವರೂಪನಾದ ಶಿವಯೋಗಿ ಮಂಗಳ ನಿಧಿಯೆ ॥ ೧೫ ॥
ಅದು ಶಿವಾಗಮದಲಿ ಪೇಳ್ದಿಯ ಶಿವಲಿಂಗ ಪೂಜೆಯ ಪದವನು ಪಡೆದವನು ॥ ಅಂದು ಕೇಳಿ ನಡೆದು ಬರಲು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಲೆ ಯೆಂದು ಮಹಿಮೆಯನು ಬಿಡದೆ ಶಿವನಿಗೆ ಮಂದಹಾಸದಿ ಗಣನಾಥ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
೬೪ [illegible] ೬೪
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ತಂದದಿಂದಲಾವುದಿ ಯಾಶಿಛಿದಂತೆಂಡೆಸಲು ಕೃತ್ರು ಮನುಷ್ಯರೆಯಿಂದು ಲಾಲಿನಾಪ ಪಿಂಯಾ। ವಿಶು ಪಾತ್ಪನಿಂಪೈತ್ರಿ॥೭॥ ಅಂತಃಸಂಧಿ ೨೨ ಶ್ಲ ವದನು ಉತ್ಸಂಸ್ಕಂ ಮಂಗಳಪದಾ ತ್ರಿತ್ರಿ
ಗಾರಾತ್ರನೆಸ್ತ್ರಾ ಮಿನಾಂಯತೆಗಳ ವಿವಂತಾಛದವರಗೆತ್ಛಪೈ ಂಹೊಯಿಲ್ಲವೆಂಬುದತಿಛಯ ಪ್ರೈತ್ರಿಯ್ಯನಲು ಗಂಭೀರನಗೆಬಾಧಿಗದಾಗವಗಾಪ ರಂಯುನ್ನಕ್ಕ್ಷತ್ರಿಂಯಹಾಯ ನಿಂಸ್ತಾ। ತ್ರಶಗಾನವ
ಲವಕ್ಷ್ರಾದೆಯ ದಲ್ಲಿಪರತಪದಾಗಳ ಕವಿ ಬಿದುಧ್ವಾಗ್ರಸಾ ಲಾಲಿನಾಗಲಲಾಗ ಪರನುನಶಗಾದಿ ಬಂದುಯಾತ್ಕಿಗ। ವಶವನಿತ್ರನು ವಯಾರುಲಾಗದು। ಅಶಗಾವತ್ತ್ರವಶಿ ಪ್ಷಿಸಂ ಪಿಂಯತ್ರಿವಿರು
ಪೊತ್ತಾ॥೧॥ ವ್ಯತ್ರಿವೊತ್ರಿ ಮಾಗಾಂಯಶೈತ್ರಿ। ಮತ್ರೆಗಾ ಪಮರಾಂಯ ಗಶಪಿದಾವ್ಯತ್ರುಮದ ಶತ್ರಿ ನಿಸಗೆನಾ। ಪಿ ಭುವನುಅಾ ದಿಯ ಅಗವ್ಯತ್ರವೊತ್ರಿ ಮವಾದ ವಾರ್ತ್ವಾವ। ಮತ್ರೆವಾಗಿ ಶರಾಜಮತ್ರಿ

ಯ। ಮತ್ರೆದಿಂಮದಿವಾಗವಿಶಿಂದೆನುಶಜ್ಜೆಗದಾಘಾಯಾಗಾನಶಲದೆವಶಿಗಳ ನವಯಾಪವಗಾಶಲವನಾವಾಯನಿ ಉತ್ಕಾಧಿಪ್ಪಾಲಿಕಶಪ್ರಿಶತ್ರ। ಪರಿಯಾಭಿ ಪ್ರಾದಿಗಳು ವೊದಲಾಗ॥ ಮಯತ್ರಿ

ದಾಂಯಶಶನಲಷ್ಟ್ರಗಾಬಪತ್ರಿಯಿಂದಲಿಬಂದುನಂದಳಗಾಶಲಲಾಗಿದವಡೆಯಾಗವಾಗ್ರಿಶಗಾಛರನುಕಲಗ॥೨॥ ಗಾವಾಗ್ರಿಸಂಗಶವಾಗಾನಂದಿಯಗಾನಾದಿವೆ ಭ್ರಶಿನೆ ರಶನಾವ ವಾದ್ಯ
ದಶಪ್ತಿನದಾಗಳಶಜಶಾ ಛಲವಾಪಾರಶಪಾಗಾನಾವರಪ್ಪಿಯ ದೆಬಂದಶಿಂಯೆನೆವಾವಶಾರಿಯೆನಾದಿಂಯೆಂದೆನೆ। ನಾವದೆವನಿಶ್ರೈ ವಿತ್ಕಾತ್ರಿಮಘನಿಂಬವನಾ॥೪॥ ಯಿಲ್ಲಿಯಿಲೆಬರ
ಅಲ್ಲಿಂಯೆಂದಶಿನಿಲ್ಲವನಾಶರಿಯಲ ಪ್ಷಂಶ। ಪೆಲ್ಲನೆಮುಂದಶೈಗಳಲು। ಬಿತ್ಕೃಪ। ಲಶಗಾಲ್ಲಿದಾಗ್ಯವನಿಂಗೆನಡಿದಶಗಾಲ್ಲದಿಮುದಿಯತ್ರಿ ಯಿಬಾನ ಪೆಲ್ಲನಾಪನದಾಗಳಗೆತ್ರೆ
ಕಾದುದನುಯೆಶಿನುಶಾ॥೫॥ ನಿಂಪ್ಯವಾಪನ ವಿಗಂಯಶಲು। ನಿಂಪ್ಯಸಂದಿಗೆನ ಅರಿಯಬಾರದು। ಪಂಪ್ಯನಿಂದಲಿನಂಪ್ಯಬನಾವನಾಪ್ಪಿಯ ದಿರಂಯನಲಗಾನಂಪ್ಯವಾಪನಶೈತ್ರಿಯೆ ತ್ರಾಲು
ನಿಂಪ್ಯವಾಪನನಡೆಯಲಾಶವ್ಯಗಾನಂಪ್ಯನೆನೀವೆಂದಶಿತ್ಯೆನವಾಗೆನಗೆಭಪದಾ॥೬॥ ಯೆಶಲು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ತಿಶನುಮಾನದಾಗಳ ವನಲಗರಗರಲ್ಲನ ಬಿಪ್ಪಶ। ಭಾನಶಶರಪ್ಪಾಂಗಪಾಗಳ

ತವಿಯಲು। ವರ್ಗಣಕಾರ ದಿಂಗೆ॥ ಅಸುವರಿ ಶುಷ್ಕಾಂಗಿ ಕ್ಷುಭೆಯಲು। ಸಾನೆಯಕಾದಾತ್ಮನಾವೆಂದು ಹೇಳಲು। ಅವನಿಂತೋ ಭುಸಿದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟ ಅಮೃತಾಂಶಿಯ ಬಳಲು॥ ೨ ಬಸವರ್ಗಳ ಪೇಳ್ವೆನು

ಮದಲಕ್ಕೆ ಶಬ್ದಾರ್ಥ। ನಾರಸ ಪಾತ್ರವಯಿರ್ದಕಾರ ಬಿಗೆ ಚಕ್ರ ಉತ್ತಮತ್ವ ದರ್ಶಾಂತ ಪಾಪುತ ಬಿರಿಯಲು ನಾಡು॥ ಮುರಿದು ಕ್ಷೇತ್ರಿಯ ಸ್ವಚ್ಛ ಶಿಖರ ಯರದು ಕಾದು ಗಳಾಂಗ ಕುದು ತದಾರಿಪ

ರದು ಯಲ್ಲಿ ಶಸುನದೆ ದವ್ಯರಿಯಾವಕ್ಕೆ ಭಿಂದಾ॥ ಬಾನು ಶರುದಿಷ್ಟಾಲಕರು ಯಲ್ಲಿರು। ವೋರಿಯೊ ವಾರಿಯೇಂತುಂದು ಹಲು ಬಲು। ವಾರನಕ್ಕೆ ಭೂತ ಬೆಗನಂದಿಯ ನಿಧಿದು ಕಾದು ಗಳಾ॥ ಶರಮ

ಗಿದು ನಿಶದಲ್ಲಿ ಧರಿಸು ತವರಾವರಿಯಲ್ಲಿಂದಾದಿ ಬನವನು। ವರ್ಗಣ ದಂದುಬ್ಬಿಲಕ್ಕೆ ಯಶದು ಕಾದು ಮದಲಂತ್ರೆ॥ ೯॥ ಜೆರದು ಕಾಳಿ ಸಿದ್ಧವನು ಕಣ್ಣು। ಶತಿಯ ವಸ್ತುಲೆಯ ರಧುರಂಗದ ವನಗಿವ

ಒದಸು ಕಾರದು ಶಕ್ತಿ ಸ್ಥಾಯನಾದಿದಸು॥ ವೃಕ್ಷದು ದಾಂದ ಕಾಂಬಳಿವನು। ಕೆಲವಿಸು ದಲಿನ ಬಿಷ್ಟುರದಸು। ವೃಂದಾರಕ ವೃಂದ ಬಿವಾಗಿ ಅವನಿಯರ ವಸ್ತುತೆ॥ ೧೦॥ ಅರಿವಿಗಾಶ್ರಾಂಭಾಗಪೆ

ಕ್ಷಿ ತಾಪರಸು ಸ್ವರುಚುರ್ಗ್ರೈದ್ಯವೆಳ್ಳನೆ। ಶರಣನೆ ಬಿದಲಿ ಬಿದು ನಿಮಗೆ ತಂದಾರರಿನಾಸ್ತ ವಿದು॥ ಪರಪುರುಷ ಯೋಗಾಲಿದು ಧರಿಸು ತವರದು ಧರೆಯೊಳಗೆ ಯಂದರೆ ಪರವು ದಿಂದಲಿ

ಧರಿಜಕಾಂದರು ತ್ರಿಯಾವಕ್ಕೆ ಭಿಂದಾ॥ ೧೧॥ ಪಾರಿಯ ದಕರು ಅರಿಸಿನೆಂಬರಸಾರಸು ಶಾಧರಣದಸ್ತುಂಗಕೆ ನರರದಕೆ ಬಾಣಂಗವೆಂಬರು ಅದರ ತತ್ವರೆ ಬಾಗಿಸಿ॥ ಯರದು ರಂಗವು ಮುರಿದಗು

ಶುತಾ। ಅರಿಸಿನಾದಲು ಸಂಚಿತ ದೇಹದಿಂ ಬಿಸುವಂತಿ ತ್ರಿಗಳಿಲ್ಲ ಬಾಳಿ ತ್ರಿಯಾವಕ್ಕೆ ಭಿಂದಾ॥ ೧೨॥ ನಂಬಯಸ್ಕ್ರವನರಿ ಯಲ್ಲಿರು। ಚತುರದಿಂದಾದು ನಾದಿ ವಿಗಲು। ಗಂಧವರ್ಧನ ಗಿರಿಯ ಯುಬಂ

ದುಮು ಒದೆ ಅಜಗಿದದು॥ ಉಯಿ ರದು ಧರ್ಮವನೆಂ ನಿರಕ್ಷನು। ತಂದೆವಂದಿಯಶುದಿ ಕಾಂದುಮು ಬಂದುನಿವೆಂಸ್ತರಿ ತ್ರಿಪುರದರೆ ನಾನು ಪಾದ ಶ್ರೈಯೆ॥ ೧೩॥ ಅಸಹುಳಿಯದೆನು ಸ್ಥವಾಗದದೆ।

ಪ್ರಂಸ್ತರ ದಿಂದಿತ್ತ ತಕ್ಕಾವ್ಯೆ ಯಂನಪಾ ಲಿಸು ಹರನೆಯಂದರೆ ವಲಾದರ್ಶಂಯ ವಿತಗ॥ ವ್ಯಂನಶದಗಿರಿ ತನ್ನೆಗೆ ಕಡೆಯಲಿ। ತಂನ್ನ ಮಾರ್ಗಲನಹಿತವಾದಿಸು। ವ್ಯಂನ್ನರದ ಪರಿಯ ಜಾರವಿದ್ಯಾ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

೬೬ [illegible] ೬೬

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ಗಿರು। ಪ್ರೈವದಾಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ವೆಂದರೆ। ದೇವರು ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯ ಗರೆದು ಯೆಂದೂ ಶಿರಿ ಗೆವನು ಸಾಗಿ ಧಾರಾ ವರ್ಷಂ ಗಳನು ಕಾಳಗ ನು ಕ್ರಾವಿ ಯ। ಶಿರಿ ನದಿಯ ನಿಶ್ಚೆಷ್ಟ ಪಕ್ಷಿನ ಗಿರಿ ಯು ವರ್ ಶಿವ ಮಂತ್ರ
ರತಿ ಖದವಿನು ವೊನಾಭಿ ಗಳು॥ ಪರನ ಮದುವಿಗೆ ಜೀವ ಗಂಗೆ ಯು। ಪರಮ ದಾಳು ನಿರಿಂಗೆ ಬರಲು। ಶಿರಗಲಕ್ಷ್ಮಿ ರಿಯಂ ಸವಾಲಿಯ। ಪರಮ ಕೊಡಬ್ಬ ದಿ॥ ೩೪॥ ಯೆಂದು ಪೆಟ್ಟು ತರಜ ತ ಗಿರಿಗೆ। ಬಂದು
ಶ್ರೈ ಮೂರ್ತಿ ಗಳ ಮುಷ್ಟಿ ನ। ಇಂದ ದಿಂದ ಲಾಳ್ವ ವಗಣಾಂಗಳ ನಿಜ್ಜನ ಮಿನೋಬುರಾ॥ ಮುಂದನರಿಯದೆ ವಿಶ್ವ ಕರ್ತನು। ಇಂದು ಗಾರ ಭವ ಮರದಿ ರಾಜಿನ। ಯಿಂದು ಧರ ಶಿವ ಗೌರಿಯ ಚಕ್ರ ಸತ ತಾಗ ಕ್ಷೋಡ
ಗಳನು ॥೩೫॥ ಸುರರ ನ ಶಿಂಯಿರು ಕಾಂದು ನಿರಿಗೆ। ಬರಲು ಮಾಸ್ಕಾರಣ ಗಳ ನು ಕಾರಿ ಬಾಶಿ ಗಳ ಬ್ರಹ್ಮ ಪಾದಿಯ ಬಂದರ। ಅಂಜಿನಾರಿ ಯರು। ಶಿರಿ ಬಂದು ಪರಗೆವೆ ಭಲು ವಷ್ಣುನಾದಿಂದಲಾ ದೇವರು ಪ್ರಿಯನು ತರದು
ಚಿಗನ ಪದನಿನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ವಿಗಿ ಬಿಗದಾಳ್ದು॥ ೩೬॥ ಅವರು ಬುದ್ಧಿಯ ಪೊಳಿ ನಿರಸು। ಅವನ ರ ಬರು ವಂತ್ರ ಮಾಡದ ನಿ ಶಿವನರುವ ದಾಗಿನು ಜಿದನು ವಿನು ವೇಗ ಅಂಗೆ॥ ಶಿವಗೆ ಮಜ್ಜನ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದ
ವನ ರದನಿರಂಗೆ ಬಂದರೆ ಶವ ತದಲ ಬೆದರಿ ಖದ ವರಿಗಳು ಯಾವ ದೆಂದ ನಲು॥ ೩೭॥ ವೃನು ರಿಯ ನಾಳು ಯನಲು ಜಲ ಚರರ ವೃನು ರಿದ ಪುಪ ಶ ವಿಶ್ವ ಶಮನು। ಶಿಖರದ ನ ಮದಿ ವಿಂಗೆ ನಿಶನು ಯಿಂ ನರಿ
ವನ ರದ ನಿರಿಂಗೆ ಬಂದರೆ। ಇದು ತಡವನ್ನು ದಿರಿಂಸ್ಥು। ಯನವ ಶಿಯ ಸಾನು ರ ಭುಪಾಲು। ಆಗ ಕಾ ದಿರಿಂಸ್ಥು॥ ೩೮॥ ಯೆಂದು ವೆಟ್ಟು ತರಜ ತ ಗಿರಿಗೆ ಬೇಡ ದಿಂದಲಾ ವಾಗಿಯ
ಯ ಪಾರ ತೂ॥ ಬಿನ ಜನಳ ನಾತ್ರ ಬಂದರೆ ಅನುಮಯ ಮುತ್ತವ ವಗ ದಿರಿಂಸ್ಥು। ಯನವ ಶಿಯ ಸಾನು ರ ಭುಪಾಲು। ಆಗ ಕಾ ದಿರಿಂಸ್ಥು
ಪನು। ಮುಂದೆ ಆತನ ವಾಲು ಬಾರದರ ನವ ನಿರಾ॥ ಯಿಂದು ಮುಖ್ಯರಿಯರ ತುಂಬು ಗಾದ ದೈ। ಯೆಂದನು ದಿಂಯಲು ಕ್ಷೇಭಿನಾರದ। ನಂದು ರಜತಾಲ ಯಲಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ನಾದಲ ಕೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಾಳು ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು
ಪದ್ಮ ಮೂರ್ತಿಯ। ವೃಂದ ವೈಯ ವರ್ಣಾ ಸುತ್ತ ಬೀದರ। ಗಂಪ್ಪ ಸೇವ ಸ್ಸಾಮಿಗೆ ಬಂದು। ಅರುಪಾಲಕ ಭಿ॥ ನ ಮುನಿನಾಥನ ತರಿಗೆ ಸು ಜಿದನು। ನಂಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ ಕೆ ಶಂತ ರಾದನು। ಪಂಪ್ಪ ಮೂರ್ತಿ ವೆನ
ನಿಮುಖ ಮಾತ್ರ ರೆಯಿದು ನ ವಂಯವ ॥೪೦॥ ಗಾಣ ವಾಡದ ರೆಕ್ಕೆ ವಾದರು। ಯಾನ ವೆಯ ದಾಳು ಅವನ ಬುದ್ಧಿಯ। ನಾಗರಿನ ಕದೆ ಗಿಪ ವಿಶನ ತ್ರ ರದ ತರ ತಂದು॥ ವೋಗ ವಿಲ್ಲದೆ ನಂ

ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಳಂಬನಂಗೆಲ್ಲನವನು ಸ್ವತಂತ್ರಮು। ಬ್ರಹ್ಮನರದನಿ ಪೋಗಿ ಸಕಲಕಾರ್ಯನಲು ಶ್ರೈವಮಿಗ ದಾ॥೨೦॥ ಶಿಪ್ರದಿಂದಲಿ ರಜತಗಿರಿಗೆ ಪೋಗಿಯವನಾದರ್ಗಾಂದುಬಂದನು। ಆಗಳ್ವವರ್ತಾಸತ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಿ
ವಿಸ್ತೃತವಪ್ಪನಲಾ॥ ಬೆಗದಾಳುಕರೆಯಲಿ ಕಿತದುಕಿಯ। ಬಾಗಿಲಾಳ್ನನಲಿ ಅನುಕ್ರಲಿ ಇದು। ಆಗವಿಳಿಯಲಿಕಿಬಂದ್ಯಾವನ। ಪಾದಕಾಂದಿನಲು॥೨೧॥ ತೆಬ್ಬಯೆಭಾ ವಿಸ್ತೃತಮಾನ್ಯ। ರಿಯೆಳಿಲವಸು
ಜಿದರುಪ್ಪಾಪ್ರತಾಪಧುಕಾದು ನಿನಂಸ್ತ್ರ ಬಳಿಯಲಿ ಕಳುಶಿಸ್ಸೈಯಪ್ಪನಲಾ॥ ಕಾಳು ಮೂಳನ ಬಾಲಗಾದುವನ್ನಕಾಲಬರತಾ ವಾಜಿಕಾಂದನು। ಪೆಲುಳ್ಳುಲಿಕ್ಕೆದಾಳು ಆಯಿತು ಲಾಕದಾಳ್ಗೆ
ಲ್ಲಾ॥೨೨॥ ತುರುಗಬಾಗಿಲಮುಂದೆನಿಲ್ಲಲು। ಶಿರವಶನ್ನಿಬ್ಬದರಲಿನಪುತಾಪ್ಪನಪಾದದಬಳಿಗೆ ಹೊರಿಯ ಜರಿಲ್ಲ ಸ್ವಪದಾಳ್ಗೆ। ಪರುಷದಿಂದಲಿ ಪಾದಕಾರ್ಗ। ಪಾವಮುಭದ್ರಾಶದಾಳ್ಕೆಯಲ್ಲಿ
೬೨ ಧರೆಂತೊಳ್ಗೆಳಿಂದಾಯ್ತುರಿಯಶಿಗತ್ರ ಮನೆಕೆ ಬೆಂದಾ॥೨೩॥ ಮಾರಪತನು ವಿಸ್ತೃತಮಾನ್ಯ। ನಿರಶಿರಾನುವದೆಂದು ಪೆಳಲು। ನಿರತಾ ಮಿಸ್ಸೈಂಕೆಂದು ವಾಲೆಯಬರದು ಜಲಚರಕೆ॥ ಧರಿಲಂಬಿನಕುದಿಗೆಬಂ ೬೨
ಧಿಜವಾರ್ಗಾದಿಧನುವಂಸ್ತಪಾಕರ। ವಾಕುಧಿಂತೊಳುಕಿಗಿಬಿನಿಲು। ಜಲಚರವೃಷಂದು॥೨೪॥ ನೆರದುವಾಲೆಯ ಗಂಪನದಿಲಿಶಿಬರದವರಿಯಸುನಾಜಿಂಯಾಗ್ಯಮಾನುಶರನಿಳಿಯರಶ್ಶೆಳನಿರ
ನುತಂದರಾನಿರಾ॥ ಕೆಗಣಿಂತೊಳು ನಾಗವಾಶಿಯ। ಯಿರಬಲ್ತೈರಗಣಿಂತೆಂದು ಕಾದದಾಳು। ಯಿರನುವರುಮದು ವಿಯೊಳ್ಗು ನರರುಡ್ರವಾಶೆ ಬೆಂದಾ॥೨೫॥ ಪರಗೆರದು ಮದಿವಸ್ತ್ರದಿಂದಲಿ
ವರಣಮು। ಗಾಗಾಜಂತ್ಯಾದಿಲುಂದಲಿ ಸ್ವಂಗರಿನದಾರೆಯಸ್ವರದುಗರಲರುವಂದು ನಾಲ್ಕುದಿನಾ॥ ಬಲರಪ್ಪಗಾಳಿಗೆಂಯನುವ್ವಾರದು। ಪರನು ಗಿರಜೆಯನುವದಗೂದಿರಜಾ। ಗಿರಿಗೆಂಯಳ್ವರ
ತುಬಿಬಂದನುಭ್ರಾವಾಕೆ ಬೆಂದಾ॥೨೬॥ ಪರನವುದು ವೆಂತೊಳ್ಗಾದನ್ರಿಮಾಧರೆಂತೊಳಗೆನರಲ್ಲನದುವ್ವದು। ಪರನುಕಂಸ್ತ್ರಯಮುರನಿಬಂದರೆ। ವಳ್ಗೆಯುದನೆವರು॥ ಮರವಪ್ಪಾಗನಾದದಿ
ರಲುಪರನು ಪರದು ವಿಸ್ತೃತಮಾನ್ಯಂದನು। ದುರುಳರಿಗೆ ನಿಜಾಗಿಬ್ಬಿಯ। ಹೇಳುವೆನದಾ॥೨೭॥ ಬಂದುವೆ ಪೆಯಮಾಡಿಪ್ಪಂದರೆ। ಅಂದವನುವರ್ತಿಪ್ಪ ಅವರಗೆ। ಯಿಂದುಧರ್ಮಾವ

ನಿಮಗೆ ಅಂಜಿದರಾದಿತ್ಯನಿವಹ॥ ಯೆಂದು ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೆಲ್ಲಿದೆ ಗಡ। ಬಂದು ಶಿವನಾಥ ದಕ್ಷಾಂಬಿನಿಗಿ॥ ಂದು ಶರಗಣ ಮುನಿದು ವೃನುರಿದ ಯೆಂತ್ರ ಮಾತುಗಳಾ॥ ಬಿ॥ ಕ್ಕೆ ಭಿತ್ತ್ರೆ ಯೆವಶೆಂದು ನುಡಿಯ
ಲುನೆಲ್ಲಿಕಾಣಿವರಿಗೆ ಭುಜವನು। ಮಾಭ ಭತಾಳಿಕ ವಿಧೃತ ತಪಸ್ಸು॥ ನಿನಗುಣವನ್ನೆನ್ನು॥ ಶಾಭಚೆಕಾನಂದ ಗಣಾನಂದ ಮೃತ್ಯುಭಿಗಳ ಡಿಬಿಕಲು ಯಿಲ್ಲವೆ। ವ್ಯಾಲೆನಾವೃತ್ತದ ಮಾಗಡಿ ನಿಸುಬ ಕಲ್ಲು॥
ಸಂನಮ್ಮಲೆ ಬಿಕಲು ಗಣಾಭೂ। ನಿಂನ ಕಾಶಿಯ ಕೆಕ್ಕಗದು ಬಿಡಲು। ಯೆಂನವ ಕಾಶಿಯ ಸುಕಾಗದೆ ಗರ್ವದಿ ಕಾಶಿ ಬಗೆ ಬಗೆಯ॥ ಪ್ರಂನ್ಹಕದ ವಿಲಾಸ್ಯನಾತಿ ಮಾಡಿ। ಸಂದ್ರಿ ದಿಕ ಮೂರಿಗೆ ಕವಲ
ತ್ರಿಜ। ನಿಂನಬಲು ಮಿಗೆ ಪಂಚನಾನು। ಕರಿಯಾನಲು ಯಿಲ್ಲ। ಷ॥೪॥ ಪ್ರಂನ್ಹಕದ ಕಲ್ಲಿಗಾಕಾಲ್ಯದಿ। ವಂದ್ರಿನದೆ ಯಿಲಬಾಕ ಚೆಂದು। ನಿಂನ್ರನಾ ಅದಾನ್ಕಕಿದ ಕಿಗುಣಾಪ್ಯಂತ ಮಾಡಿದ್ದಲಾ॥
ನಂನನಂಗದನು ಭಿನ್ನನಾದ್ದ್ರಿಜ। ಕಂನಮಾಜಿಯ ಕಳದು ಕಾಂಡನು। ನಂನನರಿಯದೆ ನಿಸು। ತ್ರಾಲ್ಪ್ರೆ ಇದಕೆ ಪಿಡಿದಾಪಾ॥ ೪ ೧॥ ಕಾಡು ವನಿಗಲು ಕರವನಾಜ್ಞೆ। ಕೆಡದು ಪಾಗಲ ನಿಂನ್ರಾಂತಿನಾತ
ದುಗನೆನಿಸಿಕೊಂಡಿಲಾಕ ದಿನಂ ಬಿಗೆ ದಾಗೂ॥ ವಡೆಯನರಿಯದಕ್ಷಾ ದಿನ್ನಿನಂ ವಾದಲು ದ್ರೈವ್ಯದ ವಾತ್ಕಗನಿ ನಿರು ಭದ್ರದಿಗಳ ಗಾನವನು ಮಾಡಿ ವ್ಯಾಳಿಗನ್ನ ಶಿವ್ರ ರಶ್ಯ॥ ೪೨॥ ಕ ಡೆಗೆ ನಿರಾಕರಿ
ವನನೆನುತಲಿ। ಕಡಿಯದೆಯೆವಬಾನವಗೆಂದ। ಅಡಕರಾಸ್ತ್ರೆಲಾನಕ್ಕಾಪಿ ಯನೆಂದು ಅಡಬ್ಬಿದ॥ ಮುನಿದನು ವಭಗಿದನವಕ ಮೂವ್ವರು ತಮದು ಕಲಿತ್ತೆಂದಾದಿ ಮಾಲಿಗೆ। ಶಾಡಕಿವಕ್ಕಿವತೆಂ
ನ್ನಿಂ ವ್ಯಾನ್ನದಿ ಮಂಡಿನದಾ॥ ೪೩॥ ಹರಿಯ ಜರು ವಾದಲಾಗಿ ಯಲ್ಲಾನು ಕಗಣಾರು ಪ್ಪಾಲಾಗಿಯಲ್ಲಾವರಿವರಿಯ ಪಾಗಳಿಸ ಕಾಲ್ಯತನಿಂದ ವಿಬದ ಮಾಕನಾದಾ॥ ಅಶನಕ್ಕೆ ಪ್ರಂಭಾಳಿದವರ
ಗಾಧಕಿಂತೆಂಬ ಗೆಯೆ ಲ್ಲಿಲ್ಲನಾದಲು। ಮ್ಮಾಕವಕಳನ್ನವಲ ಪರಿಗಿ ಇವ್ಯ। ವೃಂದ್ಯನಲು ನರಕಾ॥ ೪೪॥ ಅತಿಂಸುತಗಂಗ್ರಿ ಕಂಗೆಕಾಕು ಮಾವನವ ಲದು ಬಾಧ್ದ್ಯಾನಲು ಮುಂದೆ। ವಿನೆಯ ದಿಂದಲಿಕೆ
ಬಿದನು ಗಾಬುಪುಂ ಕರಾಭತ್ರಾಯ್ತಾ॥ ಜೆನಿಜ ಮಾಡಿದ ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲವ। ಕನೆಯನಿಗೆಪ್ಪಿ ಭ್ಯಸಲು ಪ್ರಿಯಬದಿನಗೆ ಪಿಭವೆ ಪಂಪಿಯಾ ವಿರುಪಾಕ್ಷ ಕರುಣಾದಾಭ॥ ೪೫॥ ಅಂತಾನಂದ ಲಿಕ್ಕವಾದ

ಸ್ವಾಮಿ ಶ್ರೀಸ್ವಾಮಿ ಮಂಗಳ ಸೋಮನಾಥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಗುರುಸಿದ್ಧಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸಾರಿದರೆ॥ ಶ್ರೀಮನು॥ ಧಾರುಣಿಯೊಳು ಗುರುವೆ ವಂಶ ಶಾಂತರಾಯ್ಯರು ವಿದಿತವ್ಯಕ್ತರಾದರು। ವಿಷ್ಣು ಶಿವನು ಪೆಸರನೊಳು ಗಂಭೀರ

ನಿಗಮ ಮುನಿ ಶಿಷ್ಯ ॥ ವಾಕ್ಯ ಮಿತ್ರಾರ್ಥ ವನಿವ ಗುರುವೇ। ನಾಮದ ಪಾವನ ಶಿವ ಪಾಲ ಧರನೆಂದೆ ಮಹೇಶ ಸ್ವರೂಪ ಶಿವ ಪ್ರಭಾವ ಶ್ರೀ ಆವಾಸನ ದಿವ್ಯ ಶಿವಾಗಮ ವಚನ ಸವಿ ನಾದ ದೇವ ನೇಮ ವಸ್ತ್ರ ಯ್ಯನ ಗಣ ಸುಖ

ನಿವಸನೆ ॥ ಮಹಿ ಶಿವ ನಲವಾನ ಪ್ರಿಯ ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವಾಸ ॥ ಗಾನ ಸಾಧು ರಾಜ ಸ್ವತಂತ್ರ ವಲ್ಲಭ ತತ್ತ್ವ ಮಠಾಯ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಯ್ಯ। ರಾಜ ಗಂಭೀರ ಗೆಲುವ ಮನು ಪೆಸರ ದುರುವ ಮಾಜದೆ ನಾಪೆ ಶಿವನ ಶಿವಲ

ಅಷ್ಟ ಜಗದ ಗುರುನಾಥ ॥ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ವಂದಿತ ಆರಾಧ್ಯ ಶಿವ ಪ್ರಸಾದ ಶಿರ ಮಹಾ ಜಗದ ರಕ್ಷಣ ವಚನ ವೈರಾಗ್ಯ ಸುಮತ ರಾಜ ತನದಾಗಿ ಬಂದು ಆ ಸಾಗರ ಸಾಗರ ಮನೋ ನಾಥಾಚಾರ್ಯರ

೭೪ ಜ್ಞಾನ ಶ್ರೀ ಗುರು ಸರ್ವಜ್ಞ ಗೆಲಸ ಶ್ರೀ ಸ್ವತಂತ್ರ ವರ ಪ್ರಭು ಬಂದ ಅನಂತ ರಾಜ ಶಾ ॥ ಶಿವಯೋಗ ಅಂಗ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ। ನಾಮ ಗಣಗಳ ನಡೆ ಧರೆಯೊಳು ಶಿವಪಾದ ಪಾವನ ಗುರು ನಾದದಿಂ ವಿಪುಲ ಸ್ವತಂತ್ರ ೭೪

ಶರಣು। ಗುರು ಪಾದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮಾಣ ಶಿವಯೋಗಿ ದಿನ ಸ್ಮರಣೆ ಅಂದು ॥ ಭಕ್ತರೊಳಗೆ ಜ್ಞಾನ ಮಂಡಲ ವರ ಶಿವಯೋಗ ಮಂತ್ರವಾಗಿ ಸ್ವೀಕೃತ ಅಕ್ಷರ ನಿಜ ರಾಜ ಶಾಸನ ಮಾನವ ಸಾಧು ಶಿವ ಶರಣ

ಸಿದ್ಧ ಅಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಂತರ ವರಗುರು ಧ್ಯಾನ ತೆರೆಯ। ಮಹಿಮೆಯ ಶ್ರಾವಣ ತತ್ತ್ವ ಪವಿತ್ರ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ॥ ಶರಣಯ್ಯ ಜ್ಞಾನಾಚಾರ್ಯ ಶಿವ ಭಕ್ತ ಸ್ವರೂಪ। ಬಲ್ಲಿದರು ಶ್ರಾವಣ ಗುರು ಶಿವರಾತ್ರಿಯ

ಲಿಂಗ ಸ್ವರೂಪ ಗುರು ಶರಣ ಬಲ ಶಾಶ್ವತ ಶಿಷ್ಯ ಕರುಣಿಯ ಯೋಗ ॥ ಬಲ್ಲಿದ ಆದಿಯ ನಾಮ ಸ್ವರೂಪ ಶಿವ ಕಳಶ ವಿದಿಂ ಮಹಿಮೆಯ ಗುರು ಕರ್ತ ಲಿಂಗ ನಾಮದ ಮಾನು ಶಿವಯೋಗ ಪದ ಸ್ವರೂಪ ವಶ ಶಿವ ॥ ಗುಣ ಸ್ವಾಮಿಯ

ನಾಮ ದಾನ ಪ್ರಭಾವಿಯ। ಶರಣ ಶಿವ ನಿಜ ವಿದ್ಯಾ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಗುರು ಮುಖ ವಿವೇಕ ನಗರ ಜೀವ ದೇವ ತತ್ತ್ವ ಸ್ವರೂಪ ಶರಣ ॥ ಗುರು ಶಿವನ ಬಾಗೆ। ತತ್ತ್ವ ನಿಜದಾ। ಗುರುಶಿವನು ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದು ಆದರ ನಾ

ಮಾಡಿ ಬರ ಸ್ವರೂಪ ಲಿಂಗ। ಯತನಲು ಗುರು ಕರುಣ ಯೋಗ ಸುವಿದ್ಯಾ ನಿಸ್ಸಾರ ಸಫಲ ದವ ಶಿವಯ ದೇವ ಪುಸಲ ಅಂತಿಮ ಶಿವ ಶರಣ ವಿವೇಕ ಫಲದ ವಸ ಅಂತಿಮ ಶಿವ ಪಾದ ಸುಖಕರ ಶಿವ ಪಾದ ಗುರು ನ

ಶಿಯೋಗಿ ಪೇಳಲು। ಗಡಗಡನೆ ಕಾಲ್ಗಳ ಕಾಂಬಂದು। ಬಿದ್ದ ಬೆಮಗಳಿಗೆ ಶಿಲಾನುವನು। ಬೆಸಗದಾಳ್ ಮನೆಯೆಲ್ಲಿ॥೨॥ ಅಸ್ಥಿರ ಸದಾಳ್ ರಿಯಾಗಾಳರು। ನಂಪೃಚ್ಛಿವಿದ್ಯವೆಕಲವಾಕೆಂದು॥ಗುಳ್ಳಿಗೆ

ರುಪ್ರಶಂಸ್ತಾ ಮಠದಾಪಾವ ತೆಗೆವಂದು॥ ವಳಿಗೆ ನಾಲಕ್ರಮಶ್ಯಲಿಯಸು। ಕಳ್ಳಃಪಾಗಾಂಡಿ ಜಗಜ್ಞಾನಿಕ್ಷೆ ಪಾ। ಬಲ್ಲಿದಗ್ಭಂ ಪಾರುಗಳಾದಶೆ। ವೆಚ್ಚಿ ಶಿಕಳ್ಳ॥ ಬಗವೆಚ್ಚಿಬಂದವರಿಂಗೆ ವಿದ್ಯವಿ ಗತ್ತುತ್ತ

ಗಿಯೆ ಕೈಭವೆಸು ಗುರುಗ ವೆಚ್ಚಾದೆ ಬಂದವಶನಾದಕೆ ಬಿಡುಲ ಪ್ಪೇವೆಸು॥ ಸ್ವಚ್ಛಿ ಶಿಕೆ ವಳ್ಳಿನದೆಯಲು। ಮೆಚ್ಚಾದೆ ಕಷ್ಟಿ ಶಿಬರುವದು। ಬೃತ್ತಿ ನಾರಾಯಣಗಾದ ನಾಣ್ಯ ಶಿಗುರುವು ಕಾವಿದಾ

ಭಾ॥ಗಾಸು ಬಿದಾಸ್ಯೆ ನಿಸಾವ ಕುಲದವ। ಕಬಿಯದಪ್ಪ ಕೈನಲು ಕೆಭಿದಮ ಗದೆಸ್ಥೈರ್ಯದಾಳ್ ಯೆಂದನು। ನಾಗಭಿಂಬಾ ಗಾನು॥ ತ್ರುದ್ಧು ಗಳೆ ಕನದಲಿ ಬಂದು ವಿದ್ಯವಿ ತ ದಿಂಯಗದ್ದೆ ಪ್ಲೆವಶಲಿ

ಕೆಸೆಂದಶಿ ಪಾದವಿ ಇಳಿಭು ನಿನೆಂಪೃಕುಲದಾಳ್। ಮಾಡಿನದಿಂತನಲು॥೧೦॥ ಯೆಂಸ್ತ್ರಕುಲ ಮಾರ್ಗವನು ಇತ್ತು। ಅಂಸ್ಯವಾಗವನಾಲ್ಲಿ ಯೆಂದಶಿ ಯೆಂನಲ್ಯಾಳ್ ಸುನಿಮಹಾವೃದಾ

ಅಲ್ಲವ ಯೆನಲು॥ ಯಿಂಸಾಕೆಶ್ಯೈವಿದ್ಯಾಗುರುನಿ। ಯೆಂಸ್ತ್ರಕುಲಗುರುಭ್ಯೋ ಯಿರಲಾಕೆ। ಭಿಂಸ್ತ್ರಕುಲದಾಳ್ ವ್ಯಾಸದುದುಂ ಪೇಯೆನಲು ಗುರುರಾಯ॥೧೧॥ ಯೆಂಸ್ತ್ರಸಂಗದ ತಕ್ಷವ

ದನೆಪ್ಯಂಸ್ತ್ರಕಬಿ ಮಾಡುವೆ ಸುಂದುಂಸ್ಯಲು। ಇಂದ್ರಾವಿಲ್ಲದೆ ಕಶಾ ವಿದ್ಯವಿ। ಗುರುವಾಗಿಲಿಬಿದಾ॥ ಸಂಸ್ಯಪ್ಪ ಕಶಬುದ್ಧಿ ಯಿಂದಲಿ। ಮಂತ್ರಿ ನಾಂಕಾಕ್ಷ್ಯ ಲಂಗೆನು ಬಿದನು। ಯಿಂಸಕೈಶ್ಯಗಾಲ

ರುವಿಗಿ ದಿರಿಗದ ವಗೆ ಕೃತ್ಯೆ ತ್ತು॥೧೨॥ ವೆನು ಶೆಚ್ಚೆ ಕ್ರಿಯೆಯ್ಯಯನಲು। ಸ್ವತ್ತ ನಿಸಸ್ಸಿಂತುತೆತ್ತಿಗಮನಾದಿ। ಮಾಸ್ವಾದಿಪ್ಪ ಬಿದನು ಗುರುವಿಗೆ ಪ್ಯಾಣಕೆ ಕಾಗಿ ಪ್ಪೆಯಲಿ॥ ಶಾನೆ ಕುರುಗಾತ್ರು ರವಾನಾ

ಯುದ್ಧ। ಸ್ವಾಗಾ ಕನದಿಂದಿರಿ ಇವರಾಗು ಕ। ಶಾನೆಚ್ಚಿ ಕಿಯನಿಶ್ಚ ಸಾಂಯಲು ವಸ್ತ್ರಾವುಲವೆಂದಾ॥೧೩॥ ತೊಂದೆನಲು ಗುರುನು ಬಿದಾಕೆಪ್ಯಗಿ। ಯಿಂದು ಗತಿನಿನಗಾವ್ಯದೆಂದರೆ। ಯಿಂದು ಧರನಾ

ಪಾದವಾಂದು ವಗತಿಯಾ ನನಗೆನು ಕಾ॥ ಇಂದಾದಿಂದಲಿ ಯಿದ್ದುಗುರುವದು। ಗಾಂದಿನು ಕಾಲದರಂತೆ ಮಾಡಿಬಂದು ಗಾರನ ನು ವಿದ್ಯಾನಾಥಗೆ ವಂದಿನು ಕಾನು ಬಿದಾ॥೧೪॥ ತಂದೆರ್ಯಾನೆರ

ನೀನು ದಯೆಯಿಂದಾಳು। ಬಂದು ಪ್ರಸನ್ನರವಂದಲಿ ಕಿರ್ದಾ। ವಮಿಂದ ಸಂಸ್ಮರಣೆಯ ಫಲವವರ ವೃತ್ತಾಂತವ ಮಾಡ್ಯನಲು॥ ಒಂದು ಮಸ್ತಗಲು ಬೆಸಗಾಡು ಶಿರ ಕಿತ್ತಂದ ಬಂದ ಲಿಖಿತವನು ತಾನೆ। ಅಂದು ತ್ರಾಂಗವಲು

ನಿಶ್ಶರನ ವಸ್ತ್ರಾದಾಳು ವೃಕ್ಷವಿಸ॥ ೧೫॥ ಬಂದು ಸ್ವೇಂ ಸ್ವಮಿತ್ರಾ ಯ್ಯನಗುರು ವಿಗೆ। ವಂದಿನಲು ಹರನೆಂದು ತಿಳಿದು ಆತಂದದಿಂದಲಿ ಶಂಸವ ಪತ್ರವನಿತ್ತು ತಾ ಹಾಗಿ॥ ೧೬॥ ಚಿಂದು ಧರನಾಗ್ರೈಶ್ವರ್ಯವಾಗಲೊಂದು

ಒಂದವಿ ಪ್ರರ್ಥನ ಮಾಡಲು ಚಿಂತಾ ಹಿಂಸೆ ಮಾರಕ್ಷೆ ಹೋಗಲತಿ ಮಾನದಾಳುವಂದು॥ ೧೭॥ ಕ್ರಾಂ ಸ್ವಾರಕ್ಷನ ಹೋಗು ವರಸು ಗಂಪ್ಪನೆ ಕಾಗ್ರು ಸ್ತ್ರೀಗೆ ನೀವು ಸಮ್ಮಯದಿ ಬ್ರಾಂ ಹ್ಮಣರ ನವ ಪೇಕ್ಷಾದಿಬ

ಒಂದು ದಶ ಚೆಡೆ। ಶಂಸ್ವ ಕಾ ಹುಲಿ ಭಾಗ್ಯ ನಿತ್ಯನು ವಂಶ್ಮನ ದಿನ ಬಿಡದೆ ಕುಡಿವ ರಗಂಪ್ಪನೆ ಅಭಿಷವದಲೆ ಹೊಯ್ಯುವರಾದು ಶಂಭುವ ದು॥ ೧೮॥ ಲೋಕದಾಳು ಅರಾದದಮದು ಸವಗವ

ಯೆಂಬುವ ಶನ ಸಮಯ ಶರದ ಶಿಗೆ ಕಹಾವೆಯ ಮಾಡಿ ಮುಕ್ತಿಯ ಪಡುವೆನೆಂಬೆ॥ ೧೯॥ ಶ್ವಾನ ಕಬುತ್ತಾಯು ಅದಕ್ಕೆ ಯಿರುತಿರೆ ಮಾನುಮಾಡ ಪ್ರತಿಗಣಂತ ಕನಕ ಗಂಧಿತ್ರವ ಬಿಂಬನ ಚಿತ್ರ ಪುತ್ರರಲು

ಅಡುಬಂದು॥ ೨೦॥ ನಕ್ಕೆ ಬಿದಲು ಶ್ರೀಯಾಗಲು। ಮೂರು ಲೋಕದ ಗುರು ಶಂಸವಂದಲ। ನಿಶ್ಚಯ ಕೆಂಯರ ವೃತ್ತಿ ತಿಳಿದನು ಕ್ಷೇತ್ರ ಶಚಾತವನು॥ ಮುಕ್ತ ಹಾಗಾಬದೆಯ ತಾನಾಥ ಶ್ರೀ ತಾರಲಾತಗಿ

ವಸ್ತ್ರಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಲು। ಭಕ್ತಿ ವೈರಾಗ್ಯದಿ ಬದಲೆ ವ್ಯಮನ ಬಿಟ್ಟಿರಲು ಕಾಲಿನಲು॥ ೨೧॥ ಹು ಬಿಡಲು ಅವಧಾನದು ಶಕೆಯನು ದ್ವಾದ ಹಿಂತಿಗದಾ ಭಕ್ತ್ಯುತ್ಸಾದಕೆ ಆದಾಗೆ ದಯ ಪ್ರವಿವಾ

ಮುಕ್ತಿ ಗುರು ಮೂರ್ತಿ ಸಿದಾಂತ ದ್ಯನಲು॥ ಬಿಡುವ ಪುಣ್ಯ ಕಥೆ ಶ್ರೀದಯದಾಳು ಗುಣ ಬಿಬ ದಶಕೆ ತಾ ಮಾಡಿದಂದವ। ಶಚದೆಯ ದಪ್ಪಿ ಬಿದನು ಗುಣು ವಿಗೆ। ಯಾವ ಚಿದ್ರೂಪ॥ ೨೨॥ ಭರಕೆಯೊಳಗೆಷ

ಒಪ್ಪಿಯ ಹೊರದಾಳು। ಯಿರುವನಾ ವಿಪ್ರನ ಬಿಟ್ಟನು। ಮಾರನ ನೆರೆಯ ಪತಿ ನಾಮವ ಮೆರವು ಕವಿಪ್ರ ಗುರುಕಲ ಹರನ ಪಾದವ ಮಾದು ಶರಣರ। ಪತಿಯಾತರ ಗಾವ ಪ್ರಭು ಹಿಸರನಾದ ಶಿವ

ಶಿಯನಂಭ್ರಮಾಡಲು ತಂಬೆಂದು ಯಿರಬೇಕು॥ ೨೩॥ ಮೂರು ಲೋಕದ ಪತ್ನಿ ದ್ವಾರವನ। ಹಾರಸಿಂದಿಸಾದಯಂದಕೆ ಮಾರಜನನಕೆ ಹರನು ಗರಿಯೆಂತೆ ಭಕ್ತಿ ನಿಷ್ಠೆ ಭಕ್ತಿನಿಷ್ಠೆ ಪ್ರಶಂಸವಂತಿಯು

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
೭೦ [illegible] ೭೦
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ಳ|ಷಾ ಬಿಯಿ ವಸಕುವಾಗಿಥಕಸಾ|ಮಾ ಡಿಕಾಭ್ಯುವನದಂತೆನುಕಬಂದಾಗವಂದನೆಯಾ॥ ಮೂಡಿಕರಗಳವು ಗಿದು ನಿಶ್ಚಕಿ ಮಾಡಲುಯಿಲ್ಲಿಗೆಬಂದನಷ್ಟವಾಗಾಡುಮಾಜದಿಪ್ಪಿ
ಶ್ರೇಂಯನಲಾಗಗಲರುರಾಯಾ।ಛಿಶಿ॥ನಗುಕನು ಬಿವನುನಾನುಜಗದ್ಗುರು ಮಿಂಗಿಲುಥಂಕಕತಾಯ್ಯನ ಶಿನಸುವಬಗೆಂಯನಾದುನಿಂಪ್ತಗುಲಗಳನಂಗದಾಂತಿಕ್ಷ॥ಜಗದಾಳಗೆಗಿಗಿಕವಕಬಿಗನೆ
ತ್ಯಗದುನಕ್ಷಿಗ್ನಾದಾರ್ಯಯಿತ್ರೈಲಗಿಬಗಿಯಲ।ಯಗಿಗಲಯಂದಕಶ್ರಿಯಕವಸ್ತ್ರೈಕಾಂದಾ॥ಛಿಗಾಶ್ವಕಖದನುಗಾರುಪಿರಿಯಶಿಲ್ಲಕಣತ್ರಕಗಾಕಾಂದಿಸಿಥಂಶಕಾತಾಯ್ಯನರಾವ ಶವರಿಯಕಶ್ಗಗಳವು
ಬಿಶಿನಲುವಳಕಂದು॥ಪರುಪ್ತ ದಾಳಿಂತ್ಸಂಭಿಕಲುಂಯಲ್ಲಿರು ಅರಗುಶ್ಚಿಳದನಿಂವ್ಯವಾದದ ವರಿಂಯುದಾಸ್ಯದು ಯನಲುಥಂಕಕನುಬಿದನರನಂಗೆ॥ಛಿ॥ ನಿಂವ್ಯಗುಲಗಳು ಅಪ್ಪುದುಮಾದಲುಛಿ
ಂವಸ್ಥೆ ಪುಂಚಲಿಲ್ಲವಾಡುವಿಗಂವ್ಯನೆಯಿದರಂತ್ರೈಕ ಕಬಿಕರಾಕಕಾಳಿನಲು॥ಕ ಂವ್ಯವಶಕ್ಷಿಳದಕಿಕಾಪ್ತ ಶ್ರುತಿ।ವ್ಯಂವ್ಯಂಯಬಿಖಕಕ್ಷಾತ್ರಿನಿಕನುಕಂವ್ಯವರುಥಿಂದಾಗಿಶ್ರಿಂನ್ನನ।ವಡದು ಅಂಗವನು॥
ಗಳಂ॥ಸ್ತ್ರೀ ಬಿಸುವಿನಾನೆನಲುಕಿಭುತ್ರಿಯಾವನುದಿದನು ನೀನುಗಿಗಿಕಿಕಿಗಾರವಾಪನವಯುಕಿಗಗ್ಗನಾ ಡಿನುಕನಂವ್ಯವಶಗುಣತ್ರವನೆಂಯಮಾಡುವರುಂಜಿಂಗನ।ಕ್ಷಾವದಾಳುಗಿ ಂವ್ಯನುಕಾಲು
ವಕಿನೆ।ಶ್ರಿಯಾಬದಕ್ಕಿನ ಹನ್ನುಕ್ಯಯಂದನುಥಂಕಶಾತಾಯ್ಯ॥ಛಿ॥ಅರ್ಶನುವಂಶ್ರಿಯಯುಕ್ತ ಛಿಕ ಯುವಕಗೆ।ಶ್ರೀಕ ಬವಾದವವಾ ಬಿಯಂದಕಿವ ಶವರಿಯಕಶ್ಶದಾಳುಕಾಯನ।ಗಾಲುವ್ಯಗಳು
ಗಿಗಿಕಾ॥ತ್ಯಕನಕಂದರುವಕ್ಷದಿಯಾಳಿಂವಿರಿಗ।ಶಾಗನುರಿಯಾಬನಿನಲು।ಕರಿಜಥಂಕಕನಿರಿಜಕಂವ್ಯವಕಾಂಡುನ ಬಿಗಿರಿ ಶಿ॥ಛಿ॥ಯತಿಶ್ರಿದಾಶ್ರಿಯಾ ಮಿಯನುಬಿದ ವಿಕಿವುತ್ರಿ ಜ್ಯೈನರು
ಯಲ್ಲನು ಛಿಕ॥ಯತಿಕ್ರಾಲು ಯಿಕಾಕಿಥಂಕಕಭುಛಿಕಂದಿನೆಲನಾ॥ಪುತ್ರಿ ಪದುಯಿಥಿ ದುವ್ಯಲಕ್ಷೆಳಲು।ಮಕ್ತ್ರೆಬಿಗಿದಿವಾಕಧೆಯಶ್ರೀಜಿನುಕ್ತಿ ಕಂದಕಿಂಯಗಿಲಕನದುಗಲಕಂತಿಪ್ಪ
ಕದಿನಿಕ॥ಛಿ॥ಥಂಕಕನುಗಕ್ಕಾ ಕ್ರಿಯಶಾಗುಕವಂಕಜ್ಞಾನಿ ವವಯುಗಿದವನುತ್ಕಿನಲು।ವಂಕಪ್ರಾಶ್ರಿವಕಾಗಾಬಿಕಿಲಗಾಕನು ಬಿದಳವಕಂಗೆ।ಥಂಕಕನಯಿದಿರಿಂಗೆಯಂಸ್ವಯ॥ಛಿ

ಆಕ್ಷೆನಪೆಂಟೆದುಂತೆನುತ್ತಿರಲು। ಸಂಕೆಯಿಂದಲಾಗಿ ಕ್ರುಚಿಕಶಕಲ್ಪರುಗಳಾವಕ್ಕೆ ತಿಂದ॥೪೪॥ ಜಿಂನ್ನಪ್ರಾಪ್ತುವೆಗಳಿಲ್ಲನದುಗುಣಕಂಗಳು ಜಲಗಳನ್ನಾರದುವುಳ್ಳಾಳಿಂಸುವೊಲುರಾಗಿಅವ
ನಿಗೆತ್ತಿದವನು ಪ್ರಾಂಜನು॥ ಪ್ರತಪ್ತತದರಾಯಂಗೆ ಅರುಹಲು। ತಂನ್ನಮನದಾಳ್ಕುಮಿದಿಕ ಮಂತ್ರಿಯಪಸನದಾಳು ಬಾಧಿಸಿಯಿನ್ನಿವನಿಗೆನುಪಾದನೆನುತಾ॥೪೫॥ ವಂದುಸಾಯವತ್ತ್ಯಗದುಮಂತ್ರಿ
ಯು। ತಂದೆಪ್ಪಾಸಿಯತೆಶ್ವಾಸದಿ ಮಾದುವೆ। ನೆಂದೆನುತ ಗುರುಗಳಿಗೆನಿ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುವೆನೆನುತಾ॥ ಅಂದುತಾನಲ್ಲಿಂದಪಾದಮು ಬಂದುಗುರ್ವಾದಿಗಳು ಬಗನವ। ನಾಗಂದುಪಾವನುತಂದುಸಾಗ
ದಪಾಸಿಗಿರಿಜಭಾಯಿಂಗೆ॥೪೬॥ ವಂದುಮಳದಾಗಷ್ಟಿವಸ್ತ್ರವಬಂಧಿಸುತರಾರಂಗೆಕಾಸಿದೆ। ತಂದಿವರಮುಂಜತ್ತಿನುದಿದನು। ಪೃಥ್ವಿಯಗುರುಗಳಿಗೆ ಗಂಬಿದದರಬಗೆಪಿಳಿದರೆನಾ। ತಂಪ
೨೧ ವರವುಂದಿಪ್ಪೆನುದಿದನು। ಪೃಥ್ವಿಯಗುರುಗಳಿಗೆ॥೪೭॥ ಯಿಂದುನಿಂವಸ್ಮಿಯ ತೀಗಲು ಗೆಲವನು। ತಂದದಾಳು ವಿಸುವೆನುಯಂದರೆನುದಿದ ಪಂಕರನು॥೪೮॥ ಗುರುಗಳವಳಿನಿಂವಸ್ಮಿಗ ೨೧
ರುಗನು। ಹೇಳಿದರೆನರಿಬಾರದೆಂಬುವೆ। ನುಡಿಪ್ರೈತೆಗೆಳನಲು ಅವರುವಿ ಸುವೃಂದೆನುತಾ॥ ಅಲ್ಲದೆ ಕಾರಿತ್ಸೈವೃತ ಲೆತೆಯಿಂದಲವ ಅದುಬಂದುದೇಳಿದರು ವಾ ಲೆಯನು ಬರದುಗಡ್ಡೆ
ದಾಸ್ಯಳಿದರು॥೪೯॥ ಭಾಸ್ಕರರು ದಿನಾಯ ಮಂತ್ರಿಯು। ಕೇಳಿದರೆ ಪಂಕರನು ನುಡಿದನು। ಹಿಳಿದದುದ್ಧಾಪವ ಪ್ರಗೆಯಿದಾಸವಾಲ ಬುಸಿಸಲು॥ ಗಿಳಿದರುಮತಿನು ಅದೆನುನಹಿ ಪ್ಪನಲು
ಪೇಳದನುವಳಿಸಿದಿ। ವೆಲುಬಾದಿರಯಿತ್ತದು ಬದುಕಾರತೆಸಿ ಯಿಲ್ಲಿನಲು॥೫೦॥ ತಂವಸ್ಮವನದಾಳು ಸೋಕಸೆಂದುಗಂವಸ್ಮನೆಯದ ಬಿಚ್ಚಿ ನುಡಿಯಲು। ನಿವ್ಪಿದವ
ದಿಯನುತಂದು। ಯಲ್ಲತಿರೆಗಾಗ॥ ವ್ಯಂವಸ್ಮಿಯದಿಪ್ಪಂಕರನು ಪುಳ್ಳಿಗೆ। ಗಂವಸ್ಮನೆಯವನೆಳಗಾದುದು। ನಿಂವಸ್ಮಗುರುಗಳಿಸಲ್ಲಗಾಗಾದಿಯಿಳ್ಳಿತಿ ವಿದರ್ಭಿ॥೫೧॥ ವಳಿ ತುಯಿಲ್ಲವೆಯಗತ
ಸುವಳಗೆದ ಪೀಳದ ಕರಳ ಬಿನಿಂನ್ಪಸು। ಯಿಳೆಂತೊಳಗೆ ಬಾದಿಯೆನು ಮಾಡುವೆನೆನಲು ಗುರುವಯದಂದಾ॥ ಕಳವ್ಯಮಾಡದೆ ತಂವಸ್ಮಗುರುಗಳಿಗೆ ತಿಯಗಾಗಾದಾ। ಶಿಷ್ಯನದನು। ನಲಿದುವೃಕ್ಷೆ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ಶ್ರೀ [illegible] ಶ್ರೀ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ಷೆ॥ ಶ್ರೀ ಮಿನ॥ ಹರನ ಮಹಿಮೆಯನಾ ಬಿಲಂಗಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವಮಸ್ತಳ್ಳಿಯ ಮಾಡಿ ಗಂಭೀರ ಭಾವ ಲಕ್ಷಣ ಪಿಶಶ್ವೈಲಾನ ಪ್ರೈದಿದ ವೃತ್ತಮ ಮನಶ್ಶೆ ಭಾನುವ॥ ಹರನೆ ಕಳನಾ ಶರನೆ ಗಂಗಾಧರನೆ ನಿಳಜಾ ವರನೆ ವಿಷ
ಕಂಧರನೆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಹರನೆ ಮನ್ಮಥನ ಹನೆ ಮಾರ ಹರನೆ ಪುರಹರನೆ ಗೌರ ಕಹರನೆ ಸ್ಮರ ನಗಾ ಭರ್ಗ ಭವ ಶಿವ ಹರ ಶಂಭು ಶಶಿಧರನೆ ಚಂದ್ರಧರನೆ ಹರಿ ಹರಿ ನೆತ್ರನೇ ಹಂಪೆ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ॥ ೧॥ ವಲಿದು ಚಿತ್ತೈ ಗನ್ನು ಮೆತ್ತೆ
ಮಾಯಿ ಪೆಗಾಡೆಯ ಗಂಭೀರ ಕಾಯನು ನ ಸಿನ ನ ಭಾನು ದಯದಾ ಪುಂಡು ತಿದ್ದು ಶರಣ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಸಾ॥ ಪುಬಿಲಸೆ ಕಳನು ತ್ರಿ ತಾನು ಬಿದ್ದ ಪ್ರಾಣ ವಡಂ ಕ್ರವ ಬುದ್ಧಿ ಜಲ ನ ಮುಕ್ತ ಬಿಸಿಕಾ ಲ್ಲಾದು ಕ್ರಿಯಾ ಶಕ
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ॥ ಹರಿ ನಿತ್ಯ ನಿತ್ಯನದಾ ಪುಷು ಮಾನವ್ಯರ ದವ್ಯಲ ನಾ ನಾಜ್ಞೆ ಬಿಟ್ಟ ನಿಷ್ಠ ಹರನ ಮೂರ್ತಿಯ ತ್ರಿಗದು ಕಂಸ್ಯ ವಾಮ ವಶನ ದಾಪು॥ ಶರಣನು ತತ್ವ ಹುಟ್ಟಿ ಬ ಮಾಡ ಸಭ ಸದು ಪಶನು ಗಂಧರ
ಸ್ಪರ್ಶ ಧರ ನಿಶರದನು ವತ್ತಿ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಜ್ಞ ಮಾಡಾ ಗಳ॥ ೭॥ ಮಿಲ ಸಿದ್ಧ ಶರಣಿಯ ಯಿನಾ ಶಿವ ನಶು ಕಟ್ಟ ಸನ ವಾಸದ ಜಗೆಯ ಮಾಡಿದಂ ತ್ರಿ ಸ್ವ ಗ್ರಾಹಿಜಗಳು॥ ಮಾರ ಹರ ಸಪ್ತ ನು ಶಮಂ
ಗ ಪದಾರ್ಥ ಯವಾ ಕಾರ ಶಿಯ ಶವ ಮಾಡಿದಾ ಶಿಯ ಜಬಲಿ ಯನ್ನು ಜಟಿ ಪ್ರಸನ್ನತ॥ ೮॥ ಪ್ರಸಾದ ಸ್ಮರಣ ಮುನ್ನು ಮುಟ್ಟು ಮುಖ ದಾಡಿಯ ನೀ ಮಾಡಿ ಯಿದಾ ಲಿಂಗ ಸವನು ಧರಿಸಿ ಶಿವ
ವ್ರತೀ ದಾನ ನುಕ್ತ ವಾಗಿಯೆ ಲಿಂಗ ಜನ್ನ ವನು ಜಲದಾ ಪು ತಾನಿದ್ದ ವರ್ತ್ರದಿಂ ಬಸ್ತ್ರದಿಂದ ಲವರ ನಿವಿಷ್ಟ ಲಿಂಗ ಸ್ಪರ್ಶ॥ ೯॥ ಪ್ರತಿಶಿಷ್ಟಿಯಿಂದಲಿ ದಿಕ್ಕಾಂದಗ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಿಂ ಗೂಢ ಮಂತ್ರ ವಿಗ
ಗಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಿಂದಲಿ ವಂದು ಗಣಾವಳಿ ಪಾತಾಳ ವನುಶ್ರೀ ಬಿಲ॥ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ದೀಕ್ಷೆ ಮಂತ್ರಿಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ದಾಪು ತ್ತಾವ ಜಗೆ ಬಂದಗ ವಯಸ್ಸಿದಾ ಯಶ ಶಿವನ ಗುರುನು ಶಿಷ್ಯನ ವಿಶ್ವ ದಿ॥ ೧೦॥ ಹರ
ಪುದಿಂದಲಿ ಪುಟ್ಟಿ ತು ಕಾಂದಮಾ ನಿವಿ ವಿಶ್ವ ಪಶ್ಚ ಮಾಡುವ ಲಿಂಗ ನಿಂತ ಹಾಗಾ ಬದಿಯಲು ಯಿಷ್ಟ ವಮಾಜ್ಞೆ॥ ೧೧॥ ಶ್ರೀ ದಿಕ್ಷಿ ಬಿಲು ಯನಶ್ವೇದಾ ಶರಣ ಕಾಣ್ಕೆ ವಶಿಷ್ಠ ಯಲಿದ್ದಾ ಪ
ಕನ ವಾಜ್ಞೆಯ ಮಾಡಿ ನಲಿನು ಮನ ಪ್ರಕಾಶ ದಾರು॥ ೧೨॥ ಮಾರ ವ್ಯಪ್ರದಿ ಲಿಂಗ ಮಾಜ್ಞೆಯ ದಾ ಕಣ್ಣಿ ವಳಿ ನದನು ಶಿವನು ಮಾರಹರನಾ ಮಹಿಮೆಯಾ ಮಾತಾನಾಗಿ ಶ್ಲೋಕ॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಕಾರಿಯಿಲ್ಲಿಂ

ದುಕ್ಕೆಛಲುವಾರಿನಿಧಿಯೆಂಪಾಶ್ರೆಯೆಜಲಗೊಳ್ವಂಜನಗಿರಿಯದಾರಿಯ ಶ್ರೀ ಮಿಕ್ಕಹೃಷಗಲೆ॥ ಬಗ್ಗನಿಶಕ್ಕವು ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಬಿತ್ತೆ ಬಳದಶೀನಾಶ್ಯಾಕ್ತಿ ಪ್ರಾವರೆಶಿಯಬಿಳ್ಳವನಾವರಮಾಮ ಸೈವಲೆ
ಯನಶ್ರೀಗಾಲಾಳಕು। ಮನುಜಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕರ॥ ಅರಿಯಲಛವೆನಿಸಲುರ್ರವಾವನುಜಾಗರನಮ ಹಾವಿಲಿಯನಾಗದಬೆಕ್ಕೆಂದಿರು ಭುಪ ಸಗಲೂ ಲಿಂಗವಾಜ್ಞೆಯ ಶ್ರೀಕ್ಕಿಯಿಂ ವಗದಿ॥ ಗಾಧ್ಯರನುವಿಳ್ತೈಶ
ಲಿಂಗದಾಳ್ಪಿ। ಪ್ರಾಶಪಾಶತುನು ಬಿದನುಂತೃಪ್ಪಮ ಹಾವೆಂಯ। ಧರಿಯೊಳಗೆನಿನಾದಿಯೆಂತೆಂದೆನಲು ಕಮಲದಿನೆ॥ ಯಕಗಿತಗಭವಮಿಗಿದು ನಿಂದೂ। ಶರಭಿಗೆದಂಯ ಮಾಡಿಕೆಂ
ದಶೆ। ಧರ್ಮಾಬಿರಿಯೆಕ್ಕೆಗಾಯಿಂಸ್ವಾ। ಯೆಂಪ ದಿಕ್ಸನಾತ್ಮೈ॥ ಬಿರುವದಿಂದುವಾಳ ಕಾಶವಿರಕ್ಕಗಾದಿಂನಾಣಿಸಿಕಲಿಂಗದಿ। ಬ್ರಾಶಿಯೊರ್ರವನುಂತೆಕ್ಷ್ಮಮ ಂತ್ರಿಂಯಶರಣ ಹಿಡಿದನು
೭೭ ॥ ಅಗಲರ ಬ್ರಾದಿನಗಳುದು ಮರುದನಪಾಸನವಾಜ್ಞೆಯಮಾದಿ ವಿತ್ತ್ಯಾಶಗ್ರಿರದಿ ಯೆರಿಕಮಂಡಿನಾಲು। ಅಗಾನಮೆಯದಾಳ್ಗಗಾವಾ॥ ಇತ್ತಶನುಬಂಧದಿಕಳೆರಿನಿಂದು। ಕಳಮಿಗಿದುಕ್ಕೈತ್ರಿ ೭೭
ಯ್ಯೆಯೆನುಕಲರ್ರಿರಪಾನು ಬಿದನುಕ್ತೆ ಪ್ರಶಿಭಾಶಾಸ್ತ್ರಯಾವಿರಕೆ ಬಿಳುಪಿಕ್ಕದು ವಿಂಕಿವಳ್ಳಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಭರಥಿಂಯ ವಾಗಿದಗೆದದ ಕರ್ಶಿದಾಳು। ಯಿರುವ ಮೂರುಗದಿವನಕಾದಗುವೆನೆಂದ
ನಾಚಿಕನಗಾ॥ ಶೂರಿನಕಾಗಿರಿಯನಲುರ್ರವಶಿಗರನೆ ಮಂತ್ರಿಯಕ್ಕರದುಪ್ಪನು ಶರದಮಿಕ್ಕದನುಕ್ತನಾದಿ ಬಿಕ್ಷು। ಶ್ರೀದಿದ ಕಾಪತೆಯ ನಗ॥ ನಾಶನೆಯಿಳ್ಳಿಗಾವುಂದಕದುಶಿಯ
ಕಳಬಗಿವಜಕೆರಿಪಾಸನುಬಿಯರುಭೃಷಗಲೂ ವಾಶಾಳಪಂದಿಸಿ। ಯದನಾಳ್ಯ ಮಾ॥ ಗಾಳಿ ಮಹಿಕೆನುಕಪಾಶ ಪಾಶಪಾಳಾಗಿ। ಕಳುವ್ಯಮಾದದೆಯಲ್ಲು ಬಿಳ್ಳಿಬಿ। ಬಲುವಕಾಪ್ರಮತ್ತ
ಪ್ರಶಿಶಾಶನಾದಿನಕರಿದನು॥ ಪಾಲವು ಕಶಿರದಜಕರಿಪಾಳಿಜ। ಶ್ರೀಲುವಕಾಪೆಯೆಂಳಿಬಂದಾಯಿಳಾವತಿಗೆವಂದಿನುಕನಿಂದರಾ। ಪ್ರಾಶದಾಶ್ರೀಶನಾ॥ ಗಳ॥ ಮಾದಿದೆನುಂಯುಗ್ರೈದುದಿ
ವನವೃಗಾಬಿಕ್ಕೆಯೆನೆವಾಶದಾವದುಗಾದಪ್ಪಿಂಯ್ಯನಲುಮಂತ್ರಿಯು ನುದಿದರಾವಿವರಾ॥ ರೂಢಿಯೊಳುನದವದೂಯೆನುಕಾಮಾಶಾದಾನಾವೆಯದಿಪ್ಯವೆದಾಶನು। ವ್ಯೆದಿ

ಬಂದಬಿಗೆರಗಿನಿಂದು । ಶಕ್ತಿ (ಗಳನು) ಮುಗಿದು ॥ ೧೫೬ ॥ ಗರ್ವಖ್ಯಾತಾದ ಗೆದ ದರ್ಶಿದಾಳು । ಸಾಗಿ ಬಂತ್ರೈಶಪತಕೈಂದರೆ ಅರಗತ್ರಿಯಾವತಿ ಬಿದರ ತಂ ಪ್ರವಿದ್ಯಾನಿಗಳನು ಶಿದರೂ ॥ ವ್ಯಾಗಿ ಬಂ

ದರಿಕ್ಷಾದಿಯ ವರಾನಿಗೆವಾ ಸ್ವೈಂತ್ಯ ಸಲುಂತ ಹರ್ತಿನಲ । ವಾಗಶಾನಾಲದಗೂಡಿ ಹಾರವಸು । ನವ ಅಂಯ ಯುಕ್ತ ವಸೂ ॥ ೧೫೭ ॥ ಮಾಡಿದನು ನಾಗನ ನಶಿಭಲ । ವಾಡಿಯಾಗ ದದಿಂದು ಶಾಶ್ವಿಯ

ಗಾಡಿಯದರುತ ವ್ಯಾರಹಾತ್ಮರು । ನಾಶಿಯಾ ಮತಶೀನಾದ ವಿಂದರ ರಮನೆಯ ಮುತ್ತಲು । ಶುದ್ಧಿ ವರಿಶೆ ವಶರಜ ಗಳವ ವಾಮುತಿದರು । ಅರನು ಶ ಕ್ಷಾನ ವಕ್ಷೆ ತಾಬಂದು ॥ ೧೫೮ ॥ ಕ್ಷಾಂತಿ

ರುವನ ವೆಂಯದಾಳು ವಂದು । ಚೆಲುವಸು ದರೆಂಯ ಬಂದು ಸುದಿಯಲು । ಯಿಭಿಯ ಶನ ನದ ಸಾಡಿ ಶಿಳಿದನು । ಯಿದನು ಯೆರಿದರಿಗ ತಲೆಂಯನು ಭುಜ ಬಂದದಂದಿನ । ವಭಾಗೆಶ ಜಾ

ಸುವದು ಯೆಸು ಶಲ । ಘುಭಿಲ ನೆಯದನ ಶಲಾಗಿ । ದ್ಯಾನೆಂಯೊಳಗೆ ಶಡಿ ॥ ೧೫೯ ॥ ಕ್ಷಾಗಿ ವರ್ಣದಾಶಳ್ವಭಿ ವಿತಶರುವಾಗ ಯಿಶಲಾ । ಗಿಲ್ಪಹಂಯವಸು । ಬೆಗದಿಂದಲ ಯಿಭಿದುನೃಭಲ ಸುಹರಿ

ಹುಭ್ಯಶಲಾ ॥ ಅರಾಗನಿ ದ್ರಾಂಗನೆಯ ಶವಿಯಲು । ವಿಭುದಾಳು ವವಡಿನಲು ಹುದರೆಂಯ । ಅರಾಗಲ ದ್ವಿಜರು ವಾಗಿಶಿಗಲು । ಧಿಶಿ ಶಿಭಿವಾಗಾ ॥ ೧೬೦ ॥ ಯೆ ಕ್ಷತ್ರನಾಂಶ್ರಲವ ಮಿಳ ಕಾವೊದ । ಆದ

ಕೃತ್ಯವ ಶಶಿಯಾಗಸು । ವಿಪ್ರವರು ಅಶಿತನಾಗಿರುತ್ತ ಯದಾಳು ಗೆದ್ದು ಕ್ಷದೆಂಯದ ॥ ೧೬೧ ॥ ಗಿಡಿಗಂಗಾವನಂ ತೂಶಂಭಿದಿ । ಯಿರ್ದ ಮರದಾಳು ಫಲವಹದು ವಸುಶಯ ತಿ ಕ್ಷತ್ರನಾದಲು ಶಂಗಾ

ಗೆಶಿ ಭಿದೆ । ಯಿಶಲಾ ॥ ೧೬೨ ॥ ಶಿಭಿದು ಯೆ ಮ್ಯಾತರಿಯ ಶಾನಾದೆ । ಬಳಿ ಅವನದಾಳು ಮರುಗಸುತಿ ದನ್ನಾ । ಯಿಭಿದು ಹುರುಗವ ಶಭಿದೆ ಬದುಕುವ । ದಾವ ಕ್ಷೈಶನಂದು ॥ ವ್ಯಾ ಆಯುವ ಬಳ್ಳಿ

ಬಂದು ಶಿಂಬನ್ಯ । ಚೆಲುವ ಮಾಗನವ ಕಾನಿಕ್ಷಾಗಿಲು । ಬಲುಹಿಂಯ ಹುಶಗೆತ್ತಿಹ್ಯಾಯಿ ಹುಂತಿಂ ಜಿತ್ರಿಯ ಶಲಾ ॥ ೧೬೩ ॥ ಅರಾನವೆಂಯದಾಳು ವಂದು ಅಂಬಲ ತ್ರಿನಾವಸಹುಂ ತ್ರಿಶಂಯ ಶಲೆ

ಶೆಂಭುಲೆ ಶಿನಿಂದಲ ವ್ಯಾಪ್ತಶಾಂದು । ಬಳುವದ ಸುಶಂದು ॥ ಬಾಗಿ ಶರವನ ಶಪಿತ್ರ ಸುದಿಬದ । ಯೆನು ಗಾತ್ಯವ ವ್ಯಾರು ಯಿಪಾದು । ವೇಗನಿಲ್ಲದೆ ವಿಫುಯಂದಳೆ ವಿಸ್ಪರ್ಶ ಬಂಗೆ ॥ ೧೬೪ ॥

ವಲಿದುತ್ತೈಕ್ರಮವೆಂಬದು। ಬಲುವೆ ಯತಿಶಂಸ್ಕರಿದುಗಾಢವ। ಪಾಳಿಶನಿಶ್ಚದಾಳು ಯತ್ತೆಲ್ಲಿಗೆ। ಪಾಸಾಲಕ್ಕಿ ಯಪಿ ಯನಲು॥ ಕಾಲಿಯ ವಿಶಾಬಾಹ್ಯಾಚಶನನು ಕೆ। ಪಾಲನರಂಗಾಶಾಸನ ದಿವು
ಮಿಪು। ಪಲವೃಥಾಂಸ್ಯವಚಿತ್ತಿನಂವ್ಯಯ। ಪಿಕ್ಕನುಕಾದಿ ಪನಸ್ಸಾ॥೨॥ ಪ್ಪಿನದುಬಳಲುವನೆಂದು ನಾಸಗ॥೨೨॥ ಯ ಅಂಬ ಲಿಗದಿಗೆ ಸಾಂತ್ಯೈ ನು। ಪ್ಪನುಧಿವನುಕ್ಷಿದನುಷ್ಟಾದಶ ಯೆಗ್ಜ
ನದಿ ಯಿದ್ದ॥೧೦॥ ವಾನವಮಶವನುಬಿತ್ತನದವದು। ಹ್ಯೆಮುಂಜಿ ಯೆಂಮಶ್ರಮದಿನಪನೆ। ಅನಾದಭಿನ್ನನವಗಿಲ್ಲುಯಿಂದು। ತೆಗಿಬಿನಾಬಂದೆ॥೨೬॥ ಯೆನುತ ವಿಜ್ಞತನಾಗಿ ಗ್ರೀವವನು। ವ
ನುಕ್ಷೆಜಗಳಿತ ಬಲ್ಲಿದಭಿಯ ಯಿಷ್ವಸುತ ಮಡಿಗಾದವನು ಯೆಂದು। ಮತಾಸದಾಳಿಗಿದಾನ॥ ಷ್ಟುನಕೆಶದವನುಗಷ್ಟಿಲಾದೆ। ಮನದಾಳಿಕೆಯೆ ಅಂಸ್ತವುಂದಶ। ವನಿಕೆಭಿದಸುಲಗಿದಿಂಯಾಡೆಸು
೭೪ ಯೆಂದು ಯೆಂಬಿ ಇದಾ॥೨೨॥ ತೈಲುವ ಕಾಯವೃಪುಭಿದವ್ಯಾಲಿ। ಸುಲವನುತ್ತವಮಾ ದಿಶಾಂಬದು। ವಣಿತೆನುಕ ಪಾದಿಗ ಯಶಕದು ಅಂಬ ಅಯನಿದ್ಯುಸಲು॥ ವಳಿತೆನು ಕಪಿತನಿರ್ಧದಿ ೭೪
ಗೆಶಾಪ್ರುಭಿಲನೆನಾಪಾಗಿ ಶಿಭುವೆಗ್ರಿಯುಭಾವತಿಗೆನಿನೀದುಯಂದಶಿ। ಬಂದು ನಿದುವಸ॥೨೩॥ ಯೆಂದು ಬೆಗದಿಪಾಗಿ ಪಾಲದಾ। ವಮುಂದಿಶುವಶಂದೆಯನುಕ್ಕೆ ಬಲು। ಯಿಂದು ಮುಖಿರಿಯ ವನಿಂಸ್ವನು
ಪುದಿವಾದಕೆನೆದು॥ ಯೆಂದೆನಲುಶಿರಗ್ರವನಾ॥ ಗೆ। ಬಂದು ಯಂತ್ರನು ವಿಪಕ್ಷವಾದಕೆ। ಯಿಂದುಭರಿನ ಲಿಸ್ಸಂ ವದನಿದು ವೈನೆಂದೆನಲು ರಿಪೋ॥೨೪॥ ನಾದಂದುಂಬಿನಾಲನುಯ್ಯುತ್ತಮನದಾ
ಭು। ಅಂದುಸ್ತುದಿಯನುಕಾಳಲಶದೆ। ಯಿಂದುನಿದಾನಿಂಸ್ವನಾಕ್ಷಗ್ಗಿಗಾವಾಗುವೆಸು॥ ಯೆಂದೆನಲು ಕೆಬ್ಬಶ್ರಂತೆಗಿದ। ಶಂದಿಗೆಲವಪಾಗಿ ಅಮಪಲು॥ ವಮುಂದೆ ಮನೆಯಭಿಕನಷ್ಟೆಯಿದ್ದನಿ।
ದುಪಾಗಿದ್ದನೆಲೊ॥೨೫॥ ಪುಂದಿರಿಗಿಕಾಬಂದುನು ದಿದಳು। ಯಿಂದುನಿವುನೆಯಭಿಯಕನಕೆ। ನಿಂದಕೆನಿದ್ರ್ಯಂದಶಂದೆಯ॥ ಯೆನಲು ಗಂಭಿರಾ॥ ಪಾಂದಿಶಾಂದ್ಯುಯಿರುವೆನೆಂದಕೆ। ಶಂ
ದೆಯುಬಿಗಾಗವಿಗೆ। ಬಂದುವೃನಾಶಲುಕ್ಕೆಭಿತಾಮಗಭಾದಗುದಿಬಂ॥ ದಾ॥೨೬॥ ಯಿಂನ್ರಿದಕ್ಕೆನಸ್ತಥವೆಯಂದಶೆ। ಅಂದುಭ್ರಮಾವಕೆವಪ್ಪಿಗಾಳಲು। ಅಂದುಭರಣಾಪಾದರಕ್ಷೆಯ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ಪರಿಯಜ್ಞೇಂದ್ರಾದಿಗಳುಂಟಲ್ಲರೂ। ನೆರೆದುರಾಜನಸಮಷ್ಟಿನಿದಾನಿಗೂ। ಯಿರಿಸುವರವನು ಯಂತೆ ಶಿವ ಪೂಜ್ಞ ದಿನಾಶೃಪ್ತೆ ಲಾತೋ॥೪೫॥ ಗಿರಿಯಿಂತೊಳಗೆ ಸಾಯೋಜ್ಯವದವಿಂತು ಅರಸು ಶ್ರೀಗಿರಿತರ

ರಾಯರಿಗೆ। ರಾಜರಮಣಾಸು ಷಂಪಿಯವಿರೂಪಾಕ್ಷನಾಲಯದಿ ಶ್ರೀ॥ ವರನ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀರ ಯಾಚರ ಶ್ರೀವರಶ್ಯಗಾದಿಂ ತ್ರಿಶ್ರೀ ಯ ಅಶ್ವ ಭಲು ಅರ ನಾವದದ ಲಾವಾಗಿ ನಿಲುವರು। ರಾಯರ ಶ್ರೀಂದಾ॥೪೬॥

ಕ್ಷತ್ರರ್ಮಸುವಂದಿನುಕ ಲಿಪ್ಸು ಹನಾಕ್ಷ ಮಲವಮು ಗದು ಬಗೆ ಬಗೆ। ನಕ್ರ ಶ್ರೀವ ಯೋಗೀಂದ್ರ ಮುನಿಸ್ತುಸ್ವ ಮರನ ಷಿಕರಾಂಜಾಂಯ್ಹು॥೪೭॥ ಹರನ ಮಯ್ಯಿದ್ದು ದಲವರು ಯಿದ್ದು ತ್ತರಗಾಸ ವಚಿಕೆ

ಯಲರ ಗಲಾಷ್ಟಗಾ ಳರ ವಿ ಜದು ಸ್ವಗಮುಕ್ತ ರಕ್ಷೆ ನುತ್ರ ಮುಂದಾ ಜಿಗಿ ಅರಸು ಶ್ರೀ ಗಂತ್ರಿ ಶರೆಶೆಂಯ [illegible] ರಿಯಶ್ವ ಭದಮಂಗ್ನ್ಯದಂದ ಅಶರಜ ಕಾಂಡೆಸು ಸಾದು ಪಾರ್ವತಿ। ಯನಲ ಷರವು

ನಿ ಜಗಾ॥೪೮॥ ನಿಂನ ಮಹಿಮೆಯ ಶಿಭಯಲ ಭವಿ। ಯಿಂನ ಶಿವ ಯೋಜ್ಞ ದಿವದವಿಯ। ಯಿಂನ ವಿಲ್ಲದೆ ವೃಕ್ಷ ವರತ್ರ ಮರಾಯ ವಿಯ್ಯನಲು॥ ತ್ರ ಮನ ಹರುಷ ದಾಗ ಹಂಪೆಯ। ವಮಗ್ರನು ವವಿರ

ಪಾಕ್ಷಲಿಂಗನು। ವ್ರನ್ನ ಶದಿ ರಾಜಂಗೆ ಸಾಕ್ಷನ ಲಿಂಗ [illegible] ದಾಗೆ ಗೆಳ೯॥ ಧರ ಗಾಂಯೊಳಸುರಿವ ಭಾವಗಾಲಿ। ಮಾರಷ್ಟೆ ದಿಶೆ ಭದವ ಶಿಗೆ। ಮಾರ ಹರ ಶ್ರೀ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನು ರಂಗ

ಗಾ॥ ದೂರ ಮಾಡುವ ನ ಲೆನು ಶರಣರ। ಶರಶಂವ್ಹ ದಿಯಿತ್ರ ರಕ್ಷೆ॥ ವಾರಿಜಾಂ ಪ್ರಿಯ ಸಂಭಿನೆನ ವರ ಶ್ರೀ ದೆಯ ದಾಗಿ ಗಿರುವಾ॥೫೦॥ ನಶಲ ದಾನಾ ಧರ್ಮ। ಫಲ ರ [illegible] ಗನಶಲ ಶಿರ್ಧ ಸ್ವೈ ಶ್ರೀವ

ಲಗಳು। ನಶಲ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಫಲ ವಿಶ್ವ್ವಲ್ಲವಿ ಕಾವ್ಯ ಗಿರಿ ರಕ್ಷ ಶಿಯಿಂದಲ ಶಭದವರಿಗೆ। ನಶಲ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಗಾ ಆದು ಮುಕ್ತಿಯ। ವಮುಕುತಿದಾಯಕ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ತಾನೆ ದುವಾ॥೫೧॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಯಿ ಕಾವ್ಯ ಹಂಪೆಯ। ಹರಿಹರಾತ್ಮಜರಾ ಷುವಂಶನು। ಹರುಷದಾಗ ಧರ ಷುತ್ಸ್ಯ ದಿಯೊಳು ಮಾಡಿರಲು ನಾದಿ॥ ಗುರು ಶರಣ ಶ್ರೀ ವಿದಿಯಲ್ಲಿ ಅರಸ ವಿನ ಶಿದು ಮುರಶರದವನ

ದಿ। ಸರಿಜ ಯಿಷ್ಟಿ ಶ್ರೀ ಮಿನಾ ಶ್ರೀ ಶರಣ ಶರಸ ಪುತ್ರ ದಿಯು॥೫೨॥ ಜರಿಯಲಾಗದು ಬಲ್ಲ ಜಾಣರು। ಹರುಷದಾಗ ಯಿದನಾದಿನಾ ಧರಂ ರ। ವರುಷ ಬಂದರೆ ಲಾಭಿ ಕಾವ್ಯವ ಸಾದಿಯಿಲ್ಲದಿ ಕೇ॥

ಹಿರಿಯರಾದವರೆಸಸಿಂದರು। ಧರೆಯೊಳಗೆ ಪಪ್ಪಿದವರನಾದದೆ। ಬರುದೆಗಳಪಲು ವರಪನರಕವೃನಾದ್ರವಾಗುವದು॥ ನಾಳ್ಕು ಧಿಪ ವೃತೆಂಬಾವಾದಿಗಳ್ಗೆ ಳುತ ಕಳ್ಗಣರಾಷು ವಾಂಕಗೆಬ
ಲ್ಲಿದನುಯರಗಿಷ್ಟಕಾವ್ಯವಹಂ ದದಕಿ ಪಂಪೆ॥ ಮಳರ್ರಿ ವಿರುಪಾಕ್ಷಲಿಂಗಸಾಪೆಲ್ಲದಿ ಯನ್ನಾಳಿಣ ದರಸುದಿಬದ। ಯಲ್ಲವಳಿ ಕಪಾಲ್ಲಕಾನೆ ಬಲ್ಲನಾನರಿಂತೆಂ॥ ೨೪॥ ಯನ್ನ ಶಂದರೆ ಥಾಯಿಯೊ
ಕನೆ। ಯಂಸಬಂಧೂಬಳಗವಾಕನೆ। ಯಂಸ ಮಾನರಿ ಮಾಸದಾಗದೆಯಸು ಪಂಪೆ ವಿರುಪಾಕ್ಷಾ॥ ಬಂನಬ ಡಿನಲುರಿಲಿಂಗಬದುವೆನು। ಯಂಸ್ಥೆ ವಗುನಾಗಳಿನುನಾದದೆ ಕಂಸ್ವಕ್ರೂಪೆಯೊಳ್ಗನಾ
ದಿನಲಪಲುಣುಶಬದುವೆನಾಸು॥ ೨೫॥ ಪಶಗಗಾಂಗಳು ಮನೆಯ ಲಿಖ ನೂತ್ರಕಗಾಳ ಂಕರಾ ಬನಾಳಿನ ತ್ರಕಗಾಳೆ ಭಾಳವರ ಮನೆಯು। ಬಾಗಿಲಮುಂದೆ॥ ಯಿರುಳು ಪಗಲು ಕಾದುಕಾ
೭೭ ದಿಪಂ ಯಿರುವನೊನಕನ ಪಾದಧೂಳಿಗೆ ನಾರಿಂಯು ಲಿಂಗದನರಸಬಾಂತೊಳಗೆ ನಾಬುದಿಬದೆನಾ॥ ೨೬॥ ಲಿಂಗವತಾನೆ ಬಲ್ಲ ಪಂಪೆಯ। ಅಕನ್ಯೆ ವಿರುಪಾಕ್ಷಲಿಂಗಸು। ವರಮಾಪಾವನಕಂನ್ನವನಿ ೭೭
ಷೆಂಯಕಾನೆಪಾಸರಿಜದಾ॥ ಮಾರಲಾಕೆದಿವೆ ಬಿ ವಿಭದತ್ರಿಸರ ಕುನದವರಗೆಂಕವಸು। ಬರಲಿವಮುಳಿಂಯುಕಾದುವೆನೆ ದಗು। ವಂದುಮಾಗವಸು॥ ೨೭॥ ತ್ರಗಿದದಕೆಂಯನುರ್ರಿವಕೆ ಖಾವಂಗಾಳಿ ವಿ
ಗಿಲುವೆಗಿರಸು ಯಿಷ್ಟದಕೆಗರಿ। ಜನದಾಗೆಯಿಪ್ರೀತ ಲ್ಲಿದಾಗೆಂದಿನಾಶರದಾ॥ ವಷ್ಟಾಲಿರಾಯೆಕಾನವಿಂಥರೆ। ಲಾಲವದಗಸುವೆದೆಪಾತ್ರವ್ಯಾರಗಳವತಾರಾಗಳನೆಬಿದವಲವ್ಯಬಧ್ರವದು॥ ೨೮॥
ನವ। ದಾರಿನಾಮನ ಪ್ರರದಪ್ರಾವನಾನುಧ ಪಾಜ್ಯದಿ। ಕರಗಾಂಯೊರ್ರಿದಿ ಮದಲುಗಾಂದೆನುರಿ ದ್ರವದಬಾಬಾ॥ ೨೯॥ ಕರಿಗಿಗಾಪಂ ತಮಿಗಿಗಾವ ವಾರದಂ ಯರದುಕಾಣಗೆ ರಾರಿಮೂಗಬಂದಿರಲುಪನೆ
ಯರಾಯಕಕ್ಕುಗಾದಿ ಕಾವ್ಯವುಳಿಗಿಯಿತು॥ ೩೦॥ ಲಿಂಕೂನಂ ಧಿರಿಕ್ಷಂ ಪೆದನಾಗಂ ಕಲ್ಲಿಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ॥ ಗ್ರಂಥಾ॥ ಕಪ್ಪೆಂಬರಿಯದರಲ್ಲಿ। ಮಾಪ್ಪಿಕಾ। ಬರದನೆಂದು
ಬಯ್ಯಲುಬಾರದು॥ ಕಪ್ಪನುಧ್ದವುಮಷ್ಟಂ। ಕಪ್ಪುದೆರಿದ್ದಿತ್ತಾ। ಬುದ್ಧಿಮಾವುರುಧರು॥ ಗಣಿತಗಾಸುಬಾಧ್ಯನ್ನಮಃ॥ ಶಿವನಾವಿರದಯೊಗ್ನುಮಾರ ತಾಂಬ್ರಯರದನೆಯಮಾದಾತನೆಂ ಶರದಕಾರಿನಗು

[illegible]